

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **36** Ljubljana, četrtek **6. 4. 2006**

Cena **1540 SIT** · 6,43 EUR ISSN **1318-0576** Leto **XVI**

DRŽAVNI ZBOR

1503. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL-1C)

Na podlagi 15. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 100/04 – uradno prečiščeno besedilo) in tretjega odstavka 108. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 30. marca 2006 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL-1C)

1. člen

V Odloku o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (Uradni list RS, št. 28/00, 33/03 in 79/04) se v 3. členu pri članici Univerze v Ljubljani, Akademiji za likovno umetnost, spremenita ime in skrajšano ime tako, da se glasita:

»Akademija za likovno umetnost in oblikovanje
Skrajšano ime: UL ALUO«.

2. člen

V tretjem odstavku 6. člena se na koncu črta pika in dodata besedi »in statutom.«.

Na koncu četrtega odstavka se doda besedilo:

»Dodatna študijska področja na posameznih članicah, razvrščena v skladu z Iscedovo klasifikacijo, s soglasjem ustanovitelja določi univerza v statutu.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Univerza mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka uskladiti statut. Do uskladitve statuta se uporabljata tretji in četrti odstavek 6. člena Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (Uradni list RS, št. 28/00, 33/03 in 79/04).

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/94-15/9

Ljubljana, dne 30. marca 2006

EPA 692-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

1504. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru (OdPUM-1C)

Na podlagi 15. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 100/04 – uradno prečiščeno besedilo) in tretjega odstavka 108. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 30. marca 2006 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru (OdPUM-1C)

1. člen

V Odloku o preoblikovanju Univerze v Mariboru (Uradni list RS, št. 28/00, 98/03 in 78/04) se v 3. členu za članico Univerze v Mariboru, Fakulteto za logistiko, doda nova članica:

»Univerza v Mariboru
Fakulteta za naravoslovje in matematiko
Skrajšano ime: UM FNM
Sedež: Maribor, Koroška cesta 160«.

Pri članici Univerze v Mariboru, Fakulteti za policijsko-varnostne vede, se spremenita ime in skrajšano ime tako, da se glasita:

»Fakulteta za varnostne vede
Skrajšano ime: UM FVV«.

Članica Univerze v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede, se uvrsti za članico Univerze v Mariboru, Fakulteto za strojništvo.

Za novo uvrščeno članico Univerze v Mariboru, Fakulteto za varnostne vede, se doda nova članica:

»Univerza v Mariboru
Filozofska fakulteta
Skrajšano ime: UM FF
Sedež: Maribor, Koroška cesta 160«.

2. člen

V tretjem odstavku 6. člena se na koncu črta pika in dodata besedi »in statutom.«.

Na koncu četrtega odstavka se doda besedilo:

»Dodatna študijska področja na posameznih članicah, razvrščena v skladu z Iscedovo klasifikacijo, s soglasjem ustanovitelja določi univerza v statutu.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Univerza mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka uskladiti statut. Do uskladitve statuta se uporabljata tretji in četrti odstavek 6. člena Odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru (Uradni list RS, št. 28/00, 98/03 in 78/04).

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/94-16/11
Ljubljana, dne 30. marca 2006
EPA 691-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

1505. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Univerze na Primorskem (OdUUP-B)

Na podlagi 15. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 100/04 – uradno prečiščeno besedilo) in tretjega odstavka 108. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 30. marca 2006 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Univerze na Primorskem (OdUUP-B)

1. člen

V Odloku o ustanovitvi Univerze na Primorskem (Uradni list RS, št. 13/03 in 78/04) se v drugem odstavku 6. člena na koncu črta pika in dodata besedi »in statutom.«.

Na koncu tretjega odstavka se doda besedilo:

»Dodatna študijska področja na posameznih članicah, razvrščena v skladu z Iscedovo klasifikacijo, s soglasjem ustanovitelja določi univerza v statutu.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Univerza mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka uskladiti statut. Do uskladike statuta se uporablja drugi in tretji odstavek 6. člena Odloka o ustanovitvi Univerze na Primorskem (Uradni list RS, št. 13/03 in 78/04).

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/02-18/9
Ljubljana, dne 30. marca 2006
EPA 693-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

1506. Deklaracija o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 (DeUDIEU06)

Na podlagi drugega stavka drugega odstavka 5. člena Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (Uradni list RS, št. 34/04) in 110. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. marca 2006 sprejel

DEKLARACIJO

o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 (DeUDIEU06)

Zavedajoč se vloge in pomena poslanstva, ki ga ima Slovenija kot članica Evropske unije, so priprava na predsedovanje Slovenije Evropski uniji, nadaljevanje priprav na prevzem evra, vzpostavitev zunanje meje Evropske unije, izvajanje lizbonske strategije, revizija strategije trajnostnega razvoja Evropske unije, priprava na naslednjo finančno perspektivo in učinkovita poraba sredstev, podpora nadaljnji širitvi in približevanju Zahodnega Balkana Evropski uniji ter prizadevanje za nadaljnjo krepitev Evropske unije v svetovni mednarodni skupnosti prednostne naloge, za uresničenje katerih si bo Slovenija prizadevala pri delovanju v Evropski uniji v letu 2006.

Upoštevalajoč potrebo po preglednosti, so ožje politične prednostne naloge glede na vsebino razdeljene v tri sklope, in sicer 1. Slovenija kot dejavna partnerica v Evropski uniji, 2. Reforme za razvoj ter 3. Slovenija – zanesljiva partnerica v regiji in svetu.

Upoštevalajoč širše prednostne naloge, ki si jih je za leto 2006 zastavila Slovenija, si Slovenija postavlja prednostne naloge po posameznih področjih za delo v Svetu Evropske unije v letu 2006.

Državni zbor Republike Slovenije bo v okviru svojih pristojnosti aktivno sodeloval v izvajanju te deklaracije.

1. SLOVENIJA KOT DEJAVNA PARTNERICA V EVROPSKI UNIJI

1.1. Priprava na predsedovanje Evropski uniji

Zavedajoč se vloge in pomena predsedovanja Slovenije Evropski uniji in potrebe po dobri pripravljenosti, bo Slovenija pospešeno nadaljevala priprave na predsedovanje, ki bo v prvi polovici leta 2008.

Slovenija si bo zato v letu 2006 prizadevala, da bo izkoristila izjemno priložnost, ki jo ponuja predsedovanje, za utrditev vloge dejavne partnerice v Evropski uniji.

Zavedajoč se pomena in obsežnosti nalog predsedovanja, bo Slovenija v letu 2006 nadaljevala intenzivno delo pri vsebinskih pripravah predsedovanja in se bo v ta namen ustrezno povezovala in usklajevala s preostalimi predsedujočimi državami in institucijami Evropske unije.

Slovenija meni, da je premišljeno pripravljen načrt predsedovanja nujen pogoj za izvedbo zastavljenega vsebinskega programa. Zato bo pripravila in uskladila koledar predsedovanja, ki bo vključeval uravnoteženo razvrščena srečanja in sestanke na vseh ravneh, od delovnih skupin do ministrske ravni na vseh področjih delovanja Evropske unije.

Zavedajoč se pomena dobrih kadrov za uspešno izpeljano predsedovanje, bo Slovenija namenila veliko pozornost tudi kadrovskim pripravam in končala izbiranje tistih, ki bodo sodelovali pri projektu predsedovanja, in hkrati začela njihovo intenzivno usposabljanje na področju delovanja Evropske unije, veščin in jezikov.

Slovenija se bo na podlagi pripravljenega koledarja posvetila obsežni nalogi priprav na logistično organizacijo neformalnih dogodkov, ki bodo med predsedovanjem potekali v Sloveniji.

V ta namen se bo v letu 2006 posvetila tudi pripravam na področju odnosov z javnostmi in predstavljanja, končala postopek izbire celotne grafične podobe predsedovanja ter pripravila splošni predstavitveni in kulturni program Slovenije med predsedovanjem Evropski uniji.

1.2. Nadaljevanje priprav na prevzem evra

Slovenija ostaja zavezana prevzemu evra v začetku leta 2007, ob tem pa se zaveda, da si je treba še naprej prizadevati za zagotavljanje konvergenčnih kriterijev za prevzem evra.

V ta namen bosta Vlada Republike Slovenije in Banka Slovenije nadaljevali usklajeno vodenje gospodarske politike, pri čemer je za uspešno monetarno vključitev, ohranitev konkurenčnosti in podporo širšim razvojnim ciljem ključnega pomena ohranitev javnofinančne discipline.

K izpolnitvi zadanega cilja bo v prvi vrsti pripomoglo ohranjanje makroekonomskega ravnotežja, vključno z vzdržno davčno politiko, stabilnostjo cen in preudarno dohodkovno politiko, s čimer bo ohranjena javnofinančna vzdržnost in izpolnjen srednjeročni javnofinančni cilj.

Slovenija pričakuje, da bosta Evropska komisija in Evropska centralna banka v mesecu maju sprejeli konvergenčni poročili in da bodo sprejete druge potrebne odločitve institucij EU, kar bo Sloveniji omogočilo pravočasne tehnične priprave za uvedbo evra s 1.1.2007.

Zavedajoč se naglo bližajočega se datuma uvedbe evra, bo Slovenija ob zagotavljanju potrebnih makroekonomskih razmer v letu 2006 še intenzivneje nadaljevala tudi tehnične priprave za zamenjavo valute.

Za uresničevanje uvedbe evra bo Slovenija sprejela zakon o uvedbi evra in uvedla druge zakonodajne in tehnične prilagoditve ter sproti obveščala javnost o zamenjavi valute.

Zaradi zmanjšanja pritiska na dvig cen ob menjavi valute in da bodo poslovni subjekti in državljani čim prej sprejeli valuto, je Slovenija uvedla dvojno označevanje cen.

1.3. Vzpostavitev zunanje meje

Upoštevajoč, da vzpostavljanje zunanje meje Evropske unije in priprave Slovenije za vstop v schengenski prostor v letu 2006 prehaja v ključno in sklepno fazo tega večletnega procesa, je dokončanje priprav z dopolnjenim Izvedbenim načrtom za uveljavitev schengenskih standardov nadzora prihodnje zunanje meje Evropske unije 2005–2007 načrtovano do konca leta 2006 oziroma do konca junija 2007.

Zavedajoč se odločilnega pomena izsledkov ocenjevanja preverjanja izpolnjevanja ustreznih standardov Evropske unije oziroma t.i. schengenskega ovrednotenja pripravljenosti na posameznih področjih za odpravo nadzora na notranjih mejah, bosta upoštevanje ugotovitev in uresničevanje priporočil izjemnega pomena za dokončno uveljavitev schengenskih standardov in ena najpomembnejših nalog v letu 2006, ki se bo nadaljevala še v naslednjem letu.

Za vzpostavljanje zunanjih mej bo Slovenija posebno pozornost namenila pripravi pravnih podlag za vzpostavitev Schengenskega informacijskega sistema druge generacije (SIS II) kakor tudi pripravi pogojev za izmenjavo podatkov s SIS II v poskusnem okolju.

Posebno pozornost bo Slovenija namenila tudi nadaljnjim pripravam za vzpostavitev vizumskega informacijskega sistema (VIS), prihodnje povezave tega informacijskega sistema s SIS II ter priprav za uvedbo biometričnih identifikatorjev v vizumske postopke.

Pri vzpostavljanju zunanje meje ter izvajanju nadzora zunanjih mej si bo Slovenija nadalje prizadevala za uresničevanje in izvajanje načel delitve finančnih bremen v Evropski uniji.

2. REFORME ZA RAZVOJ

2.1. Izvajanje lizbonske strategije

Poudarjajoč njen pomen prenovljena lizbonska strategija, ki daje poudarek rasti in zaposlovanju ob hkratni skrbi za socialno kohezijo in trajnostno naravnost politik in je razvojni okvir na evropski ravni, ostaja prednostna naloga Slovenije, saj bo v njenem okviru izzvala ukrepe za doseganje hitrejšega razvoja in večje blaginje svojih državljanov.

Slovenija pozdravlja prenovljeni način upravljanja z lizbonsko strategijo, ki omogoča večjo preglednost, osredotočenost na prednostne naloge lizbonskega procesa ter večjo politično zavezo vlad držav članic za uresničevanje ciljev strategije.

Slovenija si bo prizadevala uresničevati prednostne naloge in ukrepe, ki si jih je zastavila v svojem programu reform za uresničevanje ciljev lizbonske strategije, pripravljenim v skladu z integriranimi smernicami za rast in zaposlovanje, ki jih je Evropski svet potrdil junija 2005.

Slovenija si bo prizadevala, da trud za doseganje lizbonskih ciljev ne bo ostal vezan zgolj na izvajanje reform na ravni držav članic, temveč da ga bodo spremljala tudi ustrezna dejanja na ravni Evropske unije.

S tem namenom si bo Slovenija v institucijah Evropske unije prizadevala za doseganje čim večjega napredka pri dokončanju notranjega trga Evropske unije, še posebej pri storitvah in energiji.

Slovenija si bo prizadevala za več usklajevanja gospodarskih in drugih politik med državami članicami EU.

Slovenija si bo prizadevala za ustvarjanje okolja v Evropi, ki bo naklonjeno znanju, raziskavam ter izobraževanju, prav tako pa si bo prizadevala za odstranitev ovir za mobilnost delavcev, vključno s prehodnim obdobjem za delavce novih držav članic, ter za ustvarjanje boljšega zakonodajnega okolja na evropski ravni, ki bo olajšalo poslovanje podjetjem in življenje državljanom.

2.2. Revizija strategije trajnostnega razvoja Evropske unije

Slovenija pozdravlja prizadevanja Evropske unije, da z revizijo strategije trajnostnega razvoja na podlagi izkušenj okrepi svoja prizadevanja na ravni Evropske unije, ki so v njenem skupnem interesu in interesu posameznih držav članic. Meni, da bodo tovrstna prizadevanja prispevala k uspešnejšemu uveljavljanju trajnostnega razvoja na lokalni in svetovni mednarodni ravni.

Slovenija meni, da je revizija strategije trajnostnega razvoja Evropske unije dobra priložnost za povezovanje in usklajevanje različnih politik Evropske unije ter preprečevanje podvajanja zastavljenih ciljev in ukrepov.

Slovenija si prizadeva za jasno opredeljeno razmerje med lizbonsko in evropsko strategijo trajnostnega razvoja ter tudi za jasno opredeljene povezave z nacionalnimi strategijami glede trajnostnega razvoja.

2.3. Priprava na naslednjo finančno perspektivo in učinkovita poraba sredstev

Poudarjajoč namen zmanjševanja razvojne razvitosti med regijami, bo Slovenija dala prednost dejavnostim pri sprejemanju uredb in drugih strateških aktov kohezijske politike Evropske unije ter pripravi ustreznih domačih izvedbenih dokumentov (državni razvojni program, nacionalni strateški referenčni okvir, operativni programi), na podlagi katerih bo omogočen čimprejšnji začetek koriščenja dodeljenih sredstev strukturnih skladov in Kohezijskega sklada Evropske unije za obdobje 2007–2013.

V ta namen je pomembna prednostna priprava ustreznega števila dobrih projektov, na podlagi katerih bi bilo črpanje dodeljenih sredstev v naslednji finančni perspektivi 2007–2013 kar najbolj uspešno.

Hkrati s pripravami na izvajanje naslednje finančne perspektive si bo med sedanjo Slovenija prizadevala za zagotavljanje kar najvišje porabe dodeljenih sredstev kohezijske politike Evropske unije.

V ta namen bo Slovenija zagotovila ustrezno administrativno usposobljenost organov vključenih v pripravo, usklajevanje in upravljanje ter izvajanje projektov na državni in regionalni ter lokalni ravni z namenom izboljšanja absorpcijske sposobnosti.

3. SLOVENIJA – ZANESLJIVA PARTNERICA V REGIJI IN SVETU

3.1. Širitev Evropske unije in države Zahodnega Balkana

Zavedajoč se pomena širitve Evropske unije za Slovenijo, zlasti vstopa Hrvaške v Evropsko unijo, se bo Slovenija zavzemala za nadaljevanje širjenja Evropske unije in s tem namenom dejavno sodelovala pri pogajanjih za članstvo Hrvaške in Turčije.

Pri pristopnih pogajanjih bo Slovenija zagovarjala spoštovanje načel in meril za članstvo, ki so tudi najboljše zagotovilo za uveljavljanje interesov Slovenije.

Slovenija si bo še naprej prizadevala za stabilnost in gospodarski razvoj Zahodnega Balkana, zato bo podpirala uresničitev evropske perspektive, ki jo je Evropska unija obljubila tej regiji.

V ta namen bo Slovenija še naprej dejavno podpirala stabilizacijo in pridruževanje Evropski uniji v državah Zahodnega Balkana, določitev datuma pristopnih pogajanj z Republiko Makedonijo ter dokončanje pogajanj za sklenitev stabilizacijskih in pridružitvenih sporazumov s Srbijo in Črno goro ter Bosno in Hercegovino.

Slovenija namerava tudi v prihodnje pomagati državam Zahodnega Balkana s projekti tesnega sodelovanja ter drugih oblik strokovne in razvojne pomoči na dvostranski ravni.

3.2. Krepitev vloge Evropske unije v svetovni mednarodni skupnosti

Slovenija si bo prizadevala za nadaljnjo krepitev Evropske unije kot svetovne strateške partnerice, ki se bo na temelju učinkovitega multilateralizma še naprej zavzemala za stabilnost in razvoj mednarodne skupnosti.

Glede na to si bo Slovenija posebej prizadevala za poglobitev odnosov Evropske unije z Združenimi državami Amerike, ki ostajajo najpomembnejši strateški partner Evropske unije, pri čemer mora krepitev partnerstva temeljiti na enakopravnosti in preglednosti.

Slovenija si bo posebej prizadevala za krepitev odnosov Evropske unije z Rusijo, ki je eden odločilnih dejavnikov pri stabilizaciji regije za vzhodno mejo Evropske unije, saj so za njeno varnost izredno pomembni stabilni in demokratični sosedji, s katerimi se Evropska unija povezuje v okviru tako imenovane Evropske sosedске politike.

Slovenija bo v okviru Evropske sosedске politike pozornost namenila tudi južni razsežnosti, ki je z Evropsko unijo povezana v barcelonskem procesu.

Slovenija si bo prizadevala tudi za krepitev sodelovanja z drugimi območji sveta.

Slovenija si bo prizadevala za krepitev večje vloge in usklajeno delovanje Evropske unije v mednarodnih ekonomskih in fi-

nančnih institucijah (Svetovna trgovinska organizacija, Mednarodni denarni sklad, Mednarodna banka za obnovo in razvoj, itd.).

PREDNOSTNE NALOGE SLOVENIJE ZA DELO V SVETU EU V LETU 2006

1. NASLEDNJA FINANČNA PERSPEKTIVA

Prednostne naloge EU

Tekoča finančna perspektiva se izteče konec leta 2006. Na Evropskem svetu decembra 2005 je bil sprejet dogovor o naslednji finančni perspektivi 2007-2013 (v nadaljevanju: NFP), ki ga mora potrditi še Evropski parlament. Na tej podlagi bo potrebno sprejeti nov medinstitucionalni dogovor ter dokončno sprejeti zakonodajne akte v okviru NFP (akti, ki pravno urejajo izvajanje politik in programov Skupnosti, ki se financirajo iz proračuna EU). Vrsta zakonodajnih predlogov, vezanih na posamezne programe Skupnosti in različne finančne instrumente, je že v obravnavi v okviru različnih delovnih skupin Sveta EU in je glede vsebine večinoma že dokončana, doreči pa bo treba še finančne zneske posameznih programov, kar bo omogočil dokončni sprejem dogovora o NFP. Posamezni zakonodajni predlogi so v *Prednostnih nalogah* obravnavani v okviru posameznih politik, na delovnih skupinah pa bo potekala razprava o finančnem obsegu in strukturi sredstev.

Prednostne naloge Slovenije

Po uspešnem sprejetju dogovora o NFP 2007-2013 je glavna naloga Slovenije poskrbeti za uspešno izvajanje programov in s tem koriščenje sredstev iz proračuna EU – v letu 2006 gre predvsem za priprave na izvajanje programov v letih 2007-2013. Programi Skupnosti so predvideni za mnoga področja, od raziskav in razvoja, vseevropskih omrežij, kohezijske politike (ta je sicer podrobneje razdelana v naslednjem poglavju) izobraževanja, državljanstva in pravosodja ter drugih. Z uspešno realizacijo te naloge bo lahko Slovenija pričela s črpanjem sredstev v letu 2007 in predvidene finančne tokove tudi realizirala. Ob tem bo morala Slovenija upoštevati, tudi zaradi potrebe po izpolnjevanju strogih pravil Pakta stabilnosti in rasti, tiste negativne fiskalne učinke, ki bodo posledica pogojev za črpanje povečanega obsega sredstev iz proračuna EU.

2. KOHEZIJSKA POLITIKA

Poleg svojega osnovnega poslanstva, torej zagotavljanja ekonomske, socialne in teritorialne kohezije prostora razširjene EU, je kohezijska politika EU ena tistih politik Skupnosti, ki je v veliki meri usmerjena v doseganje ciljev Lizbonske strategije.

Prednostne naloge EU

Operativni program Sveta EU za leto 2006 aktivnosti na področju kohezijske politike posebej ne izpostavlja. Podobno velja za Zakonodajni in delovni program Evropske komisije za leto 2006, ki izpostavlja odgovornost EU pri gradnji bolj povezane Evrope in sicer na način krepitev kohezije in s tem tudi trajnostnega razvoja.

Ne glede na navedeno, zaradi pomena, ki ga ima kohezijska politika na razvoj Slovenije, na tem mestu vendarle izpostavljam ključne cilje EU na tem področju v letu 2006. Mednje v prvi vrsti sodi sprejetje novih zakonodajnih aktov s področja kohezijske politike za obdobje naslednje finančne perspektive 2007-2013. Gre za predloge naslednjih ključnih dokumentov:

Uredba Sveta o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skla-

du (Splošna uredba). Predlog uredbe določa splošna pravila delovanja evropskih strukturnih in kohezijskega sklada v naslednjem finančnem obdobju. Predlagana je vrsta poenostavitve obstoječega sistema ter zmanjšanje števila ciljev na tri: konvergenca, regionalna konkurenčnost in zaposlovanje ter teritorialno sodelovanje.

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj. Skladno s predlogom uredbe namen Evropskega sklada za regionalni razvoj ostaja podpora investicijam in zmanjševanjem regionalnih razlik v EU.

Uredba Sveta o ustanovitvi kohezijskega sklada. Kohezijski sklad naj bi še naprej podpiral projekte s področja okolja in vseevropskih omrežij, dodatno pa naj bi obsegal še investicije v podporo trajnostnemu razvoju z jasno okoljsko komponento ter investicije v prometno infrastrukturo izven vseevropskih omrežij.

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem socialnem skladu. Predlog uredbe med naloge Evropskega socialnega sklada uvršča krepitev ekonomske in socialne kohezije držav članic s podpiranjem polne zaposlenosti, izboljšanjem kakovosti in produktivnosti pri delu, pospeševanjem socialne vključenosti in zmanjševanjem regionalnih nesorazmerij zaposlovanja v državah članicah.

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropske skupine za teritorialno sodelovanje. V interesu pospeševanja čezmejnega in poenostavljanja izvajanja tovrstnih programov Evropska komisija s predlogom uredbe uvaja možnost institucionalizacije čezmejnega sodelovanja z ustanovitvijo t.i. evropskih skupin za teritorialno sodelovanje.

Omenjeni zakonodajni akti naj bi bili predvidoma sprejeti v prvi polovici leta 2006. Njihovemu sprejetju sledi sprejetje *Strateških smernic Skupnosti za kohezijo*. Gre za strateški dokument, katerega namen okrepi strateško dimenzijo kohezijske politike EU ter v okviru slednje izluščiti tiste prioritete Skupnosti, ki naj bi v kar največji meri prispevale k doseganju ciljev Lizbonske strategije. Smernice bodo, ko jih bo sprejel Svet, temelj za pripravo nacionalnih strateških referenčnih okvirov in iz njih izhajajočih operativnih programov.

Prednostne naloge Slovenije

Med prednostne naloge Slovenije v letu 2006 tako v prvi vrsti sodijo aktivnosti na področju sprejemanja uredb in drugih strateških aktov kohezijske politike EU. Slovenija predloge omenjenih uredb in predloga strateških smernic v splošnem podpira, saj njihovo sprejetje omogoča izvedbo večine razvojnih prioritet, podanih v Strategiji razvoja Slovenije. Kljub navedenemu bo osrednja pozornost Slovenije usmerjena predvsem v sprejem Splošne uredbe kot krovnega zakonodajnega akta kohezijske politike EU ter v sprejem Strateških smernic.

Vzporedno s sprejemanjem omenjenih dokumentov kohezijske politike EU sodi med prioritete Slovenije v letu 2006 tudi priprava ustreznih domačih izvedbenih dokumentov (Državni razvojni program oziroma Nacionalni strateški referenčni okvir, operativni programi), na osnovi katerih bo omogočeno dejansko koriščenje dodeljenih sredstev v naslednjem finančnem obdobju. Da bodo cilji omenjenih izvedbenih dokumentov tudi dejansko doseženi je prioritetnega pomena tudi priprava ustreznega nabora kvalitetnih projektov za naslednje finančno obdobje, saj je stopnja črpanja sredstev odvisna predvsem od uspešnih projektov.

V letu 2006 bo Slovenija hkrati tudi nadaljevala z aktivnostmi za učinkovito koriščenje kohezijskih sredstev Enotnega programskega dokumenta 2004 do 2006. V ta okvir sodi tudi zagotovitev ustrezne administrativne usposobljenosti organov vključenih v pripravo, usklajevanje in upravljanje ter izvajanje projektov na državni, regionalni ter lokalni ravni, z namenom izboljšanja absorpcijske sposobnosti. Slednje je nenazadnje pogoj učinkovitega koriščenja dodeljenih sredstev kohezijske politike za obdobje naslednje finančne perspektive 2007 do 2013.

3. USTAVNA POGODBA

Prednostne naloge Evropske Unije

V skladu z zaključki Evropskega Sveta v juniju 2005, glede procesa ratifikacije ustavne pogodbe in vprašanja kako naprej, obstaja potreba po organiziranju nacionalnih razprav kot pomembnega dela t.i. časa za razmislek, ki bo do preglednega vrha na temo ratifikacije ob zaključku avstrijskega predsedovanja.

V drugi polovici 2006 Evropska Unija pričakuje ustrezne zaključke glede na predhodno oceno razprav na ravni držav članic. Prva polovica leta 2006 bo tako namenjena predvsem spodbujanju čim širše razprave o prihodnosti Evrope, pri čemer bodo v ospredju Pogodba o ustavi za Evropo (PUE), vrednote Evropske unije ter opredelitev evropskega modela za življenje. Organiziranih bo več konferenc, npr. »Zvok Evrope«, ki bo namenjena obravnavi evropske identitete in evropskih vrednot, ter »Konferenca o subsidiarnosti«, ki sledi pobudam, da je odločitve potrebno sprejemati na najnižji ravni in čim bližje državljanom.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se bo morala vključiti v celostno razpravo na evropski ravni in nadaljevati z izvajanjem projekta približevanja Evropske Unije svojim državljanom »Communicating Europe«.

4. SPLOŠNE IN INSTITUCIONALNE ZADEVE

Prednostne naloge EU:

EU ima namen nadaljevati pogajanja v Svetu in med Svetom Evropskim parlamentom in Komisijo glede spremembe Sklepa o določitvi izvedbenih pristojnosti danih Komisiji 1999/468 EC, da bi se doseglo ustrezno institucionalno ravnoesje in močnejša vloga Evropskega parlamenta v komitološkem sistemu.

EU ima namen nadalje izvajati Medinstitucionalni sporazum o boljšem oblikovanju zakonov iz leta 2003. Razprava bo še naprej osredotočena na koordinacijo zakonodajnega procesa med tremi institucijami (Komisija, Svet, Parlament), na uporabo alternativnih metod v zakonodajnem postopku, na izboljšanje kvalitete zakonodaje in z njo povezano izdelavo presoje vplivov (impact assessment), na poenostavitev in zmanjšanje obsega zakonodaje Skupnosti ter na izboljšanje prenosa in izvajanja zakonodaje Skupnosti v pravne rede držav članic.

EU bo pregledala izvajanje sklepov na področju večje transparentnosti delovanja Sveta in glede na oceno izvajanja sprejela nadaljnje sklepe in po potrebi ukrepe o spremembi poslovnika Sveta.

Prednostne naloge Slovenije:

Slovenija bo v skladu s svojimi stališči izraženimi na delovni skupini Sveta se zavzemala za omejeno reformo Sklepa Sveta o določitvi izvedbenih pristojnosti danih Komisiji v skladu z 202. členom Pogodbe o ES. Zavzemala se bo za vzpostavitev spremenjenega »regulatornega postopka«, ki naj bi se nanašal na zakonodajne akte, sprejete po postopku sodeležanja. Izvedbene odločbe, sprejete na njihovi osnovi, pa bi predstavljale akte »kvazizakonodajne narave«.

Slovenije se bo osredotočila se na izvajanje že sprejetih ukrepov s strani institucij, ki izvajajo Medinstitucionalni sporazum o boljšem oblikovanju zakonov iz leta 2003. Zavzemala se bo za koordinacijo zakonodajnega procesa med Svetom, Komisijo in Parlamentom in za spoštovanje načela subsidiarnosti in sorazmernosti pri doseganju ciljev Medinstitucionalnega sporazuma.

Slovenija bo podprla razpravo o rešitvi vprašanja izvajanja večje transparentnosti v okviru Sveta. V skladu s svojim stališčem

se bo Slovenija zavzemala za oceno transparentnosti dela Sveta in izvajanja določb njegovega poslovnika ter principa odprtosti, ko Svet izvaja vlogo zakonodajalca. Slovenija se bo pri rešitvi nagibala k fleksibilni »cas par cas« oceni glede na vsebino in naravo same razprave in vsebino obravnavanih aktov, ne glede na postopek sprejemanja akta.

5. IZVAJANJE LIZBONSKE STRATEGIJE

V skladu z prenovljenim načinom upravljanja z lizbonsko strategijo, ki ga je potrdil Evropski Svet marca 2005, bo leto 2006 namenjeno izvajanju nacionalnih programov reform za doseganje lizbonskih ciljev, ki so jih države članice pripravile na podlagi integriranih smernic in jih jeseni 2005 oddale Evropski komisiji. Komisija bo v začetku leta 2006 predstavila *Prvo poročilo o napredku*, v katerem bo predstavljen pregled nacionalnih programov reform. Poročilo bo a svojem spomladanskem zasedanju obravnaval Evropski svet, ki bo po potrebi sprejel specifična priporočila za države članice.

Na ravni Unije bosta avstrijsko in finsko predsedstvo v okviru izvajanja Lizbonskega programa skupnosti posebno pozornost namenili dokončanju notranjega trga EU, predvsem na področju storitev, telekomunikacij, energije in finančnih storitev. Pozorno pa se nameravata posvetiti tudi ustvarjanju primerne okolja, ki bo spodbujalo inovacije in krepilo na znanju temelječo gospodarstvo ter nabiranje novih znanj. V okviru prizadevanj za zvišanje stopnje zaposlenosti bo pozornost posvečena privlačnosti in kvaliteti dela, prav tako pa bosta z namenom povečanja konkurenčnosti evropskega gospodarstva predsedstvi nadaljevali prizadevanja v okviru pobude za boljše zakonodajno okolje.

Slovenija je jeseni 2005 posredovala Evropski komisiji Nacionalni program reform za doseganje ciljev lizbonske strategije, v katerem je posebno pozornost posvetila reformam, povezanim s učinkovitim ustvarjanjem, prenosom in uporabo znanja, ukrepom, ki prispevajo k večji konkurenčnosti gospodarstva in vodijo k višji gospodarski rasti ter reformam usmerjenim k posodobitvi socialne države in večji zaposlenosti. Pri tem je v nacionalnem programu reform namenila še posebno velik poudarek ukrepom, ki vodijo k trajnostnemu razvoju ter prizadevanjem za cenejšo in bolj učinkovito državo. Slovenija bo na podlagi ocene programa s strani Evropske komisije in v skladu s specifičnimi priporočili Evropskega sveta jeseni 2006 pripravila poročilo o izvajanju prednostnih nalog in ukrepov, ki si jih je začetla v nacionalnem programu reform.

5.1. Pregled prehodnega obdobja za prosto gibanje delavcev

Prvega maja 2006 poteče v skladu s pogodbo o pristopu novih držav članic prvi del fleksibilnega sedemletnega prehodnega obdobja v zvezi z omejitvami za prosto gibanje delavcev. Države članice EU-15, ki so na področju prostega gibanja delavcev uveljavile prehodno obdobje za 8 novih držav članic, in med njimi tudi za Slovenijo, morajo v skladu s pristopno pogodbo do 1. maja 2006 obvestiti Evropsko komisijo, ali bodo prehodno obdobje uveljavljale še nadaljnja tri leta. Evropska komisija bo v začetku leta 2006 objavila poročilo o prehodnem obdobju na področju prostega gibanja delavcev oziroma o učinkih prvih dveh let prehodnega obdobja, ki bo pripravljeno tudi na podlagi poročil posameznih držav članic.

Slovenija se je vseskozi aktivno zavzemala za čimprejšnjo odpravo prehodnega obdobja na področju prostega gibanja delavcev, saj smatra, da je prosto gibanje delavcev oziroma prost pretok oseb ena od štirih temeljnih svoboščin skupnega trga EU. Sprostitve omejitev na področju zaposlovanja lahko pomembno pripomore k večanju stopnje zaposlenosti in zmanjševanju brezposelnosti v državah članicah in na ravni celotne EU ter s tem prispeva k doseganju ciljev Lizbonske strategije. Prepričani smo, da Slovenija ne ogroža trgov dela nobene od starih držav članic EU, zato z zanimanjem pričakujemo poročilo Evropske komisije o učinkih prehodnega obdobja na področju prostega gibanja delavcev in upamo, da bodo

države članice, ki so se zatele k prehodnemu obdobju, sprostile svoje trge dela za zaposlovanje slovenskih državljanov, kot so to že storile Švedska, Irska in Velika Britanija.

6. SPLOŠNI EKONOMSKI OKVIR/KOORDINACIJA POLITIK

6.1. Pakt stabilnosti in rasti

Prednostne naloge EU

Svet EU bo nadaljeval z izvajanjem *Pakta stabilnosti in rasti* in sicer na podlagah, ki so rezultat dinamičnega dogajanja na področju reforme Pakta v letu 2005. Gre za *Poročilo Sveta* z dne 20. marca 2005, novih *uredb Sveta* iz junija 2005 in revidiranega *Kodeksa ravnanja*, dokončanega v jeseni 2005. Leto 2006 bo za številne države članice, ki bi morale uskladiti svoje proračunske primanjkljaje v skladu z že izdanimi Priporočili Sveta, prelomno leto: Nemčija, Francija in Ciper bi morali prekomerni primanjkljaj odpraviti do konca leta 2005, zato bo Svet v začetku 2006 ocenjeval izpolnjevanje njihovih zavez. V letu 2006 pa bi morali prekomerni primanjkljaj odpraviti Grčija in Malta.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo na področju svojih javnih financ delovala v smeri zagotavljanja kriterijev, ki jih opredeljuje Pakt stabilnosti in rasti. V dopolnitvi *Konvergenčnega programa* za obdobje 2005-2008, ki ga je Evropski komisiji in Svetu EU posredovala v decembru 2005, sta za prihodnje leto predvidena javnofinančni primanjkljaj znatno pod 3% in sicer 1,7% BDP in ter javni dolg znatno pod 60% BDP in sicer 29,6% BDP. Sicer pa bo Slovenija vključena v obravnavo postopkov presežnih primanjkljajev držav članic, kjer bo podpirala spoštovanje reformiranega Pakta stabilnosti in rasti.

6.2. Ažuriranje širokih smernic ekonomske politike

Prednostne naloge EU

Svet bo v tesnem sodelovanju s Komisijo pregledal izvajanje *Širokih smernic ekonomskih politik* in sprejel odločitev glede morebitne potrebe po posodobitvi. Ta naloga bo prvič opravljena v okviru *Integriranih smernic za obdobje 2005-2008* in na podlagi Nacionalnih akcijskih načrtov, ki so jih pripravile države članice. Dejavnost bo osredotočena na glavne stebre ekonomskih in fiskalnih politik v Evropi, kot so zagotavljanje k stabilnosti usmerjenih javnih financ, izboljšanje njihove kvalitete in vzdržnosti ter pospešitev ekonomskih in strukturnih reform.

Končno besedilo morebitnih predlaganih sprememb Širokih smernic ekonomskih politik bo pripravil Svet ekonomskih in finančnih ministrov in jih skupaj z dokumentom o ključnih vprašanjih predstavil spomladanskemu Evropskemu svetu.

Pred tem bo Evropska komisija predvidoma do konca januarja v okviru pregleda Nacionalnih programov reform pripravila poročilo o izvrševanju *Širokih smernic ekonomskih politik*. V njih bo predstavila tudi mnenje glede nacionalnih reformnih programov posameznih držav.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija je ob koncu leta 2005 sprejela Program reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji in ga posredovala Evropski komisiji. V njem si je na makroekonomskem področju zastavila naslednje usmeritve in ukrepe: nadaljnje usklajeno delovanje makroekonomskih politik za izpolnitev maastrichtskih konvergenčnih kriterijev in prevzem evra leta 2007, postopna ukinitve davka na izplačane plače in poenostavitev davčnega sistema, povečanje prilagodljivosti javnih izdatkov in postopna odprava primanjkljaja, sprejetje novega socialnega sporazuma, spodbujanje daljšega ostajanja v aktivnosti in individualnega pokojninskega zavarovanja.

Program bo že v naslednjem letu treba začeti izvajati, zato je pred izvršilno in zakonodajno oblastjo vrsta zahtevnih nalog.

6.3. Širitev območja evra

Prednostne naloge EU

Glede na makroekonomski pomen skupne evropske valute, daje EU širitvi evro območja poseben pomen. Dobro delujoča ekonomska in monetarna unija bistveno prispeva k stabilnemu makroekonomskemu ozračju. Evropska komisija se zato že temeljito pripravlja na prihodnjo širitev območja evra in oceno pripravljenosti novih kandidatov za sprejetje evra.

Evropska komisija in Evropska centralna banka bosta najkasneje v juniju 2006 pripravili *konvergenčni poročili* o izpolnjevanju maastrichtskih kriterijev za prevzem evra za države članice EMU z derogacijo. Nekatere teh držav so se že izrekle za prevzem evra v letu 2007. Obe predsedstvi bosta zagotovili čim prejšnji temeljit pregled poročil z vidika izpolnjevanja kriterijev za prevzem evra, vključno s stabilnim makroekonomskim razvojem in visoko stopnjo vzdržne konvergenče. To je še posebej pomembno za tiste države članice, ki nameravajo v začetku leta 2007 vstopiti v evro območje. Na podlagi obeh konvergenčnih poročil in po posvetovanju z Evropskim parlamentom bo Svet EU sprejel Sklep o odpravi derogacije in Uredbo o menjalnih razmerjih nacionalnih valut do evra.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo z usklajenim delovanjem ekonomskih politik zagotovila nadaljnje izpolnjevanje nominalnih konvergenčnih kriterijev. To pomeni, da bosta Vlada RS in Banka Slovenije še nadalje skrbeli za stabilnost cen, deviznega tečaja, obrestnih mer ter javnih financ. Slovenija si bo ob tem prizadevala za dokončanje ocene izpolnjevanja konvergenčnih kriterijev s strani Evropske komisije in Evropske centralne banke v roku, ki bo omogočil prevzem evra s 1.1.2007.

Z delom se bo intenzivno nadaljevalo tudi na vseh segmentih tehničnih priprav, saj se datum uvedbe evra nezadržno približuje. Delo še naprej poteka pod vodstvom Koordinacijskega odbora, ki ga vodita Ministrstvo za finance in Banka Slovenije z vključitvijo drugih pomembnih udeležencev tako gospodarstva, finančnega sektorja in javne uprave. Delo poteka na pripravi zakonodajnih podlag, informiranja javnosti, informacijskih sistemov, organizacijskih vprašanj, da bi se zagotovila čim bolj nemotena uvedba nove valute. S 1. marcem 2006 se bo na podlagi že sprejetega Zakona o dvojnem označevanju cen dejansko pričelo s šestnajstmesečnim označevanjem cen v evrih in v tolarjih. Slovenija bo pravočasno sprejela zakon o uvedbi evra in s tem omogočila uvedbo evra s 1.1.2007.

6.4. Zagotavljanje ustreznih proračunskih sredstev EU

Prednostne naloge EU

Pri pripravi proračuna EU za leto 2007 bosta avstrijsko in finsko predsedstvo upoštevala novi proračunski okvir (NFP 2007-2013) in proračunske smernice, ki jih določi Svet EU. Prav tako si bosta pri pripravi proračuna EU za leto 2007 predsedstvi prizadevali čimbolj koristno uporabiti vse informacije o izvajanju proračuna za leto 2006 in o ustreznosti le-tega glede na proračunska načela nove finančne uredbe. Rezultati evalvacije bodo upoštevani pri izboljševanju procesa priprave proračuna EU. Delo bo potekalo tudi na nadaljnjem razvoju postopkov usklajevanja proračuna EU z Evropskim parlamentom. Pomemben vidik dela Sveta EU bo nadzor in boj proti goljufijam, z namenom nadaljnega izboljševanja finančnega upravljanja.

Prednostne naloge Slovenije

Za Slovenijo je pomembno sodelovanje pri pripravi proračuna EU za 2007. V prvi polovici leta osnutek proračuna pripravlja Evropska komisija, pri čemer upošteva tudi zaključke trilateralnih sestankov (Evropska komisija – Svet EU – Evropski parlament)

glede proračunskih prioritet. Pomembno je sodelovanje na proračunskem odboru Sveta EU, kjer se dokončno oblikuje preliminarni osnutek proračuna. Slovenija mora pri tem zastopati predvsem naslednje interese:

- dosledno se morajo upoštevati rezultati dogovora o NFP 2007-2013,
- obseg proračuna EU naj bo takšen, da bo hkrati omogočil nemoteno izvajanje vseh politik in vplačevanje v proračun EU v skladu z dejanskimi potrebami po plačilih,
- potrebno je tudi nadaljevati s predvidenim zaposlovanjem kandidatov iz novih držav članic v institucijah EU,
- v proračunu EU morajo biti zagotovljena primerna sredstva za države zahodnega Balkana, ki bodo vzpodbujala njihov vseplošni napredek in nadaljnje uspešno vključevanje v evropske integracijske procese.

6.5. Financiranje vseevropskega prometnega in energetskega omrežja (TEN omrežja)

Prednostne naloge EU

Evropska komisija za finančno obdobje 2007 – 2013 pripravi la nov predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij ter o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2236/95, saj predvidena finančna pomoč projektom na vseevropskem prometnem in energetskem omrežju v finančnem obdobju od leta 2000 do 2006 ni dala pričakovanih rezultatov (predvsem zaradi prenizkih sredstev in prenizkega deleža sofinanciranja EU – 10% do 20% za izdelavo prometnih projektov).

Predlog Uredbe določa splošne pogoje, načine in postopke za dodelitev finančne pomoči EU projektom skupnega interesa na področju vseevropskega prometnega omrežja in vseevropskega energetskega omrežja. Predlog Komisije vzpostavlja finančni okvir na podlagi štirih pravil: poenostavitve, pogojevanja, selektivnosti/osredotočenja in sorazmernosti. Zelo pomembno je, da se bistveno povečuje višina sredstev za sofinanciranje projektov na TEN omrežju.

Evropska komisija je Svetu in Evropskemu parlamentu posredovala predlog Uredbe 14.7.2004. Svet je le-tega posredoval državam članicam dne 19.7.2004. EP je opravil prvo obravnavo dne 26.10.2005, sprejem Uredbe pa se pričakuje v drugi polovici leta 2006.

Prednostne naloge Slovenije

Pomembnost vseevropskih omrežij pri uresničitvi ciljev lizbonske strategije, krepitvi socialne kohezije in povečanju gospodarske rasti poudarja tudi Slovenija, saj zlasti nove države članice nimajo dovolj čezmejnih omrežij. Slovenija bo morala za projekte na prioritetni listi za razvoj TEN-T omrežja¹ zagotoviti ustrezna sredstva v proračunu oziroma v obliki financiranja z javno-privatnim partnerstvom. Slovenija se bo zavzemala, da bodo projekti Koper - Divača II. tir, Divača - Trst (do italijanske meje) in Ljubljana - Budimpešta (do madžarske meje) ostali med projekti na prioritetni listi za razvoj TEN-T omrežja. Za projekte na prioritetni listi za razvoj TEN-E omrežja², ki so uvrščeni v seznam prioriteten projektov bo morala Slovenija zagotoviti dodatna finančna sredstva iz omrežnine za prenosno dejavnost ter sovlaganj oziroma kreditov. Sredstva bodo morala biti zagotovljena tako, da bo možno pričeti s projekti pred letom 2010 in jih dokončati najkasneje v roku 10 let.

Ocenjuje se, da bo imel predlog Uredbe ugoden vpliv na gospodarstvo tako v obdobju gradnje te infrastrukture (rast investicij, zaposlovanja in bruto domačega proizvoda) kot tudi v obdobju

¹ Koper – Divača II. tir, Divača – Trst (do italijanske meje), Ljubljana – Budimpešta (do madžarske meje).

² Novi daljnovodi: Okroglo - Udine (400kV) EL2, Boričovo-Krško (400kV) EL2 in Heviz-Cirkovice (400kV) EL8.

koriščenja te infrastrukture. Ta infrastruktura bo omogočila rast logistične dejavnosti v Sloveniji ter zanesljivejšo oskrbo z energijo, s tem višjo dodano vrednost in uveljavitev Slovenije kot izhodišča za JV Evropo. S tem bo zagotovljena kvalitetnejša oskrba gospodarstva in možnosti za njegovo večjo konkurenčnost.

Prioritetna lista projektov na TEN-T omrežju, Priloga III Odločbe št. 884/2004/EC, ki spreminja Odločbo št. 1692/96/EC o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja³ vključuje na območju Slovenije projekte s področja železnic, kar bo imelo ugoden vpliv tudi na okolje. Projekti na TEN-E omrežju Slovenije so obravnavani v skladu s slovensko regulativo, ki je v skladu z EU zakonodajo. V okviru EU se predvideva, da se bodo zmanjšale emisije CO₂ za 4% in s tem onesnaževanje zraka, predvsem v občutljivih goratih predelih. Zmanjšali se bodo tudi prometni zastoji za 14%.

6.6. Posojilna sposobnost EIB (EIB lending mandate)

Prednostne naloge EU

Svet bo sprejel prenovljen Sklep Sveta, s katerim Evropski investicijski banki podeljuje garancijo za morebitne izgube, nastale iz posojil za projekte v državah izven EU. Trenutno ima EIB mandat delovanja izven držav EU v državah Srednje in Vzhodne Evrope, sredozemskih državah, novih zahodnih samostojnih državah, Latinski Ameriki in Aziji, afriških, karibskih in pacifiških državah in Južnoafriški republiki. Predlog Komisije se pričakuje v prvi polovici 2006 in bo določil nove mandate ter zneske garancij EIB za različna geografska področja. Možno je, da bodo upoštevali širitev in novo sosedsko politiko vključena nova geografska območja. To bo sprejeto do konca leta 2006 in uveljavljeno z letom 2007.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se bo pri tem zavzemala za ohranitev mandata v državah Srednje in Vzhodne Evrope ter za največje možne zneske garancij na tem območju, saj ima tu tudi sicer največji zunanji politični interes. Pri tem bo podprla prizadevanja avstrijskega predsedstva, ki namerava predlagati ustanovitev posebnega mandata za Zahodni Balkan. Za širitev mandata na druga področja izven EU je Slovenija zadržana tako glede samega vključevanja novih geografskih področij kot glede povečevanja zneskov garancij.

6.7. Statistika

Prednostne naloge EU

Na področju statistike bosta obe predsedstvi nadaljevali delo na podlagi pobud, ki so trenutno v postopku pogajanj ali se to pričakuje. Med drugim gre za uporabo cenovne statistike za pariteto kupne moči, statistična klasifikacija gospodarske aktivnosti v EU, strukturna poslovna statistika in sporočanje podatkov o nacionalnih računih. Predsedstvi kot prioriteto navajata tudi izvajanje Evropskega statističnega kodeksa ter zmanjševanje administrativnih in regulativnih bremen za nacionalne statistične organe.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se bo preko svojih predstavnikov aktivno vključevala v pripravo zakonodajnih aktov na področju statistike in tudi konstruktivno sodelovala v procesu sprejemanja pobud, ki so trenutno v postopku pogajanj. Podpiramo predlagano poenostavitev zakonodaje EU, ki bo poleg e-poročanj in prehoda na administrativne vire dodatno razbremenila poročevalce in producente statistike. Poenostavitev zakonodaje na področju statistike, katere naloga je zagotoviti kakovostne statistične podatke na vseh področjih človekovega življenja in dela, je med drugim povezana tudi s prednostnimi nalogami Lizbonske strategije in s sprejetjem Kodeksa ravnanja evropske statistike. V lanskem letu sprejet Kodeks ravnanja evropske statistike pomeni velik izziv za presojo

kakovosti statistike v EU, zato ga nameravamo integrirati v celoten sistem državne statistike.

7. KREPITEV KONKURENČNOSTI

7.1. Bolje oblikovani predpisi

Prednostne naloge EU

Cilj politike EU za bolje oblikovane predpise je izboljšati pripravo predpisov in njihovo dokončno obliko z namenom, da bi s tem povečali koristi za državljane, okrepili upoštevanje in učinkovitost pravil ter čim bolj zmanjšali gospodarske stroške; vse v skladu z načelom sorazmernosti in subsidiarnosti prava EU. V tem okviru bosta predsedstvi, v tesnem sodelovanju s Komisijo in Evropski parlamentom, nadaljevali z začrtanim delom, kot ga med drugim predvideva tudi Skupna izjava šestih zaporednih predsedstev glede reforme na področju sprejemanja predpisov.⁴

Predsedstvi bosta skrbeli za promoviranje horizontalne uporabe ocen vplivov znotraj zakonodajnega postopka. Podprli bosta prizadevanja Komisije po nadaljnji izboljšavi njenega postopka izdelave ocen vplivov, predvsem z vidika dajanja večjega poudarka vprašanju posledic predlaganega predpisa za konkurenčnost ter glede premisleka o skupni metodi za merjenje administrativnih bremen ob upoštevanju ciljev okoljske vzdržnosti ter socialne kohezije. V tem okviru bosta predsedstvi skrbno spremljali zunanjo evalvacijo Komisijinega sistema za izdelavo ocen vplivov, ki se bo začel izvajati začetkom leta 2006.

V tesnem sodelovanju s Komisijo bosta predsedstvi ravno tako pospešili pregled obstoječe sekundarne zakonodaje Skupnosti, in sicer s svojim aktivnim udejstvovanjem pri načrtu poenostavitve zakonodaje. Predsedstvi si bosta pri tem prizadevali za izboljšanje načina dela.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija meni, da je nadaljnje izvajanje pobude za bolje oblikovane predpise v korist Skupnosti in državam članicam, saj vodi k učinkovitejšim normam, bolj primernim za doseganje političnih ciljev Skupnosti.

Slovenija pozdravlja nove Smernice Komisije za izvajanje ocen vplivov, ki so bile sprejete junija 2005 in ki predstavljajo podlago za izvajanje integriranih ocen vplivov zakonodajnih predlogov in političnih pobud Komisije. Ravno tako pozdravlja vzpostavitev sistema izdelave ocen vplivov že v letu 2006. Pri tem želimo poudariti, da se strinjamo s tistimi državami članicami, ki menijo, da bi morala integrirana ocena vplivov poleg gospodarskega, okoljskega in socialnega vidika zajeti tudi vidik konkurenčnosti.

Prav tako podpiramo napore za doseg Sporazuma na področju skupnega pristopa vseh treh institucij (Komisije, Sveta, Evropskega parlamenta) pri izvajanju ocen vplivov v kontekstu Medinstitucionalnega sporazuma. Svet naj se pri izdelavi lastnih ocen vplivov za pomembne vsebinske amandmaje na izvorni predlog Komisije opre že na predhodno izdelane ocene vplivov s strani Komisije.

Slovenija podpira tudi ukrepe glede poenostavitve zakonodaje Skupnosti. Pozdravljamo program Komisije za poenostavitev zakonodajnega okvira. Pri tem poudarjamo, da administrativni postopki in zapletene regulativne zahteve pogosto nalagajo največja bremena majhnim in srednje velikim podjetjem, ter pozdravlja namero Komisije, da bo ta bremena obravnavala v programu poenostavitve in širšem delovnem programu ob upoštevanju na-

⁴ ADVANCING REGULATORY REFORM IN EUROPE, A joint statement by the consecutive Irish, Dutch, Luxembourg, UK, Austrian and Finnish Presidencies of the European Union; 7 December 2004.

³ Ur.l.EU L 167, 30.4.2004, str. 0001-0038.

čela subsidiarnosti in sorazmernosti. Prav tako podpiramo napore znotraj Sveta EU v smeri poenostavitve sekundarne zakonodaje Skupnosti. Pozdravljamo in podpiramo tudi pobudo Komisije za izvajanje pregleda zakonodajnih predlogov, ki so že v fazi obravnavave s strani zakonodajalca, s ciljem preveriti, v kolikor zaradi spremenjenih okoliščin ne bi bilo obravnavanje posameznega zakonodajnega predloga smiselno umakniti iz procedure oziroma posamezen predlog akta ustrezno prilagoditi novim okoliščinam, predvsem z vidika nadaljnjega obstoja relevantnosti zakonodajnega predloga, učinka na konkurenčnost ter ostalih učinkov, ki bi jih sprejetje zakonodajnega predloga utegnilo imeti.

7.2. Inovacije in podjetništvo

Prednostne naloge EU

EU se vse bolj zaveda pomembnosti inovacij in podjetništva za krepitev evropske konkurenčnosti, zato je to področje tudi v letu 2006 eno ključnih na področju krepitve konkurenčnosti EU. Osrednja naloga bo tako v tem letu namenjena dokončnemu sprejetju *Okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije za obdobje 2007-2013*, ki predstavlja odgovor na pomanjkanje podjetniških aktivnosti v EU predvsem s spodbujanjem investicij in inovacij malih in srednjih podjetij, prav tako pa posega tudi na številna druga področja, predvsem energijo, informacijske tehnologije, raziskave in okolje.

Ob omenjenem okvirnem programu bo prednostna naloga sveta EU predlagati tudi nove oziroma nadaljevati delo na starih predlogih in aktivnostih:

- Regulativni okvir za avtomobilsko industrijo (CARS 21⁵), ki uvaja nove pobude za povečanje konkurenčnosti evropske avtomobilske industrije.

- *Komunikacija Komisije o industrijski politiki*, s ciljem ustvariti boljše pogoje za razvoj in okrepitev EU predelovalnih industrij v prihodnjih letih in na podlagi katerih naj bi v prihodnje začeli izvajati strategije in ukrepe na nacionalni ravni za vzpostavitev pogojev za pospešen razvoj evropskega predelovalnega sektorja.

- *Akcijški načrt za raziskave in inovacije*, ki predstavlja 19 pobud za izboljšanje pogojev za vlaganje v raziskave in inovacije predvsem privatnega sektorja v EU na številnih področjih.

Svet za konkurenčnost bo razpravljal tudi o implementaciji *Evropske listine za mala podjetja*, izvajanje katere ima velik vpliv na izboljšanje okolja za razvoj podjetništva in s tem na gospodarsko rast in ustvarjanje novih delovnih mest. Omenjena razprava bo potekala na podlagi informacij držav članic z njihovih Nacionalnih programov reform. Na dnevnem redu Sveta za konkurenčnost se predvideva tudi razprava o rasti in zaposlovanju v turizmu.

Na področju javnih naročil bo prednostna naloga Sveta EU priprava novega popravljenega predloga direktive o javnih naročilih, s katero bi zagotovili učinkovito in pravočasno izvajanje postopkov javnih naročil v državah članicah. V letu 2006 se bo morda začelo tudi delo na *Komunikaciji Komisije o javnih in zasebnih partnerstvih ter javnih naročilih na področju obrambe*.

Obe predsedujoči v letu 2006 poudarjata tudi pomembno vlogo vesoljske politike na nadaljnji razvoj industrijske politike in inovacij, zato se bosta zavzemali za nadaljnje delo in napredek, v okviru Sveta za vesolje, na področju celotne evropske vesoljske politike, še posebej pa na področju spodbujanja raziskav vesolja.

Prednostne naloge Slovenije

Prednostne naloge Slovenije na področju inovacij in podjetništva sledijo prednostnim nalogam EU, med katerimi izstopata *Okvirni program za konkurenčnost in inovacije za obdobje 2007-2013* in *Komunikacija Komisije o industrijski politiki*. Slovenija podpira omenjeni program in Komunikacijo in pri njunem oblikova-

nju tudi konstruktivno sodeluje, saj se zaveda pozitivnih učinkov, ki jih prinaša.

Med prednostne naloge Slovenije lahko uvrstimo tudi izvajanje v letu 2005 sprejetega Nacionalnega raziskovalnega in razvojnega programa za obdobje 2006 – 2010 (v nadaljevanju NRRP), ki spodbuja sodelovanje znanstvene in raziskovalne sfere ter gospodarstva pri tehnološkem razvoju. NRRP tudi opredeljuje področja, ki so za Slovenijo posebej perspektivna. To so tista, ki omogočajo poglobitev znanja, preboj znanosti in gospodarsko učinkovitost, utemeljeno na vrednotah humane družbe, in tista, ki neposredno podpirajo hitrejši razvoj nosilnih gospodarskih področij kot so: informacijske in komunikacijske tehnologije, napredni sintetični kovinski in nekovinski materiali in nanotehnologije, kompleksni sistemi in inovativne tehnologije, tehnologije za trajnostno gospodarstvo, ter zdravje in znanost o življenju. To so področja, ki po razpoložljivih analizah izkazujejo največji potencial za povečanje gospodarske konkurenčnosti in produktivnosti ter doseganje višje dodane vrednosti v izvozu, za slovensko mednarodno uveljavljanje ter za tehnološki in razvojni napredek gospodarstva oziroma celotne družbe.

7.3. Varstvo konkurence in državne pomoči

Prednostne naloge EU

V zvezi z ureditvijo državnih pomoči, ki so le v omejenem obsegu predmet odločanja s strani Sveta EU, bo predsedstvo posvetilo pozornost dvema predlogoma iz nedavnega dokumenta Evropske komisije z naslovom »Akcijški načrt državnih pomoči«. Gre za napoved predložitve *predloga spremembe t.i. dopustitvene uredbe (Uredba Sveta št. 994/98 (EC))* ter napoved predložitve *predloga spremembe t.i. postopkovne uredbe (Uredba Sveta št. 659/1999 (EC))*.

Na področju varstva konkurence bo predsedstvo začelo delo na *predlogu o spremembi uredbe Sveta št. 4056/86/EGS* o podrobnih pravilih za uporabo členov 85 in 86 Pogodbe o Evropski Skupnosti v zvezi s pomorskim prometom. Spremenjen predlog uredbe bo določal uporabo pravil Skupnosti o varstvu konkurence na področju pomorskega prometa, in sicer le za storitve v mednarodnem pomorskem prometu iz ali v enega ali več pristanišč Skupnosti, vendar ne za storitve v izrednem ladijskem prometu.

Prednostne naloge Slovenije

Glede predvidenih predlogov sprememb na področju državnih pomoči Slovenija podpira namero Evropske komisije, da pripravi oceno morebitne potrebe po *razširitvi Uredbe Sveta (EC) št. 994/98* (t.i. dopustitvena uredba, angleško Enabling regulation), s katero Svet pooblašča Komisijo, da v okviru skupinskih izjem prizna državne pomoči s posameznih področij kot združljive s skupnim trgov brez predhodne priglasitve ter določi splošna pravila združljivosti, ki naj bi vodila k enotni praksi v vseh državah članicah. Morebitni zakonodajni predlog naj bi prinesel razširitev kategorije skupinskih izjem, ki jih Komisija lahko izvzame iz postopka predhodne priglasitve, še na državne pomoči z drugih področij, kot npr. pomoči na področju kulture in ohranjanja nacionalnega izročila.

V zvezi z načrtovano *spremembo t.i. postopkovne uredbe (Uredba Sveta št. 659/1999 (EC))* Slovenija meni, da je potrebno zagotoviti racionalnejše in učinkovitejše postopke same priglasitve ter ocenjevanja združljivosti državnih pomoči. Dejstvo je, da se je potreba po ustreznih prilagoditvi politike državnih pomoči ter izvajanja nadzora še okrepila po zadnji širitvi Evropske unije v letu 2004. Z leti se je občutno povečalo ne le število, temveč tudi zahtevnost in prepletenost pravnih dokumentov, ki jih sprejema Evropska komisija. V zvezi s tem predlagamo, da se poveča usmerjenost nadzora na najbolj izkrivljajoče oblike pomoči ter omogoči vnaprej predvidljiv in uporabnikom prijazen nadzor državnih pomoči, ki bo pomembno zmanjšal pravno negotovost in obenem tudi administrativno breme Evropske komisije in držav članic.

⁵ Competitive Automotive Regulatory System for the 21st Century.

7.4. Raziskave

Prednostne naloge EU

Na področju raziskav bo osrednja naloga obeh predsedstev pravočasno sprejeti 7. okvirni program za raziskave in razvoj (v nadaljevanju 7OP) in tako zagotoviti kontinuiteto izvajanja, saj se z letom 2006 zaključi obdobje 6. okvirnega programa.

Učinkovite naložbe javnega in zasebnega sektorja v vsa področja ustvarjanja znanja so med ključnimi dejavniki konkurenčnosti. Zato bosta predsedstvi spodbujali sprejem in izvajanje konkretnih ukrepov, ki pomenijo uresničevanje akcijskega programa Evropske komisije za povečanje deleža BDP za raziskave in razvoj na tri odstotke letno v smislu približevanja barcelonskemu cilju, kar je tudi eden od ciljev Lizbonske strategije.

Prav tako si bosta predsedstvi prizadevali zagotoviti, da bo Svet EU sprejel vse potrebne formalne odločitve na področju mednarodnega nuklearnega fuzijskega raziskovalnega projekta (v nadaljevanju ITER⁶), ki se bo izvajal v Franciji.

Prednostne naloge Slovenije

Ključna naloga Slovenije za delo v Svetu EU na področju raziskav je predvsem nadaljevati z aktivnim sodelovanjem v procesu sprejemanja 7. okvirnega programa za raziskave in razvoj ter pri tem izkoristiti svoje izkušnje pri črpanju sredstev iz prejšnjih Okvirnih programov. Slovenija omenjeni program podpira, saj meni, da predstavlja dobro osnovo tako v pogledu prednostnih področij, ki jih zajema, kot tudi širših ciljev, ki jih EU z njim želi doseči.

V tej zvezi Slovenija podpira predlagano podvojitev sredstev za raziskave in razvoj v 7. okvirnem programu, pri čemer morajo uvedeni mehanizmi in instrumenti omogočiti enake možnosti sodelovanja vseh članic pri doseganju ciljev Lizbonske strategije. Slovenija se zavzema za poenostavitve administrativnih postopkov, ki naj izvajalcem projektov omogočijo hitrejšo in enostavnejšo sklepanje pogodb, izvajanje projektov ter koriščenje odobrenih finančnih sredstev. Sprejem novega okvirnega programa ne bo imel večjih posledic na domači proračun, vplival pa bo na preazporeditev sredstev v okviru finančne perspektive 2007-2013. Sprejem programa bo vplival na gospodarstvo v smislu hitrejšega tehnološkega razvoja in povečanja konkurenčnosti.

Na področju naložb v raziskave in razvoj Slovenija še vedno zaostaja za povprečjem EU-25, vendar si prizadeva, da bi delež teh naložb iz javnega kot tudi iz zasebnega sektorja iz leta v leto naraščal. Tudi naša država namerava doseči t.i. Barcelonski cilj povečanja deleža domačih izdatkov za raziskave in razvoj na tri odstotke BDP do leta 2010. Leta 2003 so ti izdatki znašali 1,52% BDP. Slovenija podpira /in tudi sama upošteva/ vse ukrepe predsedstva na področju raziskav in razvoja, to je, povečanje obsega in učinkovitosti naložb v raziskovalno infrastrukturo, človeške vire in povečanje kvalitete raziskovalnega dela, zlasti na prednostnih področjih raziskav in tehnološkega razvoja, še posebej pa okrepitev sodelovanja med javno raziskovalno sfero in gospodarstvom, kar bo povečalo konkurenčnost evropskega gospodarstva na svetovnih trgih. Podpira tudi vse aktivnosti predsedstva v povezavi s krepitvijo raziskovalne in razvojne dejavnosti v gospodarstvu ter možnost vključevanja naših podjetij v mednarodne projekte.

Slovenija sodeluje pri sporazumu za izgradnjo Mednarodnega poskusnega fuzijskega reaktorja ITER, podpira pa prizadevanja Evropske komisije, da bi uspešno zaključila dogovarjanja glede začetka izgradnje reaktorja v Cadarachu v Franciji in tako pripomogla k reševanju svetovne energetske krize. Sklenitev sporazuma ne bo imela posledic za domači proračun, lahko pa

bi imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj bi to lahko sodelovalo pri izgradnji.

7.5. Izobraževanje in usposabljanje

Prednostne naloge EU

Predsedstvi si bosta v letu 2006 prizadevali za dokončni spremembo *Integriranega akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja* za obdobje naslednje finančne perspektive (2007 – 2013). Prizadevali si bosta tudi za pravočasen začetek izvajanja programa v letu 2007.

Predlog odločbe sedanjega programa Socrates in Leonardo da Vinci nadomešča z novim *Okvirnim programom za vseživljenjsko učenje*. Posodobitev programov ter njihove vsebinske in strukturne prilagoditve sledijo aktualnim razvojnim procesom v izobraževanju, predvsem bolonjskem in kopenhaskem procesu, kakor tudi izzivom na drugih področjih delovanja EU. Program je sestavljen iz štirih sektorskih programov: Comenius (razvijanje razumevanja med mladimi in izobraževalnim osebjem o pestrosti evropskih kultur in njeni vrednosti, pomoč mladim pri pridobivanju osnovnih življenjskih znanj in sposobnosti, ki so potrebni za njihov osebni razvoj in za prihodnje zaposlovanje ter evropsko državljanstvo), Erasmus (podpiranje pri uresničitvi evropskega visokošolskega prostora, spodbujanje prispevanja visokošolskega in nadaljevalnega poklicnega izobraževanja k postopku inovacije), Leonardo da Vinci (pospeševanje prilagajanja spremembam trga dela in razvoju potreb po znanju) in Grundtvig (odzivanje na izobraževalne izzive starejšega dela evropskega prebivalstva, pomoč odraslim pri iskanju alternativnih poti do izboljšanja znanja in sposobnosti) ter prečnega programa za razvoj politik, učenje jezikov, nove tehnologije in programa Jean Monnet (spodbujanje dejavnosti poučevanja, raziskovanja in razmišljanja na področju študij evropske integracije ter podpiranje obstoja ustrezne vrste ustanov in združenj, ki se osredotočajo na teme, povezane z evropsko integracijo in izobraževanjem in usposabljanjem z evropsko perspektivo).

Na zasedanju Sveta za izobraževanje, mladino in kulturo 13. in 14. novembra je bilo doseženo delno politično soglasje za omenjeni program, kar pomeni dogovor o vseh določbah zakonodajnega predloga, ki nimajo finančnih implikacij.

Vmesno poročilo o implementaciji delovnega programa o ciljih za prihodnost sistemov izobraževanja - *Izobraževanje in usposabljanje 2010* - bo dokončano v prvi polovici leta 2006. V tej zvezi si bosta predsedstvi prizadevali dati poudarek strateškim ciljem procesa: kvaliteta, učinkovitost in uspešnost izobraževanja, kot tudi dostop do izobraževanja. Spodbujali bosta integrirani pristop k sodelovanju na področju izobraževanja in usposabljanja vključno z učinkovitimi delovnimi metodami.

Predsedstvi si bosta prizadevali za sprejetje naslednjih dokumentov:

Priporočila EP in Sveta o Evropski listini za kakovost v mobilnosti, katerega namen je določitev niza skupnih načel za doseganje večje učinkovitosti in uspešnosti pri vseh vrstah organizirane mobilnosti z namenom učenja (še posebej pa oblikovanje nekega skupnega vodila vsem sodelujočim v akcijah mobilnosti novega okvirnega programa na področju vseživljenjskega učenja).

Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje. Dokument se umešča v kontekst lizbonske strategije 2000 in njene prenove 2005. Evropski svet v Lizboni je pozval k oblikovanju evropskega okvira temeljnih znanj, spretnosti in veščin, ki bi jih moralo dati vseživljenjsko učenje. Predlog priporočila vzpostavlja evropski referenčni okvir ključnih kompetenc, ki naj bi jih razvil vsak državljan, in poudarja pomen politične obveze za izvajanje reform, ki jih ni mogoče doseči le s podporo programov Skupnosti. Vendarle je – v skladu z načelom subsidiarnosti – izvajanje okvira popolnoma prepuščeno državam članicam.

⁶ ITER - mednarodni projekt postavitve eksperimentalnega fuzijskega jedrskega reaktorja. Podeljen mu je bil tudi status pravne osebe, s čimer naj bi povečali evropski prispevek k skupni implementaciji ciljev projekta ITER.

Delo bosta nadaljevali na področju:

Sporočila Evropske komisije: Evropski indikator za znanje jezikov. Ozadje omenjenega Sporočila je poziv Evropskega vrha v Barceloni (marca 2002) k nadaljevanju skupnega dela za izboljšanje osnovnih spretnosti in veščin, še posebej pa k čim bolj zgodnjemu učenju najmanj dveh tujih jezikov in k postavitvi »jezikovnega indikatorja«. V skladu z usmeritvijo Evropskega vrha v Barceloni naj bi indikator meril znanje prvega in drugega glavnega jezika.

Evropskega kvalifikacijskega okvira kot prostovoljnega orodja za podporo mobilnosti in uresničevanju uresničevanju vseživljenjskega in večrazsežnostnega učenja. Evropski kvalifikacijski okvir bo v veliko pomoč pri primerljivosti in priznavanju kvalifikacij, nudi bo tudi okvir za razvoj kvalifikacij in podpiral vseživljenjsko učenje državljanov.

Predvidoma bo na dnevnem redu Sveta tudi *Priporočilo o kvaliteti poučevanja učiteljev*.

Pomembna naloga ostaja *realizacija politike evropskega visokošolskega prostora (Bolonjska deklaracija)*, katere cilj je do leta 2010 povečati konkurenčnost evropskih sistemov visokega šolstva. Deklaracija je odgovor na skupne izzive, s katerimi se sooča EU v povezavi z rastjo in raznolikostjo visokega šolstva, zaposljivostjo diplomantov, pomanjkanjem spretnosti na določenih področjih, širjenje zasebnega izobraževanja. Proces ustanavljanja evropskega visokošolskega prostora zahteva stalno podporo, nadzor in prilagajanje na neprestano spreminjajoče se zahteve.

Predsedstvi bosta *spodbujali evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja*. Svet bo v drugi polovici leta 2006 predvidoma sprejel zaključke o poklicnem izobraževanju in usposabljanju. Finsko predsedstvo namerava organizirati konferenco na to temo v decembru 2006.

Pomembno bo tudi uresničevanje naslednjih ukrepov, ki ostajajo aktualni tudi v letu 2006: ukrepi za olajšanje dostopa do sistemov izobraževanja in usposabljanja, vključno s poklicnim usposabljanjem; izvajanje dolgoročne strategije na področju sistemov izobraževanja in usposabljanja, s poudarkom na vseživljenjskem učenju, razvoju digitalne pismenosti, zagotavljanju visokih standardov in učinkoviti rabi virov; izboljšanje kvalitete in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja ter spodbujanju evropske dimenzije v izobraževanju, mobilnost študentov ter odpiranju sistemov izobraževanja in usposabljanja v širši svet.

Prednostne naloge Slovenije

V okviru delovnega programa in prioriteta Sveta EU na področju izobraževanja in usposabljanja bo pomembno sprejetje nekaterih zakonodajnih podlag ter nadaljevanje političnega sodelovanja v okviru obdrtih metode koordinacije. Spremljanje tekočih EU procesov mora biti okrepljeno v luči priprav na predsedovanje Slovenije v EU v letu 2008. Zaradi izjemnega pomena izobraževanja pri uresničevanju Lizbonske strategije in uresničevanju koncepta »na znanju temelječe družbe« med prednostne naloge Slovenije v tem letu štejemo vse trenutno aktualne procese na področju izobraževanja v Evropi. Bolj kot samo opredeljevanje prioriteta bo na nacionalni kot tudi EU ravni zaradi njihove izjemne medsebojne prepletenosti pomembno zagotavljanje njihovega učinkovitega medsebojnega usklajevanja.

Poudarek strateškim ciljem procesa Izobraževanje in usposabljanje 2010 - kvaliteta, učinkovitost in uspešnost izobraževanja; Obravnava vmesnega poročila o poteku omenjenega procesa za obdobje 2006 – 2008 bo sovpadala s slovenskim predsedovanjem EU. To pomeni, da mora Slovenija posebno pozornost nameniti ne le uresničevanje tega procesa na nacionalni ravni, temveč predvsem njegovemu spremljanju in upravljanju (governance) na EU ravni. S tem ciljem je nujno vzpostaviti učinkovite mehanizme povezovanja in koordinacije procesa Izobraževanje in usposabljanje 2010 z vsemi ostalimi procesi in prednostnimi področji,

saj je to krovni proces, vsi ostali pa morajo usklajeno prispevati k njegovemu uresničevanju.

Strategija vseživljenjskega učenja v povezavi s Priporočilom Evropskega parlamenta in Sveta o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje; Slovenija pripravlja Strategijo vseživljenjskega učenja v skladu z političnimi izhodišči, sprejetimi pomladi 2005. Ob tem je pomembno okrepiti zavedanje, da ne gre za enkratno, nespremenljiv dokument, ampak za proces, ki ga je treba nenehoma prilagajati in usmerjati. Zato bosta pomembna dokumenta, ki ju bo potrebno povezovati z nacionalno strategijo vseživljenjskega učenja že omenjeno Priporočilo, kot tudi Sklep o uvajanju Evropskega ogrodja kvalifikacij, ki naj bi bil sprejet v letu 2006.

Izobraževanje učiteljev (ref. OECD, INES – študija OECD o učiteljih, EU); Področje izobraževanja učiteljev Slovenija opredeljuje kot eno od prednostnih področij na osnovi *Priporočila o kvaliteti poučevanja učiteljev* in usklajenih prioritet nemško-portugalsko-slovenskega predsedovanja EU. Na novembrskem Svetu je dr. Milan Zver, minister za šolstvo in šport izpostavil pomen vloge učiteljev pri uresničevanju programa Izobraževanje in usposabljanje 2010 in predlagal, da se posebna pozornost temu področju posveti tudi v okviru vmesnega poročila 2006-2008. Slovenija je tudi pred pomembno odločitvijo o vstopu v študijo ali študije, ki jih na tem področju skupno ali ločeno načrtujeta OECD in EU. Informacije, zbrane s temi študijami in v sledenju procesu Izobraževanje in usposabljanje 2010 pa bodo tudi pomemben temelj za prenovo začetnega in vseživljenjskega izobraževanja in usposabljanja učiteljev.

Razvoj poklicnega izobraževanja (odpiranje in deregulacija sistema); Uvajanje Evropskega ogrodja kvalifikacij zahteva in nadaljnjo krepitev in pospeševanje umeščanja sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja v evropski prostor. Gre za sistematično nadaljevanje aktivnosti v okviru že začete prenove programov poklicnega izobraževanja, predvsem v luči krepitev mobilnosti, zagotavljanja transparentnosti poklicnih kvalifikacij, prenosljivosti potrdil o usposobljenosti s pomočjo Evropskega listovnika ter usklajenost s kriteriji Evropskega ogrodja kvalifikacij.

Evropsko ogrodje kvalifikacij in priprava na oblikovanje nacionalnega kvalifikacijskega ogrodja; V skladu s časovnico in metodologijo EU v okviru uveljavljanja Evropskega ogrodja kvalifikacij bo Slovenija v letu 2006 nadaljevala z aktivnim sodelovanjem pri nadaljnjem nastajanju in uveljavljanju Evropskega ogrodja kvalifikacij. Slovenija od njenega uveljavljanja pričakuje vrsto konkretnih priložnosti in koristi, vendar ob velikih pričakovanjih ne gre prezreti dejstva, da bo resnična uporabnost orodja odvisna predvsem od tega, koliko bodo delodajalci in delojemalci koncept enoznačno razumeli, sprejeli in v praksi uporabljali. V tem smislu Slovenija posebej izpostavlja zahtevo po razumljivosti in jasnosti vsakega koraka pri njenem uvajanju (jasna in preprosta prevedljivost obstoječih stopenj izobrazbe in kvalifikacij, pridobljenih po različnih, starejših postopih v skupno nacionalno ogrodje kvalifikacij in posredno v Evropsko ogrodje kvalifikacij.). V tem smislu bomo zagovarjali učinkovito in sistemsko medsebojno obveščanje in koordinacijo pri uvajanju nacionalnih in Evropskega ogrodja kvalifikacij.

Realizacija politike evropskega visokošolskega prostora; Uresničevanje ciljev bolonjskega procesa, zlasti kakovostna prenova študijskih programov, ostaja ena od prioritet nacionalne visokošolske politike. V letu 2006 se bo Slovenija aktivno vključila v aktivnosti EU, ki bodo prispevale tudi k nastajanju evropskega visokošolskega prostora. Sodelovala bo v aktivnostih vzajemnega učenja s področja visokega šolstva v okviru procesa Izobraževanje in usposabljanje 2010 ter pri nastajanju evropskega ogrodja kvalifikacij. Obenem bo realizirala tudi kratkoročne prednostne naloge bolonjskega procesa do leta 2007, med njimi velja omeniti zlasti: pripravo na oblikovanje nacionalnega ogrodja kvalifikacij, pridobitev podatkov o socialno-ekonomskem položaju in mobilnosti slovenskih študentov, nacionalni akcijski načrt za izboljšanje kakovosti postopkov v zvezi s priznavanjem tujih kvalifikacij.

Večjezičnost v povezavi z *Evropskim indikatorjem za znanje jezikov*; Pri nadaljnjih aktivnostih v zvezi jezikovnim izobraževanjem in usposabljanjem bo Slovenija zagovarjala enotno metodologijo spremljanja učinkovitosti poučevanja in znanja jezikov, vendar ob upoštevanju specifičnosti posameznih držav, ki bi jo lahko izkazovali s samostojno izbiro drugega tujega jezika.

Sprejem nove generacije programov Skupnosti po letu 2006; Slovenija podpira predlog o preoblikovanju obstoječih programov Socrates in Leonardo da Vinci v integrirani program o vseživljenjskem učenju. Na osnovi zaključkov vmesnih ocen programov bo predvsem pomembno doseči smiselno in večjo povezanost številnih akcij dosedanjih programov ter poenostavitev administrativnih, zlasti finančnih postopkov. Predlagana struktura programa in razdelitev sredstev med akcijami oziroma podprogrami je ustrezna. Slovenija podpira ključno vlogo komponente »mobilnosti«, programa s tem, da se zavzema za večjo povezanost mobilnosti z medinstitucionalnim sodelovanjem in ohranjanjem pomena projektnih akcij v okviru partnerstev in mrež institucij. Cilje novega programa pa bo mogoče uresničiti le ob bistvenem povečanju sredstev za to področje.

Za učinkovitejšo sodelovanje s sosednjimi državami bo pomembno ustrezno preoblikovanje dosedanjih različnih iniciativ in akcij, zlasti programa Tempus, v nov obširnejši program Tempus Plus.

Podpora izvajanju procesov in implementacija

Ob opredeljevanju zgoraj omenjenih prioritetenih področij želi Slovenija poudariti, da bo izvajanje omenjenih procesov, predvsem pa zagotavljanje in uveljavljanje le-teh na nacionalni ravni financirala tudi iz evropskih strukturnih skladov, kar pomeni, da bo načrtovanje EU procesov načrtovala v tesni navezavi z oblikovanjem nove finančne perspektive, strukturnih skladov (Državni razvojni program) in programa vladnih reform.

7.6. Intelektualna lastnina

Prednostne naloge EU

Kljub spodletelemu poskusu o sprejetju patenta EU le ta še vedno ostaja eden ključnih izzivov politike EU. Vprašanje patenta Skupnosti je trenutno v slepi ulici, vendar si bosta predsedstvi prizadevali, če se bo pokazal interes za nadaljevanje pogajanj in možnost za kompromis, ponovno odpreti to vprašanje in poiskati rešitve, sprejemljive za večino držav članic. *Predlog uredbe Sveta o patentu Skupnost* predstavlja stroškovno in uporabniku prijazen sistem podeljevanja patenta v EU, ki bi imel enak učinek na celotnem področju EU ter bi se lahko podeljeval, prenašal, razglasil za ničnega ali prenehal veljati na celotnem področju EU.

Predsedstvi EU si bosta v letu 2006 prizadevali tudi za:

- napredek pri predlogu *Direktive o spremembi Direktive 98/71/ES o pravnem varstvu modelov*, ki predvideva odpravo možnosti modelne zaščite za vidne rezervne dele – sestavne dele kompleksnega izdelka, ki se uporabljajo za popravilo in vzpostavitev videza izdelka v prvotno stanje. Gre za vidne rezervne dele, med katere sodijo tako avtomobilski deli (pokrovi motorja, odbijači, vrata, brisalci, luči, vetrobranska stekla, blatniki) kot tudi rezervni deli za gospodinjske aparate, sanitarne naprave, ure in drugi podobni proizvodi.

- nadaljevanje dela na podlagi priporočila Komisije glede skupnega upravljanja z avtorskimi pravicami. Svet EU pričakuje v letu 2006 tudi Poročilo Komisije o pravnem okviru Evropske skupnosti na področju avtorskih in sorodnih pravic.

- sprejetje Sklepa o pristopu k Ženevskemu aktu Haaškega sporazuma o mednarodni registraciji modelov iz leta 1999.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se zaveda problematike vprašanja intelektualne lastnine, zato tudi aktivno sodeluje pri pripravi in odločanju predlogov v okviru EU. Tako je Slovenija že od začetka sodelovanja v

procesu odločanja v EU podpirala sprejetje *Predloga uredbe Sveta o patentu Skupnosti*, za kar si bo prizadevala tudi v prihodnje, če bodo podoben interes pokazale tudi države članice, ki so imele določene pomisleke.

Med prednostne naloge Slovenije spadata tudi:

- *Predlog direktive o spremembi Direktive 98/71/ES o pravnem varstvu modelov*, do katere pa Slovenija še nima oblikovanega dokončnega stališča, so pa z vsebino in spremembami, ki jih pri- naša, že seznanjeni predstavniki zainteresiranih skupin, združenj in tudi državnih organi, na katerih delovanje se nanaša predlog direktive. Večina zainteresiranih podpira sprejem sprememb direktive, vendar pa po drugi strani sprejemu direktive nasprotujeta slovenska proizvajalca avtomobilov.

- Sprejeti Sklep o pristopu k Ženevskemu aktu Haaškega sporazuma o mednarodni registraciji modelov iz leta 1999.

8. RAZVOJ DELUJOČEGA NOTRANJEGA TRGA

8.1. Storitve

Prednostne naloge EU

Največ pomanjkljivosti v delovanju notranjega trga EU je mogoče opaziti prav na področju prostega pretoka storitev, zato si EU prizadeva za ukrepe, ki bodo uporabnikom in ponudnikom storitev zagotovili večjo izbiro in kvaliteto storitev po nižji ceni ter tako omogočili hitrejšo in lažje izpolnjevanje ciljev Lizbonske strategije. Ker predstavljajo storitve (skupaj z javno upravo) že več kot 70 odstotkov BDP EU in zaposlujejo več kot 67 odstotkov vseh delavcev v EU, je potrebno nujno vzpostaviti učinkovito delovanje notranjega trga na področju storitev.

Zaradi želje po čim prejšnjem doseganju omenjenega cilja tako ostaja prednostna naloga EU sprejetje *Predloga direktive o storitvah na notranjem trgu*, pri čemer bo potrebno za uspeh v pogajanjih tudi tesnejše sodelovanje z Evropskim parlamentom, vendar ne na račun krčenja obsega direktive. Predlog direktive zagotavlja pravni okvir pri oblikovanju notranjega trga storitev z odstranitvijo vrste ovir pri izvajanju pravice do ustanavljanja in pravice do opravljanja storitev. Direktiva spodbuja čezmejno aktivnost, pri čemer zagotavlja večjo pravno varnost tako izvajalcem kot uporabnikom storitev. Spodbujanje čezmejne konkurenčnosti širi izbiro prejemnikom storitev, povečuje kvaliteto storitev, ter znižuje ceno le-teh tako za potrošnike kot podjetja.

V letu 2006 se pričakuje tudi predstavitev in začetek postopka sprejema *Predloga Komisije o razširitvi področja Direktive 98/34/ES*, ki ureja proces notifikacije standardov in tehničnih predpisov, dopolnila pa naj bi se z notifikacijo nacionalnih predpisov na področju storitev.

Prednostne naloge Slovenije

V Sloveniji delež in razvoj storitev, njihova učinkovitost, kakovost in pestrost zaostajajo za državami članicami EU. Slovenija mora oblikovati bolj dinamično in fleksibilno politiko ter mehanizme za spodbujanje razvoja novih storitev, predvsem tistih z visoko dodano vrednostjo. Ob politiki deregulacije in liberalizacije, ki bosta spodbudili večjo konkurenco med ponudniki storitev, je treba napore usmeriti tudi v vzpostavitev sodobne telekomunikacijske infrastrukture in zadostnega števila visoko usposobljenih kadrov.

Slovenija podpira čim prejšnje sprejetje *Predloga direktive o storitvah na notranjem trgu*, tako kot večina drugih držav pa se zavzema za izključitev nekaterih storitev (zdravstvenih, socialnih, iger na srečo) iz obsega direktive. Glede načela izvorne države Slovenija meni, da le to mora ostati osnovni element direktive, upoštevajoč potrebo po nadaljnji razjasnitvi in nadaljnjem delu za določitev obsega tega načela in izjem. Slovenija tudi podpira določila za nadzor nad napotenimi delavci in učinkovito administrativno sodelovanje in določila, ki zagotavljajo, da bo Direktiva »neutralna« v odnosu do zakonodaje o zaščiti delavcev.

8.2. Finančne storitve

Prednostne naloge EU

Po tem, ko se je v prejšnjem letu iztekel Akcijski načrt za finančne storitve, bo v letu 2006 posebna pozornost namenjena zlasti implementaciji sprejetih ukrepov iz Akcijskega načrta in seveda tudi ukrepom, ki jih predvideva nadaljnja strategija na področju finančnih storitev, predstavljena v »Zeleni knjigi« in »Beli knjigi« Komisije. Zelena knjiga o politiki na področju finančnih storitev (2005-2010) predstavlja nadaljnji korak v procesu integracije evropskega finančnega trga. Delovanje Komisije na tem področju bo tako v prihodnjem obdobju usmerjeno na konsolidacijo obstoječe zakonodaje, sprejete v okviru Akcijskega načrta za finančne storitve brez velikih načrtov po novih zakonskih predlogih, na učinkovito implementacijo evropskih predpisov v nacionalne pravne rede in striktno delovanje nadzornih organov ter tudi ex-post ocenjevanje sprejetih ukrepov. Poleg tega se bo v prihodnosti prizadevalo za to, da se približajo nadzorne prakse nadzornikov in standardi, ki jih uporabljajo nadzorniki, kar bo prispevalo tudi k izboljšanju čezmejnih aktivnosti, vedno večji pomen pa bodo pridobivali finančni odnosi z ZDA, Japonsko in Kitajsko. Bela knjiga s področja finančnih storitev vsebuje predloge ukrepov za naslednje srednjeročno obdobje.

Glede na operativni program Sveta EU se bo delovanje osredotočalo na nov pravni okvir plačilnih sistemov na notranjem trgu, vključno z implementacijo posebnega priporočila VI FATF, in na področje izračunov in poravnave (načrtovan je *Predlog Direktive o izračunu in poravnavi za področje vrednostnih papirjev*) kakor tudi na čezmejno združitve v bančnem sektorju (*Dopolnitev bančne Direktive 2000/12/EC*). Posebej bo pozornost namenjena nadaljnjemu izboljšanju nadzora čezmejnih institucij, izboljšanju stabilnosti in kriznega upravljanja in še posebej pregledu Direktive 94/19/EC o jamstveni shemi za vloge. Opravljene bodo tudi ocene glede napredka pri poenotenju praks nadzora.

Nadaljnji naporji bodo namenjeni boju proti financiranju terorizma in preprečevanju pranja denarja. Ključna vprašanja pri tem bodo povezana z uredbo o implementaciji Posebnega priporočila VII FATF o elektronskih prenosih.

Evropska komisija naj bi predložila dve Beli knjigi, eno za področje hipotekarnih kreditov, drugo pa za področje investicijskih skladov. Na področju zavarovalništva bo delo Komisije usmerjeno tudi k pripravi predloga direktive, ki bo na novo uredila pravila o kapitalski ustreznosti zavarovalnic (Solventnost II.), kakor po vsej verjetnosti tudi k pripravi predloga direktive o garancijskih shemah v zavarovalništvu, ki bosta v obravnavo v Svetu EU predloženi v 2007.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo dala pri svojem delu prednost tistim predlogom, ki bodo ob upoštevanju obstoječega stanja vodili do povečevanja konkurenčnosti in učinkovitosti slovenskega finančnega sektorja in njegove povezanosti s finančnimi trgi EU in zunaj njega. Slovenija se zavzema za pristop k spremembam zakonodaje, ki bo že v naprej v največji možni meri predvidel možne posledice na finančne institucije, njihove komitente in makroekonomsko okolje. Slovenija je že podprla ukrepe, predvidene v »Zeleni knjigi o politiki finančnih storitev za obdobje 2005-2010«, katere pglavitni namen je nadaljnja integracija finančnih trgov s poudarkom na izvajanju že sprejete zakonodaje in ukrepov. V prihodnosti bi moral biti dan večji poudarek izboljšanju sodelovanja med nadzorniki finančnih trgov. Takšen pristop bi v tem trenutku lahko prispeval k bolj integriranim, učinkovitim in likvidnim finančnim trgov. Poenotenje pravil znotraj EU ob hkratnem boljšem sodelovanju nadzornikov pa bi prispevalo k večjemu razvoju čezmejnih aktivnosti. Glede nadaljnjega oblikovanja predpisov na ravni EU Slovenija podpira pristop Komisije glede presoje vpliva posameznega predpisa na delovanje finančnih trgov in usklajevanje z vsemi zainteresiranimi stranmi, da bi bila njegova implementacija izvrševanje v prihodnosti lažja.

Pri zakonodajnih predlogih, ki šele bodo posredovani v obravnavo Svetu, se bo Slovenija aktivno vključila v postopek sprejema v čim zgodnejši fazi.

8.3. Obdavčitev

Prednostne naloge EU

V skladu s splošnim ciljem, da naj bo zakonodajni okvir stroškovno bolj učinkovit in pregleden, se bo moralo o ureditvi davčnega področja ponovno premisliti in jo nadalje razviti. Potrebni so ukrepi za odpravo ovir za čezmejno dejavnost in motenj v konkurenci med državami članicami. Pri posrednih davkih bosta predsedstvi nadaljevali s pobudami za poenostavitve in posodobitve sistema davka na dodano vrednost in trošarin (alkoholne pijače). Tu je vrsta dosjejev, katerih obravnava se je začela oziroma je potekala pod prejšnjimi predsedstvi. Ena prvih odprtih zadev, ki bo obravnavana takoj v januarju, je vprašanje znižanih stopenj davka na dodano vrednost. V letu 2006 je napovedana objava Sporočila Komisije o strategiji izboljšave boja proti davčnim zlorabam. Pri neposrednih davkih se pričakuje nadaljevanje dela pri skupni konsolidirani davčni osnovi tako na tehnični kot na politični ravni. Predsedstvi bosta podprli tudi Sklep o programu FISCALIS 2013, ki je potreben za koherenten razvoj davčnih sistemov na notranjem trgu.

Na področju davka na dodano vrednost (DDV) je cilj predlogov EU posodobitev obstoječega skupnega sistema DDV in hkrati prilagoditev najnovejšemu ekonomskemu, tehničnemu ter političnemu razvoju. Prav tako naj bi spremembe prispevale k enostavnejšem poslovanju davčnih zavezancev in davčnih uprav. Z drugimi predlogi se želi doseči poenotenje izvajanja in poenostavitve veljavne zakonodaje Skupnosti. Na področju trošarin so usmeritve poenotenje izvajanja in posodobitev zakonodaje Skupnosti.

Prednostne naloge Slovenije

Na splošno bo Slovenija podpirala tiste rešitve v institucijah EU, ki bodo najbolj skladne z njenimi cilji na tem področju za naslednje obdobje.

Na področju DDV se Slovenija ne zavzema za hitre in obsežne spremembe sistema, ampak za postopno prilagajanje in posodabljanje obstoječega sistema s ciljem, da se administrativni postopki čimbolj poenostavijo in poenoti njihovo izvajanje med državami članicami, vendar hkrati ohranijo oziroma okrepijo vsi potrebni nadzorni mehanizmi, s katerimi je mogoče učinkovito preprečevati zlorabe sistema in hitro odkrivati kršitve predvsem v trgovini med državami članicami EU. Pri odobravanju izjem in sistema njihovega uveljavljanja si Slovenija prizadeva za racionalni pristop. Zaradi enostavnosti sistema in enotnosti njegovega izvajanja je primerno, da je izjem čim manj, vendar pa je treba upoštevati specifične potrebe posameznih držav članic. Slovenija zagovarja le tiste posebne rešitve, ki ne ogrožajo delovanja notranjega trga, ne izkrivljajo konkurence med državami članicami in omogočajo učinkovit nadzor odobrenih izjem brez pretiranih administrativnih stroškov.

Na področju trošarin si Slovenija prizadeva za posodobitev obstoječega sistema in za njegovo prilagoditev potrebam sodobnega elektronskega komuniciranja. V tem kontekstu Slovenija pozdravlja izvajanje ukrepov za uvedbo elektronskega spremljanja gibanja trošarinskih izdelkov. Tudi na področju trošarin bi nove rešitve na dolgi rok morale zagotavljati učinkovit nadzor gibanja trošarinskih izdelkov, kjer je velika možnost oškodovanja proračunov držav članic ob hkratnem čim manjšem administrativnem bremenu za zavezance.

8.4. Pravo družb

Prednostne naloge EU

Pravna ureditev na področju prava družb v EU še ni dosegla tiste ravni, ki bi lahko kar največ prispevala k dobremu delova-

nju enotnega notranjega trga. Predsedstvi bosta podprli pobude Komisije glede krepitve verodostojnosti in primerljivosti letnih in konsolidiranih izkazov. Zato sta odločeni, da bi v letu 2006 zaključili delo na dveh predlogih direktiv in sicer:

– *Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o obvezni reviziji letnih računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov in spremembi Direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS*, katere cilj je doseči visoko stopnjo uskladitve zahtev na področju obveznih revizij in

– *Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS v zvezi z letnimi računovodskimi izkazi posameznih vrst družb in konsolidiranih letnih poročil*, katere cilj je dodatno okrepiti zaupanje v finančne izkaze in letna poročila, ki jih objavljajo evropske družbe. Zato potrebujejo delničarji in drugi zainteresirani zanesljive, popolne in zlahka dostopne informacije.

Poleg omenjenega se bodo nadaljevale aktivnosti na *Predlogu štirinajste direktive s področja prava družb o čezmejnem prenosu sedeža kapitalskih družb* na Svetu, s katero bi uredili pogoje za izvajanje pravice do ustanavljanja in prenosa sedeža med državami članicami, ter priprava *Predloga direktive o pravicah delničarjev*.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju prava družb je slovenski pravni red dober in napreden, na številnih področjih je ureditev celo strožja, kot to predvideva pravni red EU, tako da za Slovenijo novi akti, sprejeti na EU ravni, predvidoma ne bodo predstavljali problemov oziroma večjih težav pri implementaciji.

Slovenija se bo tudi v letu 2006 aktivno vključevala v postopke sprejemanja zakonodajnih in drugih aktov na področju prava družb ter pripravljala stališča. Izmed omenjenih prednostnih nalog EU bo posebno pozornost posvetila *Direktivi o čezmejnem prenosu sedeža kapitalskih družb*.

8.5. Tehnična harmonizacija

Prednostne naloge EU

Za uspešno delovanje notranjega trga EU je potrebno zagotoviti sistemsko urejen pristop k harmonizaciji tehničnih predpisov in drugih pravnih aktov, ki lahko vplivajo na prost pretok blaga med državami članicami. Zato si je EU za prednostno nalogo na področju tehnične harmonizacije zadala sprejetje *Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta EU o strojih, ki dopolnjuje direktivo št. 95/16/ES*, katere cilj je zagotoviti prost pretok strojev in izdelkov, ki se uporabljajo v povezavi s stroji, ob zagotavljanju visoke ravni zaščite zdravja, varnosti in varstva potrošnika.

Prednostna naloga EU v letu 2006 bo tudi iskanje političnega soglasja in morda tudi sprejetje *Predloga sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o financiranju evropske standardizacije*, ki določa pravila o prispevku Skupnosti k financiranju evropske standardizacije za podporo izvajanja njenih politik in zakonodaje Skupnosti.

Nadalje se prednostne naloge EU na področju harmonizacije tehnične zakonodaje nanašajo na sprejetje *Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za ta vozila*. Predlagana nova krovna direktiva za homologacijo motornih vozil je rezultat potrebe po uveljavitvi homologacijskih predpisov na vse kategorije motornih in priklopnih vozil (do sedaj so se uporabljali le za osebna vozila) in vključitvi določenih novih spoznanj glede lažjega izvajanja prostega pretoka blaga znotraj EU.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se bo v letu 2006 aktivno vključevala v opredeljene aktivnosti EU na področju tehnične harmonizacije ter pripravljala ustrezne rešitve in podlage za implementacijo obravnavanih aktov

v nacionalno zakonodajo v nadaljnjem transpozicijskem obdobju. Izmed omenjenih aktov bo Slovenija posebno pozornost namenjena aktivnostim za sprejetje *Predloga direktive o homologaciji motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za ta vozila in Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta EU o strojih, ki dopolnjuje direktivo št. 95/16/ES*. Slovenija podpira oba predloga direktive, prav tako pa podpira tudi predlog uredbe o financiranju evropske standardizacije.

8.6. Gnojila

Prednostne naloge EU

Prednostna naloga EU na področju umetnih gnojil bo doseči napredek pri sprejemu *Predloga uredbe glede vsebnosti kadmija v umetnih gnojilih*, ki naj bi jo Komisija pripravila v letu 2006 in naj bi določala maksimalne vrednosti kadmija v fosfatnih gnojilih. To bo tudi prvič, ko bo dovoljena vsebnost težkih kovin v anorganskih gnojilih regulirana na ravni EU.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se nahaja na zelo vodnatem področju, zato je potencialno tudi zelo ogrožena različnim virom onesnaženja, med katere zagotovo sodi tudi uporaba umetnih gnojil. Ker podrobnejša vsebina uredbe še ni bila podrobneje predstavljena v tem trenutku še ne moremo natanko predvideti aktivnosti Slovenije na omenjenem področju in posledic, ki jih uredba prinaša za Slovenijo, zagotovo pa bo Slovenija aktivno sodelovala v procesu sprejemanja uredbe in ščitila svoje interese.

8.7. Živila

Prednostne naloge EU

Svet EU si bo prizadeval doseči dogovor z Evropskim parlamentom glede *predloga uredbe o dodajanju vitaminov in mineralov*, ki določa standardizirane pogoje za dodajanje vitaminov in mineralov ter nekaterih drugih snovi živilom, njihove maksimalne količine in določa živila, ki se jim te snovi ne smejo dodajati. Prav tako bosta Svet EU in Evropski parlament skušala doseči soglasje o *predlogu uredbe o prehranskih in zdravstvenih trditvah*. Predlog uredbe predvideva standardizirane pogoje za prehransko označevanje živil, ki temeljijo na prehranskih profilih in priporočilih za zdravo prehrano prebivalstva. Glavni cilj akta pa je poenotenje prehranskih označb v EU ter preprečevanje zavajanja potrošnikov v zvezi z zdravstvenimi trditvami, vezanimi na živila, ki nimajo znanstvenih podlag.

V letu 2006 naj bi se predvidoma pričela obravnavati *predloga uredbe glede dodajanja aditivov, arom in encimov hrani*. Namen uredbe je vzpostaviti enoten evropski regulatorni okvir na področju snovi, ki se dodajajo živilom v proizvodnji na osnovi izpolnjevanja kriterijev ocen tveganja, ki bi omogočal prost pretok živil z dodanimi snovmi v Evropski uniji.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija si bo še naprej prizadevala za sprejem *predloga uredbe o prehranskih in zdravstvenih trditvah*, saj smatramo, da bo predlog uredbe prispeval k boljši informiranosti o prehranski vrednosti izdelkov in s tem pripomogel k ustreznemu izboru živil v smeri prehranskih priporočil. V pogajanjih z Evropskim parlamentom se bo Slovenija še naprej zavzemala za ohranitev določb predloga uredbe, ki vzpostavljajo koncept »prehranskega profila« oziroma pogojev za ustrezno energijsko in hranilno sestavo živila po smernicah zdrave prehrane kot osnove, da se lahko uvede posamezna prehranska označba in prepoved oziroma omejitve označevanja določenih vrst živil.

Slovenija še naprej podpira tudi sprejem predloga Uredbe o *dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom* in

še naprej poudarja potrebo po natančnem opredeljevanju pogojev za dodajanje vitaminov in mineralov do normalne vsebnosti v primerih, ko se zaradi tehnoloških postopkov predelave ali zaradi odvzemanja snovi pri izdelavi živil z zmanjšano vsebnostjo maščob delež teh snovi v živilih zmanjša. Potrebno je opredeliti živila, katerim se posamezni vitamini in minerali lahko dodajajo, natančneje določiti druge substance ter primere, odstopanja od določil uredbe, če je bogatitev živil zaradi pomanjkanja določenega minerala nujna zaradi javno zdravstvene potrebe v posamezni deželi.

8.8. Varstvo potrošnikov

Prednostne naloge EU

Na področju varstva potrošnikov se bo Svet EU posvetil sprejemu dogovora glede *predloga Odločbe, ki ustanavlja program skupnosti na področju zdravja in varstva potrošnikov (2007-2013)*. Glavna cilja programa na področju varstva potrošnikov sta zagotavljanje dovolj visoke zaščite potrošnikov v EU, predvsem glede zagotavljanja njihove varnosti in zaščite njihovih ekonomskih interesov ter povečanje usposobljenost potrošnikov, da sami poskrbijo za svoje interese.

Nadaljevala se bo tudi obravnava *spremenjenega predloga direktive o potrošniških kreditih* z namenom iskanja kompromisnih rešitev, ki bi na eni strani zagotovile visoko stopnjo zaščite potrošnikov in na drugi strani hkrati omogočile državam članicam določeno mero fleksibilnosti. Predlog direktive ureja problem precejšnjih razlik v predpisih držav članic EU, ki se nanašajo na potrošniške kredite. Harmonizacija nacionalnih predpisov bi omogočila boljše delovanje notranjega trga, povečan obseg čezmejnega trgovanja in omogočila potrošnikom večjo izbiro pri najemanju potrošniških kreditov. Spremenjeni predlog direktive spreminja obseg veljavnosti in izključuje hipotekarne kredite iz obsega predloga direktive. Prav tako vzpostavlja okvir za strukturirano informacijo za potrošnika in povečuje katalog informacij, ki jih mora kreditodajalec zagotoviti potrošniku.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija se bo prednostno posvetila sprejemu *Odločbe, ki ustanavlja program Skupnosti na področju zdravja in varstva potrošnikov*. Program bo predstavljal osnovo financiranja politike varstva potrošnikov na ravni skupnosti in predstavlja vir financiranja aktivnosti, ki bodo prispevali k večji zaščiti potrošnikov tudi v Sloveniji. Pozdravljamo strateško usmeritev, ki sledi cilju združevanja vseh za potrošnike relevantnih področij. Takšna usmeritev lahko prispeva h konsolidaciji politike varstva potrošnikov v najširšem smislu besede, ki je zdaj v večini držav članic močno razvejana in institucionalno razdeljena. Še posebej podpiramo aktivnosti za izboljšanje dostopnosti do učinkovitih pritožnih sredstev za potrošnike vključno alternativnih oblik reševanja potrošniških sporov, ki naj vključujejo skupne standarde ter ukrepe in aktivnosti za boljšo integracijo varstva potrošnikov v druge politike s pomočjo razvijanja skupnih indikatorjev merjenja učinkovitosti.

Za Slovenijo bo pomemben tudi sprejem dogovora glede *direktive o potrošniških kreditih*. Direktiva bo prispevala k varovanju potrošnikov v Sloveniji in slovenskih potrošnikov pri najemanju potrošniških kreditov v drugih državah članicah, saj uvaja večji obseg informacij, ki jih bo potrošnik imel na voljo pri sklepanju pogodb o najemu potrošniških kreditov, prav tako pa nalaga kreditodajalcem in kreditnim posrednikom obveznost, da potrošniku ustrezno svetujejo. S tem bo po eni strani potrošniku omogočena racionalnejša odločitev, po drugi strani bo direktiva prispevala tudi k večjemu zaupanju potrošnikov, kar bi lahko pozitivno vplivalo na obseg trgovanja.

8.9. Carinska unija

Prednostne naloge EU

Predsedstvo Sveta EU si bo na področju carinske unije prednostno posvetilo prizadevanju doseganja političnega dogovora med državami članicami glede predloga *uredbe EP in Sveta o carinskem*

zakoniku Skupnosti (modernizirani carinski zakonik). Glavni razlogi za celovito spremembo oziroma prenovu tega osnovnega predpisa na področju carinske unije so: postavljanje pravnih podlag za uvajanje elektronskega poslovanja znotraj carine ter med carino in podjetji, zmanjševanje stroškov in drugih bremen za gospodarstvo z omogočanjem lažjega dostopa do predpisov ob večji zagotovitvi njihovega enotnega izvajanja, ustvarjanje enakih pogojev za delovanje gospodarskih subjektov na celotnem območju EU, povečanje pravne varnosti vseh uporabnikov zakonodaje in spremembe v vlogah in nalogah carinskih organov. Revidirani zakonik naj bi se začel uporabljati 1. januarja 2009, do takrat pa morajo biti sprejete in uveljavljene tudi vse bistvene izvedbene rešitve (akti), ki slonijo na predvideni uporabi informacijske tehnologije.

S tem v zvezi in glede na sklepe o e-Evropi in e-upravi ter glede na Sporočilo Komisije o enostavnem in brezpapirnem okolju za carino in trgovino je bil pripravljen tudi *predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o brezpapirnem okolju za carino in trgovino*. Predsedstvo Sveta namerava posvetiti procesu sprejema omenjenega predloga ustrezno pozornost. Sprejetje omenjenega predloga namreč prinaša pravno podlago za uvedbo in izvajanje načrtovanih avtomatiziranih postopkov v državah članicah, ki bodo omogočili enotno uporabo carinske zakonodaje na celotnem carinskem območju Skupnosti. Bistveni del predloga je določitev ključnih časovnih mejnikov za vzpostavitev posameznih avtomatiziranih storitev in njih potrditev kot pravno zavezujoče roke. Tak pristop je pogoj za omogočanje v zakonodaji predvidene poenotene elektronske izmenjave informacij med carinskim organi držav članic in za zagotavljanje dostopnosti ter komuniciranja z gospodarstvom ob uporabi skupno dogovorjene informacijske tehnologije. Predlog sklepa prinaša konkretne naloge za države članice in Komisijo glede uvedbe nacionalnih in skupnostnih komponent interoperabilnega elektronskega carinskega sistema, kakor tudi glede zagotovitve potrebnih virov (človeški, tehnični in proračunski) za vzpostavitev, delovanje in vzdrževanje ter nadgradnjo elektronskih carinskih sistemov. Opredeljeni so stroški oblikovanja in uvajanja sistemov, ki jih nosi Komisija in tisti, ki bodo v breme držav članic, ter obveznost medsebojnega obveščanja in spremljanja.

Predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o obnovi akcijskega programa za carine na področju Skupnosti (Carine 2013), katerega cilj je nadaljnja izboljšava sodelovanja med carinskimi organi držav članic, pomeni nadaljevanje programa Carine 2007. Gre za akcijski program, ki bo nadaljeval z razvojem in modernizacijo transevropskega računalniškega sistema, ki predstavlja temelj izvajanja carinske politike Skupnosti. Program bo poskušal najti odgovore na izzive, ki jih prinašajo nove naloge kot npr. vzpostavitev skupnostnega okvirja za upravljanje tveganja ter uvajanje samo elektronskega načina poslovanja carine.

Prednostne naloge Slovenije

Republika Slovenija je skozi dosedanje spremljanje dela inštitucij EU na področju modernizacije carinskega sistema ugotovila, da je *revizija carinskega zakonika Skupnosti* utemeljena in zato načelno soglasna z osnovnimi cilji in usmeritvami predlaganih sprememb. Pri pogajanjih o novem carinskem zakoniku Skupnosti bo Slovenija pozornost posvečala predvsem reševanju naslednjih vprašanj: racionalizaciji in poenostavitvi carinskih postopkov; harmonizaciji podatkov in informacij v novih okoljih elektronskega poslovanja carine in uporabnikov ob hkratni zagotovitvi uporabe delujočega poenotenega IT orodja; poenotenju razumevanja istovrstnosti kršitev temeljnih carinskih predpisov; ureditvi posledic delitve pristojnosti med notranjim in zunanjim carinskim uradom in novi določitvi kraja nastanka carinskega dolga; zagotovitvi potrebnih izvedbenih instrumentov za pravilno izvajanje in uporabo zakonodaje tako s strani pristojnih organov kot podjetij.

Slovenija načelno lahko podpre tudi *predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o brezpapirnem okolju za carino in trgovino*. Republika Slovenija je v okviru izvajanja programa Carine 2007 ter znotraj komitoloških procesov odločanja namreč intenzivno spremljala in sodelovala pri projektih Komisije za graditev

in vzpostavljane novih elektronskih carinskih sistemov. Dorečene rešitve in izkušnje je sproti vgrajevala v obstoječe sisteme in začela postavljati organizacijsko-tehnična izhodišča za izvajanje bodočih nalog, kot jih predvideva omenjeni predlog sklepa.

Slovenija v celoti podpira pričakovani predlog Komisije glede sklepa *Evropskega parlamenta in Sveta o obnovi akcijskega programa za carine na področju Skupnosti (Carine 2013)*. Zaradi vsebinsko novih nalog in prerazporeditve dela carinskih organov, ob vzpostavitvi skupnostnega okvirja za upravljanje tveganja in uvajanju samo elektronskega načina poslovanja, je namreč nujno ohraniti akcijski program Skupnosti za carine. Program je odločilnega pomena za skladni razvoj in delovanje carinske unije, saj omogoča krepitev enotnega dela carinskih organov v okviru mednarodnih trgovinskih tokov tako na zunanjih mejah Skupnosti kot tudi sicer na celotnem carinskem območju Skupnosti.

9. INFORMACIJSKA DRUŽBA, ENERGIJA, PROMET IN POLITIKA DO KEMIČALIJ

9.1. Informacijska družba in elektronske komunikacije

Prednostne naloge EU

Intenzivni napor tako avstrijskega kot finskega predsedovanja EU v letu 2006 bodo usmerjeni v zagotavljanje, da bodo informacijsko komunikacijskih tehnologije v okviru Lizbonske strategije odigrale ključno vlogo. V tem okviru bo poudarek dan na učinkovito izvedbo strategije »i2010 – Informacijska družba za rast in zaposlovanje«, ki predstavlja odziv EU na dokazan vpliv informacijsko komunikacijskih tehnologij na produktivnost, rast in zaposlovanje. Posebna pozornost bo namenjena povečanju varnosti in interoperabilnosti elektronskih komunikacij in storitev. Za doseganje tega bosta predsedujoči pozornost namenili *predlogu Komunikacija Komisije o strategiji za varno informacijsko družbo*⁷, in prevzeli aktivno vlogo pri sodelovanju z državami članicami in vzpostavljanju mednarodnega sodelovanja na ravni EU glede *nezaželenih komercialnih sporočil* (t.i. spam). Prizadevanja bodo usmerjena tudi na promocijo transparentnih, integriranih storitev in komunikacij⁸ s posebno pozornostjo na *Komunikaciji Komisije glede trajnosti in infrastrukture*⁹.

V letu 2006 bo na ravni EU aktualna razprava glede *pregleda zakonodajnega okvira elektronskih komunikacij*, pri čemer se pričakuje predložitev zakonodajnih predlogov s strani Komisije še pred koncem leta 2006.

Aktivnosti EU bodo usmerjene tudi na sledeče: na Komunikacijo Komisije o e-Upravi¹⁰, Komisija bo do konca leta 2006 predložila predlog o reviziji *Direktive o poštnih storitvah*, nadaljevalo se bo delo na *Komunikaciji Komisije o evropski politiki radijskega spektra*, pozornost bo namenjena koordinaciji in nadaljnjih aktivnostih glede *Svetovnega Vrha o informacijski družbi*, s posebnim poudarkom na upravljanju z internetom.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija je razvoj informacijske družbe v tekočem programskem obdobju 2004 – 2006 uveljavljala kot horizontalno prednostno nalogo s poudarkom na izgradnji širokopasovnih povezav, izgradnji javno dostopnih točk ter razvoju storitev s področja e-Uprave. Sprejem Integriranih smernic in sprejem strateškega okvira *i2010 – Evropska informacijska družba za rast in zaposlovanje* je potekal

⁷ Communication on a Strategy for a Secure Information Society.

⁸ Ang. seamless services and communications.

⁹ Ang. The Commission's communication on sustainability and infrastructure.

¹⁰ Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

sočasno s pripravo slovenskega akcijskega programa za Lizbonsko strategijo.

V letu 2006 bo Slovenija velik poudarek namenila *razvoju interoperabilnega okvira za implementacijo dodatnih javnih e-storitev* na področju e-Uprave, e-Zdravja, e-Dostopnosti in e-Poslovanja. Pomemben projekt Slovenije v letu 2006 je *dvig ravni informacijske pismenosti prebivalstva* z vzpostavitvijo lokalnih mrež centrov vseživljenjskega učenja, kar bo bistveno povečalo uporabo obstoječih e-storitev javnega sektorja, kot na primer e-Davki in povečalo dostopnost do sodobnih tehnologij za izključene. V letu 2006 bo Slovenija pospešila projekte digitalnih knjižnic in pričela z nacionalnim projektom digitalizacije audio-video arhivov.

Vlada Republike Slovenije je v letu 2005 sprejela tudi Nacionalni raziskovalni razvojni program, ki spodbuja *razvoj na področju IKT tehnoloških platform*. V letu 2006 bo Slovenija podpirala *raziskovalno razvojne dejavnosti na področju IKT v okviru tehnoloških centrov, centrov odličnosti in IKT tehnološke mreže*. Le-to bo spodbudilo prenos znanja iz izobraževalnih in raziskovalnih institucij v gospodarstvo, kar bo posledično pripomoglo k razvoju novih IKT produktov, e-storitev ter njihovo večjo uporabo.

Hiter tehnološki razvoj elektronskih komunikacij in dejanske razmere na trgu narekujejo odziv. V luči tega bo Slovenija v letu 2006 pripravila različne usmeritve, strategije za razvoj posameznih storitev in omrežij, kot na primer posodobitev strategije razvoja širokopasovnih elektronskih omrežij in priprava strategije storitev FWS, priprava na izvajanje projektov kot je e-klic¹¹, idr. Posodobljen bo tudi *zakonodajni okvir*, konkretno bodo sledile spremembe in dopolnitve Zakona o elektronskih komunikacijah, s ciljem povečati stopnjo konkurence. Slovenija bo aktivna v okviru procesa *javnega posvetovanja o prihodnosti poštnega sektorja* v EU.

Na nivoju EU se predvideva ukinitve analognega oddajanja najkasneje do leta 2012, zato Slovenija pripravlja *strategijo prehoda iz analogne v digitalno radiodifuzijo*, ki bo podlaga za vsa nadaljnja ukrepanja regulativnega organa in delovanja operaterjev.

9.2. Energija

Prednostne naloge EU

EU si je kot prioriteto na področju energije za leto 2006 zadala nadaljevanje dela na več področjih, med katerimi posebno pozornost namenja učinkovitemu delovanju notranjega trga z energijo, zagotavljanju zanesljive oskrbe z energijo, trajnostni energijski proizvodnji in porabi, mednarodnem sodelovanju in jedrskim vprašanjem. Bistveno v letu 2006 bo tako sprejetje Zelene knjige o zanesljivi, konkurenčni in trajnostni energetski politiki za Evropo, ki bo celostno obravnavala vprašanja energije v EU.

Na osnovi analize delovanja notranjih trgov držav članic bodo, tudi z vidika konkurenčnosti, v ospredju ukrepi za liberalizacijo trga električne energije in zemeljskega plina. S tega vidika je v letu 2006 bistvena predvidena objava rezultatov raziskave o delovanju notranjega energetskega trga. Prav tako je v letu 2006 predvideno tudi oblikovanje smernic o upravljanju in dodeljevanju razpoložljivih prenosnih zmogljivosti povezav med nacionalnimi omrežji v okviru Uredbe o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije (1228/2003/ES). Nadalje pa je z vidika delovanja notranjega trga pomembno tudi dejstvo, da bo v letu 2006 predvidoma začela veljati Pogodba o energetski skupnosti in se bo torej začel proces vzpostavljanja skupnega energetskega trga EU in JV Evrope.

V letu 2006 bodo morda zaključene aktivnosti glede vseevropskih energetskih omrežij v okviru predloga Uredbe Evrop-

¹¹ Osnovo za ukrep predstavlja dokument Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu Parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru⁴ in odboru regij z dne 14.9.2005 in podpisan »Memorandum o soglasju« z dne 18.10.2005.

skega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij ter o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2236/9. Prav tako se pričakuje v času avstrijskega predsedovanja pričakuje sprejetje Odločbe EP in Sveta za oblikovanje usmeritev za tran-evropsko energijsko mrežo in razveljavitev odločb 96/391/ES in 1229/2003/ES, kjer so v transevropska omrežja vključeni tudi projekti novih držav članic. Za energetske načrte oskrbe EU z energijo je pomemben tudi dialog med EU in organizacijo držav proizvajalk nafte OPEC kot tudi dialog med EU in Rusijo.

V okviru trajnostne energijske proizvodnje in porabe bodo aktivnosti vzporedno tekale na izboljšanje energetske učinkovitosti in promociji obnovljivih virov energije. V tem letu se pričakuje dokončno izoblikovanje *Direktive o spodbujanju učinkovite rabe energije pri končnih uporabnikih in energetskih storitvah*, ki zajema učinkovito porabo električne energije, plina, kurilnega olja in goriv za transport ter je del svežnja energetske zakonodaje, ki jo je Komisija predlagala decembra 2003. Časovni rok za prenos določil dokumenta v nacionalne zakonodaje bo dve leti po začetku njene veljavnosti, vendar bodo morale države Komisiji posredovati prve akcijske načrte pred 30. junijem 2007.

Strategija, ki bo obravnavala srednjeročne in dolgoročne časovne plane za obnovljivo energijo po letu 2010 bo slonela na dveh dokumentih Komisije (prvi obravnava *financiranje obnovljivih virov*, drugi *akcijski načrt o biomasah*¹²) in bo tudi upoštevala napredek pri doseganju ciljev glede učinkovite rabe energije in potek pogajanj o klimatskih spremembah.

V letu 2006 si bosta predsedstvi prizadevali tudi okrepiti mednarodno dimenzijo, sem sodi *sporazum med EU in JV Evrope, dialog med EU in Rusijo, Severna dimenzija, dialog med EU in OPEC*. Med pomembnejšimi dogodki pa bo izvedba Evro-sredozemske ministrske konference (Euromed Energy).

Osnovni cilji dolgoročne politike EU na področju jedrske energije so zagotavljati stabilno obratovanje jedrskih objektov in ob tem zagotavljati jedrsko varnost, nadzor nad jedrskimi materiali in varstvo pred ionizirajočimi sevanji znotraj EU in v mednarodnem merilu. Med prednostne naloge bodo tudi v letu 2006 sodila prizadevanja za uveljavitev *Sklepov Sveta EU o jedrski varnosti in varnem ravnanju z jedrskimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom*, sprejetih 26. junija 2004, v skladu z rezultati ekstenzivnih konzultacij in usklajevanj vseh držav članic v okviru Delovne skupine Sveta za jedrsko varnost. Ob navedenem se bo skušalo najti tudi ustrezne rešitve glede novega pristopa k nadzoru nad jedrskimi materiali in razjasniti vlogo Evropske skupnosti za atomsko energijo (EURATOM), držav članic in Mednarodne agencije za atomsko energijo (IAEA) v tovrstnem nadzoru. V letu 2006 bo predvidoma zaključen tudi postopek sprejema *direktive o nadzoru in kontroli pošiljk radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva*.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija podpira celovit pristop k evropski energetske politiki in s tem predvideno objavo Zelene knjige o energetske učinkovitosti v letu 2006. Kot prednostna naloga energetske politike v Sloveniji je tako izpostavljeno uspešno delovanje notranjega energetskega trga, kjer bo zagotovljena tako visoka raven konkurenčnosti kot tudi zanesljiva in varna oskrba z energijo. Hkrati pa enako pomembno vlogo znotraj oblikovanja energetske politike igra okoljska dimenzija, kjer je ključno pospešeno uvajanje učinkovitega ravnanja z energijo in obnovljivih virov v skladu z nacionalnim energetske programom.

Nadalje je s področja mednarodnih odnosov bistvena vloga Slovenije znotraj Energetske skupnosti, saj bo leta 2006 predvidoma začela veljati Pogodba o energetske skupnosti, s čimer se bo začel proces vzpostavljanja skupnega energetskega trga EU in JV Evrope, pri čemer je Slovenija stična točka.

Bolj natančno je za Slovenijo v letu 2006 prednostna naloga določitev smernic o upravljanju in dodeljevanju razpoložljivih prenosnih zmogljivosti povezav med nacionalnimi omrežji, še posebno z vidika trgovanja z električno energijo z Avstrijo in Italijo. Nadalje je za Slovenijo glede področja zemeljskega plina bistveno, da junija 2006 vstopi v veljavo Uredba o pogojih za dostop do plinskega prenosnega omrežja (1775/2005/ES). Prav tako pa je v letu 2006 potrebno implementirati Direktivo 2004/67/ES o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom.

Zaradi jedrske elektrarne Krško in nadzora jedrskih materialov in jedrskega blaga sodi področje jedrske varnosti in varstva pred sevanji med stalne prednostne naloge Slovenije. Znotraj tega področja bo Slovenija v letu 2006 namenila pozornost zlasti pripravi končnega poročila v zvezi s *Sklepi Sveta EU o jedrski varnosti in varnem ravnanju z jedrskimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom ter razpravi o ustreznih rešitvah glede novega pristopa k nadzoru nad jedrskimi materiali*.

Slovenija si bo tudi v prihodnje prizadevala, da se področji jedrske varnosti ter ravnanja in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva uredita na način, ki bo jasen in sprejemljiv za vse države članice. Izbrani način mora upoštevati pravilo suverenosti držav za urejanje teh področij in mora biti čimbolj usklajen z dejavnostmi IAEA na tem področju.

Slovenija si bo kot pogodbenica Pariške konvencije prizadevala, da bo do 31.12.2006 skupaj z drugimi državami članicami, ki so pogodbenice omenjene konvencije, predložila depozitarju ratifikacijske oziroma pristopne dokumente k Protokolu o spremembah konvencije.

9.3. Promet

Prednostne naloge EU

Kopenski promet

Na področju kopenskega prometa bo predsedstvo namenilo veliko pozornost eni svojih glavnih prioritet in sicer *varnosti v cestnem prometu*. Poudarek je na ukrepih, ki bi pripomogli k razpolovitvi števila mrtvih v prometnih nesrečah na ozemlju EU do leta 2010 in so namenjeni predvsem obvezi vseh držav članic, da še naprej sledijo najboljšim praksam, izboljšanju voznega parka v državah članicah, izboljšanju prometne infrastrukture in povečanju deleža vlaganj v cestno varnost. V okviru tega je mogoča tudi iniciativa oziroma zakonodajni predlogi Komisije na področju varnosti vseevropskega prometnega omrežja (»infrastruktura direktiva«), ki naj bi se nanašali na obvezno uporabo žarometov za dnevno vožnjo in posebnih ogledal za mrtvi kot.

Predsedstvo bo nadaljevalo delo na *predlogu direktive o vozniških dovoljenjih*, ki bistveno spreminja sedanjo Direktivo o vozniških dovoljenjih¹³ in vse njene dopolnitve. Predlog direktive se nanaša med drugim na določitev novega obrazca na modelu Evropske unije; uvedbo določenih novih kategorij voznškega dovoljenja; spremembe glede minimalnih zahtevanih starosti za vožnjo vozil posameznih kategorij ter administrativno omejevanje veljavnosti voznških dovoljenj.

Zaključilo se bo delo na *Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta, ki dopolnjuje Direktivo 1999/62/EC o zaračunavanju uporabe določenih infrastruktur za težka tovorna vozila (evrovinjeta)*, katere sprejem je predviden na zasedanju Sveta TTE v marcu 2006. Predlog naj bi opredeljeval možnosti, da države članice EU, v skladu z načelom uveljavljenega principa subsidiarnosti uvajajo sisteme zaračunavanja stroškov za uporabo cestne infrastrukture, ki poleg stroškov na infrastrukturi upoštevajo tudi širše družbene stroške. Z novim predlogom direktive naj bi se državam članicam ponudil t.i. dinamični model zaračunavanja uporabnine za cestno

¹² Communication of the Commission to the EP and the Council on a Biomass Action Plan.

¹³ Council Directive 91/439/EEC of 29 July 1991 on driving licences.

infrastrukturo. Cestnine, ki se bodo zaračunavale v skladu z novo direktivo naj bi poleg stroškov vzdrževanja upoštevale tudi vrsto vozila, čas trajanja prevoza, poseben režim za okoljevarstvena in gosto naseljena območja in podobno.

Predsedstvo bo nadaljevalo z delom glede *tretjega železniškega paketa* z namenom doseči dogovor z Evropskim parlamentom. Zakonodajni paket zajema štiri predloge in sicer: *Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izdajanju spričeval vlakospremnemu osebju na železniškem omrežju Skupnosti (Tretji železniški paket)*, katere namen je predvsem določiti skupna pravila EU za pridobitev certifikatov vlakospremnega osebja in s tem prispevati k interoperabilnosti železnic, povečanju varnosti železniškega prometa ter mobilnosti zaposlenih v železniškem sektorju; *Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o odškodnini za neizpolnjevanje pogodbenih zahtev glede kakovosti v železniškem tovornem prometu*, ki določa minimum obilgacijskih razmerij med prevoznikom in stranko v notranjem in mednarodnem železniškem prometu, ki jih je potrebno vključiti v prevozne pogodbe in ustrezna nadomestila v primeru neizpolnitve pogodbenih določb; *Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah in dolžnostih potnika v mednarodnem železniškem potniškem prometu (tretji železniški paket)*, ki pomeni zakonodajni okvir za določitev minimalnih pogojev informiranja potnika: pred, med in po prevozu, pogoje prevoza, odgovornost prevoznika v primeru nesreče ali nezgode, zamude ali odpovedi prevoza, način asistenc invalidom pri prevozu in na koncu pogoje pod katerimi prevozniki sodelujejo med seboj za učinkovito implementacijo določb predloga uredbe ter *Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta, ki spreminja Direktivo Sveta 91/440/EGS o razvoju železnic Skupnosti (tretji železniški paket)*, ki opredeljuje koncept "mednarodnega potniškega prometa". Vzpostavlja prost pristop do železniške infrastrukture tudi za opravljanje mednarodnega potniškega prometa vključno z možnostjo kabotaže in sicer najkasneje do 01.01.2010. V besedilu predloga se ukinja sedanja obveznost formiranja mednarodnih poslovnih združenj za pridobitev pristopa na železniško infrastrukturo. Pozornost predsedstva bo namenjena tudi oceni glede implementacije *prvega železniškega paketa*.

Predsedstvo bo predvidoma preučilo tudi možnosti o nadaljevanju dela na *predlogu uredbe o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza*, ki ureja podrobna pravila posredovanja pristojnih organov, dodelitev izključnih pravic in nadomestil za izvajanje obveznosti javnih služb železniškega in cestnega potniškega prevoza, ki bi lahko najbolj vplivala na konkurenco in trgovino med državami članicami.

Nadalje bo predsedstvo delalo na posodobitvi tehničnih pravil na področju *plovbe po notranjih vodah*, kar naj bi pripomoglo k večji varnosti in konkurenčnosti tega sektorja. Nadaljevalo naj se bi delo na *spremembi Direktive št. 82/714/ES*¹⁴, ki določa predpise o tehničnih zahtevah za plovila, ki plujejo po celinskih plovnih poteh ter na *predlogu direktive o prevozu nevarnega blaga po notranjih vodah* in sicer kot samostojnemu zakonodajnemu predlogu na tem področju ali pa v okviru krovne *direktive o prevozu nevarnega blaga po cesti, železnici in notranjih vodah*, za vsa tri prej omenjena področja.

Letalski promet

Na področju letalskega prometa ostajajo glavna prioriteta *zunanjí odnosi v letalstvu*. Predsedstvo bo nadaljevalo delo na doslej zvezi s *pogajanjem EU-ZDA za sklenitev sporazuma o odprtem nebu*, ter *pogajanjem EU-tretje države in države članice-tretje države*. Hkrati bo predsedstvo podprlo Komisijo pri pogajanjih s tretjimi državami v okviru že podeljenega horizontalnega mandata¹⁵. Vse

nove zahteve Komisije za podelitev mandatov za pogajanja EU s tretjimi državami pa bo predsedstvo skrbno pregledalo. Predsedstvo bo podprlo nadaljnja prizadevanja Komisije glede pogajanj z ZDA za sklenitev sporazuma o odprtem nebu¹⁶.

Predsedstvo bo pregledalo tudi *Sporočilo Komisije o okrepitevi pravic potnikov v zračnem prometu v okviru Evropske Skupnosti*.

Predsedstvo bo nadaljevalo in predvidoma končalo delo na spremenjenem *predlogu o uskladitvi tehničnih predpisov in upravnih postopkov na področju civilnega letalstva (EU-OPS)*, katere namen je sprememba veljavne Uredbe 3922/91 o harmonizaciji tehničnih zahtev in administrativnih postopkov na področju civilnega letalstva¹⁷ zaradi dosega minimalnih skupnih standardov, usklajenih z Direktivo 2000/79/EC¹⁸ in dobrimi praksami.

Predsedstvo bo na tem področju začelo oziroma nadaljevalo delo na novih zakonodajnih predlogih in sicer glede širitve pristojnosti Evropske letalske varnostne agencije¹⁹; SESAME programa, ki je eden največjih projektov znotraj Evrope na področju izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa, ki je bil iniciran s strani Evropske komisije in EUROCONTROL-a²⁰ kot podpora implementacijskemu programu Enotno evropsko nebo²¹ z namenom združevanja industrijskih potencialov na navedenem področju; predloge, ki bodo reševali problem vedno večje obremenjenosti letališč ob določenih urah (s tem v zvezi se namerava predlagati spremembo uredbe o slotih (časovnih režah); računalniški sistemi rezervacij (CRS)²²; tretji paket o liberalizaciji (gre za revizijo uredb (Uredbe 2407/92, 2408/92 in 2409/92)²³, katere namen je poenostavitev pravil opravljanja zračnega prevoza v EU in sicer z zmanjšanjem predpisanih pravil); predloge, ki se nanašajo na zemeljsko oskrbo na letališčih in varovanje v civilnem letalstvu (zaradi terorističnih napadov 11. septembra 2001 in zaradi hitrega reagiranja je bila brez pripomb v začetku leta 2002 sprejeta uredba o varovanju v civilnem letalstvu, ki jo bo treba spremeniti, zato je Komisija že pripravila predlog nove uredbe, ki naj bi nadomestila obstoječo).

Pomorski promet

Na področju pomorskega prometa si bo predsedstvo prizadevalo ugotoviti kakšen napredek bo mogoče doseči glede zakonodajnih predlogov o pomorski varnosti (*tretji pomorski paket o varnosti*) ob izpostavitvi pomorske inšpekcije, pobudo države zastave, nadzora pomorskega prometa in pravnih podlag za odgovornost in odškodnine. Paket sedmih ukrepov je nastal kot odziv ukrepov Komisije o izboljšanju pomorske varnosti, ki so sledili pomorskim nesrečam tankerjev »Erika« in »Prestige«. Predlogi se nanašajo na bolj aktivno vlogo v pomorski varnosti, predvsem pri nesrečah in preprečevanju onesnaženj in na uvajanje boljših pravil za ukrepanje po nesrečah, kar pomeni, da bo Pomorska inšpekcija strožja do slabo vzdrževanih ladij, posebno pri možnosti zavrnitve vplutja v določeno pristanišče in, da bo v prihodnje pregledovala

¹⁶ Open Sky Agreement.

¹⁷ Council Regulation (EEC) No 3922/91 of 16 December 1991 on the harmonization of technical requirements and administrative procedures in the field of civil aviation.

¹⁸ Council Directive 2000/79/EC of 27 November 2000 concerning the European Agreement on the Organisation of Working Time of Mobile Workers in Civil Aviation concluded by the Association of European Airlines (AEA), the European Transport Workers' Federation (ETF), the European Cockpit Association (ECA), the European Regions Airline Association (ERA) and the International Air Carrier Association (IACA) (Text with EEA relevance).

¹⁹ European Aviation Safety Agency.

²⁰ Evropska organizacija za varnost zračne plovbe.

²¹ Single European Sky Implementation Program Support.

²² Computers Reservation System.

²³ Council Regulation (EEC) No 2407/92 of 23 July 1992 on licensing of air carriers, Council Regulation (EEC) No 2408/92 of 23 July 1992 on access for Community air carriers to intra-Community air routes, Council Regulation (EEC) No 2409/92 of 23 July 1992 on fares and rates for air services.

¹⁴ Council Directive 82/714/EEC of 4 October 1982 laying down technical requirements for inland waterway vessels.

¹⁵ Horizontalni mandat: mandat EK za pogajanja za sklenitev sporazuma s tretjimi državami le glede določb, ki so v obstoječih sporazumih držav članic in tretjih držav v nasprotju z veljavno zakonodajo EU.

vse ladje, ki priplujejo v pristanišča EU in ne le 25% kot do sedaj. Zakonodajni predlog zajema tudi dopolnilo Direktive o nadzoru prometa²⁴ (2002/59), katere glavna sprememba bo v smeri izvajanja in implementacije v državah članicah. Pri določitvah zatočišč za ladje v stiski, bodo države članice morale upoštevati enotna navodila, ki bodo veljala za celotno Skupnost. Prav tako bodo države članice morale implementirati mednarodne konvencije, ki se nanašajo na civilno odgovornost in določiti nivoje kompenzacij, ki jih bodo morali spoštovati ladjarji. Še posebej se to nanaša na civilno odgovornost v primeru nesreč do tretjih udeležencev in povrnitev škode v takšnih primerih. Paket zakonodajnih ukrepov o pomorski varnosti je bil predstavljen na zadnjem Svetu ministrov za transport decembra 2005 pod točko razno.

Predsedstvo bo predvidoma nadaljevalo tudi delo na revidiranem Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do trga pristaniških storitev, ki se nanaša na vsa pristanišča držav članic, ki so imela v preteklih treh letih 1,5 mil ton pretovora ali 200.000 potnikov, v delih pristanišča, ki je namenjen prostemu trgu. Prost pretok pristaniških storitev sili pristanišča v zagotovitev storilnosti, pomorsko - prometne varnosti, varnosti v pristaniščih, okoljevarstvenih zahtev in obvezne javne storitve. Storitve se nanašajo na vodne poti v in iz pristanišč z specifičnimi varnostnimi omejitvami. Ponudniki pristaniških storitev in samoupravljalci naj ne bi imeli diskriminatornih omejitev pristopa k pristaniški infrastrukturi z namenom izvajanja njihovih storitev.

V drugi polovici leta 2006 naj bi predsedstvo posvetilo posebno pozornost vprašanju prevozov po morju na kratkih razdaljah in sicer v povezavi s poročilom Komisije o napredku o izvajanju programa o spodbujanju prevozov po morju na kratkih razdaljah, ki opredeljuje akcijske ukrepe, katerih cilj je izboljšati pomorske prevoze na kratkih razdaljah in odstraniti ovire v njihovem razvoju.

Na koncu naj bi Svet še zaključil delo na uredbi o večletnem financiranju Evropske agencije za pomorsko varnost, s katerim bi se agenciji omogočilo izvajanje nalog, ki so ji bile dodeljene na področju odzivanja na onesnaženje z ladj, in drugih povezanih dejavnosti v skladu z Uredbo št. 1406/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 724/2004²⁵.

Horizontalne zadeve

Na področju horizontalnih zadev si bo predsedstvo zaradi pomena logistike, ki jo ima le-ta na povečano konkurenčnost Evrope v njenem ekološkem in trajnostno razvojnem smislu, prizadevalo pospešiti ustanovitev močnih transportnih logističnih trgov-logističnih grozdov. Tako bo v drugi polovici leta 2006 velika pozornost predsedstva namenjena prihodnjem sporočilu Komisije o logistiki, ki bo zajemala opis obstoječega stanja in prvo fazo akcijskega načrta, ki se nanaša na odgovornost interesnih skupin, izobraževanje, ozkih grl infrastrukture, varnostne ukrepe v pristaniščih in terminalih ter elektronsko zapiranje kontejnerjev.

V prvi polovici leta 2006 se predvideva začetek razprave o vmesnem pregledu večletnega strateškega programskega dokumenta EU na področju prometa *Bele knjige o evropski prometni politiki do leta 2010*²⁶.

Predsedstvo si bo prizadevalo tudi za nadaljevanje oziroma zaključek dela za doseg sporazuma glede predloga programa *Marco Polo II*, ki vzpostavlja finančno pomoč na področju intermodalnega transporta z namenom zmanjševanja zasičenosti cestne infrastrukture ter izboljšanja okoljskega vpliva sistema prevoza blaga v skupno-

sti. Za doseg tega program podpira aktivnosti na področju prevoza blaga, logistike in drugih pripadajočih aktivnosti. S to pomočjo naj bi zagotovili, da bi pričakovan porast prevoza blaga v naslednjih letih usmerili na prevoze s probalno plovbo, železnico in po notranjih plovnih poteh ali na kombinirane prevoze, pri čemer naj bi bil prevoz po cesti čim krajši. V tem obdobju se predvideva začetek razprav o morebitni *pobudi Komisije o intermodalni varnosti*.

Predsedstvo bo nadaljevalo delo na različnih vsebinah v zvezi z *Evropskim satelitskim radijsko-navigacijskim sistemom »GALILEO«*. Posebno pozornost bo posvetilo varnosti, zaščiti in finančnim zadevam kakor tudi storitvam, mednarodnemu sodelovanju in pogajanju o koncesijski pogodbi. Posledično si bo predsedstvo prizadevalo za doseg končnega dogovora o *predlogu uredbe o implementaciji razvoja in tržno delujočega postopka Evropskega programa satelitske navigacije*.

Prednostne naloge Slovenije

Kopenski promet

Republika Slovenija podpira promocijo varnosti v cestnem prometu ter vse nadaljnje aktivnosti, ki so namenjene izboljšanju varnosti v cestnem prometu.

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izdajanju spričeval vlakospremnemu osebju, ki upravlja lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (Tretji železniški paket). Slovenija podpira predlog direktive. S sprejetjem predloga direktive bo v Sloveniji potrebno spremeniti Zakon o varnosti v železniškem prometu s podzakonskimi akti. Implementacija predloga direktive v Sloveniji pomeni opredelitev enotnih pogojev in postopkov za izdajo licenc/certifikatov strojevodjem, ki upravlja lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti in s tem odpravo "tehničnih ovir" pri razvoju vseevropskega železniškega transporta, razvoj železniškega transportnega trga skupnosti ter hkrati ohranitev optimalnega nivoja varnosti v železniškem prometu, zagotavlja prost pretok delovne sile-strojevodij in še številne druge prednosti. V postopku sprejemanja predmetnega predloga, s katero se poenoti priznavanje kvalifikacij strojevodij in drugega osebja na vlakih v mednarodnem prometu ter tako nadalje omogoči konkurenčnost železniškega sistema, je Republika Slovenija zagovarjala oblikovanje skupnega političnega stališča. Na zadnjem Svetu TTE je bilo na predlog direktive sprejeto politično soglasje.

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o odškodnini za neizpolnjevanje pogodbenih zahtev glede kakovosti v železniškem tovornem prometu (Tretji železniški paket). Slovenija podpira predlog uredbe in v svojem stališču navaja še določene pripombe glede določitve daljšega obdobje od objave uredbe do njene uveljavitve v državah članicah (najmanj dveletno obdobje) ter predlaga tudi, da se v besedilo predlagane uredbe vključi zahteva po informiranju upravljalca infrastrukture s strani prevoznika o vseh elementih prevozne pogodbe za določeno storitev, če ti elementi presegajo zahteve določene v tej uredbi. Kot posledico uveljavitve tega predloga uredbe bo potrebno v Sloveniji spremeniti Zakon o prevoznih pogodbah.

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah in dolžnostih potnika v mednarodnem železniškem potniškem prometu (Tretji železniški paket). Slovenija podpira predlog uredbe, saj z določanjem pravic in dolžnosti potnika v mednarodnem potniškem prometu sledi ciljem povečanja atraktivnosti, tržne učinkovitosti in konkurenčnosti mednarodnega železniškega potniškega prometa. Določbe Uredbe pomenijo okvir za določitev minimalnih pogojev informiranja potnika: pred, med in po prevozu, pogoje prevoza, odgovornost prevoznika v primeru nesreče ali nezgode, zamude ali odpovedi prevoza, način asistenc invalidom pri prevozu in na koncu pogoje pod katerimi prevozniki sodelujejo med seboj za učinkovito implementacijo določb te Uredbe. Na zadnjem Svetu TTE je bilo sprejeto politično soglasje na predlog uredbe, ki pa je združljivo s konvencijo COTIF-CIV (Convention Concerning International Carriage by Rail).

²⁴ Directive 2002/59/EC of the European Parliament and of the Council of 27 June 2002 establishing a Community vessel traffic monitoring and information system and repealing Council Directive 93/75/EEC.

²⁵ Regulation (EC) No 724/2004 of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 amending Regulation (EC) No 1406/2002 establishing a European Maritime Safety Agency.

²⁶ (WHITE PAPER European transport policy for 2010).

Predlog direktive Evropskega Parlamenta in Sveta, ki spreminja Direktivo Sveta 91/440/EGS o razvoju železnic Skupnosti (tretji železniški paket). Republika Slovenija podpira, da se dostop do trga mednarodnih potniških železniških storitev omeji zgolj v primeru, ko je to potrebno za ohranitev gospodarskega ravnotežja glede javnih storitev, ki se izvajajo na podlagi pogodbe o javnih storitvah. Republika Slovenija sprejema kot primeren datum za odprtje trga mednarodnih potniških storitev leto 2010. Republika Slovenija se strinja, da predlog vključuje tudi kabotažo ter notranje izvajalce storitev. Sprejem predloga direktive ne bo vplival na proračun, potrebno pa bo spremeniti nekatere predpise na tem področju. Implementacija direktive in s tem povečanje mednarodnega potniškega prometa, bo posledično vplivala na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov motornih cestnih vozil za prevoz potnikov. Na zadnjem Svetu TTE je bilo na predlog direktive s sprejetimi spremembami in dopolnjeno izjavo sprejeto politično soglasje.

Predlog uredbe o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza. Na Svetu TTE decembra 2005 so se ministri seznanili s poročilom o napredku. Na zasedanju Sveta TTE oktobra 2005 pa je bilo sprejeto soglasje, da se predlog o dostopu do trga železniških storitev obravnava skupaj z dopolnjenim predlogom uredbe o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza, ne da bi zakonodajna predloga pri tem formalno združili v zakonodajni paket. Liberalizacija dostopa do mednarodnega trga potniških storitev bo skupaj z omogočeno kabotažo negativno vplivala na javne storitve notranjega potniškega železniškega prometa. Razprave na delovnih skupinah Sveta kažejo, da se države problema zavedajo. Zaradi tega je bil oblikovan predlog, da lahko regulatorji na podlagi meril dostop do trga omejijo, v kolikor bi se pokazal negativen učinek na izvajanje gospodarske javne službe. Do sedaj na delovnih telesih Sveta ni bila opravljena posebna obravnava predloga uredbe. Republika Slovenija je na zadnjem zasedanju Sveta TTE pozitivno ocenila pripravo poročila o napredku, pričakuje pa, da bo razprava o dopolnjenem predlogu Uredbe o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza kmalu stekla.

Letalski promet

Na področju letalskega prometa bo Slovenija še naprej sodelovala v okviru pogajanj EU z izbranimi tretjimi državami ter v nadaljnjih pogajanjih med EU in ZDA za sklenitev sporazuma o odprtem nebu. Slovenija bo stremela k sklenitvi takšnih sporazumov, da bodo primerni tudi za slovenske ponudnike storitev v mednarodnem zračnem prometu.

Spremenjeni predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 o uskladitvi tehničnih predpisov in upravnih postopkov na področju civilnega letalstva (EU-OPS). Predlagana uredba je za Republiko Slovenijo zelo aktualna, saj je v postopku priprave več podzakonskih aktov, s katerimi se Slovenija prilagaja novim trendom EU ureditve. Slovenija že sedaj v kar največji meri upošteva spremembe, ki zadevajo prehod iz t.i. sistema JAR-ov (Joint Aviation Requirements) v novi EU okvir ureditve, ki je po svoji naravi bistveno strožji že glede na status Uredb EU, s katerimi se uveljavlja. Potrebne bodo določene prilagoditve obstoječe ureditve v RS. Celovito izvajanje nove ureditve bo v Republiki Sloveniji zahtevalo uvedbo dodatnih postopkov (na primer tudi obveščanje Komisije o odobrenih izjemah in drugo), pa tudi okrepitev institucij. Republika Slovenija podpira predlog uredbe, katere sprejem je predviden na zasedanju Sveta TTE v marcu 2006.

Slovenija podpira uravnotežen pristop k širitvi pristojnosti Evropske letalske varnostne agencije, v smislu posodobitve letalskega sektorja državne uprave ter izvajanjem pravnega reda EU na tem področju z zagotovitvijo upoštevanja interesa držav članic.

Slovenija prav tako podpira aktivnosti vezane na varnost v letalskem prometu. Po mnenju Komisije je zamenjava Uredbe 2320/2002 nujna, saj so izkušnje pridobljene na podlagi inšpekcijskih pregledov Komisije in uporaba uredbe izpostavile številne

težave pri njenem izvajanju. Cilj predlagane uredbe je nadalje pojasniti, poenostaviti in uskladiti zakonske zahteve, z namenom, da se izboljša splošna varnost v civilnem letalstvu.

Pomorski promet

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do trga pristaniških storitev. Na področju pomorstva je zaradi pomena kopenskega tovornega prometa za slovensko gospodarstvo predlog direktive pomemben, saj bo prispeval k konkurenčnosti in liberalizaciji trga v EU na področju pristaniških storitev. Slovenija bo intenzivno sodelovala pri nadaljnjem usklajevanju predloga direktive in si bo v procesu sprejemanja predloga prizadevala, da bodo upoštevani slovenskega gospodarstva na tem področju.

Na področju pomorskega prometa Slovenija podpira tudi vse aktivnosti v povezavi z izvajanjem pomorske varnosti kakor tudi podpira prizadevanja EU za pripravo in sprejem novih zakonodajnih predlogov o pomorski varnosti (*tretji pomorski paket o pomorski varnosti*), katerih obravnava se je v delovnih telesih Sveta ravno pričela.

Republika Slovenija podpira *predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o večletni denarni podpori dejavnosti Evropske agencije za pomorsko varnost* na področju odzivanja na onesnaženja z ladjami. Lani je Komisija dodala k nalogam Evropske agencije za pomorstvo še dodatno nalogo, to je, preprečevanje in odzivanje na onesnaženje morja z ladjami. Za nove naloge, posebno, če bo potrebno v skladu z akcijskim planom imeti v rezervi določeno število ladij, ki bodo intervenirale v primerih večjih onesnaženj morja, je predlagani proračun realen.

Horizontalne zadeve

Slovenija se bo aktivno vključila v začetek razprave o vmesnem pregledu večletnega strateškega programskega dokumenta EU na področju prometa *Bele knjige o evropski prometni politiki do leta 2010*, ki se predvideva v prvi polovici leta 2006.

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi drugega programa „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa („Marco Polo II“). Republika Slovenija v splošnem podpira predvidene ukrepe v okviru predloga Uredbe o programu Marco Polo II, ki naj bi preprečevali zastoje cestnega tovornega prometa in izboljšali okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa, in sicer z učinkovitejšo izrabo kratkih ladijskih prevozov, železnice ter celinskih plovni poti. S tem bo prevoz varnejši, celoten prometni sistem pa okoljsko učinkovitejši.

Ravno tako bo Slovenija tudi v prihodnje podpirala vse aktivnosti v zvezi z *Evropskim satelitskim radijsko-navigacijskim sistemom »GALILEO«*. GALILEO je prvi evropski vesoljski program, ki bo v sodelovanju z Evropsko vesoljsko agencijo financiran in upravljan s strani Evropske skupnosti. Pričakuje se, da bo neposredno ali posredno vplival k razvoju številnih področij, med drugim tudi na področje prometa.

9.4. Politika do kemikalij

Prednostne naloge EU

Prednostne naloge EU na področju kemikalij se nanašajo na nadaljevanje dela na t.i. REACH paketu²⁷ (Registration, Evaluation,

²⁷ Paket REACH obsega: Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta glede registracije, vrednotenja, avtorizacije in omejitve kemikalij, ustanovitve Evropske agencije za kemikalije; predlog spremembe Direktive 1999/45/EC in Uredbe (EC) (Težko razgradljive organske snovi) ter predlog Direktive Evropskega Parlamenta in Sveta, ki spreminja Direktivo Sveta 67/548/EGS z namenom njene prilagoditve v Uredbo (ES) Evropskega Parlamenta in Sveta, ki se nanaša na registracije, vrednotenje, avtorizacijo in omejitve kemikalij.

Authorisation and Restriction of Chemicals). Svet EU bo v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom skušal v letu 2006 razrešiti preostala odprta vprašanja ter doseči dogovor in sprejeti akte iz paketa REACH. Svet bo skušal doseči dogovor tudi o štirih novih predlogih aktov glede prepovedi dajanja na trg za nevarne snovi (ftalati v igračah, policiklični aromatski ogljikovodiki v gumah, toulenu in triklorobenzen ter rakotvorne, mutagene in kemikalije strupene za razmnoževanje v predmetih splošne rabe) ter sprejeti Uredbo o razvrščanju in označevanju nevarnih snovi in pripravkov, ki bo vsebinsko povezana z akti iz paketa REACH. Na mednarodnem področju bo EU prevzela vodilno vlogo za uspešno sklenitev procesa »Mednarodna strategija ravnanja s kemikalijami« (SAICM) ter sodelovala na konferenci podpisnic Stockholmske konvencije o obstojnih organskih onesnaževalih in na konferenci podpisnic Rotterdamske konvencije o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za določene nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju kemikalij bo Slovenija tudi v letu 2006 namenila veliko pozornost predvsem obravnavi paketa REACH, mednarodnim aktivnostim EU v zvezi s SAICM in izvajanjem konvencij s področja kemikalij, kot sta Stockholmska in Rotterdamska konvencija.

Slovenija si bo v svojih stališčih, ob prizadevanjih za maksimalno varstvo zdravja ljudi in varstva okolja, prizadevala zagotoviti čim ugodnejše pogoje za obstoj in delovanje malih in srednjih podjetij. Prizadevala si bo za spodbujanje konkurenčnosti in inovativnosti kemijskega sektorja. Glede na to, da gre za vsebinsko izrazito interdisciplinarno področje, bo tudi v prihodnje posebna pozornost namenjena vključevanju vseh prizadetih partnerjev v pripravo stališč.

Slovenija bo, na nivoju delovne skupine Sveta EU in Evropske komisije, aktivno sodelovala pri pripravi sprememb direktive 76/769/EEC o prepovedih in omejitvah dajanja v promet in uporabe določenih nevarnih kemikalij, predvsem pri predlogih za perfluoroktan sulfonat, živo sredbo, akrilamid, diklorometan in organokositrne spojine.

10. ZAPOSLOVANJE, SOCIALNE ZADEVE IN ENAKOST SPOLOV

10.1. Zaposlovanje in socialne zadeve

Prednostne naloge EU

V skladu s prenovljeno Lizbonsko strategijo bo na področju zaposlovanja pozornost namenjena sprejemu *skupnega poročila o zaposlovanju za leto 2005*, ki bo skupaj s t.i. *ključnimi sporočili* (*Key messages paper*) posredovano v obravnavo spomladanskega Evropskega sveta.

Na področju delovnih razmerij se bo predvidoma nadaljevala razprava o *direktivi o delovnem času*. Predlog direktive med drugim ureja vprašanje maksimalnega tedenskega delovnega časa, vprašanje počitka in rokov v katerem je delodajalec dolžan zagotoviti nadomestni počitek ter dolžino referenčnega obdobja, ki ga države članice uporabljajo za računanje tedenskega delovnega časa. Ključno nerazrešeno vprašanje še naprej ostaja vprašanje ohranitve možnosti izjem od določenega maksimalnega tedenskega delovnega časa (t.i. opt-out), kjer prihaja do razhajanj tako med državami članicami v Svetu EU kot med Svetom in Evropskim parlamentom.

Avstrijsko in finsko predsedstvo se bosta posvetili tudi *zeleni knjigi Evropske komisije o prihodnosti delovnega prava*, utegne pa se zgoditi, da bosta predsedstvi nadaljevali razpravo o *predlogu direktive o delavcih, zaposlenih pri agencijah za posredovanje začasnega dela*, ki je bil v času prejšnjih predsedstev že nekajkrat obravnavana, vendar ni nikoli prišlo do večjega napredka.

Na področju varnosti in zdravja pri delu se bo Svet EU osredotočil na obravnavo *predloga direktive, ki spreminja zahteve poročanja, ki izhajajo iz direktive 89/391*. Poleg tega se bo pričelo delo na *predlogu direktive, ki spreminja direktivo o zaščiti delavcev pred tveganji, povezanimi z izpostavljenostjo karcinogenim in mutagenim snovem pri delu*. Posebna pozornost pa bo posvečena *novi strategiji Skupnosti za varnost in zdravje pri delu*.

Ena izmed najpomembnejših prioritet Sveta EU v letu 2006 bo obravnavo *predloga Direktive o izboljšanju prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja*. Predlog direktive obravnava vprašanje prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, natančneje možnost pridobivanja teh pravic, njihove ohranitve ali prenosa pravic v primeru poklicne mobilnosti. Namen predloga direktive je zmanjšati oziroma odpraviti ovire mobilnosti delavcev, ki so povezane s sistemi dodatnega pokojninskega zavarovanja, kot so neobstoje pridobljenih pravic ter dolga obdobja čakanja oziroma t.i. kvalifikacijska obdobja, neustrezno varstvo mirujočih pravic ter problemi pri prenosu pridobljenih pravic iz enega sistema v drugega.

Na področju koordinacije sistemov socialne varnosti za delavce migrante bo Svet EU obravnaval osnutek uredbe za izvajanje uredbe 883/04 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ter prilogo IX k Uredbi 883/04, ki se nanaša na posebne določbe za uporabo zakonodaje držav članic. Poleg tega bo v obravnavi tudi poseben dosje »Razne spremembe 2005«, kjer so upoštevani predlogi posameznih držav članic za spremembe priloge k sedaj veljavni Uredbi (EGS) 1408/71, predvsem zaradi sprememb v nacionalnih zakonodajah držav članic na področju socialne varnosti. Poleg tega naj bi se obravnavale tudi spremembe priloge k izvedbeni uredbi Uredbe (EGS) 1408/71, to so priloge Uredbe (EGS) 574/72.

Na področju socialne zaščite bo v okviru usklajevanja odprte metode koordinacije na področju socialne zaščite in socialnega vključevanja, pokojnin in zdravja ter dolgotrajne nege Svet EU sprejel za celotno področje socialne vključenosti prve skupne cilje, ki jih bo potrdil Evropski svet na spomladanskem zasedanju. Države članice bodo morale na podlagi skupnih ciljev do jeseni 2006 pripraviti Nacionalne strategije za socialno zaščito in socialno vključevanje 2006 – 2008.

Svet EU bo poizkušal doseči dogovor glede višine in strukture financiranja *Programa Skupnosti za zaposlovanje in socialno solidarnost (PROGRESS)* z namenom doseganja dogovora z Evropskim parlamentom in sprejetjem odločbe v letu 2006. PROGRESS predstavlja temeljni program EU na področjih izvajanja Evropske strategije zaposlovanja, socialne zaščite in socialne vključenosti, varnosti in zdravja pri delu, izboljšanja delovnih pogojev, boja proti diskriminaciji in enakosti med spoloma. Pod svojim okriljem bo združeval vse dosedanje programe in proračunska sredstva na zgoraj omenjenih področjih. S tem bo dosežena večja preglednost in racionalizacija obstoječih programov.

Svet bo posebno pozornost namenil tudi razpravi o *Sporočilu Evropske komisije o socialnih storitvah splošnega interesa*. Sporočilo Komisije je pripravljeno na podlagi posvetovanj v okviru razprave o storitvah splošnega interesa, kjer se je pokazalo, da ponudniki socialnih storitev pogrešajo večjo jasnost in predvidljivost glede možnega vpliva pravil Skupnosti na področju socialnih storitev v posamezni državi članici.

Svet EU se bo tudi v letu 2006 intenzivno ukvarjal z vprašanjem izzivov demografskih sprememb in staranja prebivalstva. Na podlagi *Sporočila Komisije o demografskih izzivih in medgeneracijski solidarnosti* bosta avstrijsko in finsko predsedstvo namenili pozornost družinski politiki, ukrepom za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja ter ukrepom na področju enakosti spolov. Posebna pozornost bo v luči doseganje večje stopnje zaposlenosti posvečena tudi vprašanju privlačnosti in kvalitete dela, v okviru razprave o demografskih izzivih pa se bo Svet EU posvetil tudi temi zdravega staranja in pripravljenosti socialnih in zdravstvenih sistemov na izzive, ki jih prinaša staranje prebivalstva.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju zaposlovanja bo za Slovenijo pomembno *Skupno poročilo Komisije in Sveta o zaposlovanju* in s tem povezan pregled dela nacionalnih programov reform za izvajanje Lizbonske strategije, ki se nanaša na zaposlovanje. Za Slovenijo so na področju zaposlovanja še posebej pomembni ukrepi za zaposlovanje starejših, mladih in težje zaposljivih, prav tako pa si prizadevamo za večjo prilagodljivost in mobilnost delavcev k čemur bi lahko prispevali večja uporaba prožnih oblik zaposlovanja in povečanje vlaganj v vseživljenjsko učenje.

Za Slovenijo bo v letu 2006 ena izmed pomembnejših prioritete sprejem dogovora o *predlogu direktive o delovnem času*. Slovenija načeloma podpira sprejem tega zakonodajnega predloga, saj naj bi z določanjem nekaterih strožjih pogojev glede dela in počitka na eni strani ščitil zdravje in varnost delavcev. Na drugi strani pa bi hkrati z nekaterimi rešitvami omogočal večjo fleksibilnost tudi delodajalcem. Glede vprašanja opt-outa, oziroma možnosti delati dlje kot 48 ur na teden v posameznem referenčnem obdobju, bi Slovenija želela doseči takšno rešitev, ki ne bi povzročila težav v delovanju zdravstvenega sektorja in s tem neprekinjenega nudenja zdravstvenih storitev državljanom.

Posebno pozornost bo Slovenija posvetila tudi *Predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izboljšanju prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja*. Slovenija smatra, da je mobilnost delavcev eden izmed ključev do povečanja stopnje zaposlenosti in s tem doseganja ciljev Lizbonske strategije, zato podpira sprejem direktive o prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, s katero želi Evropska unija odpraviti ovire mobilnosti, ki nastajajo zaradi težav pri prenosljivosti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja. Predlagani predlog nove direktive bo v določeni meri posegel v dosedanje zakonsko ureditev v Sloveniji, zato se zavzemamo se za natančnejše opredelitve nekaterih pravnih pojmov v predlogu direktive kot so prenos pravic, pridobljene pravice in pridobivanje pravic.

Slovenija bo aktivno sodelovala tudi pri sprejemanju izvedbene uredbe za izvajanje Uredbe o koordinaciji sistemov socialne varnosti 883/2004 ter vseh ostalih dokumentov s področja koordinacije sistemov socialne varnosti. Sprejem izvedbene uredbe bo v praksi omogočil izvajanje uredbe 883/04, ki poenostavlja postopke za koordinacijo na področju socialne varnosti delavcev migrantov in članov njihovih družin. Slovenija podpira sprejem izvedbene uredbe, saj bi se tako lahko povečala mobilnost in olajšala odločitve o zaposlovanju in življenju v drugih državah članicah. K boljši in učinkovitejši implementaciji področja koordinacije sistemov socialne varnosti bodo pripomogli tudi ostali obravnavani dokumenti.

Velik pomen pripisuje Slovenija tudi *razpravi o demografskih spremembah*. Menimo, da je potrebno aktivno soočanje z demografskimi spremembami tako na evropski kot na nacionalni ravni, kar pomeni, da prilagajanje ni dovolj, pač pa je treba na demografsko stanje predvsem vplivati in tako spremeniti gibanja v smeri, ki zagotavlja trajnostni razvoj. V tem smislu Slovenija poudarja pomen družinske politike in oblikovanja družinam prijaznega okolja ter ukrepov, ki omogočajo lažje usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Prav tako je za soočanje z demografskimi izzivi nujno pritegniti čim večje število oseb na trg dela, še posebej starejših, mladih in invalidov.

Slovenija bo posebno pozornost posvetila tudi spremljanju področja socialnih storitev splošnega pomena ter spremljanju razvoja področne zakonodaje v zvezi s temi storitvami. Zaradi dejstva, da utegne razprava o socialnih storitvah splošnega pomena v EU zajeti tudi vprašanja, povezana z morebitno harmonizacijo omenjenega področja v EU in liberalizacijo omenjenih storitev, je zelo pomembno, da se Slovenija čim prej opredeli do teh vprašanj.

10.2. Enakost spolov in nediskriminacija

Prednostne naloge EU

Na področju enakosti spolov bo Svet EU poizkušal doseči dogovor z Evropskim parlamentom glede prenovljene *Direktive o uveljavitvi načela enakih možnosti in enake obravnave moških in žensk pri zaposlovanju in delu*. Namen predlagane direktive je posodobitev obstoječih direktiv z obravnavanega področja in sicer tako, da bi obstajalo enotno in jasno besedilo, ki bi odražalo uveljavljeno sodno prakso in tako prispevalo k pravni jasnosti in zanesljivosti.

Prav tako se bo Svet EU poizkušal dogovoriti z Evropskim parlamentom o sprejetju *Uredbe o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost spolov*. Evropski inštitut naj bi skrbel za zbiranje, analizo in posredovanje objektivnih in zanesljivih podatkov ter informacij, ki jih bo mogoče primerjati na ravni Skupnosti, opozarjal na probleme in ovire pri udeležanju enakosti spolov ter razvijal orodja za uveljavljanje načela enakosti v različnih politikah Skupnosti in držav članic.

Poleg omenjenih aktov bo Svet opravil letni pregled napredka glede izvajanja Pekinških izhodišč za ukrepanje, se posvetil oblikovanju indikatorjev v zvezi z zdravjem in stopnjo revščine žensk ter razpravljal o predlogu Komisije glede časovnice (roadmap) na področju enakosti spolov.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju enakosti spolov se bo Slovenija zavzemala za čim hitrejšo sprejetje dogovora med Svetom EU in Evropskim parlamentom o ustanovitvi *Evropskega inštituta za enakost spolov*, ki bi omogočil delovanje inštituta v začetku 2007. Slovenija je vložila kandidaturo za pridobitev sedeža omenjene agencije EU in bo leto 2006 izkoristila za pospešeno in intenzivno izvajanje aktivnosti, ki bodo pripomogle k uspešni kandidaturi za sedež inštituta.

10.3. Zdravje

Prednostne naloge EU

Svet EU bo v letu 2006 nadaljeval razpravo o sprejemu *Odločbe o ustanovitvi programa Skupnosti na področju zdravja in varstva potrošnikov (2007-2013)*. Predlog Komisije združuje v skupni program dva doslej samostojna programa in sicer, program za področje javnega zdravja in program za varstvo potrošnikov. Glavni cilji programa na področju zdravja so zaščita državljanov pred grožnjami njihovega zdravju, vzpodbujanje politik, ki vodijo k bolj zdravemu življenju, zmanjšanje najpogostejših bolezni v EU, prispevati k razvoju bolj učinkovitih zdravstvenih sistemov ter priprava ustreznih informacij in analiz zdravstvene problematike.

Na mednarodni ravni bo na področju boja proti tobaku v ospredju prva konferenca pogodbenic Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru nad tobakom ter pogajanja o sklenitvi protokolov k konvenciji. Pozornost pa bo posvečena tudi vstopu v veljavo novega mednarodnega zdravstvenega pravilnika in Evropski strategiji o nenalezljivih boleznih.

V zvezi s nalezljivimi boleznimi bosta v ospredju razpravi o *pripravljenosti na pandemije ter o HIV/AIDS-u* tudi v povezavi z zlorabo drog. V okviru razprave o pripravljenosti na pandemije bo posebna pozornost posvečena *pripravljenosti na pandemijo gripe*, kjer bosta avstrijsko in finsko predsedstvo nadaljevali prizadevanja za boljši odgovor na možno pandemijo gripe vključno s pregledom nacionalnih programov pripravljenosti, nadzorom, ocenjevanjem ogroženosti ter usklajenosti med EU in Svetovno zdravstveno organizacijo glede stopnje ogroženosti. Pomemben poudarek bo v okviru razprave dan prizadevanjem glede raziskav in razvoja novih cepiv, povečanju stopnje vakcinacije prebivalstva kot tudi stanjem zalog protivirusnih cepiv in morebitni možnosti oblikovanja solidarnostnega sklada protivirusnih zdravil na ravni EU. Prav tako pa bo

izpostavljena pomoč tretjim državam in oblikovanje koordiniranega nastopa EU v mednarodnih forumih, ki se ukvarjajo z vprašaji pripravljenosti na pandemijo gripe.

Na področju javnega zdravja se bo Svet posvetil tudi *Sporočilu komisije o prehrani in fizični aktivnosti*, ter novi *Strategiji na področju alkohola*. Poudarek pa bo tudi na temah kot so duševno zdravje, diabetes odraslih ter zdravje žensk.

Na zakonodajnem področju bo Svet poizkušal najti dogovor z Evropskim parlamentom glede sprejetja predloga *Uredbe o zdravilih za pediatrično uporabo*. Namen uredbe je urediti in spodbuditi razvoj zdravil za humano rabo prilagojenih posebnim terapevtskim potrebam pediatrične populacije, ne da bi otroke izpostavljali nepotrebnim kliničnim preizkusom. Cilj uredbe je izboljšati zdravje otrok s povečanjem obsega raziskav, razvoja in odobritev zdravil za uporabo pri otrocih.

Na področju zdravil in medicinskih pripomočkov bo velika pozornost namenjena *predlogu uredbe o zdravilih za napredno zdravljenje*. Namen predloga je vzpostaviti enoten evropski regulatorni okvir na področju zdravil za napredno zdravljenje, ki bi omogočal prost pretok takšnih izdelkov v Evropski uniji. Gre za zdravila za zdravljenje na genski, celični in tkivni podlagi, ki vključujejo tudi izdelke tkivnega inženirstva. S tem bi se dosegla visoka stopnja varovanja javnega zdravja in hkrati zmanjšale nacionalne ovire, ki izhajajo iz različnih načinov urejanja tega področja ali iz različnih varnostnih in zdravstvenih zahtev za tovrstna zdravila v državah članicah.

V letu 2006 se predvideva tudi revizija direktiv na področju *medicinskih pripomočkov*. Predlog sprememb direktiv o medicinskih pripomočkih naj bi dopolnil obstoječe direktive na področju informacij o kliničnih testiranjih medicinskih pripomočkov in izjav o skladnosti. Prav tako naj bi poskrbel za večjo jasnost in transparentnost ter omogočal javnosti lažji dostop do informacij. Pojasnil in podrobneje uredil pa naj bi tudi vlogo Evropske agencije za zdravila (EMA) na tem področju.

Prednostne naloge Slovenije

Za Slovenijo bo še posebej pomembna razprava o *pripravljenosti na pandemijo gripe*. V tem okviru si bo Slovenija prizadevala za čim bolj učinkovito koordinacijo aktivnosti v zvezi z načrtovanjem pripravljenosti na ravni EU za katero pa po mnenju Slovenije ne bi bilo potrebno ustanavljati novih mehanizmov in organizacijskih struktur. Pri načrtovanju pripravljenosti na možno pandemijo je zelo pomembno konsistentno obveščanje javnosti, zato menimo, da sta boljše sodelovanje in koordinacija med državami članicami potrebna tudi na tem področju. Zagotavljanje protivirusnih zdravil je odgovornost in pristojnost držav članic, vendar pa je Slovenija naklonjena temu, da se prouči možnosti po vzpostavitvi mehanizma na ravni EU, ki bi v določenih okoliščinah zagotavljal solidarnostno pomoč tistim, ki zaradi objektivnega pomanjkanja zdravil na trgu z njimi ne razpolagajo.

Pomemben bo tudi sprejem dogovora med Svetom in Evropskim parlamentom o *predlogu uredbe o zdravilih za pediatrično rabo*. Slovenija še naprej podpira cilj in namen predloga uredbe in si bo prizadevala za uveljavitev določb uredbe, ki spodbujajo raziskave in proizvodnjo zdravil, prilagojenih potrebam pediatrične populacije in hkrati v skladu s cilji lizbonske strategije tudi prispevajo k konkurenčnosti evropskega gospodarstva.

Za Slovenijo bodo zelo pomembna pogajanja o sprejemu *predloga uredbe o zdravilih za napredno zdravljenje*. Smatramo, da bo oblikovanje skupnega regulatornega okvira za ta zdravila olajšalo dostop bolnikov do inovativnih oblik zdravljenja, prav tako pa bo pospešilo raziskave in razvoj izdelkov za gensko zdravljenje, izdelkov za somatsko celično zdravljenje in izdelkov tkivnega inženirstva, kar bo prispevalo k uspešnejšemu zdravljenju nekaterih bolezni.

Slovenija bo pozornost posvetila sprejemu *predloga odločbe, ki vzpostavlja program skupnosti na področju zdravja in varstva potrošnikov*. Glede področja programa, ki se nanaša na zdravje se Slovenija načeloma strinja z opredelitvijo skupnih ciljev. Ocenjujemo, da je dopolnitev ciljev sedaj veljavnega programa s področjem preprečevanja bolezni in poškodb in s področjem sodelovanja med zdravstvenimi sistemi pomembna kvaliteta novega programa. V tem delu je tudi priložnost za aktivnosti za varovanje pravic bolnikov oziroma načrtovanih ukrepov in aktivnosti za njihovo promocijo.

Pomembno temo za Slovenijo predstavlja tudi razprava na podlagi *Zelene knjige o duševnem zdravju* o oblikovanju strategije EU na področju duševnega zdravja. V zvezi s tem menimo, da je duševno zdravje pomemben in nedeljiv del splošnega zdravja in splošnega blagostanja prebivalcev EU. Zato podpiramo prizadevanja, da bi se na nivoju EU, ob upoštevanju kulturnih in tudi siceršnjih razlik med državami članicami, oblikovala skupna strategija, ki bi državam članicam na podlagi izmenjave izkušenj, boljšega spremljanja duševnega zdravja prebivalstva v EU in primerljivosti podatkov ter spodbujanja raziskovanja omogočila oblikovanje celovitih in medsebojno usklajenih nacionalnih politik.

Republika Slovenija tudi podpira oblikovanje strateškega dokumenta na področju zdrave prehrane, redne telesne dejavnosti za zdravje ter posledično za zmanjševanje prekomerne prehranjenosti in debelosti prebivalcev.

10.4. Kultura, avdiovizualna politika in mladina

Prednostne naloge EU

Področje kulture

EU po vso pozornost posvetila dokončanju postopka sprejemanja *novega programa za kulturo po letu 2006 »Kultura 2007«*, ki bo nasledil obstoječi program *»Kultura 2000«*. Sklep o novem kulturnem programu bo dal pravno podlago za nadaljevanje delovanja Skupnosti na področju kulture v obdobju nove finančne perspektive 2007-2013.

Splošni cilj programa Kultura 2007 je oblikovanje skupnega kulturnega prostora z razvojem kulturnega sodelovanja v Evropi. Ta dejavnost prispeva k razvoju evropske identitete. Kot je določila Evropska komisija, so evropski državljani ciljna skupina za vse dejavnosti, ki jih na področju kulture izvaja Evropska unija. Vsekakor pa Evropska unija potrebuje predstavnike, prek katerih doseže te državljane ter ponudi bolj kvalitetne kulturne dejavnosti z evropsko dimenzijo. Cilji novega programa predstavljajo pravo evropsko dodano vrednost. Ti so:

- podpiranje nadnacionalne mobilnosti oseb, ki delujejo v kulturnem sektorju,
- spodbujanje nadnacionalnega kroženja umetniških del ter umetniških in kulturnih izdelkov,
- spodbujanje medkulturnega dialoga.

Na zasedanju Sveta za izobraževanje, mladino kulturo 13. in 14. novembra 2005 je bilo za omenjeni dokument sprejeto delno politično soglasje, kar pomeni dogovor o vseh zakonskih določbah, z izjemo tistih, ki nimajo finančnih implikacij.

Predsedstvi bosta nadaljevali z implementacijo *Delovnega načrta o evropskem sodelovanju na kulturnem področju 2005–2006*. V letu 2006 bo poseben poudarek posvečen prispevku kulturnih industrij k rasti in koheziji v Evropski uniji (politični dokument bo predstavljen na zasedanju Evropskega sveta). Poudarek bo tudi na *mobilnosti umetniških del, umetniških zbirk in razstav* (priprava akcijskega načrta za mobilnost evropskih zbirk), digitalizaciji evropske kulturne dediščine (v kontekstu novega dinamičnega načrta za digitalizacijo na področju kulture) in kulturni vzgoji.

Prizadevali si bosta za sprejem:

Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o akciji Skupnosti »Evropska kulturna prestolnica«. Odločba bo dala pravno podlago za nadaljevanje akcije Skupnosti »Evropska kulturna prestolnica«

po letu 2006. Med novostmi novega sklepa velja poudariti: konkuriranje med mesti, spremljanje s svetovanjem v obdobju od imenovanja do začetka izvajanja akcije in podeljevanje »nagrad« v obliki subvencij v podporo pripravam v letu pred začetkom njenega izvajanja. Dokument določa, da morajo biti programi »Evropske kulturne prestolnice« konsistentni z nacionalnimi strategijami oziroma politikami na področju kulture.

Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem letu za medkulturni dialog (2008)

Predlog odločbe predstavlja pravno podlago za posvetitev akcije evropskega leta 2008 medkulturnemu dialogu kot pomembnemu dejavniku evropskega združevanja in uresničevanja skupnih strateških ciljev. Predlagani splošni cilji akcije so: spodbujanje medkulturnega dialoga kot instrumenta v podporo evropskim in vsem v Uniji živečim državljanom pri soočanju z izzivi in priložnostmi raznolike družbe v Evropi in v Svetu; dvigovanje zavesti o pomenu razvijanja aktivnega evropskega državljanstva; spodbuditi inovativnost, prečne in medsektorske razsežnosti v pristopih do spodbujanja medkulturnega dialoga.

Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o postavitvi programa »Državljeni za Evropo« (2007- 2013). Ozadje predloga za novi program Skupnosti na področju evropskega državljanstva so ugotovitve o oddaljevanju evropskih državljanov od evropske identitete in institucij. Cilj novega programa je spodbuditi evropske državljane k aktivnemu sodelovanju v procesu evropskih združevanj in k razvijanju občutka pripadnosti evropski identiteti. V okoliščinah tako obsežne širitve, kot je bila v letu 2004, je spoštovanje vrednot kot so svoboda, poštenost, strpnost in solidarnost, še toliko bolj pomembno. Program bi spodbujal sodelovanje med državljani in njihovimi organizacijami v različnih državah, skupen razvoj njihovih lastnih zamisli v evropskem okolju, o presežanju nacionalnih meja in spoštovanju raznolikosti.

Sklepa Sveta o sklenitvi Konvencije UNESCO o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja. Cilj sklepa, ki sledi pristopu iz pogajanj, je omogočiti Evropski skupnosti odobritev Konvencije UNECO.

V letni strategiji politik za leto 2006 je Evropska komisija navedla, da bo spodbujala medkulturni dialog in si prizadevala za promocijo kulturne raznolikosti z upoštevanjem relevantnih UNESCO standardov.

Avdiovizualna politika

EU bo začela in pospešila pogajanja o revidirani »Direktivi o televiziji brez meja²⁸«. Omenjena direktiva je osnova avdiovizualne politike Evropske unije. Opredeljuje pogoje, potrebne za prost pretok TV oddajanja v Evropski uniji, pri čemer je potrebno upoštevati enotna pravila oglaševanja in sponzoriranja, zaščite otrok in mladotnikov pred škodljivimi vsebinami ter zaščito človekovih pravic in dostojanstva. Pomembno je tudi določilo, da morajo biti dogodki, ki so pomembni za večino prebivalstva držav članic EU, prebivalcem dostopni v največji možni meri in ne smejo biti predvajani na osnovi ekskluzivnosti. Podobno velja tudi za promocijo evropskih del in del evropskih neodvisnih producentov. Zato so bile sprejete posebne določbe v obliki priporočila, ki ščitijo mladoletne osebe pred škodljivimi avdiovizualnimi vsebinami na področju oddajanja, pa tudi drugih storitev npr. interneta, ter smernice za ustanovitev nacionalnega samoregulatornega okvira, ki bo dopolnjeval pravila in obveznosti izdajateljev vsebin.

Za zagotavljanje regulacije avdiovizualnih vsebin iz razlogov uveljavljanja zgoraj omenjenih meril in kriterijev tudi ob razvoju novih tehnologij oziroma novih informacijsko telekomunikacijskih tehnologij je sprememba direktive nujna.

²⁸ Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekatereh zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (89/552/EGS) in Direktiva EP in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997, ki spreminja Direktivo 89/552/EGS.

V letu 2006 bo še poudarek na sprejetju:

Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o filmski zapuščini in konkurenčnosti s to povezanih industrijskih dejavnosti in

Priporočila o zaščiti mladoletnih oseb in človeškega dostojanstva in pravice do odgovora v povezavi s konkurenčnostjo evropske avdio-vizualne industrije in industrije on-line informacijskih storitev.

Na avdiovizualnem področju si bosta predsedstvi prizadevali za dokončni dogovor o predlogu novega programa »Media 2007«, ki bo po letu 2006 nadomestil programa »Media Plus« in »Media Training«. Komisija navaja dejstvo, da avdiovizualni sektor predstavlja ključni element pri vzpostavljanju zavesti o evropskem državljanstvu in kulturi. Evropski avdiovizualni sektor je še vedno zelo razdrobljen, zato se je EU odločila, da bo nadaljevala s podpornim programom, ki bo prispeval k preobrazbi evropskih kulturnih vrednot v konkurenčno svetovno avdiovizualno industrijo. Novi program naj bi deloval kot pomemben instrument, ki bi z ukrepi pozitivne diskriminacije zagotovil ustrezno ravnotežje med državami z obsežno avdiovizualno produkcijo in s širokim jezikovnim območjem v primerjavi z državami s skromnejšo produkcijo in ožjim jezikovnim območjem.

Osnovni cilji programa so:

- ohranitev in povečevanje evropske kulturne raznolikosti in kinematografske ter avdiovizualne dediščine, s čimer bo zagotovljena tudi njena večja dostopnost evropskim državljanom in medkulturni dialog,
- povečanje kroženja evropskih avdiovizualnih del v Evropi in po svetu,
- krepitev konkurenčnosti evropskega avdiovizualnega sektorja v okviru odprtega evropskega trga.

Na zasedanju Sveta ministrov 14. in 15. novembra 2005 je bilo sprejeto delno politično soglasje, kar pomeni dogovor o vseh določbah, razen o teh, ki se tičejo finančnih aplikacij. Sprejetje Odločbe je povezano s sprejetjem nove finančne perspektive za obdobje 2007-2013.

Mladina

Na področju mladine se bosta predsedstvi trudili zato, da bi dosegli končni dogovor o novem mladinskem programu 2007-2013 »Mladina v akciji«. Predlog pravne podlage za omenjeni program odseva razvoj skupnega delovanja na področju mladine po sprejemu Bele knjige o mladini 2001, upošteva skupne cilje Sveta za sodelovanje in informiranje mladih, kakor tudi dogovore v okviru različnih resolucij Sveta na področju mladine. Cilji novega programa so:

- spodbujanje aktivnega državljanstva mladih, še posebej evropskega;
- razvoj solidarnosti mladih za krepitev socialne povezanosti;
- spodbujanje medsebojnega razumevanja med narodi;
- prek mladine prispevati k razvoju kakovosti podpornih sistemov za mlade in sposobnosti organizacij civilne družbe;
- spodbujanje evropskega sodelovanja na področju mladinskih politik.

Na zasedanju Sveta ministrov 14. in 15. novembra 2005 je bilo sprejeto delno politično soglasje, kar pomeni dogovor o vseh določbah, razen o teh, ki se tičejo finančnih aplikacij. Sprejetje Odločbe je povezano s sprejetjem nove finančne perspektive za obdobje 2007- 2013.

V letu 2006 se bo nadaljevalo delo na področju Evropske mladinske politike. Potrebno je nadaljevati delo podpiranja dejavnega državljanstva in sicer prek prednostnih nalog odprte metode koordinacije za mlade: participacija, informiranje, prostovoljne dejavnosti in boljše poznavanje mladine, vključno z izboljševanjem znanja o vprašanih, zastavljenih v okviru Evropskega pakta za mlade.

V letu 2006 bo Evropska komisija pripravila *Sporočilo o participaciji in prostovoljnem delu mladih*.

Evropski svet je marca 2005 v skladu s strateškimi cilji Evropske komisije za obdobje 2005–2009 zaključil, da bi morali mladi prejemati ugodnosti različnih politik in ukrepov, popolnoma vključenih v revidirano Lizbonsko strategijo, in tako sprejel *Evropski pakt za mlade*, ki obsega področja:

- zaposlovanje, vključevanje in družbeni napredek,
- izobraževanje, usposabljanje in mobilnost,
- usklajevanje poklicnega in družinskega življenja

Cilji Evropskega pakta za mlade se bodo uresničevali v okviru lizbonskega partnerstva za rast in delovna mesta. Za izvajanje lizbonske strategije je potrebno zagotoviti učinkovito spremljanje Evropskega pakta za mlade (oblikovanje merljivih ciljev). Posebna informacija o izvajanju pakta naj bi se pripravila tudi za Evropski svet.

Omenjena resolucija poziva države k nadaljevanju spodbujanja priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja mladih in tistih, ki so aktivni v mladinskem delu. V okviru avstrijskega predsedovanja se v zvezi s tem pripravlja *nova resolucija o neformalnem izobraževanju*.

Pomembne točke na dnevnem redu v letu 2006 bodo tudi *analize nacionalnih poročil o izvajanju skupnih ciljev na področju participacije mladih in informiranje*, ki jih pripravlja Evropska komisija. V letu 2006 bodo države pripravljale nacionalno poročilo o doseganju skupnih ciljev na področju prostovoljnega dela mladih in boljšega poznavanja mladine.

Rasizem in nestrpnost v povezavi z mladimi ostaja pomembna vsebina tudi v letu 2006. Junija 2006 se bo začela kampanja Sveta Evrope. Kampanja bo izpostavila diskriminacijo do mladih na trgu delovne sile, poleg seveda ostalih oblik diskriminacije, kjer so mladi bodisi žrtve ali povzročitelji posameznih diskriminatornih vedenj. Za boj proti rasizmu in boju proti diskriminaciji do mladih na trgu delovne sile se bo zavzemalo tudi avstrijsko predsedstvo.

Pomembne točke na dnevnem redu Sveta bodo tudi *mladinsko sodelovanje, izmenjave in informiranje, mladinske raziskave in priznavanje neformalnega učenja*.

Evropska komisija si je zadala za cilj tudi zmanjševanje brezposelnosti mladine, olajšanje dostopa na trg dela, boj proti revščini, spodbujanje zdravega življenja in aktivnega državljanstva.

Prednostne naloge Slovenije

Kultura

Slovenija je v uradnih stališčih izrazila pozitivno mnenje k zakonodajnim predlogoma o *novih programih na področju kulture in audio-vizualne politike* in bo zato podpirala vse aktivnosti, ki bodo usmerjene k čimprejšnjemu sprejetju novih programov. Pri tem Slovenija razume, da novi program Kultura 2007 vsebinsko podpira in nadgrajuje programe sodelovanja med članicami na področju promocije skupne kulturne dediščine v skladu s 151. členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Slovenija si bo prizadevala uresničevati cilje *delovnega načrta Sveta na področju kulture 2005–2006*, še posebej na področju lizbonske strategije, saj se zaveda, da ustvarjalnost in kulturne industrije doprinašajo k evropski rasti in povezanosti. Hkrati bo tvorno sodelovala pri pripravi novega *delovnega načrta Sveta EU na področju kulture* (naslednje obdobje bo obsegalo leti 2007 in 2008).

Evropska kulturna prestolnica (2007-2013). Izborni postopek za evropsko kulturno prestolnico se praviloma začne šest let pred dejansko izvedbo projekta. V nasprotju za navedenim za Slovenijo veljajo prehodne določbe Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi aktivnosti skupnosti za dogodek Evropske prestolnice kulture za leta 2007-2019, ki za programe Evropskih kulturnih prestolnic v letih 2011 in 2012 določajo predložitev nominacije prestolnice štiri leta pred predvidenim začetkom zadevnega

dogodka. V interesu Slovenije je možnost predložitve nominacije skupaj s priporočilom države.

Predlog Sklepa EP in Sveta EU o Evropskem letu za medkulturni dialog (2008) Omenjena pobuda je zelo pomembna za Slovenijo kot predsedujočo državo v letu 2008. Slovenija je zato zainteresirana, da se program poveže z elementi medkulturnega dialoga v programih Skupnosti 2007-2013 in programom Komisije v letu 2008, saj povezuje na omenjenih ravneh pomeni boljšo implementacijo stališč, sprejetih v času našega predsedovanja.

Odločba Evropskega parlamenta in Sveta o postavitvi programa »Državlani za Evropo« (2007-2013). Program je v nekaterih ciljih podoben ciljem programa Kultura 2007. Od slednjega se razlikuje po tem, da izpostavlja predvsem mobilnost državljanov in ne mobilnost kulturnih ustvarjalcev ter kulturnih dobrin, kar lahko pomeni dodano vrednost kulture v ožjem pogledu. Stična točka med obema programoma so kulturne vrednote, ki na področju državljanstva in kulture tvorijo jedro evropske ideje.

Slovenija si bo prizadevala za okrepitev kulturnega vidika pri načrtovanju in izvajanju omenjenega programa.

Audiovizualna politika

Slovenija je zelo zainteresirana, da proces sprejemanja *Direktive o TV brez meja* steče čim prej in da se čim prej tudi zaključi. Trojka Avstrija, Finska in Nemčija je že sporočila, da si bo prizadevala, da bi bila revidirana direktiva sprejeta v roku dveh let, vendar je bilo na delovnem sestanku trojke s strani predstavnikov Komisije in Sekretariata Sveta poudarjeno, da bo pogajalski proces težak in verjetno dolgotrajen. Ob sprejemu je trajal tri leta.

To pomeni, da bo sklepna faza sprejemanja revidirane *Direktive o TV brez meja* verjetno sovpadel s predsedovanjem Slovenije Evropski uniji. Ravno zato Slovenija močno podpira namero trojke, da bi proces čim bolj pospešila. V interesu vsake predsedujoče države je namreč, da so pomembni dokumenti sprejeti v času njenega predsedovanja, kar je možno le, če so glavni problemi večinoma že razrešeni.

Tudi z vsebinskega vidika je Sloveniji v velikem interesu, da se direktiva prilagodi velikim spremembam, ki so se v zadnjih dveh dekadah zgodile na trgu televizijskih storitev. Še posebno pomembno je, da se tiste določbe direktive, ki ščitijo kulturne posebnosti manjših držav uveljavijo tudi na področju, drugih linearnih in nelinearnih storitev, ki ob prehodu na digitalni način oddajanja, vse bolj konkurirajo klasični televiziji.

Prav tako je v interesu Slovenije, da se čim prej doseže dokončni dogovor o *predlogu novega programa »Media 2007«*, ki bo po letu 2006 nadomestil programa *»Media Plus«* in *»Media Training«*, saj nov način črpanja sredstev Sloveniji omogoča njihov boljši izkoristek.

Mladina

Slovenija podpira predlog novega programa *»Mladina v akciji«* in se bo zavzemala za čimprejšnji končni dogovor, ki bo omogočil, da se bo program izvajal v obdobju 2007-2013.

V januarju bo dokončano nacionalno poročilo za Evropsko komisijo o doseganju skupnih ciljev *na področju informiranja in participacije mladih*, kot to predvideva odprta metoda koordinacije iz Bele knjige. Na zahtevo Komisije bo resorni organ pripravil tudi nacionalno poročilo o doseganju skupnih ciljev na področju prostovoljnega dela mladih in boljšega poznavanja mladine.

Nadalje bo Slovenija sodelovala pri prizadevanjih za sprejem resolucije v času predsedovanja Avstriji, ki zadeva *spodbujanje neformalnega izobraževanja in priložnostnega učenja*. Pomembni bodo predvsem prioritetni ukrepi za spodbujanje priznanja neformalnemu in priložnostnemu izobraževanju oziroma učenju.

V okviru področij, ki jih vsebuje *Evropski pakt za mlade*, bo Slovenija spodbujala in iskala možnosti za dialog z mladinskimi organizacijam, mladinskimi strukturami in mladimi, ter s tem spodbujala participacijo mladih pri kreiranju mladinske politike in sodelovanja v sistemu reprezentativne demokracije.

Slovenija se bo tudi zavzemala za sprejem *nove deklaracije o spodbujanju strpnosti med mladimi*, vključujoč boj proti diskriminaciji mladih na trgu delovne sile kot tudi na drugih oblik diskriminacije.

11. OKOLJE

Prednostne naloge EU

Ključni okoljski cilji in prednostne naloge dolgoročne politike EU na področju varstva okolja so opredeljeni v *Šestem okoljskem akcijskem programu za obdobje 2004-2012* (v nadaljevanju *akcijski program*) ter sodijo v štiri glavne sklope: (1) podnebne spremembe, (2) narava in biološka raznovrstnost, (3) okolje, zdravje in kakovost življenja ter (4) naravni viri in odpadki. Med ključne naloge EU na tem področju sodi tudi vodilna vloga EU v mednarodnih procesih.

Prednostne naloge EU glede varstva okolja za leto 2006 so: (1) nadaljevanje z obravnavo sedmih tematskih strategij, ki izhajajo iz *akcijskega programa*, (2) aktivnosti za vmesni pregled izvajanja akcijskega programa, ki so odvisne od dinamike priprave in obravnave tematskih strategij, (3) aktivnosti na strateški ravni glede podnebnih sprememb in glede biološke raznovrstnosti, (4) obravnava številnih zakonodajnih aktov na področju podnebnih sprememb in varstva zraka, varstva voda ter ravnanja z odpadki, (5) izvajanje *Akcijskega načrta za okoljske tehnologije* in (6) mednarodne aktivnosti EU.

Glede sedmih tematskih strategij bo Svet EU nadaljeval z v letu 2005 začeto razpravo o *Tematski strategiji za varstvo in ohranitev morskega okolja*, ki jo spremlja predlog *Direktive o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja* in z razpravo o *Tematski strategiji za zrak*, ki jo spremlja predlog *Direktive o kakovosti zraka in čistejšem evropskem zraku*.

Tematska strategija za varstvo in ohranitev morskega okolja, je zasnovana na ekosistemskem pristopu, in dopolnjuje obstoječe smernice za identifikacijo vseh potencialnih nevarnosti škodljivih vplivov za morsko okolje in njihovo oceno, pri čemer bodo upoštevani predvsem (i) regionalna raznolikost in ekološke značilnosti morij, (ii) dejansko stanje kakovosti morij, (iii) obremenitve posameznih morij, (iv) politične, socialne in ekonomske značilnosti posameznih regij in (v) obstoječi mednarodni sporazumi. *Predlog spremljajoče okvirne direktive* določa skupne cilje, načela, akterje in instrumente ter roke za doseganje ciljev

Tematska strategija za zrak, ki naj bi okrepila skladno in integrirano politiko varstva zraka in ureja prednostne naloge za nadaljnje ukrepe - preglede in spremembe standardov kakovosti zraka. Za doseganje postavljenih strateških ciljev bo sedanja zakonodaja o kakovosti zraka poenostavljena. Strategiji je priložen *zakonodajni predlog*, ki povezuje večino obstoječih direktiv glede varstva zraka, saj pojasnjuje in poenostavlja prejšnja besedila, razveljavi zastarele določbe, posodobi zahteve za poročanje in uvede nove določbe o drobnih trdnih delcih.

Poleg navedenega bo Svet, zaradi zamud s strani Komisije, v letu 2006 začel z razpravo o preostalih tematskih strategijah: *Tematski strategiji za tla*, *Tematski strategiji o trajnostni rabi in gospodarjenju z viri*, *Tematski strategiji za trajnostno rabo pesticidov*, ki jo bo spremljala okvirna direktiva, *Tematski strategiji o preprečevanju nastajanja in recikliranju odpadkov* in *Tematski strategiji o urbanem okolju*.

Tematska strategija za tla se bo nanašala na preprečevanje onesnaževanja tal, erozije, degradacije, izgube tal in na hidrogeolo-

ška tveganja ob upoštevanju regionalnih posebnosti ter značilnosti. *Tematska strategija o trajnostni rabi in gospodarjenju z viri* bo opredelila cilje za učinkovito rabo virov ter opredelila pogoje in ukrepe za spodbujanje okoljske učinkovitosti in trajnostne rabe surovin, energije, vode in drugih virov. *Tematska strategija za trajnostno rabo pesticidov* bo opredelila različne ukrepe za zmanjševanje nevarnosti za zdravje in okolje zaradi rabe pesticidov. *Tematska strategija o preprečevanju nastajanja in recikliranju odpadkov* bo med drugim opredelila ukrepe za zagotavljanje ločevanja na viru, zbiranje in recikliranje prioritarnih tokov odpadkov ter spodbudila prenos okoljsko sprejemljivih tehnologij za recikliranje odpadkov in ravnanje z le-timi v prakso. *Tematska strategija o urbanem okolju* pa bo spodbujala celosten horizontalni pristop za izboljšanje kakovosti urbanega okolja.

Boj proti podnebnim spremembam sodi med stalne prednostne naloge EU. Aktivnosti na tem področju bodo obsegale novo fazo *Evropskega programa za klimatske spremembe*, revizijo *direktive o trgovanju z emisijami toplogrednih plinov* ter mednarodne pogovore o omejitvah izpustov toplogrednih plinov po letu 2012.

Strateški cilj EU na področju varstva narave in biološke raznovrstnosti je ustaviti zmanjševanje biološke raznovrstnosti do leta 2010. EU bo skušala ta cilj uveljaviti tudi na mednarodni ravni, in sicer na zasedanjih podpisnic Konvencije o biološki raznovrstnosti in Protokola o biološki varnosti.

Med prednostne naloge EU na zakonodajnem področju za leto 2006 sodi zaključek postopkov obravnave in sprejetje naslednjih aktov:

– *Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o finančnem instrumentu za okolje (LIFE+)*. Predlog vzpostavlja nov finančni mehanizem za okolje, ki bo začel veljati 1.1.2007. S tem datumom bodo prenehali veljati obstoječi finančni mehanizmi na področju okolja (LIFE Okolje, Narava in Tretje države, Urbani program, NVO program in program Forest Focus).

– *Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v skupnosti* – o t.i. INSPIRE direktivi. Predlog direktive uvaja enoten sistem prostorskih informacij in bo omogočil boljše preprečevanje in boljše upravljanje s potencialnimi okoljskimi grožnjami. Sistem predstavlja tudi podlago za boljše izvajanje *Šestega okoljskega akcijskega programa*.

– *Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zaščiti podzemnih voda*, ki prinaša nove zahteve glede nadzora nad kakovostjo in onesnaževanjem podzemnih voda ter zavezuje države članice, da zagotavljajo ustrezen nadzor, da identificirajo trende onesnaževanja podzemnih voda ter da ustrezno ukrepajo.

– *Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih in odpadnih baterijah in akumulatorjih*, ki določa obveznost zbiranja in recikliranja za vse baterije in akumulatorje, ki so dani na trg EU.

– *Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izva-*
janju določil Arhuške konvencije v evropskih institucijah in organih EU, kar bo omogočalo izvajanje določil konvencije in večjo preglednost delovanja institucij EU.

– *Predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dolo-*
čenih fluoriranih toplogrednih plinih, katere glavni namen je zmanjšati emisije tovrstnih plinov, zlasti v kontekstu zahtev kjotskega protokola.

Poleg sprejema zgoraj navedenih »starih« aktov pa sodi med prednostne naloge Sveta za leto 2006 tudi obravnava nekaterih novih aktov. Na področju varstva zraka bodo poleg že omenjenega *predloga direktive o kakovosti zunanjega zraka* obravnavane tudi

dopolnitve zakonodaje glede emisij motorjev osebnih in tovornih vozil (EURO V in EURO VI) ter revizija direktive o kakovosti goriv. Glavni namen predvidenih sprememb obstoječe zakonodaje je uvesti bolj ambiciozne standarde varstva okolja. Ob navedenem bodo tekle aktivnosti za zastopanje na srečanju podpisnic Montrealskega protokola o zaščiti ozonskega plašča.

Na področju urejanja voda se bo začel postopek obravnave predloga Komisije o direktive o upravljanju z ogroženostjo zaradi poplav ter nadaljeval postopek sprejemanja predloga novelacije Direktive o prednostnih snoveh. Potekal bo tudi četrti svetovni vodni forum, na katerem bodo nekatere od držav članic EU aktivno sodelovale.

Prednostne naloge Slovenije

Cilji in prednostne naloge Slovenije na področju varstva okolja so skladni z *akcijskim programom* in so natančneje opredeljeni v Nacionalnem programu varstva okolja (NPVO).

Slovenija bo pri delu v Svetu posebno pozornost namenila:

– Vmesnemu pregledu *Šestega okoljskega akcijskega programa*.

– Obravnavi *Tematske strategije za varstvo in ohranitev morskega okolja* in predlogu *Direktive o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja*. Slovenija podpira sprejem in implementacijo *Strategije, predlagana direktiva* pa je za Slovenijo zaradi specifičnih naravnih značilnosti morja in socio-ekonomske pomembnosti, še posebej pomemben instrument za uveljavljanje trajnostne rabe zelo ranljivega naravnega vira. Slovenija poudarja pomembnost in težavnost postopnega usklajevanja in integracije določil direktive z obstoječimi konvencijami in vidi pri tem pomembno vlogo EK. Ob tem Slovenija poudarja tudi pomembnost sodelovanja javnosti v postopku priprave in izvajanja direktive ter izpostavlja problem financiranja institucionalne krepitve za izvajanje direktive, za katere ni predvidenih sredstev v proračunu Skupnosti. Sprejem direktive bo terjal sprejem dodatnih slovenskih predpisov in spremembe zakonov. Poseben »problem«, ki ga bo morala Slovenija rešiti je tudi določitev območja izvajanja direktive (območje teritorialne ali suverene pravice). Na podlagi presoje vplivov predloga direktive na dejavnosti, ki so tesno povezane z morskim okoljem - turizem, pomorstvo, ribištvo, trgovina je ocenjeno, da bodo kratkoročne ekonomske in socialne posledice velike, predvsem za tiste dejavnosti za katere so okoljski standardi šibki (pomorski promet). Ugotovljeno pa je tudi, da so dolgoročni pozitivni vplivi na okolje, socialo in ekonomijo zelo pomembni in bistveno večji.

Obravnavi *Tematske strategije za zrak*, ki jo spremlja predlog *Direktive o kakovosti zraka in čistejšem evropskem zraku* in drugih aktov *z področja varstva zraka*. Slovenija pozdravlja tematsko strategijo, ki predstavlja zelo dobro osnovo za razpravo o ciljih in ukrepih za zmanjševanje onesnaženosti zraka do leta 2020. Slovenija se strinja, da se kot prvi predlagani ukrep za realizacijo *Strategije sprejme nova okvirna Direktiva o kakovosti zraka*. Direktivi pa morajo zelo hitro slediti še drugi ukrepi, ki so usmerjeni v razpršene vire onesnaževanja kot je transport, kmetijstvo in male kurilne naprave. Slovenija podpira pripravo *novih zakonodajnih ukrepov za EURO V in EURO VI standarde zmanjševanja emisij plinov iz motornih vozil*, kakor tudi pregled *Direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij*. Slovenija tudi meni, da bi bilo koristno ponovno pretehtati standard EURO V, ki je še v pripravi. Njegove cilje in ambicije bi bilo koristno dvigniti vsaj na raven današnjega razvoja tehnologij na tem področju, oziroma razvoja tehnologij v nekaj prihodnjih letih.

Slovenija podpira novo »okvirno« *Direktivo o kakovosti zraka*, ki združuje in usmerja nekatere dosedanje predpise na področju zraka in meni, da gre za dober primer t.i. »boljše zakonodaje« EU. Slovenija načeloma podpira pristop, da nova direktiva ohranja številčne vrednosti standardov kakovosti zraka, ki so bile že

dogovorjene in sprejete v sedanjih zakonodaji na tem področju. Ob navedenem pa si bo Slovenija prizadevala, da je za nekatere mejne vrednosti treba dogovoriti odlog rokov za doseg skladnosti. To še posebej velja za mejno vrednost za trdne delce PM10. Vrsta držav članic se namreč še sooča s problemi realizacije določil za PM10, nove države članice pa imamo na tem področju tudi premalo izkušenj. Zato je še toliko bolj pomembno, da predlog za uvedbo novega standarda za PM2.5 temeljito pretehta.

– Spremljanju obravnave ostalih tematskih strategij: *Tematske strategije za tla*, *Tematske strategije za trajnostno rabo pesticidov*, *Tematske strategije o preprečevanju nastajanja in recikliranju odpadkov*, in *Tematske strategije o urbanem okolju*.

– Na področju ukrepov za boj proti podnebnim spremembam se Slovenija pridružuje ostalim državam članicam EU in si prizadeva za čimprejšnje globalno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Pri tem je, poleg potrebe po sodelovanju ZDA, izredno pomembno postopno vključevanje največjih in najbolj razvitih držav v razvoj. Z zmanjševanjem je potrebno začeti takoj, saj vsakršne zamude terjajo zahtevnejše prilagajanje. Z zamujanjem se povečuje tudi tveganje za pojav morebitnih hitrih sprememb podnebja, na katere bi se zelo težko prilagodili ali pa to sploh ne bi bilo več mogoče. Ob navedenem si Slovenija prizadeva za čim širšo uporabo novih okolju oziroma podnebnju prijaznih tehnologij s poudarkom na omogočanju dostopa do le-teh državam v razvoju. Ob tem Slovenija opozarja na nujnost upoštevanja posledic obstoječih podnebnih sprememb v sektorskih politikah (urejanje prostora, upravljanje z vodami, kmetijstvo). Slovenija opozarja tudi na pomen priprave ustreznih prilagoditvenih ukrepov (predlog Direktive o upravljanju z ogroženostjo zaradi poplav).

– Aktivnostim na področju varstva biološke raznovrstnosti.

– Aktivnostim za boljše izvajanje *Akcijskega načrta za okoljske tehnologije*.

– Sprejetju naslednjih zakonodajnih aktov EU:

– *Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o finančnem instrumentu za okolje (LIFE+)*. Slovenija podpira Uredbo in meni, da je predlagana uredba dober finančni instrument za okolje v okviru nove finančne perspektive, še posebej na področju programov izvajanja okoljske zakonodaje.

– *Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zaščiti podzemnih voda*. Slovenija se strinja s konceptom direktive o zaščiti podzemne vode pred onesnaženjem in si prizadeva za usklajitev nacionalnega monitoringa kemijskega stanja podzemnih voda v okviru posameznih programov monitoringa hidrogeoloških karakteristik vodnih teles ter ustreznih obremenitev in vplivov.

– *Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih in odpadnih baterijah in akumulatorjih*. Slovenija podpira sprejem direktive. V Sloveniji ni proizvodnje nikelj-kadmijevih (Ni-Cd) baterij, uvozniki le-teh pa so v glavnem seznanjeni z možnostjo delne prepovedi kadmija. Obveščena je tudi GZS.

– *Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v skupnosti* (t.i. INSPIRE direktive). Slovenija podpira sprejem direktive in zastopa stališče, da direktiva ustrezno rešuje vprašanje vzpostavitve infrastrukture za prostorske podatke Skupnosti.

– *Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju določil Arhuške konvencije v evropskih institucijah in organih EU*. Slovenija izhaja iz dejstva, da bo implementacija Arhuške konvencije pomenila velik premik k boljšemu vključevanju nevladnih organizacij in ostale javnosti v postopke odločanja na področju varstva okolja.

– Obravnavi novih predlogov aktov glede preprečevanja poplav (urejanja voda) in glede prednostnih snovi (varstvo voda).

12. TRAJNOSTNI RAZVOJ

Prednostne naloge EU

EU je v procesu revizije Strategije trajnostnega razvoja. Po vrsti političnih usmeritev Evropskega sveta v preteklih letih, je bila junija 2005 na predlog Komisije na Evropskem svetu sprejeta Deklaracija o trajnostnem razvoju, ki opredeljuje temeljna načela in cilje razvoja EU kot moderne družbe. Na tej podlagi je Komisija decembra 2005 pripravila besedilo za razpravo o prenovljeni Strategiji trajnostnega razvoja. Besedilo določa dolgoročne usmeritve, cilje in mehanizme spremljanja njihovega uresničevanja ter spodbuja sinergijo ciljev in komplementarnost različnih politik EU. Besedilo se nanaša tako na notranjo kot na zunanjo (izven EU) dimenzijo trajnostnega razvoja.

V letu 2006 bo na Svetu tekla intenzivna razprava o reviziji Strategije trajnostnega razvoja. Končno odločitev o njeni usodi pa naj bi sprejel Evropski svet na svojem junjskem zasedanju.

Prednostne naloge Slovenije

Trajnostna razvojna usmeritev sodi med prednostne naloge Slovenije in je opredeljena v *Strategiji razvoja RS (2005–2013)*. Slovenija ne načrtuje priprave posebne strategije trajnostnega razvoja.

Slovenija meni, da je proces revizije strategije trajnostnega razvoja dobra priložnost za izboljšanje skladnosti različnih politik EU ter za preprečevanje podvajanja zastavljenih ciljev in ukrepov. Slovenija si v tej luči prizadeva za jasno opredeljeno razmerje med *Lizbonsko strategijo* in *evropsko Strategijo trajnostnega razvoja* kot tudi za jasno opredeljene povezave do nacionalnih strategij glede trajnostnega razvoja.

Slovenija zagovarja integriran pristop, kjer so v enotnem razvojnem dokumentu poudarjeni vsi trije vidiki trajnostnega razvoja tako ekonomska, socialna kot tudi okoljska komponenta. Na takšnih izhodiščih je pripravljena tudi naša Strategija razvoja Slovenije.

13. SKUPNA KMETIJSKA POLITIKA IN RIBIŠTVO

13.1. Kmetijstvo

Prednostne naloge EU

V letu 2006 bo na področju kmetijstva prioriteta predsedstev prispevati k razvoju inovativnega, konkurenčnega ter trajnostno naravnane evropskega modela kmetijstva. Prioritetno bo delo glede okrepitve na novo reformirane skupne kmetijske politike (SKP). Pomembno je prikazati stabilnost ter zanesljivost evropske kmetijske skupnosti in hkrati prepoznati potrebo po reagiranju na izzive v okviru SKP.

Naslednja zelo pomembna prioriteta obeh predsedstev bo prispevek evropskega modela kmetijstva k izvajanju ciljev lizbonske strategije EU. Reformirana SKP je bolj konkurenčno in tržno orientirana in tako prispeva k večanju delovnih mest in rasti, ker podpira inovacije, promovira varovanje okolja in ustvarja nove možnosti zaposlovanja in stabilnosti na podeželskem območju Evrope.

Za Svet EU je tudi zelo pomembno nadaljnje delo na poenostavitvi SKP. *Sporočilo Komisije o poenostavitvi in boljši ureditvi za skupno kmetijsko politiko* je bilo predstavljeno jeseni 2005. Na podlagi tega bo možno pripraviti zakonodajne predloge, katere bo Svet EU obravnaval v letu 2006. V okviru tega Komisija, v prvi polovici 2006, predvideva tudi predstavitev akcijskega načrta. Sporočilo Komisije je del prispevka SKP k uresničevanju ciljev lizbonske strategije EU. Komisija predvideva, da bi lahko z zmanjševanjem upravnih postopkov v kmetijskem sektorju s

pomočjo preglednejših, enostavnejših in manj obremenjujočih predpisov znižali stroške za kmete in podjetja. Nepregledni in številni ukrepi in predpisi lahko namreč ogrozijo izpolnitev političnih ciljev, otežijo zagotavljanje smotrne porabe sredstev EU in ovirajo sprejetje ukrepov SKP. Namen poenostavitve je torej opredeliti in odpraviti nepotrebne obremenitve za nacionalne administracije in kmete.

Cilj Sveta EU je zaključiti reformo tržnega reda za sladkor. Le ta naj bi bila formalno sprejeta, kot točka A na zasedanju Sveta EU, v začetku leta 2006. Predlog reforme določa gospodarski in pravni okvir za evropski sektor sladkorja do leta 2014/15 ter prinaša številne spremembe obstoječe ureditve, kot na primer postopno znižanje cen sladkorja in sladkorne pese, določa višino kompenzacijskih plačil za pridelovalce sladkorne pese, možnost prehodne ureditev za uveljavitev reforme, možnost dodatnih sredstev za prestrukturiranje, določa višino kvot za intervencijski odkup, dopušča možnost delne razgradnje tovarne itd.

Svet EU bo tudi nadaljeval delo na reformi trga sadja in zelenjave ter morebiti tudi trga vina in banan. Glavni cilji reforme trga sadja in zelenjave so izboljšati konkurenčnost predelovalne industrije sadja in zelenjave, skozi tržno naravnano politiko, ob upoštevanju pomembne vloge sektorjev, ki zadevajo zaposlovanje na podeželskem območju. Cilj reforme je tudi nadgraditi ter posodobiti obstoječi inštrument skupne tržne ureditve za sveže proizvode ter odstraniti nepotrebna pravila ter tudi poenostaviti in razjasniti preostale uredbe.

Skupna tržna ureditev za vino je eden zadnjih kmetijskih sektorjev, ki je še potreben drastične reforme, z namenom rešiti številne probleme s katerimi se ta sektor sooča. Komisija bo v svojem dokumentu predstavila zakonodajne smernice, s ciljem povečati konkurenčnost EU proizvodnje vina in željo doseči ravnotežje na trgu, razviti učinkovitejši inštrument za boljše upravljanje in razvoj trga, poenostaviti ter prečistiti zakonodajo in zagotoviti trajnostno naravnano proizvodnjo vina na območju EU.

Glavni cilji pregleda skupne tržne ureditve za banane so zagotoviti sprejemljivo ravnotežje na trgu, izboljšati učinkovitost EU proizvajalcev, zagotoviti pravično ceno na trgu za EU potrošnike, podpirati trajnostni razvoj pridelave ter promovirati okoljsko prijazne metode pridelave in pridelave.

V postopku soodločanja bo Svet EU z Evropskim parlamentom težil k doseganju zaključkov o predlogu Komisije glede spremembe trenutne zakonodaje na področju žganih pijač. Svet EU bo tudi sprejel zaključke glede predloga Komisije za prilagoditev ukrepov za sektor lana in navadne konoplje. Še pred koncem leta 2006 načrtuje Svet EU tudi obravnavno predloga Komisije glede promocije kmetijskih proizvodov.

Vidike Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki se navezujejo na področje kmetijstva bo Svet EU obravnaval skozi dialog ter pregledno sodelovanje z različnimi interesnimi skupinami.

Na področju gensko spremenjenih organizmov (GSO) bo Svet EU stremel k doseganju napredka glede vprašanja soobstoja med ekološko, konvencionalno ter GSO kmetijsko proizvodnjo. Na to temo se pričakuje tudi predstavitev poročila Komisije.

Na podlagi *Akcijskega načrta Komisije glede biomase* in pričakovanega predloga glede bio-goriv bo Svet EU obravnaval vlogo obnovljivih virov energije v okviru SKP in bo tekom leta 2006 v ta namen tudi preučil dogovore o podporah energetskim rastlinam.

V povezavi z *Akcijskim načrtom za ekološko hrano in kmetovanje* bo predsedstvo nadaljevalo delo na spremembi predloga glede veljavne zakonodaje na področju ekološkega kmetijstva, s ciljem predstaviti ključna načela za ta sektor, poenostaviti obstoječe predpise in izboljšati promet z ekološkimi proizvodi.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija podpira nadaljnje delo Sveta EU pri doseganju bolj inovativnega, konkurenčnega ter trajnostno naravnane evropskega modela kmetijstva, ki bo prispeval k izvajanju ciljev lizbonske strategije EU, kot so spodbujanje konkurenčnosti, zaposlovanja in rasti na podeželjem območju EU.

Slovenija tudi podpira *Sporočilo Komisije o poenostavitvi in boljši ureditvi za skupno kmetijsko politik*, in sicer podpira poenostavitve kot vodilo pri oblikovanju in predvsem izvajanju ukrepov skupne kmetijske politike. Meni, da so prizadevanja Komisije in predsedstva pravi korak naprej v procesu, kjer bi s poenostavitvijo administrativnih postopkov ter preglednejšimi, enostavnejšimi in manj obremenjujočimi predpisi znižali stroške in administrativno breme za vse akterje v kmetijstvu. Slovenija se pri tem zavzema, da se poenostavitve v okviru akcijskega načrta omejijo izključno na tehnične poenostavitve v smislu poenostavitve postopkov, revizije pravnega reda in mehanizmov upravljanja. Akcijski načrt naj bi Komisija predstavila v prvi polovici leta 2006.

Slovenija je aktivno sodelovala v pogajanju glede reforme tržnega reda za sladkor in je na novembrskem zasedanju Sveta EU kompromisni predlog tudi v večjem delu podprla (razen področja znižanja cen za sladkor in sladkorno peso ter višine kompenzacijskih plačil za pridelovalce sladkorne pese). V letu 2006 bo za Slovenijo pomembno, da Svet EU čim prej formalno zaključi z reformo tržnega reda za sladkor, da se lahko reforma dejansko tudi začne izvajati.

Za Slovenijo je pomembno tudi nadaljnje delo Sveta EU na reformi trga sadja in zelenjave, kot tudi reformi trga vina in banan, s katerimi bi dosegli večjo konkurenčnost in trajnostni razvoj teh sektorjev in ravnotežje na trgu EU. V ta namen bo Republika Slovenija oblikovala vinogradniško-vinarski svet, ki bo sestavljen iz predstavnikov Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in neodvisnih strokovnjakov s tega področja. Naloga Sveta bo priprava slovenskih stališč do reforme trga vina.

V nadaljevanju bodo za Slovenijo pomembni tudi doseženi morebitni zaključki Sveta EU glede žganih pijač ter prilagoditve ukrepov za sektor lana in navadne konoplje, kot tudi obravnava predloga glede promocije kmetijskih proizvodov.

Za Slovenijo bodo izrednega pomena tudi aktivnosti na področju ekološkega kmetijstva. Slovenija se zavzema za povečanje podpor ekološkim kmetovalcem v sklopu Programa razvoja podeželja ter ukrepov, ki se nanašajo na zagotavljanje višjih prehranskih in okoljskih standardov. Podpira promocijo ekološkega kmetijstva ter označevanje z evropskim logotipom in z nacionalnimi oziroma privatnimi oznakami.

Zaradi uporabe zastarelih virov energije, ki povzročajo vedno večje onesnaženje okolja, se vedno bolj pojavlja velika potreba po obnovljivih virih energije, ki imajo nižjo stopnjo emisije škodljivih snovi na okolje. V ta namen Slovenija pozdravlja nadaljnje delo Sveta EU glede obravnave vloge obnovljivih virov energije v okviru SKP. Prizadevati si je potrebno, da bo EU v prihodnjih letih uspelo povečati delež obnovljivih virov energije. Obnovljivi viri lahko zamenjajo omejene vire zastarelih virov energije in predstavljajo znaten potencial za inovacije.

13.2. Gozdarstvo

Prednostne naloge EU

Svet EU bo nadaljeval svoje delo na področju trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, in sicer na izvajanju *Akcijskega načrta EU glede uveljavitve zakonodaje, upravljanja in trgovanja na področju gozdov* (FLEGT - Forest Law Enforcement, Governance and Trade) in prizadevanju za mednarodni instrument za zaščito gozdov celega sveta, znotraj multilateralnega okvirja foruma Zdru-

ženih narodov o gozdovih. Bistveni sestavini Akcijskega načrta EU glede uveljavitve zakonodaje, upravljanja in trgovanja na področju gozdov, sta podpora vladnim reformam in vzpostavitev sheme dovoljenj, ki bo zagotavljala, da bo na trg EU prihajal samo les, ki bo posekan v skladu s predpisi. To naj bi se zagotavljalo skozi sporazume z državami v razvoju in tranzicijskimi državami. Nezakonite sečnje povzročajo izredno veliko škodo v okolju ter tudi izgubo biotske raznovrstnosti. Prav tako pa države proizvajalke zaradi nezakonitih sečenj izgubljajo ogromne vsote denarja. Vzpostavitev in izvajanje sheme dovoljenj bo zagotovo imelo pomemben ekonomski, okoljski in družbeni vpliv.

Svet EU bo tudi preučil obstoječo Uredbo »Forest focus«, ki bo vključena v novo Uredbo Life+, in bo povzemala EU gozdarski akcijski načrt, katerega namerava Komisija predstaviti v sredini leta 2006 z upoštevanjem socialne, ekonomske ter ekološke pomembnosti gozdov in potrebe po izboljšanju koordinacije, komunikacije ter sodelovanja na vseh področjih politike v povezavi z gozdarskim sektorjem.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija je izredno gozdnata država, zato je vsakršno dogajanje na področju gozdarstva za nas zelo pomembno. Za Slovenijo bo v letu 2006 pomembno nadaljnje delo Sveta EU glede izvajanja *Strategije gozdarstva EU* ter izvajanje *Akcijskega načrta EU glede uveljavitve zakonodaje, upravljanja in trgovanja na področju gozdov*. Strategija gozdarstva EU zagotavlja strateški okvir za akcije, ki so povezane z gozdarstvom v EU in za morebitno oblikovanje Skupne gozdarske politike EU. Strategija upošteva obstoječo gozdarsko zakonodajo in zaveze sprejete s strani EU in držav članic v vseh relevantnih mednarodnih procesih, še posebej na Konferenci združenih narodov o okolju in razvoju, kot tudi Ministrskih konferenc o Varstvu gozdov in Evropski. Strategija poudarja pomen več-funkcionalne vloge gozdov in trajnostnega gospodarjenja z gozdovi.

Za Slovenijo je pomembno tudi spremljanje dela Komisije in Sveta EU na področju EU gozdarskega akcijskega načrta ter vse ostale aktivnosti Sveta EU na področju gozdarstva.

13.3. Varnost in kakovost hrane, veterina in fitosanitarne zadeve

Prednostne naloge EU

Predsedstvo se bo na tem področju osredotočilo na pospeševanje varnosti hrane, dobrega počutja živali, zdravja živali, prehrane živali ter varstva rastlin.

Predsedstvo bo dalo velik poudarek napredku na podlagi pripravljenega načrta nadaljevanja izvajanja politike glede goveje spongiformne encefalopatije (BSE - Bovine spongiform encephalopathy), t.i.m. BSE »Road map«, ukrepom Skupnosti glede aviarije influence ter boleznim živali iz akvakulture. V nadaljevanju se bo Svet EU odzval na akcijski načrt evropske strategije dobrega počutja živali, ki ga pripravlja Komisija ter sodeloval pri pripravi skupne politike zdravstvenega varstva živali.

V nadaljevanju bo Svet EU poudaril nemoteno delovanje Evropske agencije za varno hrano (EFSA), vključno z vprašanjem financiranja EFSA upravnega odbora ter pripravo četrtega poročila, ki bo vključeval rezultate neodvisne zunanje ocene EFSA.

Na podlagi dveh tesno povezanih predlogov Komisije bo Svet EU aktivno deloval na spremembi zakonodaje glede registracije, prometa in uporabe fitofarmacevskih sredstev in hkrati na vzpostavitvi tematske strategije glede trajnostne rabe fitofarmacevtskih sredstev (pesticidov) do leta 2012. Na podlagi tega je potrebno najti primerno ravnovesje med potrebami kmetijstva, zaščito potrošnikov, zaščito okolja ter potrebami industrije.

Za Svet EU je tudi zelo pomembno nadaljevanje aktivnosti za izboljšanje zakonodaje (better regulation) na področju semena in sort rastlin. Še zlasti se bo delo osredotočilo na spremembe

nekaterih osnovnih direktiv za trženje semena. Namen je prilagoditev zakonodaje s tega področja sedanjim potrebam potrošnikov in pridelovalcev.

V letu 2006 bo na področju zdravstvenega varstva rastlin prioriteta predsedstev obravnava predloga nove direktive o ukrepih za zatiranje krompirjevih cistotvornih ogorčic. Nadaljevalo se bo tudi delo na nadgradnji in krepitvi vloge ter sodelovanju diagnostičnih fitosanitarnih laboratorijev v državah članicah kot tudi na znanstveni podpori pri ocenah tveganja zaradi škodljivih organizmov.

Svet EU bo nadaljeval delo na področju odnosov med EU in tretjimi državami, še posebno na pogajanjih glede veterinarskega in fitosanitarnega sporazuma med EU in Rusijo ter delovanju veterinarskega sporazuma med EU in Ameriko.

Na mednarodni ravni, bo Svet EU nadaljeval z delom na področju Codex alimentarius, preko koordinacije stališča ES glede predlaganih standardov varnosti hrane. Svet EU bo tudi nadaljeval z aktivnim delom na drugih mednarodnih področjih, in sicer s koordinacijo priprave gradiv in stališč ES za zasedanje Komisije za fitosanitarne ukrepe (CPM - Commission on Phytosanitary Measures) v okviru Mednarodne konvencije za varstvo rastlin pri FAO (International Plant Protection Convention) ter Mednarodne konvencije za varstvo novih rastlinskih sort (UPOV - International Convention for the Protection of New Varieties of Plants).

V luči zaključkov STO panela glede geografskih oznak se bo Svet EU ukvarjal s predlaganimi spremembami glede Uredbe o geografskih oznakah.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju veterine bo za Slovenijo pomembno napovedano delo Sveta EU glede pospeševanja varnosti hrane, dobrega počutja živali, zdravlja živali ter prehrane živali. Za Slovenijo je pomemben vsak dosežen napredek na naslednjih področjih: priprava skupne strategije zdravstvenega varstva živali, izvajanja ukrepov in politike nadzora aviarnе influence v EU, sprejem zakonodaje za bolezni živali iz akvakultur, izvajanje politike dobrega počutja živali, posebej s poudarkom na zaščiti brojlerjev in kokoši nesnic, nadaljevanje izvajanja politike glede goveje spongiformne encefalopatije (BSE) v skladu z BSE »Road map«.

Slovenija podpira nadaljnje aktivnosti Sveta EU na fitosanitarnem področju, še zlasti na področju ukrepov zdravstvenega varstva rastlin, kakovosti semena in sort kmetijskih rastlin ter spremembe zakonodaje na področju fitofarmaceutskih sredstev.

Za Slovenijo pa so pomembne tudi nadaljnje aktivnosti Sveta EU na področju Codex alimentarius in na Uredbi o geografskih oznakah.

13.4. Ribištvo

Prednostne naloge EU

Svet EU bo usmeril vse napore v zaključitev dela na predlogu uredbe Sveta o *Evropskem skladu za ribištvo*. Predlagana uredba predvideva oblikovanje Evropskega sklada za ribištvo ter opredeljuje okvir za podporo Skupnosti trajnostnemu razvoju ribiškega sektorja in obalnih ribiških območij. Predlog uredbe temelji na trajnostni rabi ribolovnih virov ter okolju prijazni vzreji rib in bo imel pozitivni vpliv na razvoj ribiškega sektorja. Evropski sklad za ribištvo se bo osredotočil na pet prednostnih osi: ukrepi za prilagoditev ribiške flote Skupnosti, ribogojstvo, predelovanje in trženje proizvodov ribištva in ribogojstva, ukrepi v skupnem interesu, trajnostni razvoj obalnih ribolovnih območij in tehnična pomoč. Vsaka država članica bo na osnovi uredbe o Evropskem skladu za ribištvo izdelala nacionalni strateški načrt, v katerem bo določila strategijo in prednostne naloge za razvoj ribiškega sektorja. Nacionalni strateški načrt naj bi predstavil celovito strateško vizijo srednjeročne razvojne politike ribištva in ribogojstva. V njem morajo države članice posebno po-

zornost posvetiti najpomembnejšim vidikom skupne ribiške politike za delovanje svojega področja za ribištvo in ribogojstvo in se osredotočiti na tiste posege, ki se jim zdijo najpotrebnejši. Na podlagi nacionalnega strateškega načrta pa bodo države članice pripravile tudi operativne programe, ki vsebujejo omejeno število prednostnih nalog in ukrepov ter podroben finančni razrez sredstev. Operativni program, ki ga potrdi Evropska komisija, predstavlja osnovo za financiranje konkretnih ukrepov za razvoj ribištva. Države članice izdelajo operativni program na nacionalni ravni po posvetovanju z regionalnimi, lokalnimi, gospodarskimi in socialnimi partnerji v ribiškem sektorju in vsemi ostalimi ustreznimi telesi v skladu s svojo institucionalno strukturo. Uredba o Evropskem skladu za ribištvo naj bi bil sprejeta spomladi 2006.

Svet EU bo nadaljeval delo na *predlogu uredbe Sveta o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava*. Evropska komisija je predlog predstavila aprila 2005 ter ga posredovala v obravnavo Svetu EU in Evropskemu parlamentu. Evropski parlament je decembra 2005 podal mnenje na prvo branje besedila.

Svet EU se bo osredotočil na izvajanje novega okvirja skupne ribiške politike, s ciljem doseči večjo trajnost v ribiškem sektorju, in sicer z dokončanjem ali pa z doseganjem napredka na številnih predlogih v povezavi z ukrepi ohranjanja (obnovitveni in upravljalni načrti), z okrepitevijo in povečanjem nadzora ter ribiškimi partnerski sporazumi s tretjimi državami.

Svet EU bo tako nadaljeval delo na *Sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu: 2006-2008 Akcijski načrt za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politik*. Dokument vsebuje metodologijo za poenostavitev skupne ribiške politike ter predlaga ukrepe za poenostavitev. Predlagana poenostavitev se osredotoča na dva vidika politik: politiko ohranjanja virov in spremljanje ribiških aktivnosti. V aneksu k dokumentu so za vsako področje navedeni še konkretni predlogi aktov, ki jih je potrebno poenostaviti. Med predlogi za poenostavitev so: poenostavitev instrumentov za vsakoletno določanje TAC in kvot ter za ureditev ribolovnega napora, poenostavitev tehničnih ukrepov za zaščito nedoraslih morskih organizmov, poenostavitve zbiranja in upravljanja s podatki za CFP, poenostavitve spremljanja (monitoring), poenostavitve obveznosti poročanja ter poenostavitve pri dovoljenjih za ribolov izven voda Skupnosti.

Svet EU v letu 2006 pričakuje dokument Komisije – *Zelena knjiga o prihodnosti EU pomorske politike*. Zelena knjiga bo predstavljala celostno stanje vseh politik povezanih z morjem. Postavila naj bi možnosti za bolj celovit pristop EU in njenih držav članic do politik v povezavi z morjem.

Svet EU bo tudi določil kvote ter celotni dovoljeni ulov za leto 2006 ob upoštevanjem ekonomskega, socialnega, okoljskega ter trajnostnega vidika.

Prednostne naloge Slovenije

Na področju ribištva je za Slovenijo pomemben *predlog Uredbe o evropskem skladu za ribištvo*. Slovenija podpira sprejem predloga uredbe o Evropskem ribiškem skladu v okviru nove finančne perspektive 2007-2013. Menimo, da bo Slovenija lahko z ukrepi iz predlagane uredbe uresničila zastavljene dolgoročne cilje ribiške politike, predvsem spodbujanje konkurenčnosti sektorja ribištva in ribogojstva ter zagotovitev trajnostne rabe ribolovnih virov. Za Slovenijo je izrednega pomena, da se razširja nabor možnih ukrepov v okviru 5 prednostnih osi. Glede na strukturo in trenutno stanje v slovenskem ribištvo pa so za Slovenijo še posebno pomembni naslednji možni ukrepi: naložbe na krovu plovil, pomoč za mali priobalni ribolov in socio-ekonomske ukrepe, ribogojstvo, predelava in trženje proizvodov ribištva in ribogojstva in trajnostni razvoj obalnih ribolovnih območij. Dolgoročni cilj politike ribištva v Sloveniji je spodbujanje konkurenčnosti sektorjev ribištva in ribogojstva in zagotovitev trajnostne uporabe ribolovnih virov v skladu s pravili skupne ribiške politike EU. Na osnovi uredbe bo potrebno pripraviti

Nacionalni strateški načrt za razvoj ribištva ter na podlagi omenjenega načrta pripraviti tudi operativni program.

Za Slovenijo je zelo pomemben tudi predlog *Uredbe o ukrepih upravljanja za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemlju*. Slovenija podpira napredek pri oblikovanju novega predloga uredbe Sveta po prejetih pripombah s strani socialnih partnerjev ter Evropskega parlamenta in se zavzema za čim prej sprejem in začetek veljavnosti te uredbe, ki bo v naslednjem obdobju urejala gospodarski in prstočasni ribolov v Sredozemskem morju. Slovenija izraža podporo predstavljenim rešitvam v novem predlogu, ki dopušča posamezne derogacije določil o obveznih odmikih ribolovnih orodij, pod določenimi pogoji in v soglasju s Komisijo.

Za Slovenijo je pomembno sodelovanje z Evropsko komisijo pri pripravi *Zelene knjige o prihodnosti EU pomorske politike*. Zelena knjiga je priložnost, da Slovenija vanjo vključi svoje izkušnje in stališča. Evropska komisija je že pripravila okvirno vsebino knjige in jo razdelila na sedem podpoglavij. Knjiga bo predvidoma izšla do konca aprila 2006.

Slovenija podpira prizadevanja Komisije, da bi dosegli poenostavitev in boljšo ureditev skupne ribiške politike kot je predstavljeno v *Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu: 2006-2008 Akcijski načrt za poenostavitev in izboljšanje skupne ribiške politike*. Poenostavitev pravnih aktov in postopkov bi prispevala k večji učinkovitosti in preglednosti skupne ribiške politike, z odpravo nepotrebnih stroškov in administrativnega bremena za vse vključene strani, predvsem v luči uresničevanja ciljev lizbonske strategije EU.

14. OBMOČJE SVOBODE, VARNOSTI IN PRAVICE

14.1. Krepitev svobode

Prednostne naloge EU

Posebna pozornost bo namenjena nadzoru meja, z nadaljnjim razvijanjem sistema integriranega upravljanja zunanjih meja, z operativnim sodelovanjem držav članic v okviru nove Evropske agencije za vodenje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic EU oziroma s tretjimi, zlasti tranzitnimi državami. V končni fazi sprejemanja je *Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)*, po sprejemu tega akta pa bo Svet pripravil še poseben *priročnik z navodili* za izvajanje nalog organov mejnega nadzora., medtem ko se je razprava o *predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU*, šele začela v delovnih telesih Sveta EU.

Proces priprav za vstop novih držav članic v schengenski prostor se bo nadaljeval s t.i. schengensko evalvacijo, ki se bo pričela v začetku 2006, nadaljnje vzpostavljanje schengenskega informacijskega sistema druge generacije (SIS II) pa bo potekalo tako po tehnični plati kot tudi s pripravo pravne podlage – z nadaljnjo obravnavo predlogov *Sklepa Sveta EU o vzpostavitvi, delovanju in uporabi SIS II in Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta EU o vzpostavitvi, delovanju in uporabi SIS II ter Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta EU o dostopu služb držav članic, odgovornih za izdajanje potrdil o registraciji vozil, do SIS II*.

Na področju vizumske politike se bodo nadaljevale tehnične priprave za uvedbo novega vizumskega informacijskega sistema (VIS), njegove sinergijske povezave s SIS II in Eurodac ter za uvedbo biometričnih identifikatorjev. Načrtovana je priprava pravnih podlag – sprejemanje *Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Vizumskem informacijskem sistemu in izmenjavi podatkov o vizumih za kratkoročno prebivanje med državami članicami*, nov *predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi kodeksa Skupnosti o vizumih za kratkoročno bivanje* ter spremembe *Skupnih konzularnih navodil*. Na področju vizumskih olajšav je v

Svetu EU v sprejemanju *Skupni pristop glede vizumskih olajšav*, EU pa napoveduje, da se utegnejo pogajanja o olajšavah širiti z nadaljnjimi tretjimi državami.

Prednostne naloge Slovenije

Priprave Slovenije na vstop v schengenski prostor so tesno povezane z dokončno vzpostavitvijo zunanje meje. Dokončanje priprav je z *Izvedbenim načrtom za uveljavitev schengenskih standardov nadzora bodoče zunanje meje EU 2005–2007 (dopolnitev sprejeta junija 2005)* planirano do konca leta 2006 oziroma do konca junija 2007 (sklepi Vlade RS z dne 3.11.2005 ob sprejemu poročila o izvajanju načrta). Tako kot v preteklih letih pomenijo priprave tudi v letu 2006 eno najpomembnejših prioritet. Načrtovane tehnične, organizacijske, kadrovske, normativne, finančne in druge aktivnosti bo nadalje usklajevala Medministrska koordinacija za vzpostavitev varnostnega, carinskega in inšpekcijskega nadzora na zunanji meji.

V Sloveniji bo, kot v ostalih novih državah članicah, potekala schengenska evalvacija, ki je podrobno načrtovana po posameznih področjih. Predvidena sta dva kroga evalvacij, prvi bo za Slovenijo potekal od februarja do septembra 2006 po že določenem programu in terminskem načrtu, drugi pa predvidoma v prvi polovici 2007; zajemal bo tudi preverjanje pogojev za izmenjavo podatkov z novim informacijskim sistemom (SIS II). Izsledki ocenjevanj o pripravljenosti na posameznih področjih bodo odločilnega pomena za odločitve o bodoči odpravi kontrole na notranjih mejah, zato bo upoštevanje ugotovitev in priporočil izjemnega pomena za dokončno uveljavitev schengenskih standardov in ena najpomembnejših nalog v letu 2006, ki se bo nadaljevala še v naslednjem letu.

V zvezi s tem bo posebna pozornost namenjena sodelovanju pri pripravah pravnih podlag za vzpostavitev Schengenskega informacijskega sistema druge generacije kakor tudi pripravi pogojev za izmenjavo podatkov s SIS II v testnem okolju.

Prav tako bo Slovenija na eni strani pozorno spremljala predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU. Tako kot nekatere druge države članice tudi Slovenija ocenjuje, da je predlog Komisije v sedanjih obliki nesprejemljiv, zato si bo prizadevala v razpravi uveljaviti svoja stališča do predloga direktive. Po drugi strani pa bo z uveljavitvijo Zakonika o schengenskih mejah sledila njegova implementacija, ki se bo med drugim odražala v spremembah in dopolnitvah Zakona o nadzoru državne meje in podzakonskih aktov.

Nadalje si bo Slovenija prizadevala za operacionalizacijo in realizacijo načel delitve finančnih in drugih bremen, tako pri vzpostavljanju zunanje meje kot pri izvajanju nadzora zunanjih meja. V okviru solidarnostnih programov upravljanja z migracijskimi tokovi bo spremljala in se vključevala v obravnavo predlogov za ustanovitev posebnega Evropskega sklada za zunanje meje in Evropskega sklada za vračanje.

V zvezi z vizumsko politiko bodo potekale nadaljnje priprave za vzpostavitev vizumskega informacijskega sistema (VIS) in uvedbo biometričnih identifikatorjev v vizumske postopke. Slovenija bo v ta namen začela z opremljanjem svojih konzularnih predstavništev za zajem biometrije predvidoma v začetku leta 2007 (začetek globalnega procesa »roll out«). Uvedba novosti v vizumsko poslovanje bo posledično povzročila višje stroške izvedbe vizumskih postopkov, zaradi česar Slovenija podpira predlog o povišanju vizumskih taks. Po uvedbi višje enotne vizumske takse bo Slovenija sprožila postopek spremembe notranje področne zakonodaje (Zakon o upravnih taksah).

Slovenija bo v politiki vizumskih olajšav v EU uveljavljala svoje specifične interese, ki so vezane zlasti na območje Zahodnega Balkana in proces nadaljnjih reform na področju pravosodja in notranjih zadev, ki so predpogoj za začetek pogovorov o vizumskih olajšavah na ravni EU. Interes Slovenije je, da se režim enostran-

skega priznavanja določenih schengenskih dokumentov s strani novih držav članic EU vzpostavi še pred drugo polovico leta 2006 in v ta namen bo Slovenija še naprej aktivno podpirala čim prejšnji sprejem Odločbe Sveta o tranzitnih olajšavah.

Aktivnosti Slovenije pri različnih oblikah sodelovanja z drugimi državami EU v vizumskih zadevah ostaja ena od prioritet, ki so potrebne zaradi širitve slovensko diplomatsko konzularne mreže. Skupni centri za zajem biometrije ter skupni centri za oddajo vizumskih vlog predstavljajo dolgoročne cilje vizumske politike.

14.2. Krepitev varnosti in izboljšanje pripravljenosti

Prednostne naloge EU

V skladu z načeli o boljši čezmejni izmenjavi informacij med organi pregona oziroma pravosodnimi organi, ki so bila sprejeta s *Haaškim programom*, se bo nadaljevala obravnava *Predloga okvirnega sklepa Sveta o izmenjavi informacij v skladu z načelom dostopnosti*, *Predloga okvirnega sklepa o poenostavitvi izmenjave informacij in kriminalističnih obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic EU*, *Predloga o ustrezni zaščiti in učinkovitih pravnih sredstvih za prenos osebnih podatkov za namene policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah* ter *Predloga o dostopu organov kazenskega pregona do VIS*. Hkrati bo potekal razvoj informacijskih sistemov Europol, SIS II, VIS in Eurodac ter ustreznih povezav med njimi.

Nadalje bo potekalo razvijanje operativnega sodelovanja med organi pregona držav članic, zlasti na notranjih mejah, ter pri uvajanju modela policijskega delovanja na podlagi kriminalističnih obveščevalnih informacij. Europol bo v skladu s sklepi Sveta EU, ki operacionalizirajo to nalogo iz *Haaškega programa*, v letu 2006 namesto dosedanjih letnih poročil o organizirani kriminaliteti pripravil oceno ogroženosti z organizirano kriminaliteto (OCTA – Organized Crime Threat Assessment), ki bo temeljila na kriminalističnih obveščevalnih podatkih držav članic. V okviru preprečevanja in boja proti organizirani kriminaliteti EU načrtuje vzpostavitev nove mreže protikorupcijskih organov za izboljšanje sodelovanja na področju boja proti korupciji, ter posodobitev in zlasti profesionalizacijo Mreže EU za preprečevanje kriminalitete (EU Crime Prevention Network), pa tudi razpravo o nadaljnjem razvoju Evropske policijske akademije (CEPOL). Na tem področju Evropska komisija načrtuje *sporočilo Komisije o akcijskem programu o kazenski statistiki EU*, *Akcijski načrt o partnerstvu za zaščito javnih organizacij in zasebnih podjetij pred organizirano kriminaliteto* ter *Sporočilo o kibernetiki kriminaliteti in kibernetiki varnostni politiki EU*.

Na področju proti terorizmu bo poudarek na izvajanju sprejetih ukrepov, predvsem nove *Protiteroristične strategije* in *Strategije proti radikalizaciji in novačenju teroristov* ter revidiranega *Akcijskega načrta za boj proti terorizmu*, ki ga bo, kot doslej, Evropski svet in Svet EU polletno pregledoval in revidiral. V načrtu je tudi *predlog Sklepa Sveta za vzpostavitev Evropske mreže organov pregona za boj proti terorizmu* (LEN – Law Enforcement Network), nadaljevala pa se bo krepitev institucionalnega sistema v EU za boj proti terorizmu, zlasti Europol in njegovega sodelovanja z Eurojustom.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija načeloma podpira pristop in prizadevanja EU za izvedbo načela dostopnosti informacij v praksi. Pri tem pa Slovenija poudarja, da bi bilo potrebno natančneje preučiti in določiti informacijske potrebe organov pregona in oceniti predvidene stroške. Natančneje bi bilo potrebno preučiti tehnične zahteve in kompatibilnost sistemov držav članic. Slovenija tudi opozarja na potrebo po ustreznem varstvu tako izmenjanih podatkov.

Vzpostavljane nacionalnih informacijskih sistemov za povezavo s centralnimi sistemi na ravni EU – SIS II in VIS, poteka v skladu s Schengenskim izvedbenim načrtom in sodi med osrednje naloge tudi v okviru priprav na vstop v schengenski prostor.

Že doslej je potekala ustrežna izmenjava podatkov in sodelovanje z Europolom. V skladu z novim sistemom priprave ocene ogroženosti z organizirano kriminaliteto (OCTA) in izmenjavo kriminalističnih obveščevalnih podatkov, ki ga Slovenija izrazito podpira, pa bodo izvedene ustrezne priprave za zbiranje, izmenjavo in uporabo kriminalističnih obveščevalnih podatkov tudi pri praktičnem delu policije.

Slovenija je doslej podpirala in uspešno izvajala protiteroristično politiko EU. V letu 2006 bo nadalje aktivno sodelovala pri sprejemanju in izvajanju ukrepov iz strateških dokumentov, zlasti *Akcijskega načrta za boj proti terorizmu*. Posebna prednostna naloga je realizacija priporočil na področju protiteroristične pripravljenosti, ki so rezultat pregleda mehanizmov boja proti terorizmu v Republiki Sloveniji v januarju 2005 ter izhajajo iz Končnega poročila o oceni nacionalnih ukrepov v boju proti terorizmu: Izboljšanje nacionalnega delovanja in zmogljivosti za boj proti terorizmu (Peer Review Report). Slovenija si bo prizadevala tudi za doseganje skupnega nacionalnega konsenza v zvezi z Evropskim programom za zaščito kritične infrastrukture.

14.3. Droge

Prednostne naloge EU

V Haaškem programu in Akcijskem načrtu o izvajanju Haaškega programa je izrecno predvideno, da *Strategija EU o drogah 2005-2012*, ki je bila sprejeta decembra 2004, in *Akcijski načrt EU za boj proti drogam (2005-2008)*, sprejet junija 2005, dopolnjujeta oba navedena dokumenta za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji.

Svet EU bo tudi v letu 2006 izvajal ukrepe, načrtovane v Akcijskem načrtu.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija je z *Resolucijo o nacionalnem programu na področju drog 2004-2009*, ki jo je februarja 2004 sprejel Državni zbor, opredelila nacionalno politiko in cilje v navedenem obdobju, ki so vsebinsko usklajeni s strategijo in politiko EU na tem področju ter se z njimi medsebojno dopolnjujejo.

Permanentna prednostna naloga je aktivno sodelovanje pri izmenjavi podatkov v EU informacijski mreži na področju drog (Reitox) ter sodelovanje z EU Centrom za spremljanje drog in odvisnosti od drog (EMCDDA - European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction).

14.4. Azil in priseljevanje

Na področju pravosodja in notranjih zadev bo glavna prioriteta dela Sveta EU v letu 2006 nadaljevanje izvajanja in ovrednotenja programa iz *Tampereja* (1999–2004) ter uresničevanje začrtanih ukrepov iz naslednjega petletnega programa, t.i. *Haaškega programa* (2004–2009). V skladu s *Haaškim programom* bo poudarek predvsem na vzpostavitvi skladne zunanje dimenzije pravosodja in notranjih zadev v okviru sodelovanja s tretjimi državami.

Prednostne naloge EU

V skladu s *Haaškim programom* se je s 1. majem 2004 pričela druga faza oblikovanja skupne evropske politike azila in priseljevanja, ki temelji na solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti, vključno s finančnimi posledicami.

Na področju azila bo tako poudarek na oblikovanju enotnega azilnega postopka in statusa oseb, ki jim je bil podeljen azil ali subsidiarna zaščita. V letu 2005 so države članice sprejele *Direktivo za kvalifikacijo in status državljanz tretjih držav in oseb brez državljanstva kot beguncev ali oseb, ki kako drugače potrebujejo mednarodno zaščito* ter *Direktivo Sveta o minimalnih standardih glede postopkov v državah članicah za podelitev ali odvzem sta-*

tusa begunca. S sprejemom obeh direktiv je bila dokončana prva faza azilnega sistema in vzpostavljeni minimalni skupni standardi na področju azila. V okviru implementacije Haaškega programa je v postopku sprejemanja *Direktiva o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vrnitev ilegalnih državljanov tretjih držav*. Nadalje bodo države članice obravnavale tudi predlog *Odločbe o uvedbi postopka medsebojne izmenjave informacij glede ukrepov držav članic na področju azila in priseljavanja*. V okviru programa *Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov za obdobje 2007–2013* bodo države članice vzpostavile štiri Evropske sklade porazdelitev finančnega bremena pri izvajanju skupnih politik EU za: begunce, zunanje meje, vključevanje državljanov tretjih držav in za vračanje.

V okviru Skupnega evropskega azilnega sistema bo ob koncu leta 2006 zaključeno poročilo iz prve faze o prenosu in izvajanju pravnih instrumentov. Prednostno nalogo predstavlja nadaljevanje druge faze instrumentov in ukrepov za izvajanje skupne azilne politike. Za preprečevanje zlorab na tem področju bo potrebno zagotoviti učinkovit sistem. Predsedstvi bosta izpostavili vzpostavitev skupnega azilnega postopka za ocenjevanje vlog za mednarodno zaščito v državah članicah in enotnega statusa oseb, ki jim je bil podeljen azil ali subsidiarna zaščita, obravnavala se bo tudi nova *Uredba o vizumih za kratkoročno bivanje (Visa code)*. Delo bo temeljilo na zakonodajnih predlogih Evropske Komisije, upoštevajoč zakonske instrumente iz prve faze. Okrepljeno bo upravno sodelovanje med strokovnimi uradi držav članic, in določena bodo sredstva za pomoč državam članicam v postopkih prijav, prosilcev in sprejema državljanov tretjih držav. Leto 2010 predstavlja skrajni rok za predložitev pravnih sredstev in ukrepov druge faze azilnega sistema, kar velja tudi za vzpostavitev primernih struktur za izboljšanje praktičnega sodelovanja med azilnimi službami držav članic.

V duhu skupne odgovornosti za dostopnejši, pravičnejši in učinkovitejši mednarodni sistem zaščite, nadzirani vstop oseb v EU, ki potrebujejo mednarodno zaščito in za povečanje zmogljivosti za zaščito v regijah izvora z izboljšanjem dostopa do trajnih rešitev na najzgodnejši stopnji, je evropska Komisija septembra 2005 pričela razvijati *Regionalne programe zaščite* v sodelovanju z zadevnimi tretjimi državami ter Visokim komisariatom ZN za begunce. Svet EU je podprl predlog, da bi bili pilotni regionalni programi zaščite namenjeni kritičnim regijam (Ukrajini, Moldaviji, Belorusiji in podsaharski Afriki – s poudarkom na območju Velikih jezer). Na osnovi izvajanja pilotnih programov zaščite pa Svet podpira uporabo izkušenj za druge kritične regije, med drugim tudi za Zahodni Balkan. Predsedstvi bosta nadaljevali izvajanje pilotnih projektov regionalnih programov zaščite s poudarkom na potrebi po zagotovitvi zadostnih finančnih sredstev v okviru teh programov, predvsem v prihodnjem finančnem obdobju.

Eden najpomembnejših vidikov skupne politike priseljavanja predstavlja vključevanje državljanov tretjih držav z zakonitim prebivališčem in njihovih potomcev. Vključevanje je dinamičen, obojestranski in vzajemni proces med zakonitimi priseljenci in prebivalci držav članic, temelječ na osnovnih vrednotah EU. Uspešno vključevanje prispeva k demografskemu in gospodarskemu razvoju držav članic in zahteva celovit pristop na lokalni, regionalni, nacionalni ravni in ravni EU. Gostujočo družbo držav članic bo potrebno pripraviti na stalno prisotnost priseljencev in pripravljenost za sobivanje, istočasno pa od slednjih zahtevati aktivno prilagajanje lokalnemu prebivalstvu. V skladu z EU načeli za vključevanje zakonitih priseljencev, je Evropska Komisija septembra 2005 predstavila *Zeleno knjigo o sprejemu državljanov tretjih držav v državah članicah EU z namenom zaposlitve* s ciljem enakopravnega sodelovanje priseljencev pri razvoju družbe in možnost njihovega samostojnega delovanja. Predsedstvi bosta v okviru *Načrta za upravljanje zakonitega priseljavanja* izpostavili zaposlovanje kot ključen element politike vključevanja v družbo države gostiteljice, ki priseljencem poleg osnovnega poznavanja njenega jezika, zgodovine in institucionalne ureditve skuša čim bolj enakopravno omogočiti možnost izobraževanja, dostopa do javnih in zasebnih dobrin ter ohranjanje lastnih kulturnih in verskih pravic. To bo posledično vodilo k zmanjšanju strahu pred tujci, k izboljšanju ekonomskega stanja v

EU preko aktivnega vključevanja priseljencev na delovni trg, in k zmanjševanju dovzetnosti ranljivih skupin priseljencev, predvsem mladih, za radikalne vplive različnih ideologij.

Poleg učinkovitega upravljanja zakonitih migracijskih tokov je prednostna naloga EU tudi zoperstavljanje nezakonitem priseljavanju. Tretji državljani, ki nezakonito bivajo na ozemlju držav članic, morajo slednjega zapustiti. V skladu s Haaškim programom se osebe vrnejo na human način in ob polnem spoštovanju njihovih človekovih pravic in dostojanstva. Ob tem si bodo države članice prednostno prizadevale za izvajanje prostovoljne pred prisilno vrnitvijo. Predsedstvi napovedujeta nadaljnje usklajevanje predloga *Direktive o minimalnih standardih glede politike vračanja in vzajemnega priznavanja odločb o odstranitvi*. Predsedstvi si bosta prizadevali izboljšati operativno sodelovanje med državami članicami na področju: čarterskega vračanja ilegalnih prebežnikov, skupnega evropskega usposabljanja in izobraževanja na področju vračanja. Avstrijsko predsedstvo je decembra 2005 že pričelo s projektom usposabljanja uradnikov, ki delujejo na zunanjih mejah, nadaljevali pa bodo še z drugim osebjem – policijo, zdravniki, psihologi...

Sodelovanje s tretjimi državami ostaja ključni element zunanje dimenzije politike azila in priseljavanja, pri čemer si bosta predsedstvi nadaljevali delo britanskega predsedstva, s poudarkom na močnejši mednarodni vlogi pri migracijskem upravljanju. Evropski svet je decembra 2005 pozdravil *Globalni pristop EU do migracij*, ki bo celostno zajemal naslednja področja skupnih politik: razvoj, zunanji odnosi, sosednje države, področje Svobode, Varnosti in Pravice ter zaposlovanje. Dolgoročno se globalni pristop zavzema za uravnoteženo politiko priseljavanja EU, ki temelji na upravljanju zakonitih migracijskih tokov znotraj Unije za doseg libonskih ciljev, kot tudi boja proti ilegalnim migracijam znotraj, na meji in izven skupnih meja Unije. Kratkoročno oziroma prioriteto bodo obravnavane najbolj kritične regije v okviru EU razvojnega dialoga z Afriko, okrepljen bo nadzor morske meje v celotnem Sredozemlju, poudarjeno pa bo tudi tesnejše sodelovanje s tretjimi državami in sosednjimi regijami EU, zlasti z vzhodno sosedskimi državami in državami Zahodnega Balkana. Slednjim bo Avstrijsko predsedstvo maja 2006 na Dunaju posvetilo ministrsko konferenco, dialog pa se je začel že z enako konferenco novembra 2005. Veliko pozornost bodo posvetili tudi sklepanju sporazumov o vračanju. Spodbujali bodo odpiranje novih mandatov, ki jih bodo določali na podlagi analize tveganja.

Prednostne naloge Slovenije

V zvezi s skupno azilno politiko Slovenija zagovarja vzpostavitev druge faze azilnega sistema in podpira poziv evropski Komisiji, da do leta 2007 pripravi celovito poročilo o izvedbi prve faze azilnega sistema. V okviru druge faze azilnega sistema pa Slovenija podpira nadaljnja prizadevanja predsedstev za vzpostavitev skupnega azilnega postopka za oceno vlog za mednarodno zaščito in enotnega statusa oseb, ki jim je bil podeljen azil ali subsidiarna zaščita, ki bi bil primerljiv v vseh državah članicah EU. Slovenija se pri tem še posebej zavzema za solidarnost in pravično delitev odgovornosti med državami članicami, vključno s finančnimi posledicami. Prednostna naloga Slovenije dokončanje harmonizacije in kodifikacije *Direktive za kvalifikacijo in status državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva kot beguncev ali oseb, ki kako drugače potrebujejo mednarodno zaščito* v slovenski pravni sistem do oktobra 2006. Slovenija sicer izpolnjuje minimalne standarde omenjene direktive in *Direktive Sveta o minimalnih standardih glede postopkov v državah članicah za podelitev ali odvzem statusa begunca* ter na nekaterih mestih celo zagotavlja višjo raven pravic, vendar bi bilo treba razmisliti o spremembi obstoječe slovenske zakonodaje v smislu uskladitve oziroma izenačitve standardov med slovenskim pravnim redom in pravnim redom EU. V okviru obstoječe zakonodaje bo treba tudi v prihodnje oblikovati skupna stališča med upravno in sodno vejo oblasti o interpretaciji posameznih institutov azilnega prava in jih vključiti v morebitno spremembo zakonodaje, kar bo v prihodnje pomenilo lažje in hitrejšo izvajanje azilnega zakona.

Slovenija pozdravlja *Direktivo o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vrnitev ilegalnih državljanov tretjih držav*. V nadaljnjih pogajanjih se bo Slovenija zavzemala za vsebovati boljše rešitve nadzorovanja prostovoljnega vračanja in zmanjševanje možnosti zlorab in skrajšanje časovnega roka za prostovoljno vračanje in razloge.

Slovenija pozdravlja *Odločbo o uvedbi postopka medsebojne izmenjave informacij glede ukrepov držav članic na področju azila in priseljevanja* in prizadevanja obeh predsedstev za okrepljeno operativno sodelovanje med državami članicami. Ob tem bo dobrodošla pomoč novo ustanovljene Evropske agencije za upravljanje operacijskega sodelovanja na zunanji meji (FRONTEX), s katero bo v letu 2006 potrebno vzpostaviti stalne kontakte na medresorski ravni.

Slovenija pozdravlja ustanovitev štirih *Evropskih skladov za solidarnost in upravljanje priseljevanja*. Ob tem se Slovenija zaveda, da na nacionalni ravni ne obstajajo ustrezni instrumenti in mehanizmi za črpanje iz Evropskih skladov. Potrebno bi bilo vzpostaviti učinkovit medresorski sistem za namensko ocenitev, pridobitev, porazdelitev, porabo in končno preverjanje učinkovitosti črpanja evropskih virov za priseljevanje iz azil.

Glede skupnega azilnega sistema Slovenija ocenjuje, da bo treba sprejeti ukrepe za čim boljše izvajanje predpisov, med katere sodijo tesno in redno sodelovanje med državami članicami in izmenjava podatkov, razvoj enotnega azilnega postopka, pilotni projekti obravnavanja posameznih kategorij prosilcev za azil ipd. Enotni azilni postopek zahteva enotni državni organ, ki bo odločal o vseh oblikah mednarodne zaščite. Slovenija podpira uvedbo enotnega azilnega postopka in vsakršno racionalizacijo vodenja azilnih postopkov, ki je v skladu z evropskimi in nacionalnimi postopki. Novosti enotnega azilnega postopka bi bilo priporočljivo vključiti v spremembe nacionalne azilne zakonodaje. V okviru vzpostavljanja enotnega azilnega sistema in kot predpogoj za poenoteno obravnavanje prošelj za azil izven ozemlja EU je načrtovana ustanovitev Evropskega azilnega urada. Slovenija ocenjuje idejo o ustanovitvi Evropskega azilnega urada kot zanimivo, vendar bi se bilo najprej treba dogovoriti o odprtih vprašanjih glede pristojnosti, organizacije, možnosti sodelovanja držav članic in doprinosu urada pri oblikovanju skupne azilne politike.

Slovenija tudi podpira prizadevanja EU v zvezi z izboljšanim dostopom beguncev do trajnejših rešitev čim bliže njihovi državi izvora. Ker Slovenija meni, da mora biti prihod beguncev v državo kontroliran in omejen, podpira možnost oblikovanja regionalnih programov EU glede zaščite beguncev čim bliže njihovem domu. Slovenija je podprla predlagane zaključke o regionalnih programih zaščite, saj je bila regija Zahodnega Balkana vključena v besedilo zaključkov o regionalnih programih zaščite kot ena izmed prioritarnih regij za pilotne projekte (tč 4), tako kot si je za to prizadevala v razpravah na delovnih skupinah. Slovenija bo skupaj z Avstrijskim predsedstvom posebno pozornost posvečala državam Zahodnega Balkana.

V zvezi s politiko vključevanja zakonitih priseljencev Slovenija pozdravlja uvajanje minimalnega skupnega reguliranja ekonomskega priseljevanja, ki ostaja eno zadnjih področij v nacionalni pristojnosti držav članic. Nadalje Slovenija meni, da bo takšna učinkovita politika poleg dviga blaginje in demografskih kazalcev EU omogočila tudi hitrejšo vključevanje priseljencev v gostujočo družbo s ciljem zmanjševanja pojavov nestrpnosti in ksenofobije. Oblikovanje skupne politike vključevanja je izrednega pomena, ker v državah članicah obstajajo različni koncepti, prakse in politike vključevanja. Prednostna naloga Slovenije bo predvsem problem nezaposlenosti, ki predstavlja največjo oviro pri uspešnem procesu vključevanja. V tem smislu bo Slovenija posebno pozornost posvetila predlaganim idejam in ukrepom, ki jih bo Komisija predstavila v *Zeleni knjigi o sprejemu državljanov tretjih držav v državah članicah EU z namenom zaposlitve*. Slovenija si bo v *Načrtu za reguliranje ekonomskega priseljevanja* prizadevala za prednostno obravnavo državljanov novih držav članic na skupnem trgu delovne

sile pred državljani tretjih držav. Hitrejša odprava tranzicijskega obdobja kvot in omejitev (pogojena s vzpostavitvijo določenih kriterijev kot npr. izmenjava informacij o kategorijah delovnih migrantov, potrebah na delovnem trgu držav članic, ipd.), ki zavirajo prost pretok delovne sile novih držav članic, bi prispevala k hitrejši dosegli Lizbonskih ciljev. Ker je politika vključevanja horizontalne narave, bo treba na tem področju okrepiti medresorsko usklajevanje.

V zvezi s politiko vračanja nezakonitih priseljencev in iskalcev azila Slovenija meni, da bo potrebno razmisliti o širši uveljavitvi omenjene politike. Pri tem bo prednostna naloga Slovenije intenzivnejša vključitev tudi vseh vrst nevladnih organizacij v te procese, začeti s konferenco Mednarodne organizacije za migracije (IOM) marca 2006 v Ljubljani. Predvidena ustanovitev Evropskega sklada za vračanje do leta 2007, ki ga je napovedal *Haaški program*, predstavlja korak v pravo smer. Slovenija podpira sklepanje sporazumov o vračanju s čim več državami, predvsem z »rizičnimi« (npr. Kitajsko, Turčijo), ki nimajo interesa za hitro sklepanje omenjenih sporazumov. V tem okviru bi se bilo treba zavzeti tudi za razširitev mandata Evropske komisije pri sklepanju omenjenih sporazumov. Veljalo bi tudi razmisliti o sklenitvi sporazuma o vračanju pred sklenitvijo sporazuma o sodelovanju oziroma pridruženju. Nejasnost položaja v tretjih državah jugovzhodne regije (Kosovo, BiH) negativno vpliva na povečevanje nezakonitega priseljevanja v EU in naraščanje števila prosilcev za azil (večinoma gre za prebivalce Kosova) iz Srbije in Črne gore. Ker politika vračanja predstavlja zunanji vidik politik azila in priseljevanja bo treba na tem področju okrepiti medresorsko usklajevanje za učinkovito izmenjavo podatkov ter interoperabilnost z omenjenimi tretjimi državami.

V okviru *Globalnega pristopa do migracij* je za Slovenijo prednostnega pomena sodelovanje s tistimi tranzitnimi državami oziroma regijami, ki neposredno mejijo na članice EU (npr. Hrvaška, zahodni Balkan). Slovenija bo prednostno okrepila tudi sodelovanje z izvornimi državami vzhodne ter jugovzhodne soseske EU. V letu 2006 bo v luči nadaljnje širitve EU prednostna naloga Slovenije tesno medinstitucionalno sodelovanje s Hrvaško in državami Zahodnega Balkana na tem področju. Pri vzpostavljanju političnega dialoga s tretjimi državami bo potrebno poudariti osveščanje potencialnih migrantov (predstaviti možnosti zakonitega priseljevanja, pogoje bivanja in zaposlovanja v EU) za učinkovito odpravo vzrokov nezakonitega priseljevanja. Pri sodelovanju s tretjimi državami bo prav tako potrebno okrepiti medresorsko usklajevanje in zagotoviti ustrezne mehanizme za črpanje iz Evropskih skladov.

Na področju pravosodja in notranjih zadev bo v letu 2006 delovanje EU usmerjeno prvenstveno v izvajanje Akcijskega načrta za izvajanje Haaškega programa. Ključna prioriteta bo pregled izvajanja Haaškega programa, kot je določeno v samem tem dokumentu, o čemer bo Evropska komisija pripravila celostno poročilo in predloge za morebitno dopolnitev Haaškega programa in izvedbenega akcijskega načrta.

Posebnega pomena bo tudi uvedba sistema na ravni EU za objektivno in nepristransko ocenjevanje izvajanja sprejetih ukrepov za vzpostavitev evropskega prostora svobode, varnosti in pravice. V tej zvezi bo Evropska komisija pripravila posebno *komunikacijo in predlog za vzpostavitev ocenjevalnega mehanizma*.

14.5. Pravosodno sodelovanje

Prednostne naloge EU

V letu 2006 bo EU na področju pravosodnega sodelovanja sledila smernicam za razvoj politik s prvega in tretjega stebra petletnemu strateškemu programu – *Haaškemu programu za krepitev svobode, varnosti in pravice* (v nadaljevanju Haaški program) ter *Akcijskemu načrtu za izvajanje Haaškega programa* (v nadaljevanju Akcijski načrt), ki je bil sprejet v letu 2005 in ki naj bi cilje in prednostne naloge Haaškega programa prevedel v konkretne ukrepe.

Tudi v prihodnje je glavni cilj Sveta EU na področju civilnega prava, ki zadeva vsakdanje življenje državljanov, odpraviti ovire

pri reševanju sporov, ki jih predstavljajo meje, tako z vidika učinkovitega dostopa do sodnega varstva, kot tudi izvajanje sodnih postopkov in izvrševanja sodnih odločb v civilnih zadevah (načelo vzajemnega priznavanja). Svet EU bo pričel z obravnavo predloga *Uredbe o pravu, uporabnem za pogodbeno obveznost (Rim I)* in nadaljeval z obravnavo predloga *Uredbe o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti*. V letu 2006 si bo Svet EU prizadeval tudi zaključiti in sprejeti predlog *Uredbe o pravu, uporabnem za nepogodbene obveznosti (Rim II)*, predlog *Uredbe o uvedbi evropskega postopka za plačilni nalog* in predlog *Direktive o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah*. Evropska komisija namerava v letu 2006 predložiti v obravnavo Svetu EU predlog *Uredbe o pristojnosti in pravu, uporabnem pri razvezah zakonskih zvez (Rim III)*, predlog *zakonodajnega akta o preživalskih obveznostih (predlog naj bi bil predložen s strani Komisije že v letu 2005)*, pripravila pa bo tudi *Zeleno knjigo o premoženjsko-pravnih posledicah zakonske zveze in partnerstev, vključno z vprašanjem uporabe prava, pristojnosti sodišč in vzajemnega priznavanja*.

Ravno tako bo na področju kazenskega prava v letu 2006 načelo vzajemnega priznavanja ostalo vodilno načelo pri oblikovanju novih in sledenju obstoječih politik učinkovitega pregona posameznih vrst kaznivih dejanj. V letu 2006 si bo Svet EU prizadeval pričeti obravnavati *Okvirni sklep o uporabi načela medsebojnega zaupanja pri izvršitvah kazni*, *Okvirni sklep o upoštevanju obsodb v državah članicah EU v okviru novih kazenskih postopkov* in *Odločbo o informacijskem sistemu za izmenjavo podatkov o kazenskih obsodbah*, ki ga bo Evropska komisija v kratkem predložila v obravnavo. Evropska komisija bo Svetu EU v letu 2006 predložila v obravnavo tudi predlog *Okvirnega sklepa o sporih glede sodne pristojnosti in uporabi načela ne bis in idem v kazenskih postopkih* ter predlog akta o prepovedi vožnje.

Eden ključnih elementov krepite pravice in s tem tudi povezanega medsebojnega zaupanja je tudi oblikovati t.i. 'Evropsko pravosodno kulturo', temelječo na različnosti pravnih sistemov držav članic in enotnost evropskega prava. Skladno s tem bo EU podpirala delo pravosodnih mrež sodnikov in drugih pravosodnih organov.

Skladno s Haaškim programom naj bi Skupnost v letu 2006 pristopila tudi k *Haaški konferenci o mednarodnem zasebnem pravu*, podan pa naj bi bil tudi predlog za sklenitev nove *Luganske konvencije*. Ravno tako naj bi Evropska komisija predstavila še *Zeleno knjigo o sojenju v odsotnosti*, *Zeleno knjigo o ravnanju z dokazi* ter *Priporočilo o minimalnih standardih za zbiranje in izmenjavo elektronskih dokazov*.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija si bo v letu 2006 na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah prizadevala, da bosta v ospredju izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb, izdanih v drugih državah članicah, in načela medsebojnega zaupanja v učinkovitost sodnega varstva v drugih državah članicah. V tem oziru se bo Slovenija zavzemala tudi za učinkovito izvajanje vseh že sprejetih aktov na teh področjih.

Na ožjem področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah bo Slovenija v okviru varstva državljanskih pravic in zagotavljanja izvrševanja teh pravic preko meja še naprej aktivno sodelovala pri sprejemanju *Uredbe o pravu, uporabnem za nepogodbene obveznosti (Rim II)*, *Uredbe o uvedbi evropskega postopka za plačilni nalog* in *Direktive o določenih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah* ter si prizadevala za njihov čimprejšnji dokončen sprejem. Slovenija si bo prizadevala zagotoviti tudi konstruktiven prispevek k razvoju in oblikovanju evropskega pogodbenega prava.

Na ožjem področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah si bo Slovenija prizadevala za nadgradnjo klasične mednarodnopravne pomoči med državami članicami in za nove oblike

sodelovanja med pravosodnimi sistemi držav članic na temelju medsebojnega zaupanja. Zaradi navedenega bo Slovenija podpirala sprejem *Okvirnega sklepa o upoštevanju obsodb v državah članicah EU v okviru novih kazenskih postopkov*. V okviru medsebojnega zaupanja in medsebojnega priznavanja si bo Slovenija tudi v letu 2006 prizadevala za približevanje in vzpostavitev minimalnih standardov procesnega prava. V tem kontekstu bo podprla prizadevanja Evropske komisije in Sveta EU po vzpostavitvi *Okvirnega sklepa o sporih glede sodne pristojnosti in uporabi načela ne bis in idem v kazenskih postopkih*.

Slovenija bo tudi v prihodnje zaradi izboljšanja medsebojnega sodelovanja in zaupanja v pravne sisteme različnih držav članic podprla morebitne mreže pravosodnih organov in institucij.

V luči zagotovitve skladnosti med pravom EU in mednarodnim pravom, si bo Slovenija prizadevala za še tesnejše odnose in sodelovanje z mednarodnimi organizacijami in skladno s tem tudi za čimprejšnji pristop Skupnosti k *Haaški konferenci za mednarodno zasebno pravo*.

15. ŠIRITEV IN DRŽAVE ZAHODNEGA BALKANA

Prednostne naloge EU

Evropska komisija bo zadnje poročilo o napredku Romunije in Bolgarije objavila maja 2006. Na podlagi slednjega bo Svet presodil o tem, ali bosta državi v EU vstopili 1. januarja 2007, kot je predvideno, ali pa bodo države članice pristop držav preložile na leto 2008. Glede Hrvaške in Turčije je v letu 2006 pričakovati zaključek pregledov usklajenosti zakonodaje (tako imenovanih screeningov) in dejanski začetek pristopnih pogajanj po posameznih poglavjih evropskega pravnega reda.

Kot izhaja iz zaključkov Sveta za splošne in zunanje zadeve z 12. decembra 2005, bodo države članice v letu 2006 ponovno razpravljale o strategiji širitve EU, o čemer je Evropska komisija konec lanskega leta napisala sporočilo, ki po mnenju večine držav članic predstavlja dobro osnovo za nadaljevanje razprave. Pričakovati je, da bodo nekatere države članice tovrstno razpravo izkoristile predvsem za razpravo o absorpcijski sposobnosti EU za sprejem novih držav članic in o strategiji komuniciranja z evropsko javnostjo, zlasti na področju širitve.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo tudi v letu 2006 aktivno podpirala pristop Romunije in Bolgarije k EU v začetku leta 2007 in upa, da bosta obe državi izpolnjevali za to potrebne pogoje. Slovenija bo pozorno spremljala pristopna pogajanja Hrvaške in Turčije z EU, pri čemer bo zagovarjala spoštovanje vseh načel, ki so veljala v dosedanjih širitvah, nujnost izpolnjevanja vseh objektivnih kriterijev za članstvo ter ostalih pogojev, ki so v skladu s sklepi Evropskega sveta.

V okviru razprav o splošni strategiji širitve EU se Slovenija še naprej zavzema za to, da politika širitve ostane visoko na dnevnem redu EU, saj predstavlja enega izmed njenih najmočnejših instrumentov pri doseganju napredka držav kandidatki pri reformnih procesih. V kontekstu širitve bo Slovenija zagovarjala stališče, da imajo države zahodnega Balkana jasno evropsko perspektivo, zato bo delovala za njihovo čimprejšnje vključevanje v evropske integracije.

16. ZUNANJA POLITIKA

16.1. Barcelonski proces

Prednostne naloge EU

Evro-mediteransko partnerstvo, okrepljeno z Evropsko sosedsko politiko, ostaja centralni instrument za partnerstvo in dialog

v Sredozemlju. Vrh ob 10. obletnici Barcelonskega procesa je bil odlična priložnost za opredelitev smernic za njegov nadaljnji razvoj. Sprejeta sta bila dva pomembna dokumenta, ki bosta vplivala na delovanje v letu 2006, in sicer Kodeks ravnanja v boju proti terorizmu, s katerim so se partnerice zavezale k ustrezni okrepitvi sodelovanja v boju proti terorizmu, ter Petletni delovni program, ki vsebuje praktične zaveze predvsem za izboljšanje blaginje prebivalstva v regiji. EU si bo v skladu s sprejetim Programom zavzemala za učinkovito in uspešno izvajanje predlaganih ukrepov.

Prednostna naloga EU v prihodnjem letu bo tudi izvajanje učinkovite migracijske politike, ki bo zahtevala tesno sodelovanje med državami iz katerih migranti izvirajo, državami tranzita in ciljnim državami. V tem kontekstu bo ključnega pomena sodelovanje in poglobljen dialog z južno mediteranskimi partnericami.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija ima kot država s sredozemsko komponento velik interes za nadaljnjo krepitev in poglobitev Barcelonskega procesa in bo v ta namen še naprej aktivno podpirala cilje in smernice partnerstva ter se zavzemala za zблиževanje različnih civilizacij in kultur. V tem okviru Slovenija aktivno sodeluje in podpira delovanje Fundacije Anna Lindh za dialog med kulturami. Prav tako namerava aktivno sodelovati pri ustanavljanju sredozemske univerze.

16.2. Transatlantski odnosi

Prednostne naloge EU

EU bo nadaljevala s krepitvijo strateškega partnerstva z ZDA, tako z gospodarskega kot političnega vidika. Osrednja področja sodelovanja med EU in ZDA ostajajo spodbujanje demokracije, spoštovanje človekovih pravic, gospodarsko sodelovanje in skupno soočanje z globalnimi izzivi, predvsem boj proti terorizmu. Prav tako bosta obe še naprej tesno vključeni v reševanje regionalnih konfliktov. EU bo v prihodnjem letu še naprej izvajala zaveze sprejete na vrhu EU – ZDA junija 2005, predvsem pospeševanje gospodarskega povezovanja, spodbujanje inovacij in zaposlovanja ter uresničevanje konkurenčnih možnosti obeh gospodarstev.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija si bo še naprej prizadevala za nadaljnje poglobljanje odnosov na vseh področjih skupnih interesov, tako v okviru dvostranskih odnosov kot transatlantskega sodelovanja, ki ostaja eden ključnih elementov pri zagotavljanju miru in stabilnosti.

16.3. Rusija

Prednostne naloge EU

Rusija je strateški partner EU in izredno pomemben dejavnik pri dokončni stabilizaciji evropske sosesčine. V okviru sporazuma o partnerstvu in sodelovanju poteka med EU in Rusijo dialog o vseh temah, ki so v skupnem interesu. V letu 2006 bo EU poskušala še intenzivirati odnose in nadaljevati z implementacijo tako imenovanih štirih skupnih prostorov (skupni gospodarski prostor, skupni prostor svobode, varnosti in pravosodja, skupni prostor sodelovanja na področju zunanje varnosti, skupni prostor raziskovanja, znanosti in kulture). Cilji EU za prihodnje obdobje so vzdrževati strateško partnerstvo in ga še naprej razvijati ter zagotoviti kar najbolj učinkovit in obvezujoč okvir za implementacijo tega partnerstva.

Prednostne naloge Slovenije

RS je v okviru EU vedno zagovarjala poglobljen dialog z Rusijo, saj je strateško partnerstvo v skupnem interesu tako EU kot Rusije. V letu 2006 bo RS nadaljevala z aktivno politiko podpore nadaljnji poglobitvi odnosov med EU in Rusijo, predvsem glede vprašanj vezanih na evropsko sosesčino, implementacijo štirih skupnih prostorov in sodelovanje na področju energetskega sektorja.

16.4. Evropska sosedstva politika

Prednostne naloge EU

Od uvedbe prvega Akcijskega načrta v okviru Evropske sosedstva politike (ENP) kaže politika svojo vrednost kot ključni instrument za pospeševanje odgovornega upravljanja ter gospodarskega in socialnega razvoja v državah, ki mejijo na države EU. Cilj ENP je oblikovanje območja naraščajoče blaginje, stabilnosti in varnosti v sosesčini EU, ki bo v interesu tako sosednjih držav kot držav članic EU.

EU bo nadaljevala z implementacijo že sklenjenih akcijskih načrtov s sedmimi državami ENP in začela s pripravo preostalih akcijskih načrtov.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo aktivno sodelovala pri implementaciji akcijskih načrtov in se zavzemala za nadaljnjo poglobitev odnosov z državami Evropske sosedstva politike, saj je varnost in stabilnost EU odvisna tudi od njihovega demokratičnega in mirnega razvoja.

16.5. Evropska varnostna in obrambna politika

Prednostne naloge EU

EU bo nadaljevala z krepitvijo vojaških zmogljivosti in razvojem koncepta bojnih skupin za hitro posredovanje. Prav tako bo še naprej izvajala vojaške in civilne operacije kriznega upravljanja ter nadaljevala s krepitvijo sodelovanja z drugimi mednarodnimi organizacijami na področju kriznega upravljanja. V ospredju predsedovanja bo urejeno in transparentno sodelovanje med EU in NATO.

Posebna pozornost bo namenjena učinkovitemu delovanju evropske obrambne agencije (EDA) in uspešnemu povezovanju civilne in vojaške komponente Evropske varnostne in obrambne politike.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo nadaljevala z aktivnim sodelovanjem pri operacijah kriznega upravljanja EU, predvsem na področju Zahodnega Balkana. Zavzemali se bomo za transparentno in učinkovito delovanje Evropske obrambne agencije ter skupaj z Italijo in Madžarsko nadaljevali z operacionalizacijo bojne skupine za hitro posredovanje.

16.6. Razvojna pomoč

Prednostne naloge EU

EU je največji globalni akter na področju razvojne pomoči, saj sredstva Skupnosti, Evropskega razvojnega sklada in programov držav članic predstavljajo več kot polovico svetovne uradne razvojne pomoči (ODA). Osnovno izhodišče EU je, da sta mir in razvoj neločljivo povezana, zato svoja prizadevanja usmerja v podporo državam v razvoju, da zagotovijo mir in varnost ter trajnostni gospodarski razvoj. Močno okrepljena so tudi prizadevanja članic EU za povečanje razvojne pomoči tretjim državam.

Razprave v EU in mednarodnih organizacijah, sprejeti dokumenti in prioritete avstrijskega in finskega predsedovanja EU napovedujejo, da bodo aktivnosti na področju razvojne pomoči v letu 2006 osredotočene na:

- izpolnjevanje zavez razvojnih ciljev tisočletja in barcelonskih zavez o poviševanju sredstev za uradno razvojno pomoč,
- harmonizacijo in koordinacijo aktivnosti razvojne pomoči EU in držav članic,
- implementacijo zavez v okviru *Izjave EU o razvojni politiki*,
- sprejemanje *Uredb o oblikovanju novih finančnih instrumentov*, ki se nanašajo na razvojno pomoč ter konkretizacijo financiranja v okviru *Evropskega razvojnega sklada*.

V letu 2006 bo EU okrepila svoja prizadevanja za uresničevanje *razvojnih ciljev tisočletja*, katerih pomen je tudi EU ponovno potrdila na Vrhu OZN septembra 2005. EU in države članice so se za doseg *razvojnih ciljev tisočletja* do leta 2015 na Evropskem svetu junija 2005 zavezale povečati učinkovitost in obseg uradne razvojne pomoči ter določile okvir doseganja teh ciljev. Sprejele so dogovor, ki zavezuje vseh 25 držav članic EU, da progresivno povečujejo delež BND za ODA in do leta 2010 dosežejo povprečje 0,51% BND in do leta 2015 0,7% BND. Države, ki so postale članice EU po letu 2002, so se zavezale, da bodo za uradno razvojno pomoč do leta 2010 namenile vsaj 0,17% BND in si prizadevale, da bi do leta 2015 dosegle raven 0,33% BND.

S sprejetjem nove programske deklaracije *Izjave o razvojni politiki* na Evropskem svetu decembra 2005 je EU dogovorila krovni dokument za razvojno sodelovanje in se zavezala, da si bo prizadevala za večjo koherenco med državami članicami in Komisijo. V času avstrijskega in finskega predsedovanja je mogoče pričakovati začetek izpolnjevanja nalog, ki so si jih zadale države EU s sprejetjem deklaracije. Osnovni cilj nove deklaracije o razvojni politiki ostaja zmanjševanje in, kot končni cilj, izkoreninjenje revščine. Pot do tega cilja je možna predvsem po načelih trajnostnega razvoja in z uresničevanjem razvojnih ciljev tisočletja. Razvojni cilji tisočletja so politične zaveze prevedli v konkretne in izmerljive cilje.

Prednostno geografsko območje razvojne politike EU v letu 2006 bo Afrika. Evropska komisija bo na podlagi *Strategije za Afriko* in nove *Izjave o razvojni politiki* predlagala okrepitev partnerstva na dveh prednostnih področjih: pri upravljanju in infrastrukturi. Posebno pozornost bo namenila krepitvi dialoga o varnostnih vprašanjih. Do konca leta bodo zaključena tudi pogajanja z državami ACP o *Sporazumih o gospodarskem sodelovanju*, ki bodo nadgradili klasične sporazume, saj vnašajo spodbujanje regionalne integracije in ustvarjanje novih gospodarskih območij.

Na Evropskem svetu decembra 2005 je bil dosežen tudi dogovor o nasledniku devete polnitve Evropskega razvojnega sklada, ki je namenjen financiranju razvoja držav Afrike, Karibskega in Pacifiškega otočja, podpisnic Cotonoujskega sporazuma. Evropski razvojni sklad ostaja v medvladnih okvirih, dorečena je bila višina sredstev in ključ delitve prispevkov. Predvideni prispevek Slovenije je 0,18 odstotka sredstev celotne polnitve. V letu 2006 se bodo države članice in Evropska komisija sporazumele o namenu porabe finančnih sredstev v okviru desete polnitve.

Po sprejetju finančne perspektive na Evropskem svetu decembra 2005 za obdobje 2007-13 je med avstrijskim in finskim predsedovanjem pričakovati poglobljeno razpravo o novih finančnih instrumentih na področju zunanjih odnosov, predvsem o sprejetju *Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta EU o oblikovanju instrumenta za financiranje razvojnega in gospodarskega sodelovanja*, *Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta EU o oblikovanju instrumenta za financiranje sosedstva in partnerstva ter Uredbe Sveta EU o uvedbi instrumenta za stabilnost*. Dogovor o Uredbah Evropskega parlamenta in Sveta EU zahteva postopek soddločanja med Svetom EU in Evropskim parlamentom. Slovenija glede teh instrumentov še oblikuje svoja stališča.

EU bo nudila dodatno podporo pri obnovi ter dolgoročnemu razvoju in političnemu prehodu v Iraku, Gazi in Zahodnem bregu, Afganistanu ter državam Jugovzhodne Azije, ki so jih prizadeli potres in cunami. Poleg tega bo EU še naprej zagotavljala humanitarno pomoč žrtvam kriz po vsem svetu.

Na multilateralnem področju bodo v letu 2006 potekale priprave na XI Implementacijsko konferenco UNCTAD, Izredno zasedanje GS OZN na temo HIV/Aids, Implementacijsko konferenco LDC III ter Visok sestanek OZN o migracijah in razvoju.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija bo kot članica EU skladno s svojimi možnostmi postopoma povečevala delež sredstev za ODA. Smiselno je, da v

letu 2006 za učinkovito uporabo razvojne in humanitarne pomoči kot instrumenta zunanje politike za doseganje določenih zunanjih političnih prioritet prilagodi svoje administrativne in organizacijske strukture načinu delovanja struktur znotraj EU.

Slovenija bo v letu 2006 zagotavljala usklajenost prioritet RS na področju razvojne pomoči znotraj organov EU s svojimi zunanjepolitičnimi interesi kot tudi z bilateralnimi prioritetami na področju mednarodne razvojne in humanitarne pomoči. Slovenija že prispeva v proračun EU sredstva za financiranje različnih programov pomoči manj razvitim državam, med drugim tudi državam Zahodnega Balkana. V tem kontekstu Slovenija podpira prizadevanja za učinkovitejšo porabo razpoložljivih finančnih sredstev na področju razvojne politike za kar si bo prizadevala tudi v razpravi o novih finančnih instrumentih namenjenih za razvojno pomoč.

16.7. Skupna trgovinska politika

Slovenija je z vstopom v Evropsko unijo hkrati postala del skupne trgovinske politike, ene zmed temeljnih politik skupnosti, ki temelji na enotnih načelih.

Prednostne naloge EU

Področja skupne trgovinske politike bodo v letu 2006 zaznamovala predvsem prizadevanja Evropske komisije in partnerskih držav za uspešen zaključek pogajanj Razvojne agende iz Dohe do konca leta 2006 v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO). S sprejetjem ministrske deklaracije na zadnjem ministrskem srečanju v Hong Kongu decembra 2005 je sicer bil določen časovni okvir za odpravo izvoznih nadomestil pri kmetijstvu do leta 2013, vendarle pa le-ta predstavlja zgolj pogojno obvezo in skupek dokaj široko sprejetih določil. Evropska komisija se bo tudi v letu 2006 zavzemala za uravnotežen napredek na vseh področjih pogajanja, še posebej pa na področju boljšega dostopa na storitveni trg in trg blaga. Med njenimi prioritetami bodo tudi aktivnosti za zmanjševanje revščine in za boljše vključevanje držav v razvoj v trgovanje ter prizadevanja za doseganje ciljev EU na področju trajnostnega razvoja in za učinkovitejše soočenje z izzivi globalizacije.

Prav tako si bo EU tudi v letu 2006 zavzemala za čim večjo skladnost sodelovanja z mednarodnimi organizacijami (OZN, STO, OECD) in za nadaljevanje z reformami OZN, še posebej na področju gospodarskih in socialnih vprašanj.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija na področju mednarodne trgovine ostaja zavezana multilateralnemu načinu reševanja trgovinskih vprašanj. Skupaj z ostalimi državami članicami EU bo v letu 2006 nadaljevala s prizadevanji za progresivno liberalizacijo svetovne trgovine ter za krepitev pravil in upravljanja multilateralnega trgovinskega sistema s poudarkom na potrebah držav v razvoju v okviru STO.

Med prednostnimi nalogami Slovenije je prav tako podpiranje bilateralnega in regionalnega gospodarskega sodelovanja ter sooblikovanje trgovinske politike do Balkana, mediteranskih držav in držav nekdanje Sovjetske zveze. Slovenija bo nadaljevala z aktivnostjo na področju Stabilizacijsko – asociacijski sporazumov (SAS), ki predvideva liberalizacijo medsebojne menjave na področju industrijskih in kmetijskih proizvodov.

Visoko na prioritetni listi prizadevanj naše države pa ostaja tudi članstvo v OECD, ki je ena redkih mednarodnih organizacij, kjer Slovenija še ni polnopravna članica.

16.8. Prihodnost EU

Prednostne naloge EU

Po dveh negativnih referendumih v Franciji in na Nizozemskem so voditelji držav članic EU na junijskem vrhu 2005 sklenili, da Evropa potrebuje obdobje razmisleka, ki bo trajalo vse do t.i.

preglednega vrha na temo ratifikacije ob zaključku avstrijskega predsedovanja v prvi polovici leta 2006. Takrat na bi bila sprejeta odločitev o tem, kako postopati naprej.

Prva polovica leta 2006 bo tako namenjena predvsem spodbujanju čim širše razprave o prihodnosti Evrope, pri čemer bodo v ospredju Pogodba o ustavi za Evropo (PUE), vrednote EU ter opredelitev evropskega modela za življenje. (Pred navedbo konferenc bi veljalo izpostaviti dokument Evropske komisije Načrt D za demokracijo, dialog in debato). Organiziranih bo več konferenc, npr. »Zvok Evrope«, ki bo namenjena obravnavi evropske identitete in evropskih vrednot, ter »konferenca o subsidiarnosti«, ki sledi pobudam, da je odločitve potrebno sprejemati na najnižji ravni in čim bližje državljanom.

Prednostne naloge Slovenije

Slovenija je PUE ratificirala 1. februarja 2005. Široka nacionalna razprava o PUE in prihodnosti Evrope je potekala v času zaključnih pristopnih pogajanj. Urad Vlade RS za informiranje je poskrbel za seznanjenost javnosti z aktualnimi vprašanji EU s pomočjo publikacij, ki so jih prejela vsa gospodinjstva v Sloveniji, ter z vzpostavitev spletne strani <http://evropa.gov.si>.

V letu 2006 bo UVI sofinanciral nevladne organizacije pri pripravi javnih razprav. Glavne teme bodo uvedba evra, zunanje meje EU, prihodnost Evrope ter evropska raznolikost in evropske vrednote. Kot del »evro kampanje« bo UVI v sodelovanju s Predstavništvom Evropske komisije v Sloveniji, marca 2006 organiziral konferenco o evru. Vlada RS bo z Državnim zborom RS aktivno sodelovala pri obravnavi aktualnih vprašanj Evropske unije in njene prihodnosti.

17. ČLOVEKOVE PRAVICE

Prednostne naloge Evropske Unije:

Evropska Unija bo nadaljevala s promoviranjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin predvsem na področju zunanje politike. Ena od pomembnejših nalog v letu 2006 je skrb za usklajenost politike varstva človekovih pravic v notranjih in zunanjih zadevah EU. Močan poudarek je ohranitev politike varovanja in promocije človekovih pravic v zunanjih razmerjih, predvsem v dialogu s Kitajsko, Iranom in Rusijo. V skladu s tem se bodo nadaljevala posvetovanja na področju človekovih pravic z Rusijo. V tem smislu bo tudi posodobitev Poročila Komisija iz leta 2003 o razmerju EU - Kitajska. Prav tako bo velik poudarek na izvajanju evropskih smernic na področju človekovih pravic (odprava smrtnih kazni, prepoved mučenja, zaščita otrok...) in implementacije sklepov Generalne skupščine OZN o vzpostavitvi Komisije za človekove pravice.

Evropska Unija si bo prizadevala za zaključek pogajanj v Svetu o vzpostavitvi Agencije za temeljne pravice in sprejema okvirne uredbe o ustanovitvi Agencije za temeljne pravice in Sklepa Sveta o pooblastitvi Evropske agencije za temeljne pravice za izvajanje dejavnosti na področjih iz VI. poglavja Pogodbe o EU. Agencija naj bi začela polno delovati s 1. januarjem 2007.

Evropska Unija si bo v okviru Finančne perspektive EU za obdobje 2007 do 2013 prizadevala za zaključek pogajanj glede Sklepa Sveta o vzpostavitvi posebnega programa »Človekove pravice in državljanstvo«, ki je eden od štirih izvedbenih programov znotraj okvirnega programa »Človekove pravice in pravosodje za obdobje 2007 do 2013«.

Evropska Unija bo sprožila razpravo glede varstva osebnih podatkov posameznikov in vprašanja prostega pretoka podatkov.

Prednostne naloge Slovenije:

Slovenija si bo v skladu s svojo politiko in zaključki decembrskega Evropskega Sveta prizadevala, da se državljanje EU postavi

v srž politik Evropske unije s spodbujanjem temeljnih pravic, bojem proti vsem oblikam diskriminacije in prispevanjem k zmanjševanju revščine in odpravljanju socialnega izključevanja po vsem svetu.

Slovenija si bo prizadevala za zaključek pogajanj v okviru Sveta glede ustanovitve Agencije za temeljne pravice, da bi začela polno delovati s 1. januarjem 2007. Slovenija je namreč podprla razširitev pooblastil Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije (EUCM) z namenom, da se preoblikuje v Agencijo za temeljne pravice in želi močno vlogo Agencije na področju izvajanja politike varstva človekovih pravic.

Št. 008-05/04-1/7

Ljubljana, dne 28. marca 2006

EPA 701-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

MINISTRSTVA

1507. Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov nafte, kondenzatov in naravnih plinov

Na podlagi 30. člena Zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za gospodarstvo

PRAVILNIK o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov nafte, kondenzatov in naravnih plinov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa enotna merila za ugotavljanje zalog in virov nafte, kondenzatov in naravnega plina (v nadaljnjem besedilu: mineralne surovine), pogoje za njihovo razvrščanje v kategorije in razrede, način izračunavanja, evidentiranja in vodenja evidence, vsebino elaboratov o zalogah in virih mineralnih surovin, način in postopek potrditve zalog in virov ter način poročanja in izdelave bilanc zalog in virov mineralnih surovin.

2. člen

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- bilančne zaloge so zaloge, ki se lahko po obstoječi stopnji znanosti, tehnike, tehnologije in ekonomike gospodarno izkoriščajo,
- geološke zaloge so skupne ugotovljene ali ocenjene zaloge mineralnih surovin znotraj nahajališča ali rudnega telesa brez upoštevanja odkopnih in industrijskih izgub, katerih razvrstitev je shematsko prikazana v Prilogi I, ki je sestavni del tega pravilnika,
- geološko-ekonomska ocena nahajališča je ocena, s katero se določa bilančnost zalog v nahajališčih, ki so v fazi raziskav,
- kategorizacija zalog določa razvrstitev ugotovljenih zalog na podlagi stopnje raziskanosti v zaloge kategorije A, B in C₁ ter vire C₂, D₁ in D₂,
- kondenzati so ogljikovodiki v plinastem stanju pod določenimi razmerami v nahajališčih, ki prehajajo v tekoče stanje pri znižanju tlaka,
- nafta je surova nafta, ki se dobiva iz naftnih nahajališč,
- naftno nahajališče je naravno nakopičenje nafte v zemljinih plasteh, ki ga je mogoče v danih okoliščinah ekonomsko izkoriščati,

– naftno polje je območje več naftnih nahajališč, časovno in genetsko povezanih med seboj,

– naravni plini so ogljikovodikovi plini, ogljikovodikovi plini s primesmi drugih naravnih plinov in drugi naravni plini pomembni za gospodarstvo,

– odkopne zaloge predstavljajo tiste količine bilančnih zalog mineralnih surovin, ki se lahko na sodobni ravni znanosti in tehnike ekonomično izkoriščajo ob določenih izgubah pri odkopavanju,

– izvenbilančne zaloge so zaloge, ki se ne morejo po obstoječi stopnji znanosti in tehnike ekonomično izkoriščati,

– tehnično-ekonomska ocena nahajališča je ocena, s katero se določa bilančnost zalog v nahajališčih, ki so v fazi izkoriščanja.

II. KATEGORIZACIJA ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

3. člen

Glede na raziskanost nahajališč, poznavanje kakovosti mineralne surovine in parametrov za ugotavljanje zalog in virov se geološke zaloge razvrščajo v ugotovljene zaloge kategorije A – dokazane zaloge, B – raziskane zaloge in C₁ – premalo raziskane zaloge in v vire kategorije C₂ – perspektivni viri, D₁ – pričakovani viri in D₂ – predpostavljani viri.

4. člen

Razvrščanje zalog in virov mineralnih surovin v ustrezne kategorije je pogojeno s stopnjo poznavanja:

1. prostorskega položaja kolektorja,
2. fizikalnih lastnosti kolektorja,
3. fizikalnih in kemičnih lastnosti fluidov,
4. razmerja PVT fluidov,
5. proizvodnih značilnosti nahajališča.

5. člen

Ugotovljene in razvrščene zaloge in viri mineralnih surovin izražajo stopnjo njihove raziskanosti in pripravljenosti za nadaljnje izkoriščanje, in sicer:

1. bilančne zaloge kategorij A in B kot podlaga za projektiranje obdelave nahajališča in priprave za proizvodnjo;
2. zaloge kategorije C₁ kot podlaga za projektiranje raziskovalnih del v nahajališču; bilančne zaloge kategorije C₁ kot podlaga za poskusno proizvodnjo zaradi raziskav proizvodnih možnosti nahajališča; izjemoma kot podlaga za izdelavo projektov za obdelavo nahajališč v podmorju in majhnih nahajališčih;
3. viri kategorije C₂ kot podlaga za izdelavo projektov detajlnih raziskav za odkrivanje nahajališča;
4. viri kategorije D₁ kot podlaga za izdelavo programov ali projektov detajlnih geoloških raziskav v prognoznih conah, kjer se akumulirata nafta in naravni plin, ter na novih lokacijah v okviru produktivnih regij;
5. viri kategorije D₂ kot podlaga za programiranje del oziroma izdelavo projektov namenskih regionalnih raziskav in presojo potencialnosti raziskovalnih prostorov.

6. člen

V kategorijo A se razvrščajo ugotovljene zaloge mineralnih surovin v nahajališču ali delu nahajališča, ki so ugotovljene z vrtnami z dotokom fluidov, dobljenih z osvajanjem vrtin, predvidenih za proizvodnjo. Pri tem se ugotovi tudi: geološka sestava, oblika in velikost nahajališča ali njegovega dela, kolektorske lastnosti, položaj nahajališča ter fizikalno-kemične značilnosti fluidov.

Za ugotovljene zaloge mineralnih surovin kategorije A je možnost izkoriščanja ugotovljena s kompletnim hidrodinamičnim preskusom vrtin v ustreznem razporedu odvisno od značilnosti nahajališča.

Za razvrstitev ugotovljenih zalog mineralnih surovin v kategorijo A morajo biti poleg osnovnih pogojev navedenih v prvem in prejšnjem odstavku tega člena izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. nahajališče ali del nahajališča mora biti raziskano z vrtnami po vsej površini, tako da število vrtin zagotavlja točnost ugotovljenih zalog;

2. razprostranjenost zalog je omejena s tektonskimi, litološkimi in stratigrafskimi ekrani in faznimi mejami fluidov;

3. fazne meje fluidov so popolnoma določene;

4. efektivna debelina kolektorja mora biti določena s kvantitativno interpretacijo karotažnih diagramov na vseh vrtnah na območju zalog in primerjana s podatki jedrovanj kolektorja nahajališča;

5. fizikalne lastnosti kolektorskih kamnin, kot so poroznost, prepustnost in zasičenost z vodo, morajo biti določene z laboratorijskimi analizami vzorcev jeder in z interpretacijo karotažnih diagramov.

Za nahajališča ali skupino nahajališč, ki tvorijo pridobivalni objekt, se morajo:

1. določiti fizikalne in kemične lastnosti fluidov,
2. določiti začetne razmere v nahajališču (statični tlak in temperatura), ugotovljene z globinskimi meritvami,
3. določiti razmerja PVT fluidov,
4. opraviti hidrodinamični preizkusi zadostnega števila vrtin.

Če so v nahajališču poleg ugotovljenih zalog mineralnih surovin kategorije A ugotovljene tudi zaloge nižje kategorije, se meja med zalogami kategorije A in zalogami nižje kategorije določi glede na geološke in proizvodne značilnosti nahajališča.

7. člen

V kategorijo B se razvrščajo ugotovljene zaloge mineralnih surovin v nahajališču ali delu nahajališča, ki so ugotovljene z nekaj vrtnami, iz katerih je dobljen dotok fluidov z osvajanjem in potrjen s hidrodinamičnimi meritvami ali s poskusno proizvodnjo. V drugih vrtnah je prisotnost fluidov ugotovljena s karotažnimi meritvami, jemanjem jedra ali testiranjem med vrtnjem.

Za zaloge kategorije B morajo biti ugotovljeni: geološka sestava, oblika in velikost nahajališča ali njegovega dela, kolektorske lastnosti, nahajališčne razmere ter fizikalne in kemične značilnosti fluidov.

Za razvrstitev zalog mineralnih surovin v kategorijo B morajo biti poleg osnovnih pogojev navedenih v prvem in prejšnjem odstavku tega člena izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. nahajališče ali del nahajališča mora biti raziskano z zadostnim številom vrtin, ki so razporejene tako, da omogočajo ugotovitev njihove geološke zgradbe, oblike, velikosti in meja,
2. razprostranjenost zalog je omejena s tektonskimi, litološkimi in stratigrafskimi ekrani in faznimi mejami fluidov,
3. fazne meje fluidov morajo biti določene,
4. efektivna debelina kolektorja mora biti določena s kvantitativno interpretacijo karotažnih diagramov na vseh vrtnah na območju zalog kategorije B in preverjena s podatki jedrovanja kolektorja nahajališča najmanj na eni vrtni,
5. fizikalne lastnosti kolektorskih kamnin, kot so poroznost, prepustnost in nasičenost z vodo, morajo biti določene z laboratorijskimi analizami razpoložljivih vzorcev jeder vrtin in z interpretacijo karotažnih diagramov.

Za nahajališča ali skupino nahajališč, ki pomenijo eksploatacijski objekt, se morajo:

1. določiti fizikalne in kemične lastnosti fluidov,
2. določiti začetne razmere v nahajališču (statični tlak in temperatura), ugotovljene z globinskimi meritvami,
3. določiti razmerja PVT fluidov,
4. opraviti hidrodinamični preizkus v nekaj vrtnah.

Če so v nahajališču poleg zalog mineralnih surovin kategorije B ugotovljene tudi zaloge kategorije C₁, se meja med njimi določi glede na geološke in proizvodne značilnosti nahajališča.

8. člen

V kategorijo C₁ se razvrščajo ugotovljene zaloge mineralnih surovin v nahajališču ali delu nahajališča, ki so odkrite z raziskovalnimi vrtnami. Dotok fluidov se doseže z osvajanjem in hidrodinamičnimi raziskavami najmanj na eni raziskovalni vrtni. Meje nahajališča so določene na podlagi podatkov geološko-geofizikalnih raziskav in vrtanja.

Za ugotovljene zaloge mineralnih surovin kategorije C₁ so deloma ugotovljeni tudi parametri nahajališča, nahajališčne razmere in kakovost fluidov.

Za razvrstitev ugotovljenih zalog mineralnih surovin v kategorijo C₁ morajo biti poleg osnovnih pogojev navedenih v prvem

odstavku tega člena in parametrov v drugem odstavku tega člena izpolnjeni tudi pogoji za naslednja primera izračuna zalog:

a) v primeru, kadar so v nahajališču tudi zaloge razvrščene v višje kategorije od kategorije C₁:

1. območje, ki obsega zaloge kategorije C₁, mora biti določeno z mejo proti višji kategoriji zalog in s konturo nahajališča,

2. kot fazne meje fluidov se privzamejo fazne meje, določene pri izračunu zalog višjih kategorij,

3. za fizikalne značilnosti kolektorja in fluidov ter za razmere v nahajališču se vzamejo vrednosti, ki so bile določene pri izračunu zalog višjih kategorij v istem nahajališču;

b) v primeru, kadar so v nahajališču pogoji za razvrstitev zalog samo v kategorijo C₁:

1. območje, ki obsega zaloge kategorije C₁, se razteza po vsem nahajališču do določenih oziroma domnevnih meja,

2. če stik z vodo ni ugotovljen, tvori konturo nahajališča projekcija izolinije spodnje meje intervala, v katerem je bil ugotovljen dotok nafte ali plina, na strukturno karto krovnine nahajališča, izdelano na podlagi podatkov detajlnih geoloških, geofizikalnih raziskav in podatkov vrtin,

3. za fizikalne značilnosti kolektorja in fluidov ter za razmere v nahajališču se uporabijo vrednosti iz najbližjih podobnih nahajališč, če vrednosti teh parametrov niso določene z direktnimi merjenji na vrtni ali vrtinah na samem nahajališču.

V primeru izračuna zalog mineralnih surovin iz točke a) in b) prejšnjega odstavka tega člena:

– mora biti razprostranjenost zalog kategorije C₁ omejena tudi z indiciranimi tektonskimi, litološkimi in stratigrafskimi ekrani in faznimi mejami fluidov;

– mora biti efektivna debelina kolektorja določena s kvantitativno interpretacijo karotažnih diagramov vseh vrtin na območju zalog kategorije C₁.

V primeru, da je med dvema blokoma z zalogami mineralnih surovin višjih kategorij blok, na katerem ob izračunu zalog ni vrtin, v okviru nahajališča pa obstaja medsebojna hidrodinamična zveza, se lahko zaloge v tem bloku uvrstijo v kategorijo C₁.

9. člen

V kategorijo C₂ se razvrščajo viri nafte in plina, katerih prisotnost se predpostavlja na podlagi podrobnih geološko-geofizikalnih raziskav, in sicer:

1. v ločenih strukturno-tektonskih ali litofacialnih enotah v podaljšku nahajališča ali vertikalnega razvoja že ugotovljenih nahajališč nafte in plina ali samo nahajališč plina,

2. na novih lokacijah, ki so v mejah con, kjer se akumulirajo ogljikovodiki in v katerih so bila v enakih naravnih rezervoarjih odkrita nahajališča nafte in plina ali samo nahajališča plina.

Za vire mineralnih surovin kategorije C₂ se parametri naravnih rezervoarjev in fluidov ocenjujejo po analogiji z obstoječimi nahajališči in vrtinami.

Za razvrstitev virov mineralnih surovin v kategorijo C₂ morajo biti poleg osnovnih pogojev navedenih v prvem in prejšnjem odstavku tega člena izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. strukturna oblika perspektivnega nahajališča mora biti pretežno pojasnjena glede na možnost obstoja pasti za akumulacijo nafte in plina,

2. razprostranjenost kolektorskih in zaščitnih kamnin je predpostavljena na podlagi strukturno-facialne analize raziskovanega območja ali na podlagi podatkov predhodnega vrtanja,

3. perspektivno nahajališče mora biti v konturi predpostavljene pasti za akumulacijo nafte in plina.

Na naftnih in plinskih poljih, kjer so ugotovljene zaloge nafte in plina, se v vire kategorije C₂ uvrščajo viri v nahajališčih, ki so navrtani in so nad nahajališči z zalogami ali pod njimi, če so v njih ugotovljene pozitivne indikacije nafte in plina.

Za fizikalne značilnosti kolektorja perspektivnega nahajališča se vrednosti prevzamejo na podlagi analiz jeder ter kvantitativne interpretacije karotažnih meritev iz raziskovalnih vrtin na prostoru ali raziskovalnem območju, na katerem je izločeno perspektivno nahajališče.

Fizikalne in kemične lastnosti fluidov, nahajališčne razmere in proizvodne značilnosti perspektivnega nahajališča so predpostavljene na podlagi enakih podatkov iz znanih nahajališč v kolektorjih

enakega tipa ter stratigrafske pripadnosti v mejah raziskovalnega območja odvisno od globine domnevnega nahajališča in njegove lege v prostoru.

10. člen

V kategorijo D₁ se razvrščajo viri nafte in plina, ki jih je mogoče pričakovati na podlagi rezultatov regionalnih geoloških in geofizikalnih raziskav.

Za vire kategorije D₁ je:

1. prisotnost naravnega rezervoarja na pričakovanem območju, njegova strukturna oblika in način izolacije približno pojasnjena;

2. prisotnost nafte in plina indicirana na raziskovalnem območju v istem naravnem rezervoarju.

Parametri za izračun virov kategorije D₁ se predvidevajo.

Za razvrstitev virov mineralnih surovin v kategorijo D₁ morata biti poleg osnovnih pogojev navedenih v prvem in prejšnjem odstavku tega člena izpolnjena še naslednja pogoja:

1. da se predpostavlja obstoj pasti za akumulacijo nafte in plina v prognoziranem nahajališču, tip in velikost pasti (konture prognoznega nahajališča) ter vrsta kolektorskih in krovnih kamnin na podlagi interpretacije podatkov regionalnih geoloških in geofizikalnih raziskav ter vrtin na raziskovalnem območju,

2. da se fizikalne lastnosti kolektorja ter fizikalne in kemične lastnosti fluida in nahajališčne razmere prognoznega nahajališča prikažejo na podlagi podatkov istega naravnega rezervoarja iz raziskovalnega območja ali da se fizikalne in kemične lastnosti fluida predvidevajo na podlagi interpretacije organsko-geokemičnih analiz in paleogeološke rekonstrukcije razvoja raziskovalnega prostora.

11. člen

V kategorijo D₂ se razvrščajo viri nafte in plina, ki jih je mogoče oceniti na podlagi temeljnih geoloških in geofizikalnih raziskav.

Za razvrstitev virov mineralnih surovin v kategorijo D₂ morajo biti poleg osnovnega pogoja navedenega v prejšnjem odstavku tega člena izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da je raziskovano območje orientacijsko znano v smislu razprostranjenosti in debeline slojev, v katerih je možen obstoj naravnega rezervoarja;

2. da se predpostavljajo razprostranjenost naravnega rezervoarja, njegove značilnosti ter možnosti oblikovanja in ohranitve nahajališča,

3. da se predpostavljajo parametri, potrebni za izračun virov.

Prisotnost nafte in plina se predpostavlja na podlagi geološke analogije s podobnimi raziskovalnimi območji, v katerih so najdena nahajališča nafte in plina na podlagi ugodnih rezultatov organsko-geokemičnih analiz in ugodnih okoliščin v času sedimentacije bazena v delu sedimentnega zaporedja.

III. KLASIFIKACIJA ZALOG MINERALNIH SUROVIN

12. člen

Na podlagi tehnično-ekonomske ocene izkoriščanja se ugotovljene zaloge klasificirajo v bilančne in izvenbilančne razrede.

V izvenbilančnem razredu se zaloge razvrščajo na:

– neizkoristljive v nahajališčih, kjer so bilančne zaloge,

– zaloge v nahajališčih brez rentabilne proizvodnje (majhne zaloge, slabo kakovost mineralnih surovin, majhna ali nikakršna produktivnost vrtin in zapleteni pogoji izkoriščanja) in

– zaloge v izčrpanih ali opuščenih nahajališčih.

13. člen

Bilančne zaloge se določajo s tehnično-ekonomsko oceno.

Bilančne zaloge mineralnih surovin kategorij A in B se tehnično-ekonomsko ocenijo v fazi projektiranja obdelave in priprave polja za pridobivanje.

Bilančne zaloge mineralnih surovin kategorije C₁ se tehnično-ekonomsko ocenijo v fazi projektiranja obdelave in priprave polja za pridobivanje samo orientacijsko.

14. člen

Tehnično-ekonomska ocena zalog mineralnih surovin temelji na naravnih in vrednostnih kazalcih.

Naravni kazalci so: ocena zalog mineralnih surovin in možnosti njihovega izčrpanja v odvisnosti od razmer v nahajališču, kakovosti mineralne surovine in tehnoloških možnosti njenega izkoriščanja.

Vrednostni kazalci so: ocenjena potrebna sredstva za proizvodno obdelavo polja, stroški za investicijsko izgradnjo objektov (sistema za zbiranje, pripravo in odpremo surovine in drugih potrebnih objektov) ter proizvodni stroški in vrednost mineralne surovine.

Na podlagi naravnih in vrednostnih kazalcev se ugotavlja bilančnost zalog mineralnih surovin in določi njihova klasifikacija.

IV. METODE IZRAČUNA ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

15. člen

Ugotovljene zaloge mineralnih surovin kategorij A, B in C₁ se izračunavajo:

1. za nafto,
2. za kondenzate,
3. za naravne pline.

16. člen

Ugotovljene zaloge mineralnih surovin kategorij A, B in C₁ se izračunavajo posebej za vsako nahajališče, in sicer:

1. za naftna nahajališča,
2. za plinska nahajališča,
3. za plinsko-kondenzatna nahajališča,
4. za raztopljeni plin v naftnih nahajališčih,
5. za plinske kape naftnih nahajališč.

Viri mineralnih surovin kategorij C₂, D₁ in D₂ se posebej izračunavajo:

1. za kategorijo C₂ za vsako perspektivno naftno ali plinsko nahajališče,
2. za kategorijo D₁ za prognozno cono akumuliranja (izraženo v pogojni količini nafte),
3. za kategorijo D₂ za raziskovalni prostor, sedimentacijski bazen ali regionalno razprostranjenost naravnega rezervoarja (izraženo v pogojni količini nafte).

17. člen

Ugotovljene zaloge in viri mineralnih surovin se prvič izračunajo v fazi raziskovanja, ko se na raziskovalnem območju izpolnijo vsi pogoji in parametri, ki so predvideni s tem pravilnikom.

Ugotovljene zaloge in viri mineralnih surovin se ponovno izračunajo:

1. v fazi raziskav:
 - a) po izvedbi raziskovalnih projektov, določenih v 2. do 5. točki 4. člena tega pravilnika,
 - b) v fazi raziskovanja ali v fazi priprave nahajališča za proizvodnjo, ko opravljena raziskovalna dela pokažejo bistvene spremembe količin zalog in virov mineralnih surovin oziroma potrebo po novi kategorizaciji zalog in virov.
2. v fazi izkoriščanja nahajališča:
 - a) ko se po analizi dinamike proizvodnje nahajališča ali ponovnim preizkušanjem ugotovljenih parametrov izkaže, da je potrebno njihove vrednosti spremeniti,
 - b) ko se bistveno spremenijo razpoložljivi podatki, dobljeni z novimi vrtnami,
 - c) ko se z uporabo metode obdelave nahajališča za povečanje koeficienta izkoriščanja bistveno spremenijo razmere v nahajališču.

18. člen

Za izračun zalog mineralnih surovin kategorij A, B in C₁ se uporabljajo naslednje metode:

1. prostorninska metoda;
2. metoda materialnega ravnovesja;
3. statistična metoda;

4. metoda matematičnega modeliranja.

Izbira metode je odvisna od količine in zanesljivosti razpoložljivih podatkov za izračun zalog.

19. člen

Viri mineralnih surovin kategorij C₂ in D₁ se izračunavajo s prostorninsko metodo.

Viri kategorije D₂ se izračunavajo po metodi geološke analogije.

20. člen

Zaloge in viri mineralnih surovin se izražajo pri standardnih pogojih 288,15 K (15 °C) in 101,325 kPa (1,01325 bar), in sicer:

1. nafta (N) – v tonah (t), prikazuje se v tisoč tonah (10³ t);
2. kondenzat (N) – v tonah (t), prikazuje se v tonah (t);
3. plini (G) – v kubičnih metrih (m³), prikazuje se v milijonih kubičnih metrov (10⁶);
4. viri kategorije D₁ in D₂ se izražajo s pogojno količino nafte v tonah (t), prikazujejo se v tisoč tonah (10³ t).

21. člen

Za vsako nahajališče z ugotovljenimi zalogami kategorij A, B in C₁ se poleg zalog ogljikovodikovih plinov prikazujejo tudi zaloge drugih naravnih plinov, če imajo gospodarski pomen. Izračunajo se v odstotkih njihove vsebine v ugotovljenih zalogah plina.

Ugotovljene zaloge plina v nahajališču se zmanjšajo za izračunano količino ugotovljenih zalog drugih naravnih virov.

22. člen

Ugotovljene zaloge stabilnega kondenzata kategorij A in B se izračunajo tako, da se predhodno izračunane ugotovljene zaloge plina pomnožijo s povprečno začetno vsebino stabilnega kondenzata v plinu izraženega v cm³/m³ pri standardnih pogojih.

Ugotovljene zaloge plina se zmanjšajo za izračunano količino ugotovljenih zalog stabilnega kondenzata.

23. člen

Ugotovljene zaloge raztopljenega plina v nafti se izračunajo z množenjem predhodno računsko ugotovljenih zalog in virov nafte s srednjo vsebnostjo raztopljenega plina v nafti pri začetnih razmerah v nahajališču, izraženega v m³/m³ pri standardnih pogojih.

24. člen

Pri izračunavanju ugotovljenih zalog morajo biti znani naslednji parametri:

1. pri naftnih nahajališčih:
 - skupna površina nahajališča (A, v m²);
 - srednja efektivna debelina kolektorja (h_e, v m);
 - skupna prostornina kolektorja (V, v m³);
 - povprečna poroznost kolektorja (Ø, v delih enote);
 - povprečna začetna nasičenost kolektorja z vodo (S_w, v delih enote);
 - prostorninski faktor za nafto pri začetnih nahajališčnih razmerah (B_{oi});
 - prostorninska masa nafte (p, v kg/m³) pri standardnih pogojih;
 - količina raztopljenega plina v nafti pri začetnih nahajališčnih razmerah (R_{si}, v m³/m³),
2. pri plinskih nahajališčih in plinskih kapah naftnih nahajališč:
 - skupna površina nahajališča (A, v m²);
 - srednja efektivna debelina kolektorja (h_e, v m);
 - skupna prostornina kolektorja (V, v m³);
 - povprečna poroznost kolektorja (Ø, v delih enote);
 - povprečna začetna nasičenost kolektorja z vodo (S_w, v delih enote);
 - prostorninski faktor za plin pri začetnih nahajališčnih razmerah (B_{gi} kot brezdimenzijska vrednost);
 - analiza sestave naravnega plina (v molskih odstotkih),
3. pri plinsko-kondenzatnih nahajališčih poleg parametrov, ki so navedeni za naftna in plinska nahajališča, tudi fazna razmerja (plin-kondenzat) ter njihov komponentni sestav v molskih odstotkih.

25. člen

Poroznost kolektorja se izračuna na naslednje načine:

1. pri intergranularni poroznosti se povprečna vrednost poroznosti kolektorja izračuna tako, da se podatki kvantitativne interpretacije karotažnih diagramov in laboratorijskih analiz vzorcev jeder preračunajo na srednjo vrednost;

2. pri kolektorjih z izključno sekundarnim tipom poroznosti se vrednost poroznosti kolektorja – kamnine izračuna iz podatkov interpretacije karotažnih meritev (diagramov). Če so ti podatki nezanesljivi, se za povprečno vrednost poroznosti kolektorja – kamnine vzame vrednost 2%;

3. pri kolektorjih s kombinirano poroznostjo (intergranularna in sekundarna) se skupna poroznost izračuna z interpretacijo karotažnih diagramov, poroznost matriksa pa iz karotažnih in laboratorijskih analiz vzorcev jeder. Razmerje med sekundarno intergranularno in poroznostjo se ocenjuje na podlagi rezultatov hidrodinamičnih meritev vrtin.

26. člen

Če se izračuna poroznost iz 1. in 3. točke prejšnjega člena tega pravilnika, se dobijo učinkovite debeline kolektorja po vrtinah, na podlagi katerih se izdelujejo karte učinkovitih debelin, z izločitvijo intervalov, katerih propustnost je nižja od tiste, ki še zagotavlja dotok fluidov v vrtino.

Če ni podatkov o vrednosti sekundarne poroznosti, dobljene z interpretacijo karotažnih diagramov (kadar se vzame vrednost poroznosti 2%), so učinkovite debeline kolektorja po vrtinah enake skupnim debelinam.

27. člen

Povprečna vrednost zasičenosti kolektorja z vodo v primeru intergranularne poroznosti se določi z interpretacijo karotažnih diagramov in s krivuljami kapilarnih tlakov ali samo z interpretacijo karotažnih diagramov oziroma samo s krivuljami kapilarnih tlakov.

28. člen

Bilančne zaloge se izračunajo tako, da se ugotovljene zaloge pomnožijo s koeficientom izkoriščanja.

Koeficient izkoriščanja naftnih, plinskih in plinsko-kondenzatnih nahajališč se pri prvem izračunu, ko še ni znana vrsta energije v nahajališču, izračuna tako, da se upoštevajo najneugodnejši režimi po metodi materialnega ravnovesja, ali pa se izračuna na podlagi korelacijskih odvisnosti.

Za določitev koeficienta izkoriščanja naftnih nahajališč se kot najneugodnejši režim vzame režim raztopljenega plina. Predpostavlja se, da je tlak pri opuščanju proizvodnje 20% tlaka zasičenosti.

Bilančne zaloge raztopljenega plina v nafti se izračunajo hkrati z izračunom koeficienta izkoriščanja ter bilančnih zalog nafte pri določenem režimu.

Koeficient izkoriščanja plina iz plinske kape se določi glede na tlak opuščanja nahajališča enako kot pri plinskih nahajališčih.

Bilančne zaloge kondenzata iz plinsko-kondenzatnih nahajališč se izračunajo tako, da se predhodno izračunane bilančne zaloge plina pomnožijo s povprečno vsebino kondenzata med izkoriščanjem. Pri tem morajo biti znana fazna razmerja fluidov (plin – tekočina) v funkciji tlaka in temperature, ugotovljena z eksperimentalnimi laboratorijskimi preiskavami vzorcev fluidov ali, če to ni mogoče, po analitični poti.

Zaloge kondenzata v nahajališču se lahko izkažejo kot plinska faza ogljikovodikov, pod pogojem da so za nahajališča znane zaloge kategorije C₁.

Za plinska in plinsko-kondenzatna nahajališča se pri prvem izračunu bilančnih zalog predpostavi vodonaporni režim in privzame koeficient izkoriščanja 0,6 ugotovljenih zalog.

Pri plinskih nahajališčih z ekspanzijskim režimom se kot tlak opuščanja nahajališča privzame tlak, ki bo v nahajališču, ko bo na ustju vrtine pri kompresorskem izkoriščanju vrednost tlaka enaka 1000 kPa (10 bar).

29. člen

Prvotno predpostavljeni najneugodnejši tip energije nahajališča se sme spremeniti samo na podlagi dokumentiranih podatkov o obstoju ugodnejših režimov nahajališč.

Koeficient izkoriščanja oziroma bilančne zaloge mineralnih surovin se popravijo v poznejši fazi stanja obdelave nahajališča, ko se ugotovi dejanski režim nahajališča, če je potrebno. Za nahajališča, ki so dalj časa v eksploataciji, se korekcija izvede po metodi materialnega ravnovesja, po statistični metodi ali po metodi matematičnega modeliranja.

Koeficient izkoriščanja oziroma bilančne zaloge mineralnih surovin se popravijo tudi v primeru, ko se uporabi ena od metod obdelave naftnega ali plinsko-kondenzatnega nahajališča, da se poveča stopnja izkoriščanja.

30. člen

Za izračun virov mineralnih surovin kategorij C₂, D₁ in D₂ se uporabljajo parametri iz 25. člena tega pravilnika.

Parametri za izračun virov mineralnih surovin kategorije C₂ se uporabljajo v skladu z določbo 9. člena tega pravilnika.

Parametri za izračun virov mineralnih surovin kategorije D₁ se uporabljajo po določbi 17. člena tega pravilnika.

Parametri za izračun virov nafte in plina kategorije D₂ se uporabljajo po določbi 3. točke drugega odstavka 12. člena tega pravilnika z obrazložitvijo njihove uporabe.

31. člen

Viri mineralnih surovin kategorije D₂ se ocenjujejo z metodo določeno v drugem odstavku 20. člena tega pravilnika, v odvisnosti od geoloških značilnosti območja in razpoložljivih podatkov.

Uporabljena metoda za izračun virov mineralnih surovin mora biti obrazložena v elaboratu, parametri pa potrjeni s potrebno dokumentacijo skladno z 81. členom Zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: Zakon o rudarstvu).

V. ELABORAT O ZALOGAH IN VIRIH MINERALNIH SUROVIN

32. člen

Izračunane zaloge in izračunani viri mineralnih surovin ter njihova klasifikacija in kategorizacija se prikažejo v elaboratu o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov nafte, kondenzatov in naravnih plinov (v nadaljnjem besedilu: elaborat).

33. člen

Vsebina elaborata je odvisna od kategorije zalog in virov mineralnih surovin.

Ugotovljene zaloge mineralnih surovin kategorij A, B in C₁ določene na podlagi kriterijev 6., 7. in 8. člena ter viri mineralnih surovin kategorije C₂ določeni po kriterijih 1. točke prvega odstavka 9. člena tega pravilnika se prikažejo za polje, v katerem se zaloge in viri izračunajo. Ugotovljene zaloge se prikažejo za vsako nahajališče posebej.

Viri mineralnih surovin kategorije C₂ določenih po kriterijih 2. točke prvega odstavka 9. člena tega pravilnika ter kategorij D₁ in D₂ se prikažejo samo v elaboratu za raziskovalni prostor.

34. člen

Elaborat je sestavljen iz:

1. tekstualnega dela;
2. grafične priloge in
3. dokumentacijskega gradiva.

35. člen

Tekstualni del elaborata za ugotovljene zaloge in vire mineralnih surovin iz drugega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebuje:

1. uvod,
2. geografski položaj eksploatacijskega območja,
3. kratek pregled raziskovalnih del na eksploatacijskem območju,

4. prikaz geološke zgradbe eksploatacijskega območja – stratigrafske in strukturno-tektonske razmere,

5. geološko-tehnološke značilnosti nahajališča in fluidov-fizikalne značilnosti kolektorskih kamnin, tip nahajališča, velikost nahajališča, nahajališčni tlaki in temperature, komponentna sestava plina, fizikalne lastnosti nafte, analize vode in razmerja PVT fluidov,

6. tehnološko-tehnične možnosti izkoriščanja nahajališč,

7. prikaz izračunanih zalog kategorij A, B in C₁ in virov kategorije C₂ mineralnih surovin, njihovo klasifikacijo in kategorizacijo ter metodo izračuna zaloga in virov in stopnjo izkoriščenosti nahajališča,

8. tehnično-ekonomsko oceno zaloga kategorij A, B in C₁ in virov kategorije C₂ mineralnih surovin,

9. splošno oceno in perspektive nahajališča.

35. člen

Grafične priloge se izdelajo v odvisnosti od njihovega namena v merilu, ki je primeren za prikazovanje njihove vsebine.

Grafične priloge elaborata za ugotovljene zaloge in vire mineralnih surovin iz drugega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebujejo:

1. topografsko karto bližje okolice polja z obvezno vrisanimi mejami eksploatacijskega območja,

2. strukturne karte po krovlini nahajališča z vrisanimi vrtinami, faznimi mejami in mejami nahajališča,

3. vzdolžne in prečne geološke profile polja z označenimi faznimi in stratigrafskimi mejami,

4. karte učinkovitih debelin vsakega nahajališča z označenimi površinami posameznih ugotovljenih zaloga kategorij A, B in C₁ in virov mineralnih surovin kategorije C₂,

5. reprezentančni karotažni diagram karakteristične vrtine na polju;

6. diagramski prikaz PVT razmerij za nafto in plin pri razmerah v nahajališču.

36. člen

Dokumentacijsko gradivo elaborata za ugotovljene zaloge in vire mineralnih surovin iz drugega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebuje:

1. pregledne tabele vseh vrtin na polju s podatki o končnih globinah, namenu in proizvodnih sposobnostih,

2. tabelarni pregled analiz poraznosti, prepustnosti in nasičenosti kolektorja z vodo,

3. tabelarni pregled analiz povprečne granulometrijske sestave kolektorja,

4. tabelarne preglede laboratorijskih analiz nafte, kondenzata, plina in vode,

5. tabelarni pregled izmerjenega statičnega nahajališčnega tlaka in temperature,

6. tabelarni pregled podatkov o letni proizvodnji nafte, kondenzata, plina in vode, če so nahajališča v proizvodnji,

7. tabelarne preglede ugotovljenih bilančnih in izvenbilančnih zaloga po kategorijah ter virov kategorije C₂.

37. člen

Tekstualni del elaborata za vire mineralnih surovin iz tretjega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebuje:

a) za vire kategorije C₂:

1. uvod,

2. geografski položaj eksploatacijskega območja,

3. kratek pregled obsega in vrste raziskovalnih del,

4. prikaz geološke zgradbe raziskovalnega območja: stratigrafska osnova z opisom pričakovanega stratigrafskega stolpca in strukturno-tektonska osnova,

5. geološko interpretacijo perspektivnega nahajališča: značilnosti kolektorskih in zaščitnih kamnin ter pričakovane značilnosti fluidov in razmer v nahajališču,

6. prikaz izračuna virov,

7. sklep;

b) za vire kategorije D₁:

1. uvod,

2. geografski položaj raziskovalnega območja,

3. kratek pregled raziskovalnih del, ki so podlaga za izdelavo elaborata,

4. prikaz geološke zgradbe raziskovalnega območja: stratigrafska in strukturno-tektonska sestava,

5. prikaz prognoz obstoja nafte in plina z opisom izločenih prognoznih zank za vsak regionalni naravni rezervoar,

6. prikaz izračuna virov,

7. sklep;

c) za vire kategorije D₂:

1. uvod,

2. geografski položaj raziskovalnega območja,

3. kratek pregled raziskovalnih del, ki so podlaga za izdelavo elaborata,

4. temeljne stratigrafske in strukturno-tektonske značilnosti raziskovanega območja in primerjavo s podobnim območjem večje stopnje raziskanosti,

5. prognoziranje parametrov za oceno zaloga,

6. oceno količin virov,

7. sklep.

38. člen

Grafične priloge elaborata za vire mineralnih surovin iz tretjega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebujejo:

a) za vire kategorije C₂:

1. indeksno karto raziskovanega območja,

2. značilni stratigrafski steber,

3. strukturne karte po krovlini perspektivnih nahajališč,

4. značilne geološke profile,

5. karte učinkovitih debelin perspektivnih nahajališč;

b) za vire kategorije D₁:

1. indeksno karto raziskovanega območja,

2. značilni stratigrafski steber,

3. strukturne karte po krovlini prognoziranih naravnih rezervuarjev,

4. karte debelin in litofacialnih značilnosti naravnih rezervuarjev,

5. značilne geološke profile,

6. poenostavljen prikaz paleontološke rekonstrukcije raziskovalnega prostora,

7. karte migracije ogljikovodikov za vsak regionalni rezervoar,

8. karto prognoznih zank;

c) za vire kategorije D₂:

1. indeksno karto raziskovanega območja,

2. značilni stratigrafski stolpec raziskovalnega območja,

3. prognozne karte debeline sedimentov ali debeline raziskovalnega objekta,

4. prognozne karte debeline potencialnih matičnih kamnin,

5. karte rajonizacije raziskovalnega območja glede na perspektivnost.

39. člen

Dokumentacijski material elaborata za vire mineralnih surovin iz tretjega odstavka 33. člena tega pravilnika vsebuje:

1. tabelarni prikaz obsega in vrste raziskovalnih del,

2. tabelarni prikaz parametrov za izračun virov,

3. tabelarni prikaz reprezentativnih organsko-geokemičnih analiz z oznako stratigrafske pripadnosti vzorcev in

4. tabelarni prikaz virov.

40. člen

Vsak elaborat mora vsebovati tudi:

1. naslovno stran, na kateri je poln naslov nosilca rudarske pravice za izkoriščanje mineralne surovine ali nosilca rudarske pravice za raziskovanje mineralne surovine; poln naslov pravne osebe, ki je izdelala elaborat, ime nahajališča, polja ali raziskovalnega območja, datum in kraj izdelave elaborata,

2. podpise odgovornih oseb nosilca rudarske pravice in izdelovalca elaborata, overjene s pečatom,

3. ime avtorja elaborata in sodelavcev,
4. vsebino elaborata in seznam prilog,
5. seznam uporabljene dokumentacije in literature,
6. kopijo koncesijske pogodbe in kopijo odločbe o raziskovalnem ali pridobivalnem prostoru.

41. člen

Besedilo elaborata in njegove grafične ter dokumentacijske priloge morajo biti oštevilčene in vezane.

Če je za kakšno nahajališče, polje ali raziskovalno območje že bil izdelan elaborat, je potrebno v naslednjih elaboratih podati samo tisto dokumentacijsko gradivo, ki vsebuje spremembe in dopolnitve za določeno obdobje.

VI. EVIDENCA ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

42. člen

Nosilci rudarske pravice za raziskovanje ali izkoriščanje mineralnih surovin, morajo voditi evidenco o zalogah in virih mineralnih surovin v skladu s tem pravilnikom.

43. člen

Ugotovljene zaloge mineralnih surovin se evidentirajo posebej po razredih v bilančne in izvenbilančne, po kategorijah A, B in C₁, in sicer za nafto, kondenzat, raztopljeni plin v nafti, plin v plinski kapi naftnih nahajališč in plin iz plinskih in plinsko-kondenzatnih nahajališč.

Vsaka skupina izvenbilančnih zalog v skladu z drugim odstavkom 12. člena tega pravilnika se evidentira posebej.

44. člen

Viri mineralnih surovin se evidentirajo samo po kategorijah C₂, D₁ in D₂.

Viri kategorije C₂ se evidentirajo za nafto in plin, viri D₁ in D₂ pa kot pogojna nafta.

45. člen

Imetniki rudarske pravice za raziskovanje ali izkoriščanje mineralnih surovin, vodijo evidenčno knjigo zalog in virov mineralnih surovin na obrazcih št. 1 in št. 2, ki so kot priloga sestavni del tega pravilnika.

Evidenčna knjiga zalog in virov mineralnih surovin vsebuje:

1. skico dovoljenega raziskovalnega ali pridobivalnega prostora ali eksploatacijskega polja – obrazec št. 1, ki je določen v Prilogi II tega pravilnika kot njegov sestavni del;

2. evidenco ugotovljenih zalog in virov nafte, kondenzatov in plina – obrazec št. 2, ki je določen v Prilogi III tega pravilnika kot njegov sestavni del.

Obrazec št. 1 se izdela ob uvedbi evidenčne knjige in se pozneje po potrebi spreminja ali dopolnjuje z novimi podatki.

Obrazec št. 2 se izpolnjuje vsako leto s stanjem zalog in virov na dan 31. decembra za posamezna nahajališča, polja, raziskovalna območja in zbirno.

Izpolnjena obrazca št. 1 in št. 2 mora odgovorna oseba podpisati in potrditi z žigom.

VII. POTRDATEV ELABORATA ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

46. člen

Elaborat strokovno pregleda in oceni Komisija za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: komisija).

Komisija na podlagi pozitivne ocene elaborata predlaga ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), da izda potrdilo o stanju zalog in virov mineralnih surovin v raziskovalnem ali pridobivalnem prostoru. Elaborat se potrdi vsakih 5 let.

Kolikor komisija oceni, da je potrebno elaborat dopolniti oziroma popraviti, ga vrne v dopolnitev oziroma popravo in za to določi rok.

Ministrstvo izda na predlog komisije potrdilo o stanju zalog in virov mineralnih surovin.

VIII. IZDELAVA BILANCE ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

47. člen

Nosilci rudarske pravice morajo do 15. marca poslati ministrstvu izpolnjen obrazec št. 2 s podatki o stanju ugotovljenih zalog in virov na dan 31. decembra preteklega leta.

48. člen

Ministrstvo je dolžno na podlagi pridobljenih podatkov o zalogah in virih mineralnih surovin, izdelati letno in pet letno bilanco skupnih zalog in virov.

Letna bilanca o zalogah in virih mineralnih surovin v Republiki Sloveniji se mora izdelati s stanjem 31. decembra preteklega leta najpozneje do 30. junija naslednjega leta.

Pet letna bilanca skupnih zalog in virov mineralnih surovin v Republiki Sloveniji, se mora izdelati vsakih pet let najpozneje do 30. junija naslednjega leta. V tem letu se letna bilanca ne izdela.

49. člen

Letna in petletna bilanca zalog in virov mineralnih surovin vsebujeta:

- vrsto mineralne surovine,
- ime nahajališča-raziskovalnega, pridobivalnega prostora, naftnega polja,
- podatke o pridobljeni rudarski pravici: številka in datum koncesijske pogodbe, njena veljavnost in drugo,
- ime oziroma naziv nosilca rudarske pravice za izkoriščanje oziroma raziskovanje mineralne surovine,
- količine ugotovljenih odkritih geoloških, bilančnih in izvenbilančnih zalog ter stanje virov v nahajališču po kategorijah in razredih iz 6. in 7. člena tega pravilnika,
- količino pridobljenih zalog mineralne surovine za preteklo leto in za zadnje pet letno obdobje,
- druge podatke, ki so pomembni za posamezno mineralno surovino.

IX. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

50. člen

Pet letna bilanca iz 49. člena tega pravilnika se prvič izdela po preteku petih let od uveljavitve tega pravilnika.

51. člen

V skladu s 115. členom Zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo) se z dnem uveljavitve tega pravilnika za nafto, kondenzate in naravne pline preneha uporabljati Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv nafte, kondenzatov in naravnih plinov ter o vodenju njihove evidence (Uradni list SFRJ, št. 80/87).

52. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

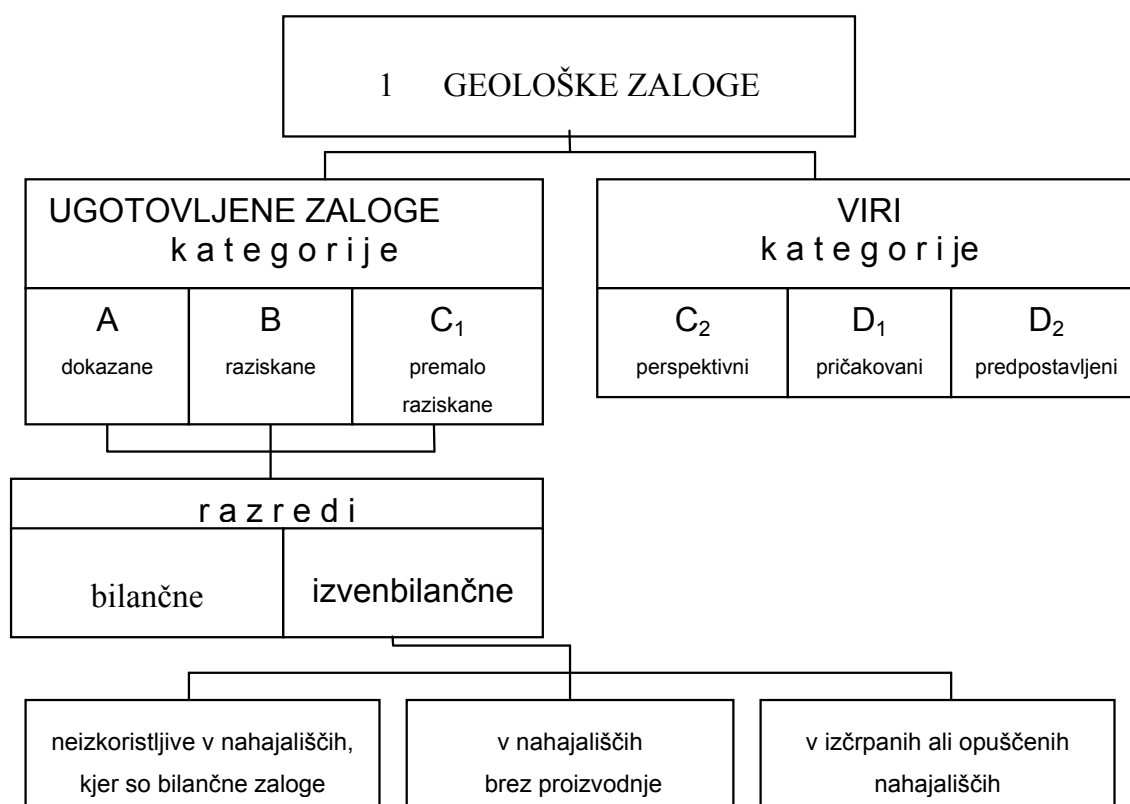
Št. 007-10/2006

Ljubljana, dne 3. marca 2006

EVA 2005-2111-0056

mag. Andrej Vizjak l.r.
Minister
za gospodarstvo

PRILOGA I – Shematski prikaz razvrstitve geoloških zalog

PRILOGA II

Nosilec rudarske pravice: _____	Obrazec št. 1 SKICA DOVOLJENEGA RAZISKOVALNEGA/PRIDOBIVALNEGA PROSTORA /EKSPLOATACIJSKEGA POLJA SUROVIN
Odgovorni osebi: _____ _____ (M.P.)	DOVOLJENJE: (številka in datum dovoljenja ter organ, ki ga je izdal)

PRILOGA III

Obrazec št. 2

Nosilec rudarske pravice: _____

Polje: _____
 Pridobivalni prostor: _____
 Raziskovalni prostor: _____
 Nahajališče: _____

Kategorija/ zaloge	Ugotovljene geološke zaloge	Bilančne zaloge	Izvenbilančne zaloge			Pridobljeno v letu	Pridobljeno v zadnjem petletnem obdobju od.....do.....
			neizkoristljive v nahajališčih z bilančnimi zalogami	v nahajališčih brez rentabilne proizvodnje	v izčrpanih ali opuščenih nahajališčih		
A							
B							
C ₁							
A + B + C ₁							
Skupaj pridobljeno							

Nafta v 10³ t; Plin in naravni plin v 10 m³, Kondezat v t

Raziskovalno območje	Viri			
	kategorije C ₂		kategorije D ₁	kategorije D ₂
	NAFTA (10 ³ t)	PLIN (10 ⁶ m ³)	POGOJNA NAFTA (10 ³ t)	POGOJNA NAFTA (10 ³ t)

V _____, dne _____

M.P.

Odgovorni osebi: _____

1508. Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov trdnih mineralnih surovin

Na podlagi 30. člena Zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister, pristojen za gospodarstvo

P R A V I L N I K
o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov
trdnih mineralnih surovin

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

Ta pravilnik določa enotna merila za klasificiranje in kategoriziranje zalog in virov trdnih mineralnih surovin, vsebino elaboratov o zalogah in virih trdnih mineralnih surovin, postopek za njihovo potrditve in način vodenja evidence ter vsebino bilanc zalog in virov trdnih mineralnih surovin.

2. člen

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- bilančne zaloge so zaloge, ki se lahko po obstoječi stopnji znanosti, tehnike, tehnologije in ekonomike gospodarno izkoriščajo,
- geološke zaloge so skupne ugotovljene ali ocenjene zaloge mineralnih surovin znotraj nahajališča ali rudnega telesa brez upoštevanja odkopnih in industrijskih izgub,
- geološko-ekonomska ocena je ocena nahajališča, s katero se določa bilančnost zalog v nahajališčih, ki so v fazi raziskav,
- kategorizacija zalog določa razvrstitev ugotovljenih zalog na podlagi stopnje raziskanosti v zaloge kategorije A, B in C₁ ter vire C₂, D₁ in D₂,
- odkopne zaloge predstavljajo tiste količine bilančnih zalog mineralnih surovin, ki se lahko na sodobni ravni znanosti in tehnike lahko ekonomično izkoriščajo ob določenih izgubah pri odkopavanju,
- industrijske zaloge predstavljajo tiste količine odkopnih zalog, ki so zmanjšane za izgube v procesu priprave, obogatitve in predelave mineralne surovine,
- pogojno bilančne in izvenbilančne zaloge so zaloge, ki se ne morejo po obstoječi stopnji znanosti in tehnike ekonomično izkoriščati,
- tehnično-ekonomska ocena je ocena nahajališča, s katero se določa bilančnost zalog v nahajališčih, ki so v fazi izkoriščanja.

3. člen

Ta pravilnik velja za naslednje trdne mineralne surovine:

1. Antimon,
2. Baker,
3. Barit,
4. Bentoniti,
5. Boksiti – rdeči,
6. Boksiti – beli,
7. Diatomejska prst,
8. Fluorit,
9. Fosfati,
10. Glinenci,
11. Grafit,
12. Haloizit (halloysit),
13. Hrizotilni azbest,
14. Kaolin in illit,
15. Karbonatne surovine za kemično industrijo (dolomit, apnenec, kalcit in kreda),
16. Keramične in proti ognju odporne glinice,
17. Kositer,
18. Kremenov pesek in kremenov prod,
19. Kremenove surovine – kremen, kvarcit, kremenovi peščenjaki in roženci,
20. Kromit,
21. Lojavec in pirofilit,

22. Magnezit,
23. Mangan,
24. Molibden,
25. Naravni kamen (okrasni arhitektonski kamen, arhitektonski gradbeni kamen),
26. Natrijeve soli,
27. Nikelj in kobalt,
28. Oljni (bituminozni) skrilavci,
29. Opekarske glinice,
30. Perlit,
31. Premog,
32. Prod in pesek,
33. Sadra in anhidrit,
34. Surovine za cementno industrijo (laporji in apnenci),
35. Svinec in cink,
36. Tehnični kamen,
37. Tuf,
38. Uran,
39. Volastonit (wollastonit),
40. Volfram,
41. Zlato,
42. Železo in
43. Živo srebro.

4. člen

Ugotavljanje in razvrščanje zalog in virov trdnih mineralnih surovin iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: mineralne surovine) v kategorije in razrede, izračun in vodenje evidence o njihovih zalogah in virih, postopek za potrditve zalog in virov ter vsebino njihovih bilanc se izvaja v skladu z II., III., IV., V., VI. in VII. poglavjem tega pravilnika, ki veljajo za vse mineralne surovine.

Ugotavljanje in razvrščanje zalog in virov posameznih mineralnih surovin ter določitev njihove kakovosti in tehnoloških lastnosti se izvaja v skladu z določbami VIII. poglavja tega pravilnika.

II. UGOTAVLJANJE IN RAZVRŠČANJE ZALOG IN VIROV
MINERALNIH SUROVIN

1. Razvrstitev nahajališč na skupine in podskupine**5. člen**

Nahajališča mineralnih surovin se razvrščajo v skupine in podskupine na podlagi:

1. velikosti in zapletenosti oblik – morfološke značilnosti;
2. pripadnosti k določenim genetskim tipom ali rudnimi formacijam;
3. mineraloške sestave in njenih značilnostih;
4. načina porazdelitve koristnih surovin;
5. tektonike;
6. kvalitete mineralne surovine;
7. hidrogeoloških značilnostih in
8. inženirsko-geoloških značilnostih.

Ugotavljanje in razvrščanje posameznih mineralnih surovin se izvaja v skladu z določbami VII. poglavja tega pravilnika.

Glede na razvrstitev nahajališča v skupino se določa vrsta in potrebna gostota raziskovalnih del za ugotavljanje stopnje raziskanosti in poznavanja nahajališča.

Če za nahajališče ni ugotovljena stopnja poznavanja katerega od elementov iz prvega odstavka tega člena, ga je treba uvrstiti v naslednjo nižjo skupino ali podskupino, čeprav po ostalih elementih izpolnjuje pogoje za uvrstitev v višjo skupino ali podskupino.

2. Stopnja raziskanosti nahajališča**6. člen**

Stopnja raziskanosti nahajališča mineralnih surovin se ugotavlja na podlagi poznavanja naslednjih njegovih značilnih lastnosti:

1. zapletenost geološke zgradbe nahajališča, njegove velikosti ter zveze z določenimi stratigrafskimi horizonti sedimentnih, metamorfnih in magmatskih kamnin;
2. pripadnost nahajališča ali rudnega telesa določenemu genetskemu tipu ali rudni formaciji;

3. mineraloška in petrografska sestava ter struktura in tekstura mineralne surovine – granulometrijski sestav, način zraščanja koristnih mineralov, minerali jalovine in drugo;

4. fizikalno-kemične in fizikalno-mehanske karakteristike mineralne surovine in kamnin;

5. najnižje in srednje vsebnosti koristnih in škodljivih sestavin mineralne surovine;

6. kemijske in tehnološke karakteristike mineralne surovine v zvezi z možnostjo priprave in predelave;

7. prostorska razporeditev različnih tipov mineralne surovine;

8. litofacialni sestav in strukturno-tektonske značilnosti mineralne surovine;

9. hidrogeološke karakteristike in režim podzemnih voda;

10. inženirsko-geološke karakteristike, ki opredeljujejo pogoje za odkopavanje in

11. kategorije ter razredi bilančnih oziroma odkopnih zalog mineralnih surovin.

Poleg navedenih značilnosti iz zgornjega odstavka tega člena se morajo za ugotavljanje in oceno raziskanosti nahajališča upoštevati tudi druge značilnosti nahajališča, če so pomembne za določitev pogojev odkopavanja oziroma za klasifikacijo in kategorizacijo zalog in virov.

3. Raziskovanje in določanje gostote raziskovalnih del

7. člen

Raziskanost nahajališča se ugotavlja:

1. z metodami geoloških, geofizikalnih, geokemičnih, hidrogeoloških in inženirsko-geoloških raziskav;

2. z vrstami površinskih in podzemnih raziskovalnih rudarskih del;

3. s površinskim in jamskim raziskovalnim vrtnjem;

4. z vzorčevanjem vseh raziskovalnih del za potrebe geoloških, kemičnih, fizikalno-mehanskih, tehnoloških in drugih preiskav, ki so pomembne za določitev kakovosti in uporabo mineralne surovine;

5. z geostatističnimi in geološko-ekonomskimi analizami in ocenami.

Raziskovanje nahajališč mineralnih surovin se izvaja v dveh fazah: osnovne geološke raziskave in detajlne geološke raziskave.

Z osnovnimi geološkimi raziskavami se ocenjujejo viri kategorij C₂, D₁ in D₂ ter izjemoma zaloge kategorije C₁.

Z detajlnimi geološkimi raziskavami se ugotavljajo geološke zaloge kategorij A, B in C₁.

8. člen

Gostoto raziskovalnih del se določi glede na zapletenost geološke zgradbe, stopnjo in način spremenljivosti posameznih geoloških elementov ter obliko nahajališča.

Za vsako posamezno mineralno surovino so določene vrste raziskovalnih del po skupinah in podskupinah nahajališč ali rudnih teles ter največje razdalje med njimi, s katerimi je zagotovljeno ugotavljanje razsežnosti nahajališča ali rudnega telesa in ugotavljanje ter izračun zalog kategorij A, B in C₁.

Pri določanju gostote raziskovalnih del za zaloge kategorije C₁ se mora upoštevati, da bo s smiselno pogostitvijo raziskovalnih del možno določiti zaloge kategorij A in B.

Ne glede na drugi odstavek tega člena je dovoljeno odstopanje glede posameznih vrst raziskovalnih del ali največjih razdalj med raziskovalnimi deli v naslednjih primerih:

1. kadar se z geostatističnimi metodami in drugimi metodami ugotovi, da bi vsebina predpisanih raziskovalnih del ali največjih razdalj med raziskovalnimi deli pripeljala do nesmotrne porabe sredstev ali občutnega podaljšanja raziskav,

2. kadar narekujejo različni nameni izkoriščanja iste mineralne surovine različno stopnjo raziskanosti nahajališča ali različno stopnjo poznavanja lastnosti mineralne surovine,

3. kadar nahajališča zaradi njegovih posebnosti ni mogoče uvrstiti v nobeno skupino ali podskupino,

4. kadar je nahajališče zaradi morfoloških oblik odprto z naravnimi ali umetnimi profili – useki, razkopi in podobno.

Razlike iz drugega odstavka tega člena morajo ostati v mejah največje dopustne napake oziroma v mejah verjetnosti ugotovitve zalog kategorij A, B in C₁, ki so navedene v 31. členu tega pravilnika.

9. člen

Pri ugotavljanju raziskanosti mineralne surovine z raziskovalnim vrtnjem mora odstotek pridobljenega jedra praviloma znašati:

1. najmanj 75% jedra iz vsakega dolžinskega intervala vrtnja skozi mineralno surovino;

2. najmanj 70% jedra skupaj z drobci izvrtanine, če je bila opravljena karotaža vrtine;

3. najmanj 65% jedra skupaj z drobci izvrtanine iz krovnine in talnine.

Glede na kategorijo, velikost nahajališča, namena uporabe in fizikalno-mehanske lastnosti mineralne surovine je lahko v skladu z določbami VIII. poglavja tega pravilnika odstotek dobljenega jedra nižji.

Odklon raziskovalne vrtine se meri:

1. pri vertikalnih raziskovalnih vrtnjah, globokih nad 300 m, praviloma na vsakih 100 m globine;

2. pri poševnih in horizontalnih vrtnjah, dolgih nad 50 m, na vsakih nadaljnjih 25 m dolžine.

4. Določanje kakovosti ter fizikalno-kemičnih in tehnoloških značilnosti mineralne surovine

10. člen

Kakovost mineralne surovine v nahajališču se določa z vzorčevanjem in s preiskavami.

Za vsako nahajališče se preizkusno določa najprimernejša metoda vzorčevanja, ki ustreza danim naravnim pogojem.

Glede na naravne pogoje se lahko uporablja tudi kontrolno vzorčevanje.

11. člen

Kakovost mineralne surovine se določa z laboratorijskimi preiskavami, ki v popolnosti določajo najbolj pomembne značilnosti koristnih in škodljivih sestavin mineralne surovine pomembnih za racionalno izkoriščanje in njeno uporabnost.

Kakovost mineralne surovine se določa s kemičnimi, fizikalno-kemičnimi, fizikalno-mehanskimi, mineraloškiimi, petrološkimi in drugimi analizami; s terenskimi meritvami; z mikroskopskimi preiskavami kot tudi s tehničnimi, tehnološkimi, laboratorijskimi ali polindustrijskimi preiskavami za potrebe priprave, obogatitve in predelave mineralne surovine.

Preiskave mineralnih surovin se morajo izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo standarde za mineralne surovine.

Rezultati preiskav mineralne surovine se podajajo za koristno surovino v naravnem stanju oziroma v skladu z njeno uporabnostjo po domačih ali mednarodnih standardih.

Prostorninska teža se določa v naravnem stanju za vsako vrsto mineralne surovine za katero se posebej izračunavajo zaloge.

12. člen

Preiskave tehnoloških lastnosti mineralne surovine se opravljajo z laboratorijskimi, polindustrijskimi in industrijskimi metodami na reprezentativnih vzorcih.

Za zaloge kategorij A in B se ugotavljajo tehnološke lastnosti mineralne surovine s preiskavami v laboratorijskem ali polindustrijskem obsegu.

Če je bila za kakšno rudno telo opravljena tehnološka preiskava mineralne surovine v industrijskem ali polindustrijskem obsegu in je v praksi potrjeno, da med njim in drugimi rudnimi telesi v istem nahajališču ni bistvenih razlik glede mineralnih in kemičnih značilnosti mineralne surovine, zadoščajo za ostala rudna telesa v istem nahajališču tehnološke preiskave v laboratorijskem obsegu.

Za zaloge kategorije C₁ se ugotavljajo tehnološke lastnosti mineralne surovine s preiskavami v laboratorijskem obsegu. Če so v nahajališču zaloge mineralnih surovin višjih kategorij, ki so tehnološko že preiskane, za zaloge kategorije C₁ niso potrebne posebne tehnološke preiskave.

Če je v nahajališču zastopanih več naravnih tipov in vrst mineralnih surovin, se opravljajo tehnološke preiskave praviloma za vsak tip posebej.

5. Razvrščanje zalog in virov mineralnih surovin

A. Splošno

13. člen

Geološke zaloge se razvrščajo v odvisnosti od stopnje raziskanosti in poznavanja kakovosti mineralne surovine v ugotovljene zaloge kategorije A-dokazane zaloge, B-raziskane zaloge in C₁-premalo raziskane zaloge ter v vire kategorije C₂-perspektivni viri, D₁-pričakovani viri in D₂-predpostavljani viri.

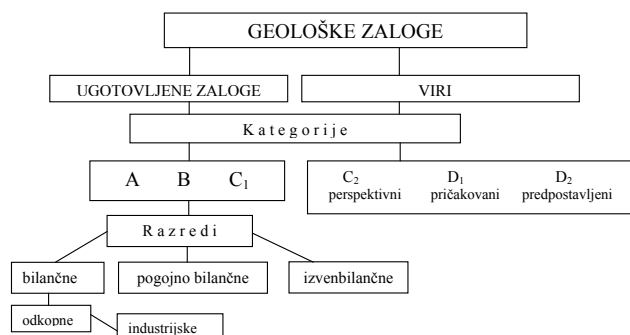
Glede na tehnično-ekonomske možnosti izkoriščanja se ugotovljene zaloge razvrščajo v razrede: bilančne, pogojno bilančne in izvenbilančne zaloge. Viri mineralnih surovin kategorij C₂, D₁, D₂ se ne razvrščajo v razrede.

Pogojno bilančne in izvenbilančne zaloge se pod enakimi tehnično-ekonomskimi pogoji kot bilančne zaloge ne morejo izkoriščati.

Bilančne zaloge, zmanjšane za izgube pri odkopavanju, so odkopne zaloge.

Odkopne zaloge, zmanjšane za izgube tekom industrijskih procesov – priprava, obogatitev in predelava mineralne surovine so industrijske zaloge.

Shema – Razvrstitev geoloških zalog

B. Ugotovljene zaloge

14. člen

V zaloge kategorije A se uvrščajo količine trdnih mineralnih surovin, pri katerih so:

1. z neposrednimi opažanjem, opravljenimi rudarski deli ali z raziskovalnimi vrtnami v celoti ugotovljeni:

- pogoji nastanka,
- lega in razprostranjenost,
- velikost,
- oblika in zgradba,
- koristne mineralne substance in njihovo medsebojno raz-

merje,

- prostorska razporeditev v nahajališču ali rudnem telesu;

2. v celoti ugotovljene kakovost in tehnološke lastnosti za potrebe obogatitve in predelave mineralne surovine;

3. v celoti ugotovljene naravni tipi in industrijske vrste mineralne surovine, njihovo medsebojno razmerje in prostorska razporeditev;

4. podrobno določene meje in izločeni jalovi in izvenbilančni deli rudnih teles;

5. pojasnjeni tektonski, hidrogeološki, inženirsko-geološki in drugi naravni pogoji v tolikšnem obsegu, da je mogoče določiti metode za izkoriščanje mineralne surovine.

Pri zalogah kategorije A praviloma ni dovoljena ekstrapolacija. Ekstrapolacija je izjemoma dovoljena tudi pri zalogah kategorije A, kadar gre za nahajališče enostavne zgradbe in izenačene sestave oziroma za nahajališča, ki jih že več let izkoriščajo in imajo pripravljene velike zaloge.

Zaloge kategorije A so popolnoma raziskane in prostorsko omejene in so pripravljene za odkopavanje. Pri novo raziskanih nahajališčih služijo kot podlaga za izdelavo glavnega rudarskega projekta.

15. člen

Med zaloge kategorije B se uvrščajo količine mineralnih surovin, pri katerih so:

1. z neposrednimi opazovanjem, opravljenimi raziskovalnimi deli ali z raziskovalnim vrtnjem znani in ugotovljeni:

- pogoji nastanka,
- lega in razprostranjenost,
- velikost,
- oblika in zgradba,
- koristne mineralne substance in njihovo medsebojno raz-

merje,

- prostorska razporeditev v nahajališču ali rudnemu telesu;

2. ugotovljene kakovostne značilnosti in glavne tehnološke lastnosti za potrebe obogatitve in predelave mineralne surovine;

3. ugotovljeni naravni tipi in industrijske vrste mineralnih surovin ter zakonitosti njihove razporeditve, brez podrobne ugotovitve prostorske razporeditve za vsak tip mineralne surovine;

4. ugotovljena razmerja in značaj ne rudnih in izvenbilančnih delov rudnega telesa, brez podrobne ugotovitve njihovih mej;

5. ugotovljeni tektonski, hidrogeološki, inženirsko-geološki in drugi naravni pogoji v obsegu, ki omogoča pridobiti osnovne elemente za izbiro načina izkoriščanja mineralne surovine.

Pri zalogah kategorije B je dovoljena ekstrapolacija. Stopnja dovoljene ekstrapolacije je določena v posebnih merilih za posamezne mineralne surovine.

16. člen

Med zaloge kategorije C₁ se uvrščajo količine mineralnih surovin, pri katerih so delno:

1. ugotovljeni pogoji nastanka, lega in razprostranjenost ter oblika in zgradba nahajališča, koristna mineralna surovina in njena prostorska razporeditev;

2. ugotovljene kakovostne značilnosti in tehnološke lastnosti za obogatitev in predelavo mineralne surovine;

3. ugotovljeni tipi in industrijske kategorije mineralne surovine;

4. ugotovljeni tektonski, hidrogeološki, inženirsko-geološki in drugi pogoji za izkoriščanje mineralne surovine.

Pri zalogah kategorije C₁ je dovoljena ekstrapolacija. Stopnja dovoljene ekstrapolacije je določena v posebnih merilih za posamezne mineralne surovine.

17. člen

Zaloge kategorije C₁ služijo za izdelavo projekta detajlnih geoloških raziskav zaradi prekatégorizacije zalog v višje kategorije A in B.

Zaloge A, B in C₁ so podlaga za izdelavo investicijskega programa izgradnje rudnika in za izdelavo osnovne koncepcije odpiranja v okviru glavnega rudarskega projekta pridobivanja mineralnih surovin.

C. Viri mineralnih surovin

18. člen

V kategorijo C₂ uvrščamo vire mineralnih surovin, pri katerih so pogoji nastanka, velikost, oblika in lega določeni po geoloških in geofizikalnih podatkih ter delno preizkušeni z raziskovalnimi deli oziroma določeni po analogiji z znanimi deli nahajališča. Kakovost mineralne surovine je določena s posameznimi preizkusi vzorcev in po podatkih najbližjih raziskanih rudnih teles.

Vir kategorije C₂ pripadajo ne dovolj raziskanim delom nahajališča oziroma predstavljajo nadaljevanje dobro raziskanih delov nahajališča.

19. člen

V pričakovane vire kategorije D₁ uvrščamo količine mineralnih surovin, za katere se domneva po analizi splošnih geoloških razmer in primerjanju podatkov podrobnega raziskovanja ter raziskovalnih in drugih rudarskih del na nekem območju.

Vir kategorije D₁ se nahajajo v neraziskanih delih znanih rudnih polj oziroma v delih, ki pomenijo podaljšek dobro proučenih objektov ali površin pripravljenih za izkoriščanje ali raziskave.

20. člen

V predpostavljene vire kategorije D₂ uvrščamo količine mineralnih surovin, ki so domnevne po podatkih o geološkem razvoju in posebnostih geološke zgradbe nekega ozemlja, pridobljenih s kompleksnimi geološkimi, geofizikalnimi in geokemičnimi raziskavami in preiskavami ter z analizo litološko-stratigrafskih, mineraloških, petroloških, strukturno-tektonskih, paleogeografskih in drugih dejstev, ki opredeljujejo pogoje za pojavljanje mineralne surovine. V kategorijo D₂ sodijo predpostavljeni viri območja na katerem sicer niso bila odkrita ne nahajališča ne pojavi mineralnih surovin, vendar se da njihov obstoj domnevati.

Viri mineralnih surovin kategorije D₂ se ugotavljajo z analizo formacije ter s statističnimi metodami in analitično-sintetičnimi metodami. Poleg tega se dajo viri kategorije D₂ na neraziskanih območjih domnevati tudi z analogijo po parametrih, ki so bili ugotovljeni na raziskanih območjih z enakimi ali podobnimi genetskimi značilnostmi.

21. člen

Viri kategorij D₁ in D₂ se razlikujejo od virov kategorije C₂ po tem, da so parametri za oceno virov kategorij D₁ in D₂ domnevani in določeni posredno.

Viri kategorij D₁ in D₂ so podlaga za načrtovanje osnovnih geoloških raziskav.

Č. Klasifikacija zalog in virov

a. splošno

22. člen

Pri klasificiranju mineralnih surovin v razrede se upoštevajo:

1. geološki parametri – pogoji nastanka, lega in razprostranjenost, velikost, oblika in zgradba, količina zalog, vsebina koristnih mineralnih substanc in njihova prostorska razporeditev, tektonika, hidrogeološki in inženirski pogoji ter drugi geološki pogoji;
2. ekonomski parametri – ekonomičnost izkoriščanja oziroma učinkovitost vlaganja, cena mineralne surovine na domačem in mednarodnem trgu, proizvodni stroški, stroški priprave in predelave mineralne surovine, stroški odkupa zemljišč, stroški sanacije površin po končanem izkoriščanju, interna stopnja donosa in drugo;
3. tehnični parametri – dostopnost nahajališča, način odpiranja, priprave in predelave mineralne surovine, transport in drugo;
4. varstveni parametri – prostorski in ekološki parametri, vpliv na okolje, sanacija objektov, shranjevanje odpadkov in drugo ter
5. drugi parametri – razvoj regije, občine, kraja, socialni vidiki, neposredna bližina transportnih komunikacij in energetskih objektov, strateške potrebe in drugo.

b. bilančne zaloge

23. člen

Ekonomičnost izkoriščanja in predelave bilančnih zalog mora biti v skladu s splošno sprejetimi gospodarskimi merili, lahko pa je različna za različne vrste mineralnih surovin, kot tudi za različne genetske in industrijske tipe nahajališč istih mineralnih surovin, kar je odvisno od tržnih, gospodarskih, naravnih, tehničnih, regionalnih in drugih pogojev.

Pri ocenjevanju rentabilnosti izkoriščanja in predelave bilančnih zalog so v posameznih primerih uporabne tudi metode analogije.

24. člen

Pri ugotavljanju bilančnih zalog osnovne mineralne surovine je treba ugotoviti tudi vse spremljajoče mineralne sestavine v nahajališču oziroma rudnem telesu, ki jih je možno ekonomično izkoristiti. Potrebno je tudi ugotoviti posamezne mineralne surovine, ki se nahajajo v talnini, krovlini ali v bokih rudnih teles ter se dajo ekonomično izkoristiti.

Na podlagi podatkov proizvodnje se določajo izgube mineralne surovine za nahajališča, ki so v proizvodnji. Pri odpiranju novih nahajališč se te izgube ocenjujejo glede na podatke geoloških raziskav ali po analogiji v obstoječih nahajališčih.

c. pogojno bilančne zaloge

25. člen

V pogojno bilančne zaloge se uvrščajo predvsem tiste zaloge, ki so sicer pri sedanjem stanju izvenbilančne, je pa glede tehnike in tehnologije njihovega izkoriščanja kakor drugih parametrov lastnosti surovine in drugih okoliščin utemeljeno pričakovati, da se bodo ti pogoji v doglednem času spremenili tako, da bo za mineralno surovino nastopilo obdobje ekonomičnega izkoriščanja.

č. izvenbilančne zaloge

26. člen

Izvenbilančnih zalog ni ekonomično in smotno izkoriščati običajno zaradi premajhne količine, premajhne debeline, prevelike globine, prenizke vsebine koristnih sestavin, previsoke vsebine škodljivih sestavin, prezahtevne tehnologije priprave in metalurške predelave, za izkoriščanje oteženih rudarsko-tehničnih in hidrogeoloških pogojev, zaloge se nahajajo v varnostnih območjih ali na območju obstoječih objektov ter zaradi neugodnih ekonomskih in tržnih pogojev.

Med izvenbilančne zaloge se uvrščajo tudi zaloge mineralnih surovin, pri katerih bi zaradi pridobivanja precej obremenjevali okolje, brez možnosti sanacije in zaščite v mejah ekonomičnosti.

Ločimo dve skupini izvenbilančnih zalog:

1. izvenbilančne zaloge zaradi naravnih pogojev – velikosti, debeline, kakovosti mineralne surovine ali rudnega telesa;
2. izvenbilančne zaloge zaradi tehnično-ekonomskih pogojev.

Znanstveno-tehnični napredek, spremembe na domačem in mednarodnem trgu ter drugi tehnično-gospodarski pogoji lahko vplivajo, da se izvenbilančne zaloge preklasificirajo v bilančne oziroma bilančne v izvenbilančne zaloge.

D. Geološko-ekonomska in tehnično-ekonomska ocena zalog mineralnih surovin

27. člen

Bilančnost zalog mineralnih surovin nahajališč v celoti ali njihovih delov oziroma rudnih teles se ugotavlja z geološko-ekonomsko oceno za nahajališča, ki so v fazi raziskav in s tehnično-ekonomsko oceno za nahajališča, ki se izkoriščajo.

28. člen

Geološko-ekonomska ocena se obvezno ugotavlja za nahajališča, ki so v fazi raziskav pri prvem potrjevanju izračunanih kategoriziranih in klasificiranih zalog mineralne surovine. Ta vsebuje analizo in oceno naslednjih pogojev:

1. genetski pogoji – nastanek, ugotavljanje potencialnosti nahajališča in njegovega širšega območja;
2. geološki pogoji – vrsta mineralne surovine, vrsta nahajališča, stopnja koncentracije zalog, morfološke karakteristike, velikost nahajališča ali rudnih teles in drugo;
3. tehnični pogoji – odkopna metoda, izgube pri izkoriščanju, kapacitete, časovno obdobje izkoriščanja, hidrogeološki in inženirsko-geološki pogoji, geomehanske značilnosti nahajališča in drugo;
4. tehnološki pogoji – tehnološki tip mineralne surovine, osnovni pogoji za pripravo, obogatitev in predelavo mineralne surovine, možnost kompleksnega izkoriščanja mineralne surovine in drugo;
5. regionalni pogoji – transportni pogoji, relief območja, vremenske razmere, preskrba z vodo in energijo, splošne gospodarske značilnosti območja in drugo;
6. tržni pogoji – splošna ponudba in povpraševanje po mineralni surovini, sedanja in perspektivna cena mineralne surovine na domačem in mednarodnem trgu in drugo;
7. okoljevarstveni pogoji – vpliv izkoriščanja, priprave in predelave mineralne surovine na okolje, možnost sanacije površin po končanem izkoriščanju in drugo;
8. ostali pogoji – ekonomski pomen mineralne surovine za regijo oziroma državo, razvoj gospodarstva in drugo.

Geološko-ekonomska ocena nahajališča se izdeluje predvsem zaradi ugotavljanja bilančnih zalog oziroma zaradi izdelave investicijsko-tehnične dokumentacije za odpiranje rudnikov, kamnolomov, gramoznic in drugo.

Vpliv naštetih pogojev pri ugotavljanju bilančnosti mineralne surovine v nahajališču ali rudnem telesu se izkazuje z naravnimi in vrednostnimi kazalci.

Naravni kazalci so: zaloge, srednja, mejna in minimalna vsebnost koristne substance, minimalna debelina rudnih teles, zmogljivost naprav in opreme za predelavo mineralne surovine za letno proizvodnjo, stopnja izkoriščanja mineralnih substanc, metalurška in druga predelava in podobno.

Vrednostni kazalci so: skupni stroški raziskav, stroški proizvodnje, priprave in predelave enote proizvoda, transportni stroški, skupna vlaganja potrebna za izgradnjo rudnika oziroma objektov za pripravo in predelavo mineralne surovine in ostalih potrebnih objektov, specialna vlaganja in drugo.

Na podlagi naravnih in vrednostnih pokazateljev ter ugotovljene rentabilnosti proizvodnje se izvede klasifikacija zalog, ugotovi bilančnost in vrednost nahajališča brez upoštevanja časovnega faktorja.

Za ugotavljanje posameznih pogojev in kazalcev pri geološko-ekonomski oceni je uporabna tudi metoda analogije.

29. člen

Tehnično-ekonomska ocena se ugotavlja samo za nahajališča ali rudna telesa v okviru aktivnih rudnikov, oziroma za objekte za katere je že izdelan investicijski program ali glavni rudarski projekt.

Tehnično-ekonomska ocena nahajališča zajema poleg analize in ocene najvažnejših pogojev potrebnih za geološko-ekonomsko oceno iz 28. člena tega pravilnika še oceno rentabilnosti proizvodnje pri tekočem in perspektivnem razvoju rudnika.

Vsi pogoji in kazalci tehnično-ekonomske ocene nahajališča in zalog se ugotavljajo med izkoriščanjem zalog. Metoda analogije ni dovoljena.

III. IZRAČUN ZALOG IN VIROV

30. člen

Zaloge in viri mineralnih surovin se izračunavajo po metodah izračunavanja, ki zagotavljajo zadostno natančnost in smotnost izračuna. Posebej je treba upoštevati obliko in razsežnosti nahajališča oziroma rudnega telesa, spremenljivost količinskih in kakovostnih kazalcev, kot tudi način, kako je bilo nahajališče dokazano z raziskovalnimi deli – razpored, gostota, vrsta raziskovalnih del in drugo.

Izračun zalog in virov za nahajališča, dele nahajališč ali rudnih teles se izvaja z metodami, s katerimi se preverja optimalnost raziskovalne mreže v odvisnosti od oblike rudnih teles in drugih značilnosti nahajališča.

V izrednih primerih se izračun zalog in virov lahko izvede z dvema metodama, od katerih je ena osnovna in druga kontrolna. Izredni primeri so specifični geološki pogoji nahajališča, dela nahajališča ali rudnih teles.

Osnovna metoda mora biti v skladu z največjo gostoto izvedenih raziskovalnih del za odgovarjajočo skupino, podskupino in kategorijo.

Pri izračunavanju zalog nahajališča oziroma rudnega telesa je ekstrapolacija dovoljena pri zalogah kategorij B in C₁. Za nahajališča enostavne geološke zgradbe in izenačene sestave, ki se že več let izkoriščajo in imajo odprte velike površine je tudi dovoljena ekstrapolacija pri zalogah kategorije A.

Uporaba metode ekstrapolacije za izračunavanje zalog posameznih mineralnih surovin je določena za vsako mineralno surovino posebej.

31. člen

Največja dovoljena napaka pri ugotavljanju zalog kategorij A, B in C₁ ter ustrezna verjetnost ugotovitve zalog znašata:

Kategorija	Dovoljena napaka v %	Verjetnost v %
A	± 15	85
B	± 30	70
C ₁	± 50	50

Največja dovoljena napaka pomeni največjo razliko med vsemi merjenji, določitvami in interpretacijami ter se ugotavlja po matematično-statističnih metodah.

Če obstaja verjetnost, da so v izračunu zalog upoštevani parametri, metode vzorčevanja ter kemične in druge analize premalo natančne, je dovoljeno znižati dobljene podatke s popravnimi koeficienti.

Popravni koeficienti se lahko nanašajo na vsebino koristnih in škodljivih sestavin, debelino rudnega telesa, prostorsko težo, vlago, površino in prostornino rudnega telesa in drugo.

IV. ELABORAT O ZALOGAH IN VIRIH

32. člen

Elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov mineralnih surovin obsega:

- tekstualni del,
- grafično dokumentacijo in
- dokumentacijsko gradivo.

33. člen

Obvezna poglavja tekstualnega dela elaborata so:

- Uvod,
- 1.1. osnovni cilj in namen izdelave elaborata,
- 1.2. seznam izdelovalcev elaborata,
- 1.3. datum izdelave elaborata,
- 1.4. stanje izračuna zalog,
- 1.5. vsebina in razdelitev elaborata,
2. Splošni in osnovni podatki o nahajališču,
- 2.1. geografska lega in velikost nahajališča,
- 2.2. podatki o raziskovalnem in pridobivalnem prostoru,
- 2.3. podatki o koncesijski pravici,
- 2.4. podatki o predhodnem izračunu zalog,
- 2.5. transportne možnosti,
- 2.6. naseljenost, geomorfološke in hidrološke razmere,
- 2.7. klimatski pogoji,
3. Zgodovina raziskav,
- 3.1. podatki iz literature,
- 3.2. kronološki prikaz raziskav po fazah,
4. Geološke raziskave in preiskave,
- 4.1. metoda in koncept raziskav,
- 4.2. opis uporabljenih metod raziskav in preiskav,
- 4.3. prikaz izvedenih terenskih, laboratorijskih, kabinetnih in drugih raziskovalnih del,
5. Geologija nahajališča,
- 5.1. geološka zgradba,
- 5.2. opis rudnih teles, geneza nahajališča, tektonika nahajališča,
6. Hidrogeološke značilnosti nahajališča,
7. Inženirsko-geološke značilnosti nahajališča,
8. Kvaliteta mineralne surovine,
- 8.1. opis načina vzorčevanja,
- 8.2. analize in ocena kvalitete surovine po vseh preiskovalnih parametrih z opisom metode in standardov o laboratorijskih pogojih,
- 8.3. opis tehnoloških lastnosti mineralne surovine, ocena in analiza možnosti in pogojev za bogatenje in predelavo mineralne surovine za polindustrijske in industrijske preiskave,
9. Vpliv na okolje,
10. Izračun zalog in virov,
- 10.1. metoda izračunavanja zalog in virov,
- 10.2. kriterij kategorizacije zalog in virov,
- 10.3. kriterij klasifikacije zalog,
- 10.4. način izračuna zalog in virov,
- 10.5. prikaz popravnih koeficientov,

10.6. pregled geoloških zalog in virov po kategorijah in razredih, prikaz odkopnih in industrijskih zalog,

10.7. prikaz odkopnih, industrijskih in drugih izgub,

11. Geološko-ekonomska (tehnično-ekonomska) ocena nahajališča,

11.1. geološki, metalogenetski, tehnični, tehnološki, regionalni, tržni, varstveni in gospodarski pogoji,

11.2. naravni in vrednostni kazalci geološko-ekonomske in/ali tehnično-ekonomske ocene,

11.3. vrednostna ocena nahajališča, posebej za raziskovalni in pridobivalni prostor,

12. Rekapitulacija zalog in virov,

12.1. tabelarni pregled ugotovljenih zalog in virov po kategorijah, razredih in kvaliteti za posamezna rudna telesa in celotno nahajališče – geološke, bilančne, pogojno bilančne, izvenbilančne, odkopne in industrijske zaloge ter tabelarni pregled virov mineralne surovine,

13. Zaključki.

Tekstualnemu delu elaborata je treba priložiti:

1. projektno nalogo o izdelavi elaborata,

2. odločbo o registraciji nosilca rudarske pravice ali raziskovalne organizacije, ki izdeluje elaborat,

3. odločbo o imenovanju avtorja elaborata,

4. potrdilo o izpolnjevanju pogojev avtorja elaborata,

5. izjavo avtorja elaborata o izdelavi elaborata,

6. izjavo o izvedbi strokovnega pregleda elaborata,

7. za nahajališča katerih zaloge so že bile potrjene, se v tekstnem delu obvezno prilaga predhodno potrdilo o potrjenih zalogah,

8. koncesijsko pogodbo o rudarski pravici za izkoriščanje mineralne surovine,

9. odločbo za izkoriščanje mineralne surovine,

10. seznam uporabljene literature in strokovne dokumentacije pri izdelavi elaborata z navedbo kje se nahaja;

11. obrazce št. 1, 2 in 3, ki so določeni v Prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika.

34. člen

Obvezne sestavine grafične dokumentacija elaborata so:

1. pregledna topografska karta v merilu 1 : 50 000 z označenim raziskovalnim in pridobivalnim prostorom;

2. geološka karta širšega območja nahajališča v merilu do 1 : 25 000;

3. geološka karta nahajališča v merilu do 1 : 5 000;

4. značilen geološki prerez v merilu do 1 : 25 000;

5. geološki prerezi raziskovalnih vrtin z rezultati vzorčevanja v merilu do 1 : 5 000;

6. geološki prerezi nahajališča v merilu do 1 : 5 000;

7. pregledne in podrobne karte rezultatov geofizikalnih, geokemičnih in drugih raziskav;

8. načrt površinskih in jamskih del v merilu do 1 : 2 500;

9. geološke karte jamskih horizontov v merilu do 1 : 2 500;

10. karte površine blokov ali presekov za izračun zalog in virov v merilu do 1 : 1 000;

11. karte vzorčevanja v merilu do 1 : 1 000.

Zaradi popolnejše prostorske predstave in interpretacije nahajališča se za posamezne mineralne surovine lahko izdelata grafična dokumentacija v večjem merilu, kot jo določa prejšnji odstavek.

35. člen

Dokumentacijsko gradivo elaborata obsega:

1. geološke prereze vrtin in jamskih rudarskih del;

2. laboratorijske rezultate kemičnih analiz mineralne surovine;

3. izračun koeficienta variacije;

4. rezultate določanja volumnske mase mineralne surovine;

5. rezultate mineraloških in drugih preiskav;

6. rezultate laboratorijskega, pol industrijskega in industrijskega preiskovanja mineralne surovine – opis poteka, normative porabljenega materiala, opis tehnološkega postopka, bilanco kovine in drugo);

7. rezultate inženirsko-geoloških, geomehanskih in drugih parametrov, ki vplivajo na pogoje izkoriščanja;

8. tabele zalog in virov za vsak izračunani del nahajališča ali celotno nahajališče;

9. vsa tehnična poročila in ostalo dokumentacijo o izvedenih raziskavah in preiskavah mineralne surovine, ki se nanašajo na izračunane zaloge mineralne surovine.

Dokumentacijsko gradivo iz točke 9 prejšnjega odstavka se praviloma ne prilaga k elaboratu. Ta dokumentacija se hrani pri naročniku elaborata in se po potrebi ali na zahtevo da v pogled rudarskemu inšpektorju ali osebam, ki izvajajo strokovna dela pri izdelavi elaborata oziroma pri klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov mineralnih surovin.

Elaborat o zalogah in virih ter drugo dokumentacijo mora podpisati izdelovalci elaborata. ter ga potrdijo s pečatom.

Obrazca št. 1 in 2 podpiše predstavnik nosilca koncesijske pogodbe.

Obrazec št. 3 podpišeta odgovorna oseba nosilca koncesijske pogodbe in izdelovalec elaborata.

36. člen

Za manjša enostavna nahajališča nekovinskih mineralnih surovin – prod, pesek in tehnični kamen z letno proizvodnjo do 5000 m³ ter naravni kamen, ki se občasno pridobiva, se lahko odstopi od predpisane vsebine elaborata.

V nahajališčih iz prejšnjega odstavka se pridobivanje izvaja s površinskim odkopavanjem.

Za nahajališča iz prvega odstavka tega člena so dovoljena odstopanja od določbe prvega odstavka 32. člena tega pravilnika v smislu:

– geologija nahajališča – prikaže se samo splošna geološka zgradba;

– hidrogeološke značilnosti nahajališča – prikaže se samo splošni podatek, brez opravljenih raziskav;

– inženirsko-geološke značilnosti – prikaže se samo splošni podatek, brez opravljenih raziskav;

– kvaliteta mineralne surovine – prikažejo se samo osnovne analize o uporabnosti mineralne surovine za določene namene. Če se mineralna surovina uporablja za posipanje makadamskih cest analize niso potrebne;

– geološko-ekonomska ali tehnično-ekonomska ocena nahajališča – vsebuje samo osnovne podatke brez prikaza naravnih in vrednostnih kazalcev in brez vrednostne ocene nahajališča.

Za to vrsto nahajališč se izdelata le naslednja grafična dokumentacija:

1. pregledna geološka karta – del ali izsek osnovne geološke karte v merilu 1 : 100 000;

2. situacijska karta nahajališča v merilu do 1 : 25 000;

3. topografska osnova v merilu do 1 : 2 500 z vrisanimi raziskovalnimi in drugimi deli;

4. prerezi za izračun zalog in virov v merilu do 1 : 2 500 ter omejitev raziskovalnega ali pridobivalnega prostora in katastrskih parcel ali delov parcel.

Dokumentacijsko gradivo za to vrsto nahajališč vsebuje poleg odločb in dovoljenj še:

1. geološke prereze vrtin;

2. laboratorijske rezultate o kvaliteti mineralne surovine in to samo za določene namene.

Predpisani obrazci št. 1, 2, 3 so obvezni za nahajališča iz prvega odstavka tega člena, posebej za raziskovalni in posebej za pridobivalni prostor.

37. člen

Tekstualni in grafični deli elaborata, ki se dostavita v overovitev Republiški komisiji za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: komisija), morata biti označena z zaporednima številčkama in povezana z vrstico. Zaradi morebitnih dopolnitev in sprememb se elaborat pred dostavo v overovitev ne veže.

V primeru, da je bil za posamezni pridobivalni ali raziskovalni prostor ali nahajališče mineralne surovine izdelan in potrjen elaborat, se lahko izdelata le renovelacija elaborata glede na novo stanje zalog. V tem primeru se na novo prikažejo samo spremembe v primerjavi z overjenim elaboratom.

Obvezno se k renovelaciji elaborata prilagajo predpisani obrazci in geološko-ekonomska ocena ali ekonomsko-tehnična ocena.

V. VODENJE EVIDENCE O ZALOGAH IN VIRIH MINERALNIH SUROVIN

38. člen

Raziskovalna organizacija ali nosilec rudarske pravice mora odpreti in voditi evidenčno knjigo o zalogah in virih in raziskavah mineralne surovine na obrazcih št. 1., 2. in 3.

Evidenčna knjiga zalog in virov surovin vsebuje:

- splošne podatke o nosilcu rudarske pravice – obrazec št. 1;
- skico dovoljenega raziskovalnega ali pridobivalnega prostora – obrazec št. 2;
- evidenco ugotovljenih zalog in virov mineralne surovine – obrazec št. 3.

Obrazec št. 1 vsebuje splošne podatke o nosilcu rudarske pravice, ime in kraj nahajališča, ime raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora, naziv mineralne surovine, vrsto mineralne surovine, sestavine mineralne surovine, ki se uporabljajo in sestavine, ki se ne uporabljajo.

Obrazec št. 1 izpolni nosilec rudarske pravice s podatki iz drugega odstavka tega člena, ko odpre evidenčno knjigo. Če se podatki bistveno spremenijo, izpolni nov obrazec in ga vloži v evidenčno knjigo poleg že prej izpolnjenega.

V obrazec št. 2 vpiše nosilec rudarske pravice skico površine raziskovalnega prostora oziroma pridobivalnega prostora na podlagi dovoljenja pristojnega organa, vpiše številko in datum odobritve ter naziv organa, ki ga je izdal. Vpiše tudi številko, datum izdaje in veljavnost koncesijske pogodbe, po kateri je dodeljena rudarska pravica ter izdela legendo.

Obrazec št. 2 izpolni nosilec rudarske pravice podatke iz četrtega odstavka tega člena, ko odpre evidenčno številko. Če se površina raziskovalnega ali pridobivalnega prostora spremeni, izpolni nov obrazec in ga vloži v evidenčno knjigo zraven prejšnjega.

V obrazec št. 3 vpiše nosilec rudarske pravice za vsako nahajališče stanje geoloških – bilančnih, pogojno bilančnih in izvenbilančnih zalog ter odkopnih zalog po kategorijah. Poleg podatkov o količini vpiše tudi podatke o kakovosti in izgubah pri pripravi in predelavi mineralne surovine, ki je bila odkopana, in podatke o odkopanih količinah po letnicah za obdobje zadnjih pet let.

Viri surovin se evidentirajo po kategorijah C₂, D₁ in D₂.

Obrazec št. 3 izpolni nosilec rudarske pravice upoštevajoč stanje na dan 31. decembra tekočega leta in ga vloži v evidenčno knjigo po časovnem zaporedju za prej izpolnjenimi obrazci št. 3.

V obrazec 3 se vpisujejo podatki o količini zalog v ustreznih merskih enotah. Za kakovost se v njem podajajo vsi elementi, ki so pomembni za uporabnost mineralne surovine.

Obrazec št. 3 se izpolnjuje vsako leto s stanjem zalog in virov na dan 31. december za posamezna nahajališča za pridobivalni ali raziskovalni prostor.

Vse podatke je treba vpisovati v obrazce št. 1, 2 in 3 s pisalnim strojem ali v tehnični pisavi. Evidenčna knjiga mora biti pripravljena za vlaganje obrazcev.

VI. POTRDITEV ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

39. člen

Elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: elaborat) strokovno pregleda Komisija za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: komisija).

Komisija na podlagi pozitivne ocene predlaga ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) da izda potrdilo o zalogah in virih mineralnih surovin v raziskovalnem ali pridobivalnem prostoru.

Če komisija oceni, da je potrebno elaborat dopolniti ali popraviti, ga vrne raziskovalni organizaciji ali nosilcu rudarske pravice in določi rok v katerem je treba elaborat dopolniti ali popraviti.

Ministrstvo na predlog komisije izda potrdilo o stanju zalog in virov mineralne surovine. Potrjujejo se samo bilančne in odkopne zaloge v raziskovalnem ali pridobivalnem prostoru.

Elaborat izdelan v skladu z 32. členom tega pravilnika se potrdi na vsakih 5 let.

Elaborat izdelan v skladu s 36. členom tega pravilnika se potrdi vsakih 10 let. Če se spremenijo pogoji iz prvega odstavka 36. člena tega pravilnika, se lahko elaborat potrdi tudi v krajšem obdobju.

40. člen

Komisijo ustanovi minister s posebno odločbo.

Komisija je sestavljena iz petih članov in ima svojega predsednika, namestnika predsednika in tajnika komisije.

Način dela in poslovanja določi komisija s svojim poslovnikom.

VII. IZDELAVA BILANCE ZALOG IN VIROV MINERALNIH SUROVIN

41. člen

Nosilci rudarske pravice morajo do 15. marca tekočega leta ministrstvu poslati izpolnjen obrazec št. 2 s podatki o stanju ugotovljenih zalog in virov na dan 31. decembra preteklega leta.

42. člen

Ministrstvo je dolžno na podlagi pridobljenih podatkov o zalogah in virih mineralnih surovin, izdelati letno bilanco in petletno bilanco skupnih zalog in virov.

Letna bilanca o zalogah in virih mineralnih surovin v Republiki Sloveniji se izdela po stanju 31. decembra preteklega leta najpozneje do 30. junija.

Petletna bilanca skupnih zalog in virov mineralnih surovin v Republiki Sloveniji, ki vsebuje tudi analizo stanja ter analizo pridobljenih količin, se izdela vsakih pet let po stanju 31. decembra preteklega leta najpozneje do 30. junija. V letu v katerem se izdela petletna bilanca, se ne izdela letna bilanca.

43. člen

Bilanci zalog in virov vsebujeta:

- ime mineralne surovine,
- ime nahajališča-raziskovalnega ali pridobivalnega prostora,
- podatke o pridobljeni rudarski pravici-številka in datum koncesijske pogodbe, veljavnost in drugo,
- ime oziroma naziv nosilca rudarske pravice za izkoriščanje oziroma raziskovanje mineralne surovine,
- količine ugotovljenih, bilančnih, pogojno bilančnih in izvenbilančnih zalog ter stanje virov v nahajališču po posameznih kategorijah in skupno,
- odstotek odkopnih izgub,
- količino odkopanih zalog mineralne surovine za preteklo leto in za zadnje pet letno obdobje,
- podatke o kakovosti zalog – fizično-mehanske lastnosti, atesti, povprečna kemična sestava, značilnosti obogatitve, granulometrična sestava in drugo,
- druge podatke, ki so pomembni za posamezno mineralno surovino.

VIII. POSEBNE DOLOČBE ZA UGOTAVLJANJE IN RAZVRŠČANJE ZALOG POSAMEZNIH MINERALNIH SUROVIN

1. Antimon

a) Razdelitev nahajališč antimona v skupine

44. člen

Po strukturno-oblikovnih značilnostih, lastnostih nastanka in tipu mineralizacije se nahajališča antimona uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo medplastna ali kontaktno-metasomska nahajališča "jasperoidi", navidez plastnate, lečaste ali gobaste oblike in podobnih oblik;

2. v drugo skupino se uvrščajo žilna nahajališča z navadnimi rudnimi žilami ali sistemi žil;

3. v tretjo skupino se uvrščajo žilna nahajališča, drobno žilna orudjenja po razpokah in lasnicah – navidez plastnatih ali nepravičnih oblik;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča, ki ležijo največkrat na stiku magmatskih in karbonatnih ali terigenih kamnin in so nepravilnih oblik, ki se ne dajo jasno določiti.

b) Raziskovanje nahajališč antimona

45. člen

Za raziskovanje nahajališč antimona veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 1.

Tabela 1

Skupina nahajališč – vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva skupina						
– rudarska dela	60	30	70	40	80	50
– vrtanja	60	35	80	45	100	55
Druga skupina						
– rudarska dela	50	30	60	35	70	40
– vrtanja	50	35	70	45	90	55
Tretja skupina						
– rudarska dela	40	30	50	35	60	40
– vrtanja	50	35	75	40	100	45
Četrta skupina						
– rudarska dela	30	20	40	25	50	30
– vrtanja	30	20	45	30	60	40

c) Določanje kakovosti zalog antimona

46. člen

Za določanje kakovosti zalog antimona veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. največje razdalje med vzorci vzetimi z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnih vrtinah, v odvisnosti od koeficienta variacije vsebnosti antimona, znašajo:

Tabela 2

Stopnja enakomernosti porazdelitve antimona	Koeficient variacije vsebnosti	Največja razdalja med vzorci v metrih
Enakomerna	do 50	3,00
Neenakomerna	od 50 do 100	2,00
Zelo neenakomerna	od 100 do 150	1,50
Skrajno neenakomerna	nad 150	1,00

2. pri vseh vzorcih se ugotavlja vsebnost Sb kot tudi drugih navzočih prvin: Pb, Zn, As, Hg, Tl, Au, W, Ni, Co idr.;

3. tehnološke lastnosti se ugotavljajo za vse ugotovljene mineralne kategorije in tipe orudjenja – sulfide, sulfosoli, okside.

d) Razvrstitev zalog antimona

47. člen

Za uvrstitev zalog antimona v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge antimona, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli in z raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 1;

b) meje rudnih teles za zaloge kategorije A se ugotavljajo najmanj s treh strani z raziskovalnimi rudarskimi deli, s četrte strani pa z raziskovalnim vrtanjem;

c) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge antimona, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli in raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 1;

b) meje rudnih teles za zaloge kategorije B se ugotavljajo najmanj z dveh strani z raziskovalnimi rudarskimi deli, s tretje strani pa z raziskovalnim vrtanjem;

c) v kategorijo B se uvrščajo zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja rudnega telesa, toda največ za 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 1.

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge antimona, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 1;

b) meje nahajališča za zaloge kategorije C₁ se ugotavljajo najmanj z ene strani z raziskovalnimi rudarskimi deli, z druge strani pa z raziskovalnim vrtanjem;

c) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene: – z ekstrapolacijo zalog kategorije B po smeri in po vpadu rudnih teles, vendar največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁, največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 1.

2. Baker

a) Razdelitev nahajališč bakra v skupine

48. člen

Po velikosti, tipu mineralizacije, strukturno-oblikovnih lastnostih in enakomernosti porazdelitve mineralnih sestavin, se nahajališča bakra uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča bakra porfirskega tipa, zelo velikih do velikih razsežnosti in izometričnih oblik, pri katerih je porazdelitev bakra enakomerna do neenakomerna;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča bakra masivno-sulfidnega in impregnacijsko-žilnega tipa, kot tudi plastnata rudna telesa, če so masivno-sulfidnega tipa. Razsežnosti so spremenljive, od zelo velikih do zelo majhnih, po obliki pa so to pretežno plasti, leče, žile in navidezne plasti, pri katerih je porazdelitev bakra neenakomerna;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča bakra, žilnega in žilno-lečastega tipa majhnih do zelo majhnih razsežnosti. Po obliki so to navadne ali lečaste žile ali pa orudene prelomne cone, pri katerih je razdelitev bakra neenakomerna do zelo neenakomerna;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča bakra skarnskega, magmatskega in plastnatega tipa:

a) od katerih sta skarnski in magmatski tip zelo majhnih, redko tudi zelo velikih razsežnosti, po obliki pa so to skladi, leče ali gnezda z zelo neenakomerno porazdelitvijo bakra;

b) od katerih je plastnati tip majhnih razsežnosti, iztegnjene lečaste oblike, majhne debeline ter enakomerne do neenakomerne porazdelitve bakra.

b) Raziskovanje nahajališč bakra

49. člen

Za raziskovanje nahajališč bakra veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 3.

Tabela 3

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	– vrtanje	100 x 100	150 x 150	200 x 200
	– rudarska dela	100 x 100	-	-
Druga	– vrtanje	50 x 50	70 x 70	100 x 100
	– rudarska dela	50 x 50	-	-
Tretja	– vrtanje	50 x 50	100	100
	– rudarska dela	50	100	-
Četrta	– vrtanje	-	50	50 x 50
	– rudarska dela	-	60	-

c) Določanje kakovosti zalog bakra

50. člen

Za določanje kakovosti zalog bakra veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še tile pogoji:

1. za vsako nahajališče mora biti eksperimentalno določena ustrežna metoda vzorčevanja in optimalna gostota jemanja vzorcev;

2. za zaloge kategorij A in B se po potrebi opravi kontrolno vzorčevanje in eksperimentalno ugotovi optimalna gostota jemanja vzorcev;

3. za vse vzorce mora biti določena vsebnost bakra ter vsebnosti drugih koristnih in škodljivih sestavin;

4. ugotovljene morajo biti tehnološke lastnosti za vse navzoče naravne tipe orudjenja in vrste rud – sulfidne, oksidne, karbonatne idr.

d) Razvrstitev zalog bakra

51. člen

Za uvrstitev zalog bakra v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in še naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge bakra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo A v tabeli 3;

b) nepretrganost posameznih skupin nahajališč v vodoravni in navpični smeri se ugotavlja:

– za prvo in drugo skupino – z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli;

– za tretjo skupino v vodoravni smeri z raziskovanji po horizontih, med katerimi je višinska razlika največ 60 m in, ki se opravljajo v povezavi raziskovalnega vrtanja in raziskovanih rudarskih del, v navpični smeri pa z raziskovalnim vrtanjem;

c) ekstrapolacija pri zalog A ni dovoljena;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge bakra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 3;

b) nepretrganost rudnega telesa posameznih skupin v vodoravni in navpični smeri se ugotavlja:

– za prvo in drugo skupino – z raziskovalnim vrtanjem;

– za tretjo in četrto skupino v vodoravni smeri z raziskovanji po horizontih, med katerimi je višinska razlika največ 60 m in se opravljajo v povezavi raziskovalnega vrtanja in raziskovanih rudarskih del, v navpični smeri pa z raziskovalnim vrtanjem;

c) pri izračunu zalog kategorije B je ekstrapolacija dovoljena največ za 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za kategorijo B v tabeli 3;

3. za kategorijo C₁:

a) za kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge bakra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo C₁ v tabeli 3;

b) pri izračunu zalog kategorije C₁ je ekstrapolacija dovoljena največ za 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za kategorijo C₁ v tabeli 3.

3. Barit

a) Razdelitev nahajališč barita v skupine

52. člen

Po načinu pojavljanja, velikosti in mineralni sestavi se nahajališča barita uvrščajo v šest skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča barita žilne in plastnate oblike, monomineralne sestave – vsebnost drugih mineralnih sestavin je pod 15% – z zalogami barita nad 30.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča žilne, plastnate in lečaste oblike, z enako mineralno sestavo kot nahajališča prve skupine, toda z zalogami barita do 30.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča žilne, plastnate, lečaste ali nepravilne oblike, polimineralne sestave – vsebnost drugih mineralnih sestavin presega 15% – z zalogami rude nad 50.000 ton;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo enako obliko in mineralno sestavo kot nahajališča tretje skupine, toda z zalogami rude do 50.000 ton;

5. v peto skupino se uvrščajo sekundarna nahajališča, ki so sestavljena iz odlomkov barita v glinastih ali drugih rahlih površinskih usedlinah z zalogami barita nad 20.000 ton;

6. v šesto skupino se uvrščajo sekundarna nahajališča enake sestave kot nahajališča pete skupine, toda z zalogami barita do 20.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč barita

53. člen

Za raziskovanje nahajališč barita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 4.

c) Določanje kakovosti zalog barita

54. člen

Za določanje kakovosti zalog barita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorci za kemične analize morajo biti vzeti pri vseh raziskovalnih delih, ki so navpična na nahajališče, z vsakega dolžinskega metra;

2. pri raziskovalnih delih, ki se izvajajo po smeri nahajališča smejo znašati razdalje med vzetimi vzorci:

a) pri nahajališčih prve in druge skupine – največ 5 m;

b) pri nahajališčih tretje in četrte skupine – največ 2 m;

3. za nahajališča pete in šeste skupine mora biti pri vsakem raziskovalnem delu ugotovljena količina barita v rudi;

4. kakovost mora biti določena s popolnimi in delnimi kemičnimi analizami, in sicer se:

a) popolne kemične analize delajo na sestavljenih vzorcih, delne pa na posameznih vzetih vzorcih;

b) sestavljeni vzorci sestojijo iz največ 10, brez presledka vzetih, posameznih vzorcev oziroma iz največ 10 posameznih vzorcev vzetih na obzorjih;

c) s popolnimi kemičnimi analizami določajo BaO, SrO, SiO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃, CaO, MgO, alkalije in izguba pri žarjenju kot tudi Mn in Cu, če je barit namenjen za polnila v kemični industriji. Glede na mineralno sestavo se za nahajališča barita tretje in četrte skupine določajo tudi druge navzoče sestavine;

d) pri vseh sestavljenih vzorcih ugotavlja prostorninska teža barita oziroma baritove rude;

e) z delnimi kemičnimi analizami določajo BaO, Fe₂O₃, SiO₂.

Tabela 4

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– vrtine	30	20	60	40	120	80
	– smerni hodniki	–	30	–	30	–	60
	– prečniki	20	–	40	–	80	–
	– nadkopi	–	50	–	–	–	–
Druga	– vrtine	25	20	50	40	100	80
	– smerni hodniki	–	30	–	30	–	60
	– prečniki	15	–	30	–	60	–
	– nadkopi	–	30	–	–	–	–
Tretja	– vrtine	25	20	50	40	100	80
	– smerni hodniki	–	30	–	30	–	60
	– prečniki	15	–	30	–	60	–
	– nadkopi	–	30	–	–	–	–
Četrta	– vrtine	20	20	40	40	80	80
	– smerni hodniki	–	30	–	30	–	60
	– prečniki	15	–	30	–	60	–
	– nadkopi	–	30	–	–	–	–
Peta	– vrtine	25	–	50	–	100	–
	– jaški in razkopi	15	–	30	–	60	–
	– hodniki in nadkopi	25	–	50	–	–	–
Šesta	– vrtine	20	–	40	–	80	–
	– jaški in razkopi	15	–	30	–	60	–

d) Razvrstitev zalog barita

55. člen

Za uvrstitev zalog barita v kategorija A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge barita katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo A v tabeli 4;

b) na nahajališčih prve, druge, tretje in četrte skupine se opravljajo raziskovanja za ugotovitev zalog s povezavo raziskovalnih vrtn in raziskovalnih rudarskih del, pri čemer znašajo raziskovalna rudarska dela v skupni dolžini raziskovalnih del:

– pri nahajališčih prve in tretje skupine – najmanj 30%;

– pri nahajališčih druge in četrte skupine – najmanj 50%;

c) na nahajališčih pete in šeste skupine se opravljajo raziskovanja za ugotovitev zalog praviloma z razkopi, raziskovalnimi jaški in raziskovalnim vrtnjem, pri čemer se na debelejših nahajališčih pete skupine izvajajo tudi raziskovalna rudarska dela;

d) pri ugotavljanju zalog barita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge barita katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 4;

b) pri nahajališčih stalne debeline in kakovosti, katerih deli neposredno mejijo na ugotovljene zaloge kategorije A, katerim je že določena oblika, se v kategorijo B uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo največ 30% od največjih razdalj med raziskovalnimi deli, določenih za posamezne skupine zalog kategorije A v tabeli 4;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge barita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 4;

b) pri nahajališčih stalne debeline in kakovosti, katerih deli neposredno mejijo na ugotovljene zaloge kategorije B, katerim je že določena oblika, se v kategorijo C₁ uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo največ 30% od največjih razdalj med raziskovalnimi deli, določenih za posamezne skupine zalog kategorije B v tabeli 4.

4. Bentoniti

a) Razdelitev nahajališč bentonitov v skupine

56. člen

Po obliki, velikosti, zapletenosti geološke zgradbe, tektonski porušeni in enakomernosti mineralnih sestavin se nahajališča bentonitov uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča bentonitov plastnate in lečaste oblike, stalne debeline in izenačene sestave, ki s postrudno tektoniko niso razdeljena na manjše bloke in njihove zaloge presegajo 600.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča bentonitov, ki imajo:

a) plastnato ali lečasto obliko, stalno debelino in enakomerno sestavo in njihove zaloge presegajo 600.000 ton, ki pa so s postrudno tektoniko razdeljena na bloke, v katerih posamezne zaloge ne dosežajo 50.000 ton;

b) plastnato, lečasto ali nepravilno obliko, spremenljivo debelino in neenakomerno sestavo, njihove zaloge pa presegajo 600.000 ton;

c) plastnato in lečasto obliko z zalogami od 300.000 do 600.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča bentonitov, ki imajo:

a) plastnato in lečasto obliko ter njihove zaloge presegajo 600.000 ton, ki pa so s postrudno tektoniko razdeljena na bloke, v katerih posamezne zaloge ne dosežajo 10.000 ton;

b) plastnato, lečasto in nepravilno obliko, spremenljivo debelino in neenakomerno sestavo, z zalogami od 300.000 do 600.000 ton;

c) plastnato, lečasto in nepravilno obliko z zalogami do 300.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč bentonitov

57. člen

Za raziskovanje nahajališč bentonitov veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 5.

Tabela 5

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	40	80	160
Druga	20	40	80
Tretja	–	20	40

c) Določanje kakovosti zalog bentonitov

58. člen

Za določanje kakovosti zalog bentonitov veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno pri vseh raziskovalnih delih na črtah med katerimi so največje razdalje enake največjim razdaljam med raziskovalnimi deli, ki so za posamezne kategorije zalog in skupine nahajališč določene v tabeli 5.

2. bentonit mora biti preiskan in njegova uporabnost določena:

a) z ugotovitvijo mineraloško petrografskih značilnosti, in sicer:

– s petrografskimi analizami-petrografske sestave, modalne sestave težke in lahke frakcije in granulometrične sestave;

– z rentgenskimi analizami,

– z diferencialno-termičnimi analizami;

b) z ugotovitvijo fizikalno-kemičnih in kemičnih značilnosti, in sicer morajo biti:

– za surove bentonite določeni: prostorninska in specifična teža, granulometrična sestava, stopnja beline, sposobnost lepljenja, navzočnost topnih soli, sposobnost nabrekanja, plastičnost, viskoznost, pH in količina izmenljivih kationov ter kemične značil-

nosti: H₂O⁺, H₂O⁻, skupni SO₂, prosti SO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃, FeO, CaO, MgO, Na₂O, K₂O, MnO in S;

– za alkalno aktivirane bentonite določeni: sposobnost nabrekanja, plastičnost, viskoznost, filtracija, debelina filternega kolača, pH, sposobnost kationske izmene, trdnost telesa pri uporabnosti za izplake, sposobnost vezave, nepregornost, tlačna trdnost, strižna trdnost, trdnost kondenzacijske cone in prepustnost pri uporabi v livarstvu;

– za kislinsko aktivirane bentonite določene: sposobnost beljenja in kislost aktivirane gline.

d) Razvrstitev zalog bentonitov

59. člen

Za uvrstitev zalog bentonitov v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge bentonitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 5;

b) v kategorijo A se uvrščajo tudi zaloge ugotovljene v bloku nahajališča, katerega oblike so bile z vseh štirih strani določene z raziskovalnimi deli izvedenimi na razdaljah, ki znašajo za posamezne skupine:

– za nahajališča prve skupine – do 80 m,

– za nahajališča druge skupine – do 40 m;

c) pri nahajališčih bentonitov, ki se izkoriščajo, se v kategorijo A uvrščajo tudi zaloge, ki ležijo med fronto dnevnega kopa in prvo vrsto raziskovalnih vrtin, če znaša razdalja med čelom dnevnega kopa in prvo vrsto vrtin za posamezne skupine nahajališč:

– za prvo skupino – do 80 m,

– za drugo skupino – do 40 m,

– za tretjo skupino – do 20 m;

d) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategoriji B in C₁:

V kategoriji B in C₁ se uvrščajo zaloge nahajališč bentonitov katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategoriji B in C₁ v tabeli 5.

5. Boksiti – rdeči

a) Razdelitev nahajališč rdečih boksitov v skupine

60. člen

Po strukturno-oblikovnih značilnostih, velikosti in gospodarskem pomenu se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov v pet skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov, ki imajo določeno stratigrafsko raven, površino nad 60.000 m²-dolžina po smeri, pomnožena z dolžino po vpadu, nepravilno plastnatost in povprečno debelino nad 1,8 m, kot tudi nahajališča, odkrita z erozijo, ki merijo več kot 60.000 m²;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov, ki imajo določeno stratigrafsko raven, površino 30.000 do 60.000 m², nepravilno plastnatost in povprečno debelino nad 1,8 m, kot tudi z erozijo odkrita nahajališča, če izpolnjujejo pogoje, navedene za uvrstitev v drugo skupino;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov, ki imajo določeno stratigrafsko raven, površino od 10.000 do 30.000 m², gnezdasto-lečasto obliko in povprečno debelino nad 1,5 m, kot tudi z erozijo odkrita nahajališča, če izpolnjujejo pogoje, navedene za uvrstitev v tretjo skupino;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov, ki imajo določeno stratigrafsko raven, od 2.000 do 10.000 m², nepravilne gnezdaste ali lečaste oblike in povprečne debeline nad 1,5 m, kot tudi z erozijo odkrita nahajališča, če izpolnjujejo pogoje, navedene za uvrstitev v četrto skupino;

5. v peto skupino se uvrščajo nahajališča rdečih boksitov, ki imajo določeno stratigrafsko raven, pod 2.000 m² površine, nepravilno obliko in povprečno debelino nad 0,5 m, kot tudi z erozijo odkrita nahajališča, če izpolnjujejo pogoje, navedene za uvrstitev v peto skupino ter tudi vsa detritična nahajališča.

b) Raziskovanje nahajališč rdečih boksitov

61. člen

Za raziskovanje nahajališč rdečih boksitov veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 6.

Tabela 6

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v metrih		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	60	80	120
Druga	40	60	80
Tretja	30	40	60
Četrta	20	30	40
Peta	10	15	20

Tabela 7

VRSTE BOKSITOV PO KEMIČNI IN MINERALNI SESTAVI						
Vrsta	Monohidroksidni		Trihidroksidi		Mešani	
	Izguba pri žarjenju do 15%		Izguba pri žarjenju do 27%		Izguba pri žarjenju od 15 do 27%	
	Al ₂ O ₃	SiO ₂	Al ₂ O ₃	SiO ₂	Al ₂ O ₃	SiO ₂
1	min 55	max 5,5	min 49	max 5	min 51	max 5,5
2	min 52	max 5,5 do 8	min 47	max 5 do 8	min 49	max 5,6 do 8
3	min 48	max 8 do 12	min 46	max 8 do 10	min 48	max 8 do 14
4	min 44	max 12 do 18	min 45	max 10 do 12	min 46	max 12 do 18
5	pod 44	nad 18	pod 45	nad 12	pod 46	nad 18

d) Razvrstitev zalog rdečih boksitov

63. člen

Za uvrstitev zalog rdečih boksitov v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge rdečih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 6;

b) pri ugotavljanju zalog rdečih boksitov kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge rdečih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 6;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, vendar največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 6;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge rdečih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 6;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, vendar največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 6.

Tabela 8

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– rudarska dela	60	70	70	80	80	100
	– vrtanje	30	30	60	60	80	80
Druga	– rudarska dela	50	60	60	70	70	90
	– vrtanje	20	20	40	40	70	70
Tretja	– rudarska dela	40	50	50	60	60	80
	– vrtanje	15	15	30	30	60	60

c) Določanje kakovosti zalog rdečih boksitov

62. člen

Za določanje kakovosti zalog rdečih boksitov veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da so bili sproti vzeti vzorci iz raziskovalnih rudarskih del v odsekih od 1 do 5 m, odvisno od stopnje enakomernosti razdelitve vsebnosti koristnih in škodljivih sestavin;

2. da so bili iz raziskovalnih vrtin vzeti vzorci z vsakega dolžinskega metra;

3. da je bila določena povprečna vsebnost koristnih in škodljivih sestavin; Al₂O₃, SiO₂, Fe₂O₃, TiO₂, CaO in izguba pri žarjenju;

4. da je bila za večja nahajališča kot tudi za skupine manjših nahajališč določena vsebnost: V, S, P, Pb, Zn, Cu, Cr, Mn, Mg, Ga, Ba, Sr, Li in drugih navzočih prvin;

5. da je bila ugotovljena mineralna sestava boksitov;

6. da je bila s kemičnimi in mineraloškimimi analizami določena vrsta boksitov na podlagi določil prikazanih v tabeli 7.

6. Boksiti – beli

a) Razdelitev nahajališč belih boksitov v skupine

64. člen

Po geoloških pogojih, strukturno oblikovnih značilnostih, velikosti in gospodarskem pomenu se nahajališča belih boksitov uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča belih boksitov določene stratigrafske ravni, plastnatega tipa, ki merijo nad 4.000 m²-dolžina po smeri, pomnožena z dolžino po vpadu in so debela nad 1,80 m, brez vložkov talninskih in krovninskih glin;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča belih boksitov določene stratigrafske ravni, plastnatega in gnezdasto-lečastega tipa, ki merijo 2.000 do 4.000 m² in so debela nad 1,80 m, brez vložkov krovninskih in talninskih glin;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča belih boksitov določene stratigrafske ravni, plastnatega in gnezdasto-lečastega tipa, ki merijo pod 2.000 m² in so debela pod 1,80 m, brez vložkov krovninskih in talninskih glin.

b) Raziskovanje nahajališč belih boksitov

65. člen

Za raziskovanje nahajališč belih boksitov veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 8.

Pri raziskovalnem vrtanju skozi bele boksitove mora biti zagotovljenih najmanj 75% neporušenega jedra.

c) *Določanje kakovosti zalog belih boksitov*

66. člen

Za določanje kakovosti zalog belih boksitov veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno po metodi, ki ustreza pogojem pojavljanja mineralne surovine in stopnji enakomernosti porazdelitve koristnih in škodljivih sestavin;

2. vzorci morajo biti vzeti iz raziskovalnih rudarskih del-jam-ska dela, jaški ali razkopi in iz raziskovalnih vrtin;

3. če je v nahajališču več tipov ali podtipov belih boksitov, morajo biti vzorčevani z brazdo po odsekih. V posameznem tipu in

podtipu se jemljejo pri raziskovalnih rudarskih delih vzorci z brazdo na vsaka 2 m, iz vrtin pa iz vsakega jedra. V drugih primerih se jemljejo vzorci tudi v krajših odsekih oziroma sekcijah, kar je odvisno od debeline, tipa in podtipa belih boksitov;

4. za vsak vzeti vzorec mora biti z delno kemično analizo določena vsebina Al₂O₃, SiO₂, Fe₂O₃, TiO₂ in izguba pri žarjenju;

5. s popolnimi kemičnimi analizami oziroma s kontrolnimi analizami morajo biti na sestavljenih vzorcih, sestavljenih iz 20 posameznih vzorcev belih boksitov, in na vzorcih, vzeti iz tipov in podtipov, ki so zastopani v nahajališču, določeni Al₂O₃, SiO₂, Fe₂O₃, TiO₂, Cr₂O₃, V₂O₅, CaO, MgO, Na₂O, K₂O, izguba pri žarjenju in s spektralno analizo določene redke prvine;

6. mineralna sestava belih boksitov mora biti določena z rentgenskimi, diferencialno-termičnimi in termo-gravimetričnimi analizami, z analizami infrardečega spektra ter z drugimi metodami;

7. s kemičnimi in mineraloškiimi analizami mora biti določen tip in podtip belih boksitov, kateremu pripadajo ugotovljene zaloge, in sicer po naslednji tabeli:

Tabela 9

Tip 1 boehmitski, boehmitsko-kaolinitski	podtip (a) boehmitski	podtip (b) boehmitsko-kaolinitski
Al ₂ O ₃ SiO ₂ Fe ₂ O ₃	min 60% max 20% max 5%	min 55% max 20% max 10%
Tip 2 kaolinsko-boehmitski, kaolinitski	podtip (a) kaolinitski	podtip (b) kaolinitsko-boehmitski
Al ₂ O ₃ SiO ₂ Fe ₂ O ₃	max 45% max 45% max 5%	min 45% max 40% max 5%
Tip 3 boehmitsko-hematitski in boehmitsko-hematit-sko-kaolinitski	podtip (a) boehmitsko-hematitski	podtip (b) boehmitsko-hematitsko-kaolinitski
Al ₂ O ₃ SiO ₂ Fe ₂ O ₃	min 50% max 15% min 15%	min 45% min 15% min 15%

d) *Razvrstitev zalog belih boksitov*

67. člen

Za uvrstitev zalog belih boksitov v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

V kategorijo A se uvrščajo zaloge belih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih del in raziskovalnih vrtin, izjemoma pa tudi s povezavo raziskovalnih vrtin in površinskih raziskovalnih del vglavnem iz razkopov ali plitvih jaškov, v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 8;

2. za kategorijo B:

V kategorijo B se uvrščajo zaloge belih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 8;

3. za kategorijo C₁:

V kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge belih boksitov, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 8.

Pri ugotavljanju zalog belih boksitov kategorij A, B in C₁ ni dovoljena ekstrapolacija.

7. *Diatomejska zemlja*

a) *Razdelitev nahajališč diatomejske zemlje v skupine*

68. člen

Po geoloških pogojih, obliki, velikosti in kakovosti zalog ter njene enakomernosti se nahajališča diatomejske zemlje uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča diatomejske zemlje, ki nastopajo v obliki pravilnih nepretrganih plasti ali večjih leč pravilne oblike; geološki pogoji pojavljanja so enostavni, nahajališča niso porušena ali so s postrudno tektoniko le malo porušena. Debelina in kakovost zalog sta enakomerni. Zaloge znašajo od 2.000.000 do 10.000.000 ton in pripadajo srednjim do velikim nahajališčem;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča diatomejske zemlje, ki nastopajo v obliki plasti, manjših leč in včasih vložkov; geološki pogoji pojavljanja so bolj zapleteni kot pri prvi skupini nahajališč; plasti so porušene s postrudno tektoniko ali sta pod vplivom erozije. Debelina in stalnost zmanjšani; debelina in kakovost zalog sta enakomerni ali se neznatno spreminjata. Zaloge znašajo od 500.000 do 2.000.000 ton in pripadajo nahajališčem srednje velikosti;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča diatomejske zemlje, ki nastopajo v obliki leč in nepravilnih gmot, redkeje plasti; geološki pogoji pojavljanja so zapleteni zaradi vpliva postrudne tektonike ali erozije in sta zaradi tega stalnost in debelina občutno zmanjšani. Debelina in kakovost zalog sta enakomerni ali se v navpični in vodoravni smeri neznatno spreminjata. Zaloge znašajo do 500.000 ton in pripadajo majhnim nahajališčem.

b) *Raziskovanje nahajališč diatomejske zemlje*

69. člen

Za raziskovanje nahajališč diatomejske zemlje veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtanje, plitvi jaški ali razkopi, rudarska dela ali kombinacija raziskovalnih del za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 10.

Tabela 10

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	60	120	240
Druga	50	100	150
Tretja	25	50	100

c) Določanje kakovosti zalog diatomejske zemlje

70. člen

Za določanje kakovosti zalog diatomejske zemlje veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno po metodi, ki ustreza pogojem, v katerih se pojavlja mineralna surovina, in stopnji enakomernosti porazdelitve koristnih in škodljivih prvin;

2. vzorci morajo biti vzeti iz vseh raziskovalnih del, in sicer iz raziskovalnih vrtin – iz vsakega dolžinskega metra rudnega presledka v odsekih, dolgih do 1 m, iz plitvih jaškov, razkopov in raziskovalnih del pa z brazdo v odsekih, dolgih do 1 m;

3. kemična in mineralna sestava diatomejske zemlje mora biti ugotovljena s popolnimi kemičnimi in mineraloški analizami, ki morajo ustrezati namenu surovine;

4. tehnološke lastnosti diatomejske zemlje morajo biti ugotovljene na povprečnem vzorcu iz vseh raziskovalnih vrtin in jaškov ali iz raziskovalnih rudarskih del in sicer za zaloge kategorij A in B s preiskavami v laboratorijskem in polindustrijskem obsegu, za zaloge kategorije C₁ pa s preiskavami v laboratorijskem obsegu.

d) Razvrstitev zalog diatomejske zemlje

71. člen

Za uvrstitev zalog diatomejske zemlje v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge diatomejske zemlje, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – vrtanje, plitvi jaški ali razkopi, rudarska dela v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 10, pri čemer mora biti plast diatomejske zemlje najmanj na enem značilnem mestu presekana in raziskana od krovnine do talnine z raziskovalnim rudarskim delom;

b) pri ugotavljanju zalog diatomejske zemlje kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge diatomejske zemlje, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 10;

b) vrsto B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije A največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 10;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli – vrtinami, predpisanih za kategorijo B v tabeli 10;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge diatomejske zemlje, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli vglavnem z vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 10;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B največ do velikosti razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za zaloge kategorije B v tabeli 10;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁ največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, vglavnem z vrtinami, predpisanih za zaloge kategorije C₁ v tabeli 10.

8. Fluorit

a) Razdelitev nahajališč fluorita v skupine

72. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih značilnostih, spremenljivosti debeline, značaju porazdelitve mineralnih sestavin in izraženosti postrudne tektonike se nahajališča fluorita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča fluorita, ki nastopajo v plastnatih, sedlastih in ploščatih oblikah ter v oblikah velikih in pravilnih žil ter brečastih con. Debeline po smeri in vpadu so stalne. Porazdelitev fluorita in škodljivih mineralnih sestavin je enakomerna ter določena s koeficientom variacije do 50. Postrudna tektonika ni izražena ali je malo izražena;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča fluorita, ki imajo enako obliko kot nahajališča prve skupine, vendar imajo po smeri in po vpadu spremenljivo debelino ter neenakomerno razdelitev fluorita in škodljivih mineralnih sestavin, določeno s koeficientom variacije od 50 do 100. Postrudna tektonika je močnejše izražena;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča fluorita majhnih razsežnosti in zapletene oblike – nepravilne leče, cevasta telesa, gnezda ali porušene žile, v katerih je porazdelitev fluorita in škodljivih mineralnih sestavin zelo neenakomerna in določena s koeficientom variacije nad 100. Postrudna tektonika je močno izražena.

b) Raziskovanje nahajališč fluorita

73. člen

Za raziskovanje nahajališč fluorita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 11.

Tabela 11

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– rudarska dela – vrtanje	40 –	50 –	80 50	50 50	120 70	100 100
Druga	– rudarska dela – vrtanje	– –	– –	40 –	50 –	80 40	50 50
Tretja	– rudarska dela	–	–	–	–	40	50

c) Določanje kakovosti zalog fluorita

74. člen

Za določanje kakovosti zalog fluorita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog v kategorije A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. razdalje med vzorci za kemične analize, ki se iz raziskovalnih rudarskih del največkrat jemljejo z brazdo, so odvisne od koeficienta variacije fluorita in ostalih koristnih in škodljivih mineralnih sestavin v nahajališču in morajo znašati:

a) pri enakomerni porazdelitvi mineralnih sestavin, določeni s koeficientom variacije do 50: – 2,0 do 3,0 m;

b) pri neenakomerni porazdelitvi mineralnih sestavin, določeni s koeficientom variacije od 50 do 100: – od 0,5 do 1,0 m;

c) pri zelo neenakomerni porazdelitvi mineralnih sestavin, določeni s koeficientom variacije nad 100: – do 0,5 m;

2. vzorci za kemične analize iz raziskovalnih vrtin morajo biti, ne glede na koeficient variacije fluorita in ostalih škodljivih in koristnih mineralnih sestavin, vzeti z vsakega dolžinskega metra orudenega odseka;

3. za vse odvzete vzorce morajo biti določena, poleg kemičnih analiz s katerimi se določa osnovna sestavina CaF₂ glede na mineralno sestavo in tip orudenja določene, tudi ostale koristne in škodljive mineralne sestavine;

4. mineralna sestava nahajališča fluorita mora biti določena do stopnje, ki omogoča izločitev in ugotovitev vseh zastopanih naravnih tipov orudenja v nahajališču.

d) Razvrstitev zalog fluorita

75. člen

Za uvrstitev zalog fluorita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge fluorita katerih razsežnosti v nahajališču prve skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 11;

b) zaloge fluorita v nahajališčih druge in tretje skupine se ne uvrščajo v kategorijo A;

c) pri ugotavljanju zalog fluorita kategorije A ekstrapolacija ni dovoljena;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge fluorita, katerih razsežnosti v nahajališču prve in druge skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 11, in sicer se:

– pri prvi skupini nahajališč zaloge fluorita ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli in z raziskovalnim vrtnjem,

– pri drugi skupini nahajališč zaloge fluorita ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) zaloge v nahajališčih tretje skupine se ne uvrščajo v kategorijo B;

c) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

– pri nahajališčih stalne debeline in izenačene kakovosti zalog največ do 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B;

– pri nahajališčih pri katerih zaloge kategorije B neposredno mejijo na zaloge kategorije A, največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 11;

3. za kategorijo C₁:

a) za kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge fluorita katerih razsežnosti v nahajališču prve, druge in tretje skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 11, in sicer se:

– zaloge pri prvi in drugi skupini nahajališč ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnim vrtnjem;

– zaloge pri tretji skupini nahajališč ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

– največ do 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino kategorije C₁ v tabeli 11;

– če zaloge kategorije C₁ mejijo na zaloge kategorije A oziroma B – največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A oziroma B v tabeli 11.

9. Fosfati

a) Razdelitev nahajališč fosfatov v skupine

76. člen

Po genetskih značilnostih, velikosti in zapletenosti oblik, enakomernosti porazdelitve P₂O₅ in teksturnih lastnosti rude se nahajališča fosfatov uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo sedimentna in metamorfna nahajališča fosfatov enostavne zgradbe z vodoravnimi ali strmimi plastmi, stalne debeline in enakomerne porazdelitve P₂O₅;

2. v drugo skupino se uvrščajo sedimentna in metamorfna nahajališča fosfatov zapletene zgradbe, nestalne debeline in enakomerne porazdelitve P₂O₅;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča fosfatov zapletene zgradbe, nestalne debeline in neenakomerne do izrazito neenakomerne porazdelitve P₂O₅.

b) Raziskovanje nahajališč fosfatov

77. člen

Za raziskovanje nahajališč fosfatov veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtnja, raziskovalna rudarska dela, razkopi, za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 12.

Tabela 12

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	150 do 300	100 do 200	300 do 600	200 do 400	600 do 900	400 do 300
Druga	100 do 200	50 do 100	200 do 400	100 do 200	400 do 800	200 do 300
Tretja	–	–	50 do 100	25 do 50	100 do 200	50 do 100

c) Določanje kakovosti zalog fosfatov

78. člen

Za določanje kakovosti zalog fosfatov veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. na vseh odkritih površinah nahajališč fosfatov mora biti vzorčenje opravljeno:

– na črtah, med katerimi so največje razdalje enake največjih razdaljam med raziskovalnimi deli, ki so določene za posamezne kategorije zalog v ustreznih skupinah nahajališč določenih v tabeli 12;

– z brazdo, ki je glede na debelino plasti in enakomernost porazdelitve P₂O₅ dolga od 0,5 do 2 m;

2. pri vseh vzetih vzorcih morajo biti kemično preiskane navzoče sestavine, in sicer:

– v posamično vzetih vzorcih določeni P₂O₅, prosti SiO₂ in netopen ostanek;

– v sestavljenih vzorcih poleg P_2O_5 , prostega SiO_2 in netopnega ostanka določene tudi vse ostale navzoče sestavine in prvine, odvisno od namena uporabe surovine;

3. določena mora biti mineralna sestava rude in navzočnost škodljivih sestavin: organskih snovi, apnenca in mineralov, ki vsebujejo klor;

4. tehnološke lastnosti rude in tehnološki podatki pridobivanja fosfatov morajo biti ugotovljeni:

a) za zaloge kategorij A in B – v polindustrijskem obsegu;

b) za zaloge kategorije C_1 – v laboratorijskem obsegu ali po analogiji s primerjavo ugotovljenih tehnoloških lastnosti zalog kategorij A in B.

d) Razvrstitev zalog fosfatov

79. člen

Za uvrstitev zalog fosfatov v kategorije A, B in C_1 veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalno vrtanje, raziskovalna rudarska dela in razkopi, v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 12;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalno vrtanje, raziskovalna rudarska dela in razkopi, v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 12;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge nahajališč prve in druge skupine, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A največ do $\frac{1}{2}$ razdalj med raziskovalnimi deli, ki so v kategoriji A predpisane za ustrezno skupino v tabeli 12;

3. za kategorijo C_1 :

a) v kategorijo C_1 se uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalno vrtanje in razkopi v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C_1 v tabeli 12;

b) v kategorijo C_1 se uvrščajo tudi zaloge nahajališč prve, druge in tretje skupine, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije B največ do $\frac{1}{2}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanimi v kategoriji B za ustrezno skupino v tabeli 12.

10. Glinenci

a) Razdelitev nahajališč glincev v skupine

80. člen

Po načinu pojavljanja in velikosti se nahajališča glincev uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo žilna in lečasta nahajališča, katerih zaloge presegajo 100.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo žilna in lečasta nahajališča z zalogami od 30.000 do 100.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča, ki nastopajo v manjših žilah, lečah in drugih nepravilnih oblikah, z zalogami do 30.000 ton;

4. v četrto skupino se uvrščajo lečasta nahajališča svetlega granita različnih razsežnosti in velikosti, pogosto so to apliti.

Prva, druga in tretja skupina nahajališč glincev iz prvega odstavka tega člena se delijo v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo žilna nahajališča;

b) v drugo podskupino se uvrščajo lečasta nahajališča.

b) Raziskovanje nahajališč glincev

81. člen

Za raziskovanje nahajališč glincev veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika; pri tem morajo biti za ugotovitev in uvrstitev zalog v kategorije A, B in C_1 izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. največje razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne skupine oziroma podskupine nahajališč glincev mora ustrezati razdaljam, predpisanim v tabeli 13;

2. nahajališča žilnega tipa se raziskujejo z razkopi po vsej debelini žile, z raziskovalnimi vrtninami pa se nahajališče na določenih ravneh preseka po vpadu. Če nahajališča ni mogoče odkriti z razkopi, se raziskuje z vrtanjem, s katerim se določa najvišja raziskovalna raven;

Tabela 13

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Vrsta raziskoval. del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
			Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C_1	
			po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	1. podskupina	– razkopi – vrtanje	50 50	– 30	100 100	– 30	150 150	– 60
	2. podskupina	– vrtanje	50	50	100	100	150	150
Druga	1. podskupina	– razkopi – vrtanje	35 35	– 25	70 70	– 25	105 105	– 50
	2. podskupina	– vrtanje	35	35	70	70	105	105
Tretja	1. podskupina	– razkopi – vrtanje	20 20	– 20	40 40	– 20	60 60	– 40
	2. podskupina	– vrtanje	20	20	40	40	60	60
Četrta		– vrtanje	60	60	120	120	180	180

3. nahajališča, ki imajo obliko leče, se raziskujejo z vrtninami na razdaljah, ki so podane v tabeli 13;

4. rezultati, dobljeni z raziskovalnimi deli, način orudenja in kakovost zalog se preverjajo ter reprezentativni vzorci za tehnološke preiskave za nahajališča vseh skupin zagotavljajo z izdelavo etaže, pravokotne na smer rudnega telesa v obsegu večjem od 100 m³.

c) Določanje kakovosti zalog glincev

82. člen

Za določanje kakovosti zalog glincev veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C_1 izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno pri vseh raziskovalnih delih, in sicer:

a) iz jedra vrtnine po odsekih dolgih do 1 m;

b) z brazdo:

– v razkopih, izdelanih po debelini, v odsekih, dolgih do 2 m;

– v etažah po presekih, postavljenih po debelini, v odsekih do 2 m in med preseki na razdaljah do 10 m;

– pri nahajališčih četrte skupine, oziroma na razdaljah do 5 m – pri nahajališčih prve, druge in tretje skupine;

2. z delnimi kemičnimi analizami morata biti na vseh vzeti vzorcih določena najmanj Na_2O in K_2O , kot tudi drugi elementi glede na njihov pomen v surovini;

3. s popolnimi kemičnimi analizami morajo biti določene na vseh vzorcih, vzeti iz etaže in razkopa ter na sestavljenih vzorcih

iz jedra vrtin vsebnosti K_2O , Na_2O , SiO_2 , Fe_2O_3 , Al_2O_3 , TiO_2 , MgO , CaO in izguba pri žarjenju. Sestavljeni vzorci iz jedra vrtin morajo biti:

– iz petih posameznih vzorcev – za nahajališča prve, druge in tretje skupine;

– iz desetih posameznih vzorcev – za nahajališča četrte skupine;

4. tehnološke lastnosti mineralne surovine morajo biti določene po 12. členu tega pravilnika na vzorcih, dobljenih iz kontrolnih etaž.

d) Razvrstitev zalog glinencev

83. člen

Za uvrstitev zalog glinencev v kategorije A, B in C_1 veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge glinencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo A določenih v tabeli 13 in upoštevajoč pogoje iz 2. do 4. točke 76. člena tega pravilnika;

b) pri ugotavljanju zalog glinencev kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge glinencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 13 in upoštevajoč pogoje iz 2. do 4. točke 76. člena tega pravilnika;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč za zaloge kategorije A, če imajo nahajališča stalno debelino in enakomerno kakovost in če ekstrapolirani bloki mejijo neposredno na bloke kategorije A, vendar največ do 30% razdalj, predpisanih za raziskovalna dela za kategorijo A v tabeli 13;

3. za kategorijo C_1 :

a) v kategorijo C_1 se uvrščajo zaloge glinencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C_1 v tabeli 13;

b) v kategorijo C_1 se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč zalog kategorije B, če imajo rudna telesa stalno debelino in enakomerno kakovost in če z ekstrapolacijo zajeti bloki mejijo neposredno na bloke kategorije B, vendar največ do 35% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 13.

11. Grafit

a) Razdelitev nahajališč grafita v skupine

84. člen

Po geoloških pogojih, obliki pojavljanja in razdelitvi grafitne substance, se nahajališča grafita uvrščajo v šest skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča metamornega tipa, ki ležijo v metamornih kamninah višje stopnje metamorfoze, plastnate ali lečaste oblike, dolge več deset metrov in debela nekaj metrov. Geološki pogoji pojavljanja so enostavni, nahajališča pa tektonsko v manjši meri porušena. Grafit je kristalast, enakomerno razdeljen, njegova vsebnost v rudi je pod 20%;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča, ki so po nastanku enakega tipa kot nahajališča prve skupine. Plasti in leče imajo manjše razsežnosti ali imajo obliko šlirov, žilic in nepravilno razmeščenosti marog in prepojin in v kamnini. Geološki pogoji pojavljanja so zapleteni;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča, ki pripadajo k nahajališčem metamornega tipa, ležijo pa v metamornih kamninah nizke stopnje metamorfoze, imajo plastnato obliko, so dolga več deset metrov in debela nekaj metrov. Geološki pogoji pojavljanja so enostavni. Grafit je kriptokristalast, amorfen in fino razpršen v kamnini. Vsebnost grafita v rudi je največkrat pod 20%;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča, ki so po nastanku enakega tipa kot nahajališča tretje skupine. Nastopajo v obliki vodoravnih, poševnih in nagubanih plasti in v obliki leč, dolgih več kot 30 m ter so spremenljive debeline. Geološki pogoji pojavljanja so zapleteni. Grafit je kriptokristalast, amorfen, njegova vsebnost v rudi nad 30%;

5. v peto skupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo osnovne lastnosti podobne nahajališčem četrte skupine, vendar so tektonsko močno porušena in nastopajo v obliki raztrganih plasti, leč, gnezd in drugih nepravilnih oblik. Geološki pogoji pojavljanja so zelo zapleteni;

6. v šesto skupino se uvrščajo nahajališča, ki nastopajo v obliki leč in v različnih nepravilnih oblikah. Geološki pogoji pojavljanja so zapleteni. Grafit je kristalast in endogenega izvora. Orudjenje pripada prepojninskemu tipu. Grafitna substanca je v osnovni kamninski gmoti nepravilno razdeljena v obliki šlirov in marog.

b) Raziskovanje nahajališč grafita

85. člen

Za raziskovanje nahajališč grafita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 14.

Tabela 14

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalje med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C_1	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva in tretja	– vrtanje	40	30	80	60	120	90
	– smerni hodniki	–	40	–	40	–	–
	– prečniki	25	–	50	–	–	–
Druga in četrta	– vrtanje	30	20	60	40	90	60
	– smerni hodniki	–	30	–	30	–	–
	– prečniki	20	–	40	–	–	–
Peta	– vrtanje	–	–	–	–	40	60
	– smerni hodniki	–	20	–	20	–	–
	– prečniki	20	–	40	–	–	–
Šesta	– nadkopi	40	–	–	–	–	–
	– smerni hodniki	–	15	–	15	–	30
	– prečniki	15	–	30	–	30	–
	– nadkopi	40	–	–	–	–	–

c) Določanje kakovosti zalog grafita

86. člen

Za določanje kakovosti zalog grafita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog grafita kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno pri vseh raziskovalnih delih, in sicer:

a) na jedru vrtnice na vsakem dolžinskem metru;

b) pri raziskovalnih rudarskih delih – z brazdo na razdalji do 5 m za nahajališča prve in tretje skupine oziroma na razdalji do 2 m za nahajališča druge, četrte, pete in šeste skupine;

2. delne kemične analize morajo biti opravljene na vseh vzorcih, vzetih iz jedra raziskovalnih vrtnic in raziskovalnih rudarskih del. Z delnimi kemičnimi analizami se ugotavlja vsebnost C in S;

3. popolne kemične analize morajo biti opravljene na sestavljenih vzorcih, ki sestojijo iz posameznih vzorcev, vzetih iz jedra vrtnic na dolžini 5 m. Pri raziskovalnih rudarskih delih so sestavljeni vzorci iz 5 zapored vzetih vzorcev;

4. s popolnimi kemičnimi analizami mora biti določena vsebnost C in S in napravljena analiza pepela ter z njo določiti: SiO₂, TiO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃, CaO, MgO in alkalij;

5. poleg analiz iz 2. do 4. točke tega člena mora biti preiskana mineralna in granulometrična sestava grafitne rude.

d) Razvrstitev zalog grafita

87. člen

Za uvrstitev zalog grafita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge grafita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 14, in sicer se:

– za prvo, drugo, tretjo in četrto skupino nahajališč raziskovalna dela izvajajo z vrtnjem, podatke pa preverjajo z raziskovalnimi rudarskimi deli v obsegu, ki znaša v primerjavi s skupno dolžino raziskovalnih vrtnic pri kategoriji A za nahajališča prve in tretje skupine najmanj 40%, za nahajališča druge in četrte skupine pa najmanj 50%;

– za peto in šesto skupino nahajališč se opravljajo raziskovanja z rudarskimi deli;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge grafita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 14, in sicer se:

– za prvo, drugo, tretjo in četrto skupino nahajališč raziskovalna dela izvajajo z vrtnjem, podatke pa preverjajo z raziskovalnimi rudarskimi deli v obsegu, ki znaša v primerjavi s skupno dolžino raziskovalnih vrtnic pri kategoriji B za nahajališča prve in tretje skupine najmanj 20%, za nahajališča druge in četrte skupine pa najmanj 40%;

– za peto in šesto skupino nahajališč se raziskovanja opravljajo z rudarskimi deli;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, določenih za zaloge kategorije A, če ima nahajališče stalno debelino in kakovost in če ekstrapolirani bloki neposredno mejijo na bloke zalog kategorije A, največ do 30% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za zaloge kategorije A;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge grafita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 14. Raziskovalna dela za prvo, drugo, tretjo, četrto in peto skupino nahajališč se izvajajo z vrtnjem, za šesto skupino pa z rudarskimi deli;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, določenih za zaloge kategorije B, če ima nahajališče stalno debelino in kakovost in če se z ekstrapolacijo zajeti bloki neposredno mejijo na bloke kategorije B, in sicer največ do 40% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 14.

12. Haloizit (halloysite)

a) Razdelitev nahajališč haloizita v skupine

88. člen

Po geoloških pogojih pojavljanja, velikosti in zapletenosti oblik in zgradbe, strukturno-tektonskih značilnostih, mineralni sestavi in značaju porazdelitve mineralnih sestavin se nahajališča haloizita uvrščajo v dve skupini:

1. v prvo skupino se uvrščajo lečasta ali žilna nahajališča, pri katerih so geološki pogoji pojavljanja enostavni in imajo enakomerno sestavo;

2. v drugo skupino se uvrščajo lečasta ali žilna nahajališča, pri katerih so geološki pogoji pojavljanja zapleteni in imajo neenakomerno sestavo.

b) Raziskovanje nahajališč haloizita

89. člen

Za raziskovanje nahajališč haloizita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtnja, raziskovalna rudarska dela in razkopi za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 15.

Tabela 15

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C
Prva	30	60	90
Druga	20	40	30

c) Določanje kakovosti zalog haloizita

90. člen

Za določanje kakovosti zalog haloizita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno na jedru raziskovalnih vrtnic in pri raziskovalnih rudarskih delih z brazdo v odsekih, dolgih do 1 m;

2. kemična sestava surovine mora biti ugotovljena z delnimi kemičnimi analizami na vsakem metru raziskovalnega dela in s popolnimi kemičnimi analizami sestavljenih vzorcev na vsakih 10 m raziskovalnega dela ali ob spremembi materiala;

3. mineralna sestava surovine mora biti ugotovljena na sestavljenih vzorcih, vzetih za popolne kemične analize;

4. tehnične lastnosti surovine morajo biti ugotovljene s preiskavami, in sicer za zaloge kategorij A in B v laboratorijskem in polindustrijskem obsegu, za zaloge kategorije C₁ pa v laboratorijskem obsegu.

d) Razvrstitev zalog haloizita

91. člen

Za uvrstitev zalog haloizita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge haloizita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtnja, raziskovalna rudarska dela in razkopi v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 15;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge haloizita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtnja, raziskovalna rudarska dela in razkopi v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 15;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, ugotovljenih za kategorijo A, za bloke,

ki mejijo na zaloge A, vendar največ do $\frac{1}{4}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 15;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge haloizita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtnjem in razkopi v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 15;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča, ugotovljenih za kategorijo B, za bloke, ki mejijo na zaloge kategorije B, vendar največ do $\frac{1}{4}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 15.

13. Hrizotilni azbest

a) Razdelitev nahajališč hrizotilnega azbesta v skupine

92. člen

Po morfološkem tipu in velikosti se nahajališča hrizotilnega azbesta uvrščajo v tri skupine:

Tabela 16

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– usek-etaža	30	–	30	–	60	–
	– vrtnje	100	60	100	60	200	100
	– rudarska dela	80	50	–	–	–	–
Druga	– usek-etaža	30	–	30	–	60	–
	– vrtnje	100	50	100	50	200	100
	– rudarska dela	60	50	–	–	–	–
Tretja	– usek-etaža	–	–	–	–	15	–
	– vrtnje	–	–	–	–	30	15
	– vpadniki	–	–	–	–	30	–

c) Določanje kakovosti zalog hrizotilnega azbesta

94. člen

Za določanje kakovosti zalog hrizotilnega azbesta veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje raziskovalnih rudarskih del in usekov-etaž mora biti opravljeno na orudenih površinah z brazdo, in sicer:

– pri nahajališčih mrežastega in usnjatega tipa hrizotilnega azbesta z brazdo, ki meri največ 4,0 x 0,2 x 0,5 m;

– pri nahajališčih z drobnimi žilicami v serpentinitu in z jasno omejenimi žilami morajo biti laboratorijske preiskave opravljene na vzorcih, vzeti z brazdo pravokotno na smer žil in drobnih žilic, razsežnosti brazde pa določene po debelini orudene površine. Za laboratorijske preiskave se jemlje najmanj 40 kg vzorcev;

2. vzorčevanje raziskovalnih vrtnj, pri katerih končni premer ne sme biti manjši kot 86 mm, mora biti opravljeno:

– pri nahajališčih mrežastega in usnjatega tipa na celotnem jedru vrtnje, po odsekih dolgih od 5 do 10 m;

– pri nahajališčih z jasno omejenimi žilami in drobnimi žilicami morajo biti laboratorijske preiskave opravljene na celotnem jedru. Količina vzorcev ne sme biti manjša kot 40 kg;

3. kakovost surovine mora biti določena po vsebini hrizotilnega azbesta v rudi, po dolžini vlakna in po njegovih fizikalno-mehanskih lastnostih:

– vsebina in dolžina vlakna (asortiment) hrizotilnega azbesta morata biti ugotovljeni s preiskavami v laboratorijskem, polindustrijskem in industrijskem obsegu;

– vsebina MgO, SiO₂, FeO in H₂O, ki v kemični sestavi hrizotilnega azbesta določajo njegove fizikalno-mehanske lastnosti, mora biti ugotovljena s kemičnimi analizami in laboratorijskimi preiskavami.

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča hrizotilnega azbesta z navadnimi in zapletenimi, jasno omejenimi žilami, z mrežastim tipom orudenja in drobnimi žilicami ter z zalogami nad 1.500.000 ton vlakna;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča hrizotilnega azbesta, v katerih nastopa mrežasti tip orudenja, deloma pa tudi drobne žilice, in nahajališča usnjatega hrizotilnega azbesta, z zalogami nad 1.000.000 ton vlakna;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča hrizotilnega azbesta, v katerih nastopa več posamičnih, jasno omejenih žil, z zalogami do 500.000 ton vlakna.

b) Raziskovanje nahajališč hrizotilnega azbesta

93. člen

Za raziskovanje nahajališč hrizotilnega azbesta veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 16.

d) Razvrstitev zalog hrizotilnega azbesta

95. člen

Za uvrstitev zalog hrizotilnega azbesta v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge hrizotilnega azbesta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 16;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

c) vsebina in dolžina vlakna hrizotilnega azbesta za kategorijo A se določata v industrijskem obsegu;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge hrizotilnega azbesta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 16;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč prve in druge skupine do $\frac{1}{4}$ razdalj med raziskovalnimi deli, določenih za kategorijo A v tabeli 16.

Pri ugotavljanju zalog kategorije B v nahajališčih tretje skupine ni dovoljena ekstrapolacija;

c) vsebina in dolžina vlakna hrizotilnega azbesta za kategorijo B se določata v laboratorijskem in polindustrijskem obsegu;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge hrizotilnega azbesta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 16;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča prve in druge skupine največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 16;

c) pri ugotavljanju zalog kategorije C₁ tretje skupine ni dovoljena ekstrapolacija;

d) vsebina in dolžina vlakna hrizotilnega azbesta za kategorijo C₁ se določata v laboratorijskem obsegu.

14. Kaolin in illit

a) Razdelitev nahajališč kaolina in illita v skupine

96. člen

Po velikosti, zapletenosti oblik, mineralni sestavi, značaju porazdelitve koristne sestavine in strukturno-tektonskih značilnostih se nahajališča kaolina in illita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo plastnata, lečasta ali žilna nahajališča stalne debeline in enakomerne mineralne sestave;

2. v drugo skupino se uvrščajo plastnata, lečasta ali žilna nahajališča spremenljive debeline in neenakomerne mineralne sestave;

3. v tretjo skupino se uvrščajo lečasta in žilna nahajališča spremenljive debeline in neenakomerne sestave, ki so bila s postrožno tektoniko razdeljena v manjše bloke.

b) Raziskovanje nahajališč kaolina in illita

97. člen

Za raziskovanje nahajališč kaolina in illita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtanja, raziskovalna rudarska dela in razkopi, za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 17.

Tabela 17

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	50	90	200
Druga	40	70	150
Tretja	25	50	100

c) Določitev kakovosti zalog kaolina in illita

98. člen

Za določanje kakovosti zalog kaolina in illita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. posamezni vzorci za določitev kakovosti morajo biti vzeti iz raziskovalnih del z brazdo, dolgo do 2 m;

2. preiskave morajo biti opravljene na posameznih kot tudi na sestavljenih vzorcih, ki se sestojijo iz posameznih vzorcev ali pa se na vsakih 50.000 ton zalog kaolina ali illita vzame po en sestavljeni vzorec;

3. preiskava kakovosti in uporabnosti kaolina in illita mora biti opravljena:

- a) z ugotovitvijo mineraloško-petrografskih značilnosti, in sicer:
 - s petrografskimi analizami – določitev petrografske sestave, modalne sestave težke in lahke frakcije ter granulometrične sestave;
 - z rentgenskimi analizami,
 - z diferencialno-termičnimi analizami,
 - s popolnimi kvantitativnimi silikatnimi analizami;

b) z ugotovitvijo kemičnih in fizikalno-kemičnih značilnosti: prostorninske in specifične teže, barve in vlage v naravnem stanju, stopnje beline, z določitvijo ostanka na situ z 10.000 luknjicami na cm² ter z ugotovitvijo njegove vsebnosti, z določitvijo vsebnosti vode za plastično obdelavo, karbonatne reakcije, navzočnosti topnih soli, krčenja pri 105 °C, prelomne trdnosti

v surovem stanju, poskusa žganja, plastičnosti, barelografije, temperature staljevanja in sintranja, analize krčenja, poskusa ekspaniranja in nepregornosti, za uporabo kaolina kot polnila pa tudi z določitvijo vsebnosti nevezane H₂O, topnih Mn, Fe in Cu ter sposobnosti lepljenja.

d) Razvrstitev zalog kaolina in illita

99. člen

Za uvrstitev zalog kaolina in illita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge kaolina in illita katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 17;

b) pri ugotavljanju zalog kaolina in illita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge kaolina in illita katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 17;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča kategorije A, vendar največ do 1/4 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji A v tabeli 17;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 17;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča kategorije B, vendar največ do 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji B v tabeli 17.

15. Karbonatne surovine za industrijske namene -dolomit, apnenec, kalcit in kreda-

a) Razdelitev nahajališč v skupine in podskupine

100. člen

Po genetskih značilnostih, velikosti in zapletenosti oblik se nahajališča dolomita, apnenca, kalcita in krede, v nadaljnjem besedilu: karbonatne surovine, uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna nahajališča, ki imajo obliko skladov ali vodoravnih do rahlo nagnjenih plasti, debela povprečno nad 25 m in z zalogami nad 30.000.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna nahajališča, usedline izvirov, infiltracijska, infiltracijsko-metasomatska in metamorfna nahajališča, ki imajo obliko plasti, nepravilnih gmot, leč, skladov in redkeje gnezd, debela povprečno od 8 do 25 m in z zalogami 10.000.000 do 30.000.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna nahajališča, usedline izvirov, infiltracijska, infiltracijsko-metasomatska, metamorfna in naplavinska nahajališča, ki imajo obliko plasti, nepravilnih gmot, leč, skladov, gnezd, žil – osamljenih ali v mreži, ali pa obliko klastičnega materiala iz karbonatnih kamnin – veliki bloki, neenakomerno sortiran prod in pesek, debela povprečno manj kot 8 m in vsebujoča od 1.000.000 do 10.000.000 ton zalog;

4. v četrto skupino se uvrščajo infiltracijsko-metasomatska, metamorfna in naplavinska nahajališča in usedline izvirov, ki imajo nepravilne oblike, kot tudi lečasto-gnezdasta in žilna nahajališča, ki so osamljena ali v mreži ali pa klastični material iz karbonatnih kamnin, debela povprečno manj kot 8 m in vsebujoča do 1.000.000 ton zalog.

Vsaka skupina iz prvega odstavka tega člena se deli glede na stalnost debeline, tektonsko porušenost, enakomerno kakovost in vsebino škodljivih sestavin v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča karbonatnih surovin, ki so tektonsko neporušena in imajo ustaljeno debelino rudnega telesa – debelina se postopno spreminja, s koeficientom variacije osnovnih sestavin manjšim od 80 in koeficientom enakomernosti večjim od 0,56 ter z nizko vsebnostjo škodljivih sestavin v mejah, ki jih določajo predpisi o standardih;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča karbonatnih surovin, ki so tektonsko porušena in imajo neenakomerno debelino rudnega telesa – debelina se hitro in pogosto spreminja, s koeficientom variacije osnovnih sestavin večjim od 80 in s koeficientom enakomernosti manjšim od 0,55, ki pa vsebujejo več škodljivih sestavin, kot jih dovoljujejo predpisi o standardih.

Tabela 18

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	160	320	480
	2. podskupina	80	160	240
Druga	1. podskupina	120	240	360
	2. podskupina	60	120	180
Tretja	1. podskupina	80	160	240
	2. podskupina	40	80	120
Četrta	1. podskupina	60	120	180
	2. podskupina	30	60	90

2. v vodoravnih ali do 30° nagnjenih plasti v nahajališčih morajo biti raziskovalne vrtnice, jaški in razkopi izvedeni po kvadratni mreži na največjih razdaljah med raziskovalnimi deli, ki so določene za posamezne kategorije po skupinah in podskupinah nahajališč v tabeli 18;

3. v nahajališčih, ki imajo obliko žil, leč ali plasti z nagibom nad 30°, morajo biti raziskovalna dela – vrtnice, jaški in razkopi izvedena:

a) po smeri – na največjih razdaljah, ki so določene za posamezne kategorije po skupinah in podskupinah nahajališč v tabeli 18;

b) po vpadu – na največ 1/2 razdalj, določenih v tabeli 18 za raziskovanje nahajališč po smeri, pri čemer smejo največje razdalje znašati:

- za kategorijo A do 40 m,
- za kategorijo B do 60 m,
- za kategorijo C₁ do 120 m;

4. v nahajališčih, v katerih se raziskovanja izvajajo z raziskovalnimi rudarskimi deli – smerni hodniki, prečniki, nadkopi, vpadniki, smejo največje razdalje med raziskovalnimi deli znašati:

- za kategorijo A do 40 m,
- za kategorijo B do 60 m,
- za kategorijo C₁ do 120 m;

c) Določitev kakovosti zalog karbonatnih surovin

102. člen

Za določanje kakovosti zalog karbonatnih surovin veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog nahajališč A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje se opravlja praviloma z brazdo oziroma izjemoma točkasto, in sicer:

a) vzorčevanje jedra vrtnice in vzorčevanje na odprtih presekih:

- pri nahajališčih prve podskupine vseh skupin v odsekih do 2 m;
- pri nahajališčih druge podskupine vseh skupin v odsekih do 1 m;

b) vzorčevanje pri raziskovalnih rudarskih delih in na površini terena se opravlja pri nahajališčih prve in druge podskupine vseh skupin v odsekih dolgih 2 m. Opravlja se brez presledka – vzorci se nadaljujejo drug za drugim;

2. delne kemične analize se opravljajo na vsakem posameznem vzorcu z določitvijo CaCO₃ in MgCO₃;

b) Raziskovanje nahajališč karbonatnih surovin

101. člen

Za raziskovanje nahajališč karbonatnih surovin veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli po smeri, za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 18.

Pri raziskovanju nahajališč karbonatnih surovin morajo biti izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. raziskovanja morajo biti izvedena v povezavi razkopov z raziskovalnim vrtnjem ali jaški, izjemno z raziskovalnimi rudarskimi deli in z neposrednim opazovanjem odprtih presekov;

3. popolne kemične analize se opravljajo na sestavljenem vzorcu z določitvijo CaO, SiO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃, MgO, SO₃, Na₂O, K₂O, MnO in P₂O₅, kar je odvisno od tega kaj zahtevajo predpisi o standardih;

4. sestavljeni vzorci so sestavljeni iz posameznih, po odsekih vzetih vzorcev, in sicer:

a) pri nahajališčih prve, druge in tretje skupine iz posameznih na 10 m vzetih vzorcev;

b) pri nahajališčih četrte skupine iz posameznih na 5 m vzetih vzorcev;

5. za vsako vrsto in tip surovine se opravljajo mineraloško-petrografske, rentgenske analize, po potrebi pa tudi diferencialno-termične preiskave, ugotavlja se vlaga, prostorninska teža in vse ostale fizikalno-mehanske lastnosti surovine;

6. tehnološke preiskave za ugotovitev uporabnosti surovine se opravljajo za zaloge kategorij A in B v laboratorijskem in polindustrialnem obsegu, in sicer:

a) če surovina po kakovosti v naravni obliki ustreza predpisom o standardih – v laboratorijskem obsegu;

b) če surovina po kakovosti v naravni obliki ne ustreza predpisom o standardih – v polindustrialnem obsegu.

d) Razvrstitev zalog karbonatnih surovin

103. člen

Za uvrstitev zalog karbonatnih surovin v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge karbonatnih surovin katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 18;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge karbonatnih surovin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 18;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

– pri nahajališčih prve podskupine, prve, druge in tretje skupine, če ekstrapolirani bloki mejijo naravnost z bloki kategorije B, ki so jim že določene meje največ do 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 18;

– pri nahajališčih prve podskupine četrte skupine in za druge podskupine vseh skupin ekstrapolacija ni dovoljena;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge karbonatnih surovin katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 18;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, če ekstrapolirani bloki mejijo naravnost z bloki zalog kategorije C₁, ki so jim že določene meje in sicer:

- pri prvi podskupini vseh skupin nahajališč – do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 18;
- pri drugi podskupini vseh skupin nahajališč – do 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 18;
- c) za naplavinjska nahajališča ni dovoljena ekstrapolacija.

16. Lončarske, keramične in proti ognju odporne gline

a) Razdelitev nahajališč lončarskih, keramičnih in proti ognju odpornih glin v skupine

104. člen

Po geoloških pogojih in načinu pojavljanja, zapletenosti zgradbe, velikosti, obliki, tektonski porušeni in tehnoloških značilnostih se nahajališča lončarskih, keramičnih in proti ognju odpornih glin, v nadaljnjem besedilu: gline uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča plastnate in lečaste oblike, stalne debeline in izenačene sestave z zalogami nad 1.500.000 ton, ki s postrudno tektoniko niso razdeljena na manjše bloke;

2. v drugo skupino se uvrščajo:

a) plastnata in lečasta nahajališča stalne debeline in enakomerne sestave z zalogami nad 1.500.000 ton, ki so s postrudno tektoniko razdeljena na bloke;

b) plastnata in lečasta nahajališča spremenljive debeline in neenakomerne sestave z zalogami nad 1.500.000 ton;

c) plastnata in lečasta nahajališča z zalogami od 500.000 do 1.500.000 ton;

3) v tretjo skupino se uvrščajo:

a) plastnata, lečasta in nepravilna nahajališča spremenljive debeline in neenakomerne sestave z zalogami od 500.000 do 1.500.000 ton;

b) plastnata, lečasta in nepravilna nahajališča z zalogami do 500.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč glin

105. člen

Za raziskovanje nahajališč glin veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – raziskovalna vrtnja, plitvi jaški in raziskovalna rudarska dela za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 19.

Tabela 19

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	100	200	400
Druga	50	100	200
Tretja	25	50	100

c) Določanje kakovosti zalog glin

106. člen

Za določanje kakovosti zalog glin veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev zalog kategorije A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. posamezni vzorci za določitev kakovosti glin morajo biti pri raziskovalnih delih odvzeti z brazdo dolgo do 2 m;

2. gline morajo biti analizirane:

a) na posameznih vzorcih: poskus žganja, reakcija na karbonate, določitev krčenja pri sušenju na 105 °C in žganju, določitev

ostanka in ugotovitev njegove vsebnosti na situ z 10.000 luknjicami na cm².

b) na sestavljenih vzorcih, ki jih sestavlja več posameznih vzorcev ali na sestavljenih vzorcih vzetih po eden na vsakih 50.000 ton zalog;

3) kakovost in uporabnost glin mora biti preiskana:

a) z ugotovitvijo mineraloško-petrografskih značilnosti, in sicer:

- s petrografsko analizo-določitev petrografske sestave, modalne sestave težke in lahke frakcije in granulometrične sestave,
- z rentgensko analizo,
- z diferencialno-termično analizo,
- s popolno kvantitativno silikatno analizo;

b) z ugotovitvijo kemičnih in fizikalno-kemičnih značilnosti, in sicer: prostorninska in specifična teža, vlaga v naravnem stanju in ostanka na situ z 10.000 luknjicami na cm² ter z ugotovitvijo njegove vsebnosti, krčenja pri 105 °C, prelomne trdnosti v surovem stanju, poskusa žganja, plastičnosti, temperature staljevanja in sintranja, analize krčenja in nepregornosti, če pa se glina uporablja kot polnilo, tudi vsebnosti nevezane H₂O, topnega Mn, Fe in Cu in sposobnosti lepljenja.

d) Razvrstitev zalog glin

107. člen

Za uvrstitev zalog v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge glin katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo A v tabeli 19;

b) v kategorijo A se uvrščajo tudi zaloge glin, ki so bile ugotovljene v bloku nahajališča, pri katerem so bile oblike z vseh štirih strani določene z raziskovalnimi rudarskimi deli, izvedenimi na razdaljah, ki znašajo za vse skupine nahajališč največ 40 m;

c) pri nahajališčih glin, ki se izkoriščajo, se uvrščajo v zaloge kategorije A tudi zaloge, ki ležijo med fronto dnevnega kopa in prvo vrsto raziskovalnih vrtin, če znaša razdalja med fronto dnevnega kopa in prvo vrsto vrtin za vse skupine nahajališč, do 50 m;

d) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B in C₁:

V kategoriji B in C₁ se uvrščajo zaloge glin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo B in C₁ v tabeli 19.

Pri ugotavljanju zalog kategorije B je dovoljena ekstrapolacija za 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli predpisanih v tabeli 19.

Pri ugotavljanju zalog kategorije C₁ je dovoljena ekstrapolacija za ¼ največjih razdalj med raziskovalnimi deli predpisanih v tabeli 19.

17. Kositer

a) Razdelitev nahajališč kositra v skupine

108. člen

Po genetskih značilnostih se nahajališča kositra uvrščajo v dve skupini:

1. V prvo skupino se uvrščajo primarna nahajališča kositra, ki se po velikosti, oblikovnih in genetskih značilnostih, spremenljivosti debeline in porazdelitve koristnih mineralov uvrščajo v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča sorazmerno enostavne sestave, stalne debeline in enakomerne porazdelitve kositra, s koeficientom variacije do 100. V prvo podskupino spadajo velika žilna in plastnata nahajališča kositra;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča zapletene sestave, nestalne debeline, neenakomerne porazdelitve kositra, s koeficientom variacije od 100 do 150. Drugi podskupini pripadajo

srednja in majhna nahajališča prve podskupine ter žilnega tipa in brečastih con;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo nahajališča zelo zapletene sestave, spremenljive debeline in neenakomerne porazdelitve kositra, s koeficientom variacije nad 150. Tretji podskupini pripadajo majhna nahajališča žilnega tipa in brečastih con ter cevasta, lečasta in gnezdasta nahajališča;

2. v drugo skupino se uvrščajo kositrove naplavine, ki se po velikosti, oblikovnih značilnostih, elementih nastanka, spremenljivosti debeline in porazdelitvi koristnih mineralov uvrščajo v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo velika nahajališča kositra stalne debeline, z ravno podlago in enakomerno porazdelitvijo kositra. Produktivna peskasto-prodna plast je litološko jasno ločena od krovnine. Koristni minerali so ločeni in dobro zaobljeni. Prvi podskupini pripadajo velike aluvialne naplavine in terase velikih rek, katerih doline so široke in dobro razvite. Zaloge nahajališč prve podskupine presegajo 6 milijonov m³;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča velikih do srednje velikih razsežnosti, spremenljive debeline, neenakomerne porazdelitve kositra, neravne podlage in nahajališča v dolinah z večjim padcem. Produktivna plast ni jasno ločena od krovnine. Koristni minerali so različno zaobljeni in marsikdaj zraščeni z minerali jalovine. Drugi podskupini pripada večina velikih in srednje velikih naplavin in rečnih teras. Zaloge nahajališč druge podskupine znašajo od 3 do 6 milijonov m³;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo majhne naplavine, gnezdate žepne in kraške naplavine nestalnih razsežnosti, neenakomerne porazdelitve kositra, neravne podlage in strmega padca. Produktivna plast se izloča po podatkih vzorčevanja. Zrna kositra in drugih mineralov so različno zaobljena, s pogostimi pojavi velikih kristalov in zrn, zraščeni z jalovino. Tipična nahajališča tretje podskupine so aluvialne in terasne naplavine oziroma aluvialne in deluvialne zemljine v območjih produktivnih vulkanogeno-intruzivnih kompleksov. Zaloge nahajališč tretje podskupine znašajo do 3 milijone m³.

b) Raziskovanje nahajališč kositra

109. člen

Za raziskovanje nahajališč kositra veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 20.

Tabela 20

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
			Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
			po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	1. podskupina	– rudarska dela – vrtine	60 –	50 –	120 100	100 100	– 200	– 200
	2. podskupina	– rudarska dela – vrtine	– –	– –	120 100	50 50	120 200	100 50
	3. podskupina	– rudarska dela – vrtine	– –	– –	– –	– –	80 80	50 50
			med črtami	med deli	med črtami	med deli	med črtami	med deli
Druga	1. podskupina	– vrtine (rudarska dela)	200	20	400	40	800	40
	2. podskupina	– vrtine (rudarska dela)	–	–	200	20	400	40
	3. podskupina	– vrtine (rudarska dela)	–	–	–	–	200	20

Poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena morajo biti pri raziskovanju nahajališč prve, druge in tretje podskupine druge skupine izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da se pri raziskovalnem vrtnju uporablja udarno vrtnje s premerom, ki ne sme biti manjši od 100 mm;

2. da se z raziskovalnimi deli zanesljivo ugotavljajo oblika in pogoji nastanka nahajališča, kot tudi narava podlage, pri čemer morajo dati raziskovalna dela za natančnejšo določitev meja nahajališča na raziskovalnih presekih in izven meja nahajališča, na katerih je treba ugotoviti smer, debelino in širino naplavine z najmanj enimi do tremi. raziskovalnimi deli, negativne rezultate na obeh straneh;

3. da se raziskovanja opravljajo z raziskovalnim vrtnjem, v okviru bilančnih zalog pa izvajajo kontrolna raziskovalna dela – jaški, razkopi v obsegu, ki ne sme biti manjši kot 10% skupne globine vrtni.

c) Določanje kakovosti zalog kositra

110. člen

Za določanje kakovosti zalog kositra veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za prvo skupino nahajališč za zaloge kategorij A, B in C₁:

a) pri vsakem nahajališču morajo biti glede na zapletenost sestave rude določeni način vzorčevanja, razdalja med vzorci in optimalno število vzorcev;

b) pri vseh poskusih mora biti določena skupna vsebina kositra. Če je bila z mineraloškim analizami ugotovljena navzočnost stanina, je priporočljiva sistematična določitev sulfidnega in oksidnega kositra s kemičnimi analizami;

c) s podrobnimi mineraloškim analizami mora biti vsestransko preučen kositer – mera in oblika zrn in agregatov, značaj zraščanja z drugimi minerali idr. ter ugotovljeni elementi za kvantitativno kemično in spektralno analizo;

d) kontrolne analize morajo biti opravljene na 5 do 10% vseh vzorcev;

e) glede na vsebino kositra in drugih koristnih sestavin, kot so volfram, tantal, niobij idr. ter škodljivih sestavin, kot so svinec, cink, antimon, arsen, bismut idr., morata biti natančno ugotovljeni struktura rude in velikost zrn minerala kositra;

f) ustrezne tehnološke preiskave morajo biti opravljene v vseh fazah geoloških raziskovanj v laboratorijskem, polindustrijskem in industrijskem obsegu, pri čemer morajo biti zanesljivo ugotovljeni koeficienti izkoristljivosti kositra za lahko, nad 85%, srednje, od 70 do 85% in težko obogatljive od 65 do 70% vrste rud;

g) pri analiziranju kompleksnih nahajališč je treba vsebi-
no drugih koristnih mineralov preračunati na osnovno surovino
– minerale kositra;

2. za drugo skupino nahajališč:

a) za zaloge kategorij A in B prve in druge podskupine:

– se v humusnem pokrovu produktivne plasti opravlja vzor-
čevanje, če se v njem ugotovi navzočnost kositra;

– se vzorču na vsakih 0,5 metrov jedra vrtnice ali raziskovalne-
ga rudarskega dela. Posamezen vzorec sestoji iz celotnega jedra
vrtnice ali iz materiala, dobljenega z izbijanjem brazde (0,5 x 0,2 x
0,05 m) v raziskovalnem rudarskem delu;

– se sistematično določa prostorninski in utežni del vzorcev,
ki bodo izpirani;

– iz vzorcev, vzetih v raziskovalnem rudarskem delu, se do-
ločajo fizikalno-mehanske lastnosti peščeno-prodnatega materiala
– granulometrična sestava in koeficienti zaglinjenosti, kamnitosti,
rahlosti, v zimskem času pa tudi koeficient zaledenosti;

– po rezultatih vzorčevanja iz kontrolnih raziskovalnih rudar-
skih del se določajo popravni koeficienti za debelino produktivnega
horizonta in vsebina koristnih mineralov, ki se uporabljajo pri izra-
čunu rudnih zalog;

– vsebina mineralov kositra v izpirku se ugotavlja s količinsko
mineraloško analizo in izraža v utežnem razmerju, pri stalni mine-
ralni sestavi pa v prostorninskem razmerju;

– kontrola rezultatov mineraloških analiz se opravlja s kvanti-
tativnimi kemičnimi analizami v obsegu od 2 do 3% od opravljenih
mineraloških analiz;

– pri analizah zalog je treba podati vsebino posameznih kori-
stnih mineralov, pri tem pa skupno vsebino koristnih mineralov po
vrednosti preračunati na kasiterit;

– tehnološke preiskave se opravljajo v laboratorijskem, polin-
dustrijskem in industrijskem obsegu v vseh fazah geoloških razisko-
vanj. S tehnološkimi preiskavami mora biti ugotovljena granulome-
trična sestava in zaglinjenost peskov kot tudi možnost pridobivanja
kasiterita in drugih koristnih mineralov izpiralnih napravah;

b) za zaloge kategorije C₁ prve, druge in tretje podskupine;

– se vzorčevanje opravlja na vsakem dolžinskem metru jedra
raziskovalne vrtnice oziroma raziskovalnega rudarskega dela;

– zagotovljeni morajo biti zanesljivi podatki o fizikalno-mehan-
skih lastnostih naplavine, o petrološki in mineralni sestavi naplavine
ter o značaju koristnih mineralov, njihovi porazdelitvi in vsebini.

d) Razvrstitev zalog kositra

111. člen

Za uvrstitev zalog kositra v kategorije A, B in C₁ veljajo določ-
be členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo:

– zaloge kositra v nahajališčih prve podskupine prve skupine,
katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi
deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za zaloge kategorije A
v tabeli 20;

– zaloge kositra v nahajališčih prve podskupine druge skupi-
ne, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnimi vrtnami
v mejah največjih razdalj, predpisanih za zaloge kategorije A v
tabeli 20. Kontrola raziskovalnih vrtn se opravlja z raziskovalnimi
rudarskimi deli na razdaljah, predpisanih za raziskovalna vrtanja
v nahajališčih prve podskupine in sicer v obsegu, ki je določen v
3. točki 102. člena tega pravilnika. Za zaloge kategorije A mora
biti ugotovljen hidrogeološki in hidrološki režim naplavine oziroma
vodna bilanca za vse letne čase;

b) v kategorijo A se ne uvrščajo nahajališča druge in tretje
podskupine iz prve in druge skupine;

c) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapo-
lacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo:

– zaloge kositra prve in druge podskupine prve skupine na-
hajališč, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnimi
rudarskimi deli in raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj,
predpisanih za kategorijo B v tabeli 20;

– zaloge kositra prve in druge podskupine druge skupine,
katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem
v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 20.
Za kontrolna raziskovalna dela veljajo določbe 3. točke 102. člena
tega pravilnika. Za kategorijo B mora biti ugotovljen hidrološki in
hidrogeološki režim naplavine oziroma vodna bilanca za vse letne
čase;

b) v kategorijo B se ne uvrščajo nahajališča tretje podskupine
in prve ter druge skupine;

c) pri ugotavljanju zalog kategorije B ni dovoljena ekstrapo-
lacija;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge kositra prve, druge in
tretje podskupine prve skupine nahajališč, katerih razsežnosti so
bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki
so predpisane za kategorijo C₁ v tabeli 20, in sicer se:

– pri nahajališčih prve podskupine se meje določajo z razi-
skovalnimi vrtnami;

– pri nahajališčih druge in tretje podskupine se meje določajo
z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnimi vrtnami;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge nahajališč kositra prve,
druge in tretje podskupine druge skupine, katerih razsežnosti so
bile ugotovljene z raziskovalnimi vrtnami v mejah največjih razdalj,
predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 20;

c) v zaloge kategorije C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z
ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja, in sicer:

– pri nahajališčih prve podskupine prve skupine, če so zaloge
kategorije C₁ neposreden podaljšek zalog kategorije A, največ do 1/4
razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanimi za prvo podskupino
prve skupine zalog kategorije A;

– pri nahajališčih prve in druge podskupine prve skupine, če
so zaloge kategorije C₁ neposreden podaljšek zalog kategorije B,
največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za prvo in
drugo podskupino prve skupine zalog kategorije B;

– pri nahajališčih prve, druge in tretje podskupine prve sku-
pine največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za
prvo, drugo in tretjo podskupino prve skupine zalog kategorije C₁
v tabeli 20;

– pri nahajališčih druge skupine – prva, druga in tretja pod-
skupina z ekstrapolacijo po raziskovalnih črtah – širini rudnega te-
lesa in po smeri največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, pred-
pisanih za ustrezne podskupine zalog kategorije C₁ v tabeli 20.

18. Kremenov pesek in kremenov prod

a) Razdelitev nahajališč kremenovega peska in kremenovega
proda v skupine in podskupine

112. člen

Nahajališča kremenovega peska in kremenovega proda, ki
pripadajo po nastanku sedimentnemu tipu, se razvrščajo po obliki,
velikosti in sestavi v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo plastnata nahajališča izenače-
ne debeline nad 10 m z zalogami nad 3.000.000 ton, ki so prizadeta
s postrudno tektoniko in erozijo;

2. v drugo skupino se uvrščajo plastnata nahajališča izenače-
ne debeline od 5 do 10 m z zalogami od 1.000.000 do 3.000.000
ton, ki so manj erodirana in niso prizadeta s postrudno tektoniko;

3. nahajališča prve in druge skupine se glede na enakomer-
nost porazdelitve stranskih sestavin in sortiranost zrn delijo v dve
podskupini:

a) v prvo podskupino prve in druge skupine se uvrščajo na-
hajališča pri katerih je porazdelitev stranskih sestavin enakomerna,
sortiranost zrn pa dobra;

b) v drugo podskupino prve in druge skupine se uvrščajo
nahajališča, pri katerih je porazdelitev stranskih sestavin neena-
komerna in sortiranost zrn slaba;

4. v tretjo skupino se uvrščajo plastnata, lečasta ali nepra-
vilna nahajališča, neenakomerne debeline pod 5 m, z zalogami
manjšimi kot 1.000.000 ton; prizadeta so s postrudno tektoniko in
močnejše erodirana; porazdelitev stranskih sestavin je neenakomer-
na, sortiranost zrn pa slaba.

b) Raziskovanje nahajališč kremenovega peska in kremenovega proda

113. člen

Za raziskovanje nahajališč kremenovega peska in kremenovega proda veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli -raziskovalna vrtanja, razkopi, useki in jaški za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 21.

Tabela 21

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	60	120	240
	2. podskupina	50	100	200
Druga	1. podskupina	50	100	200
	2. podskupina	40	80	160
Tretja		30	60	120

Pri raziskovanju nahajališč z raziskovalnim vrtanjem mora biti zadoščeno naslednjim pogojem:

1. raziskovalno vrtanje skozi mineralno surovino mora biti izvedeno brez izplake ali z dvojno jedrno cevjo;
2. odstotek vzetega jedra mora znašati najmanj 85% od vsakega dolžinskega dela od 3 do 6 m pri vrtanju skozi mineralno surovino.

c) Določanje kakovosti zalog kremenovega peska in kremenovega proda

114. člen

Za določanje kakovosti zalog kremenovega peska in kremenovega proda veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno pri vseh raziskovalnih delih – raziskovalno vrtanje, razkopi, useki in jaški;
2. razdalja med posameznimi vzorci je odvisna od enakomernosti porazdelitve stranskih sestavin in sortiranosti kremenovih zrn in mora znašati:

Tabela 22

Stopnja enakomernosti porazdelitve	Koeficient variacije stranskih sestavin		Stopnja sortiranosti kremenovih zrn	Razdalja med vzorci v m
	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃		
Enakomerna	do 50	do 70	1 do 2,12	5
Neenakomerna	nad 50	nad 70	več kot 2,12	2

3. za vse posamezne vzete vzorce morajo biti opravljene delne kemične analize;

4. popolne kemične analize morajo biti opravljene na sestavljenih vzorcih, ki se sestojijo iz 10 posamezno vzetih vzorcev za vsak naravni tip ali industrijsko vrsto mineralne surovine;

5. s kemičnimi analizami morajo biti določene vse koristne in škodljive sestavine, kar je odvisno od namena izkoriščanja surovine v industrijske namene;

6. če je surovina namenjena za izkoriščanje v industriji ognjeodpornega materiala, steklarski industriji, elektroindustriji ali gradbeništvu, morajo biti osnovne sestavine določene po predpisih o standardih;

7. če ima surovina poseben namen, za katerega ni predpisan standard, morajo biti osnovne sestavine določene v skladu s splošnimi predpisi o standardih;

8. prostorninska teža surovine mora biti določena za vsak naravni tip mineralne surovine, in sicer:

a) pri nahajališčih z enakomerno porazdelitvijo – na 5 vzorcih,

b) pri nahajališčih z neenakomerno porazdelitvijo – na 10 vzorcih.

d) Razvrstitev zalog kremenovega peska in kremenovega proda

115. člen

Za uvrstitev zalog kremenovega peska in kremenovega proda v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika; pri tem se v te kategorije uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli -vrtanje, razkopi, useki in jaški v mejah največjih razdalj, predpisanih posebej za kategorije A, B in C₁ v tabeli 21.

19. Kremenove surovine -kremen, kvarcit, kremenovi peščenjaki in roženci-

a) Razdelitev nahajališč kremenovih surovin v skupine

116. člen

Po genetskih značilnostih, velikosti, obliki in kemično-mineralni sestavi se nahajališča kremenovih surovin uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča kremenovih peščenjakov in kvarcitov enakomerne debeline in kemično-mineralne sestave, pri katerih zaloge presegajo 1.000.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča kremenovih peščenjakov, kvarcitov, pegmatitskih žil in leč enakomerne debeline in kemično-mineralne sestave, pri katerih znašajo zaloge od 500.000 do 1.000.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča kremenovih peščenjakov, pegmatitskih žil in leč neenakomerne debeline in spremenljive kemično-mineralne sestave, pri katerih znašajo zaloge od 300.000 do 500.000 ton;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča kremenovih surovin neenakomerne debeline in izrazito spremenljive kemično-mineralne sestave, pri katerih znašajo zaloge do 200.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč kremenovih surovin

117. člen

Za raziskovanje nahajališč kremenovih surovin veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 23.

Tabela 23

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	50	100	150
Druga	40	80	120
Tretja	30	60	90
Četrta	25	50	75

c) Določanje kakovosti zalog kremenovih surovin

118. člen

Za določanje kakovosti zalog kremenovih surovin veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vsebnost kremenja v rudi mora biti določena z analizami iz vzorcev, vzetih z brazdo dolgo do 2 m;

2. za vse posamezne vzorce mora biti določen SiO₂. Ostale sestavine morajo biti določene po ustreznih predpisih o standardih na sestavljenih vzorcih, ki se sestojijo iz 10 posameznih vzorcev.

d) Razvrstitev zalog kremenovih surovin

119. člen

Za uvrstitev zalog kremenovih surovin v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge kremenovih surovin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 23. Zaloge kategorije A pri nahajališčih prve

in druge skupine se ugotavljajo z raziskovalnim vrtnjem, pri tretji in četrti skupini pa z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) pri določanju meja zalog kategorije A ekstrapolacija ni dovoljena;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge kremenovih surovin katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo B v tabeli 23. Zaloge kategorije B pri nahajališčih prve in druge skupine se ugotavljajo z raziskovalnim vrtnjem, pri nahajališčih tretje in četrte skupine pa z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč največ do 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanimi za ustrezno skupino v kategoriji A v tabeli 23;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge kremenovih surovin katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtnjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 23;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč največ do 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino za kategorijo B v tabeli 23.

20. Kromit

a) Razdelitev nahajališč kromita v skupine

120. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih značilnostih in porazdelitvi mineralne sestavine se nahajališča kromita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo velika nahajališča enostavne zgradbe, ki merijo po smeri od 300 do 800 m in imajo stalno debelino. Porazdelitev koristne sestavine je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 40;

2. v drugo skupino se uvrščajo velika nahajališča zapletene zgradbe, ki merijo po smeri nad 300 m in imajo nestalno debelino, ki so tektonsko razdeljena na ločene bloke, dolge tudi nad 50 m. Porazdelitev koristne sestavine je neenakomerna in določena s koeficientom variacije do 100;

3. v tretjo skupino se uvrščajo manjša nahajališča ploščaste, lečaste, včasih tudi gnezdate in stebraste oblike, ki merijo po smeri od 10 do 300 m in imajo zelo spremenljivo debelino ter so tektonsko razdeljena na majhne bloke. Porazdelitev koristne sestavine je zelo neenakomerna in določena s koeficientom variacije do 150.

b) Raziskovanje nahajališč kromita

121. člen

Za raziskovanje nahajališč kromita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za B in C₁ kategoriji zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 24.

c) Določanje kakovosti zalog kromita

122. člen

Za določanje kakovosti zalog kromita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem mora biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ pri vseh vzetih vzorcih določena vsebina Cr₂O₃, FeO in SiO₂, pri sestavljenih vzorcih pa tudi vsebina Fe₂O₃, Al₂O₃, MgO, CaO, S in P. Po potrebi se določajo še druge navzoče sestavine.

Tabela 24

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m			
		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– rudarska dela	80	40	120	60
	– vrtanje	60	30	80	40
Druga	– rudarska dela	60	30	120	60
	– vrtanje	40	20	60	40
Tretja	– rudarska dela	–	–	50	20
	– vrtanje	–	–	–	–

d) Razvrstitev zalog kromita

123. člen

Za uvrstitev zalog kromita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge kromita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) pri ugotavljanju zalog kromita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge kromita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 24;

b) pri ugotavljanju zalog kromita kategorije B ni dovoljena ekstrapolacija;

3) za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge kromita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 24;

b) v zaloge kategorije C₁ se uvrščajo tudi zaloge kromita, dobljene z ekstrapolacijo zalog kategorije B izven ugotovljenih meja nahajališča največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 24.

21. Lojavec in pirofilita

a) Razdelitev nahajališč lojevca in pirofilita v skupine in podskupine

124. člen

Po nastanku se nahajališča lojevca in pirofilita uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča lojevca, nastala iz serpentina;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča lojevca, nastala iz dolomita;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča lojevčevega skrilavca;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča pirofilita.

Po strukturno-oblikovnih značilnostih, velikosti in gospodarskem pomenu se deli vsaka skupina nahajališč iz prvega odstavka tega člena v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko plasti in žil, katerih zaloge presegajo 500.000 ton, pri katerih se kakovost spreminja do 10%, tektonsko pa niso porušena ali so zelo malo porušena;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko enakomerno debelih plasti, katerih zaloge znašajo od 100.000 do 500.000 ton, pri katerih se kakovost spreminja do 20%, tektonsko pa so ali niso porušena;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo manjša nahajališča, ki imajo obliko enakomerno ali neenakomerno debelih plasti, žil in leč, katerih zaloge znašajo do 100.000 ton, pri katerih se kakovost spreminja več kot za 20%, tektonsko pa so ali niso porušena.

b) Raziskovanje nahajališč lojevca in pirofilita

125. člen

Za raziskovanje nahajališč lojevca in pirofilita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 25.

c) Določanje kakovosti zalog lojevca in pirofilita

126. člen

Za določanje kakovosti zalog lojevca in pirofilita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. kakovost surovine mora biti določena s preiskavo kemične in mineralne sestave ter s preiskavo lastnosti, ki so pomembne za uporabo surovine v industriji papirja, barv, lakov, gumija, keramike, razstreliv, tkanin, kozmetike, insekticidov idr.;

2. razdalje med vzorci morajo znašati:
– pri nahajališčih prve in druge podskupine vseh skupin – do 5 m;
– pri nahajališčih tretje podskupine vseh skupin – do 3 m.

d) Razvrstitev zalog lojevca in pirofilita

127. člen

Za uvrstitev zalog lojevca in pirofilita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo A v tabeli 25;

Tabela 25

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	40	80	120
	2. podskupina	30	60	120
	3. podskupina	20	40	60
Druga	1. podskupina	50	100	150
	2. podskupina	40	80	120
	3. podskupina	30	60	90

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Tretja	1. podskupina	60	120	180
	2. podskupina	50	100	150
	3. podskupina	40	80	120
Četrta	1. podskupina	50	100	150
	2. podskupina	40	80	120
	3. podskupina	30	60	90

b) za nahajališča prve in druge podskupine vseh skupin se zaloge ugotavljajo z raziskovalnim vrtnjem ali s kombinacijo raziskovalnih vrtnj in raziskovalnih rudarskih del;

c) za nahajališča tretje podskupine vseh skupin se zaloge ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli;

d) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 25. Zaloge kategorije B v nahajališčih posameznih skupin in podskupin se ugotavljajo z enako vrsto raziskovalnih del kot zaloge kategorije A;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, če bloki ekstrapoliranih zalog neposredno mejijo z bloki ugotovljenih zalog kategorije A, in sicer:

– pri nahajališčih, ki se izkoriščajo, do $\frac{1}{2}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za posamezne skupine in podskupine v kategoriji A v tabeli 25;

– pri nahajališčih, ki se raziskujejo, do $\frac{1}{3}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za posamezne skupine in podskupine v kategoriji B v tabeli 25;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 25;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, če bloki ekstrapoliranih zalog neposredno mejijo z bloki ugotovljenih zalog kategorije B, in sicer:

– pri nahajališčih, ki se izkoriščajo – do $\frac{1}{2}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za posamezne skupine in podskupine kategorije B v tabeli 25;

– pri nahajališčih, ki se raziskujejo – do $\frac{1}{3}$ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za posamezne skupine in podskupine kategorije B v tabeli 25.

22. Magnezit

a) Razdelitev nahajališč magnezita v skupine in podskupine

128. člen

Po genetskih in strukturno-oblikovnih značilnostih ter po velikosti in porazdelitvi škodljivih sestavin – SiO₂ in CaO se nahajališča magnezita uvrščajo v tri skupine:

1. prva skupina nahajališč magnezita se deli v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča žilnih magnezitov, tektonsko neporušenih, z zalogami nad 500.000 ton rude, z žilo dolgo nad 500 m in debelo nad 2,5 m, z enakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije do 100;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča sedimentnih magnezitov, plastnate ali lečaste oblike, tektonsko malo porušena, z zalogami nad 1.000.000 ton rude, s površino nad 100.000 m² in z debelino nad 3 m, z enakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije do 100;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo infiltracijska nahajališča magnezita mrežaste oblike in zapletene zgradbe, tektonsko neporušena, z zalogami nad 5.000.000 m³ rude, ki vsebuje nad 15% magnezita, s površino nad 50.000 m² in z debelino nad 30 m;

2. druga skupina nahajališč magnezita se deli v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo žilna nahajališča, tektonsko malo porušena, z zalogami od 100.000 do 500.000 ton, z žilo dolgo od 200 do 500 m in debelo od 1 do 2,5 m, z neenakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije do 150;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča sedimentnega magnezita, tektonsko porušena, z zalogami od 100.000 do 300.000 ton, s površino od 10.000 do 100.000 m² in debelino od 1 do 3 m, z neenakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije do 150;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo infiltracijska nahajališča magnezita mrežaste oblike in zapletene zgradbe, z zalogami od 1.000.000 do 5.000.000 m³, ki vsebuje od 8 do 15% magnezita, s površino od 10.000 do 50.000 m² in debelino od 10 do 30 m;

3. tretja skupina nahajališč magnezita se deli v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča žilne oblike, tektonsko močnejše porušena, z zalogami od 100.000 ton, z žilami dolgimi do 200 m in debelimi do 1 m, z zelo neenakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije nad 150;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča sedimentnega tipa, tektonsko zelo porušena, z zalogami do 300.000 ton, s površino do 10.000 m² in debelino do 1 m, z zelo neenakomerno porazdelitvijo škodljivih sestavin, ki je določena s koeficientom variacije nad 150;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo infiltracijska nahajališča mrežaste oblike in zapletene zgradbe, z zalogami do 1.000.000 m³, ki vsebuje do 8% magnezita, s površino do 10.000 m² in debelino do 10 m.

b) Raziskovanje nahajališč magnezita

129. člen

Za raziskovanje nahajališč magnezita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 26.

Nahajališča magnezita prve podskupine iz prve, druge in tretje skupine se raziskujejo praviloma z razkopi, raziskovalnim vrtnjem in raziskovalnimi rudarskimi deli.

Nahajališča magnezita druge in tretje podskupine iz prve, druge in tretje skupine se raziskujejo z razkopi in raziskovalnim vrtnjem.

c) Določanje kakovosti zalog magnezita

130. člen

Za določanje kakovosti zalog magnezita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorije A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

Tabela 26

Skupina in podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva skupina						
1. podskupina	–	40 do 50	80		160	40 do 50
2. podskupina	50	–	100	40 do 50	200	–
3. podskupina	25	–	50	–	100	–
Druga skupina						
1. podskupina	–	–	60	40 do 50	120	40 do 50
2. podskupina	25	–	50	–	100	–
3. podskupina	25	–	50	–	100	–
Tretja skupina						
1. podskupina	–	–	–	–	60	40 do 50
2. podskupina	–	–	25	–	50	–
3. podskupina	–	–	25	–	50	–

1. način in gostota vzorčevanja morata biti naslednja:

a) pri nahajališčih prve skupine:

– prva podskupina: v raziskovalnih rudarskih delih po presekih na razdaljah 10 m, z metodo brazde v odsekih po 5 m;

– druga in tretja podskupina: v raziskovalnih rudarskih delih po presekih na razdaljah 10 m, z metodo brazde v odsekih po 2 m;

b) pri nahajališčih druge skupine:

– prva podskupina: v raziskovalnih rudarskih delih po presekih na razdaljah 5 m, z metodo brazde v odsekih po 2 m;

– druga podskupina: v raziskovalnih rudarskih delih po presekih na razdaljah 5 m, z metodo brazde v odsekih po 1 m;

– tretja podskupina: s črtno metodo v odsekih po 10 m, z merjenjem vseh žil v jedru vrtine in z določitvijo utežnega odstotka magnezita v rudi;

c) pri nahajališčih tretje skupine:

– prva in druga podskupina: z metodo brazde v odsekih po 1 m;

– tretja podskupina: s črtno metodo v odsekih po 5 m, z merjenjem vseh žil v jedru vrtine in z določitvijo utežnega odstotka magnezita v rudi;

2. za vse vzorce morajo biti določene sestavine magnezita po predpisih o standardih oziroma v skladu v skladu s splošnimi predpisi o standardih;

3. tehnološke lastnosti rude in tehnološki podatki za pridobivanje magnezitovega koncentrata morajo biti ugotovljeni:

a) za zaloge kategorij A in B v polindustrijskem obsegu;

b) za zaloge kategorije C₁ v laboratorijskem obsegu oziroma po analogiji s tehnološkimi preiskavami, opravljenimi za kategoriji A in B.

d) Razvrstitev zalog nahajališča magnezita

131. člen

Za uvrstitev zalog magnezita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge magnezita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 26;

b) za nahajališča prve podskupine prve skupine se zaloge ugotavljajo z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 26;

c) pri ugotavljanju zalog magnezita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge magnezita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo B v tabeli 26;

b) za nahajališča prve podskupine prve in druge skupine se zaloge ugotavljajo:

– z raziskovalnimi rudarskimi deli,

– s povezavo raziskovalnega vrtnja in raziskovalnih rudarskih del, če so bile v raziskovanem nahajališču ugotovljene zaloge kategorije A;

c) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge nahajališč prve in druge skupine, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja največ za 1/4 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezne skupine in podskupine v kategoriji A v tabeli 26;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge magnezita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 26;

b) za nahajališča prve podskupine iz tretje skupine se zaloge ugotavljajo in njihove meje določajo z raziskovalnimi rudarskimi deli;

c) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča največ za 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino kategorije B v tabeli 26.

23. Mangan

a) Razdelitev nahajališč mangana v skupine

132. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovanih značilnostih in porazdelitvi mineralnih surovin se nahajališča mangana uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča mangana, ki imajo obliko plasti in leč stalne smeri in vpada in vsebujejo več kot 5 milijonov ton rude. Porazdelitev mangana ter drugih koristnih in škodljivih sestavin je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 50. Porudna tektonika ni izražena;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča mangana, ki imajo obliko plasti in leč s postopnimi spremembami oblik po smeri in vpadu ter vsebujejo od 2 do 5 milijonov ton rude. Porazdelitev mangana ter drugih koristnih in škodljivih sestavin je neenakomerna in določena s koeficientom variacije do 150. Porudna tektonika je šibkeje izražena, brez pomembnejšega vpliva na nepretrganost rudnega telesa;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča mangana nepravilnih oblik s pogostimi spremembami po smeri in vpadu, ki vsebujejo manj kot 2 milijona ton rude. Porazdelitev mangana ter drugih koristnih in škodljivih sestavin je izrazito neenakomerna in določena s koeficientom variacije nad 120. Porudna tektonika je močno izražena.

b) Raziskovanje nahajališč mangana

133. člen

Za raziskovanje nahajališč mangana veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 27.

Tabela 27

Vrsta raziskovalnih del/skupina	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m								
	Kategorija A			Kategorija B			Kategorija C ₁		
	Prva	Druga	Tretja	Prva	Druga	Tretja	Prva	Druga	Tretja
A. Za ugotovitev površine nahajališča (vodoravne razdalje)									
– hodniki	80	60	40	100	80	60	150	120	100
– hodniki in vrtine	70	50	30	80	60	50	120	100	80
– vrtine	–	–	–	60	50	40	100	80	60
B. Za ugotovitev nepretrganosti nahajališča (vodoravne razdalje)									
– nadkopi, vpadniki in jaški	120	100	80	150	120	100	–	–	–
– nadkopi, vpadniki, jaški in vrtine	110	90	70	130	110	90	–	–	–
– vrtine	100	80	60	120	100	80	–	–	–
C. Razdalje med horizonti	60	50	40	60	50	40	60	50	40

c) Določanje kakovosti zalog mangana

134. člen

Za določanje kakovosti zalog mangana veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. razdalja med vzorci za kemične analize iz raziskovalnih rudarskih del je odvisna od koeficienta variacije porazdelitve mangana ter drugih koristnih in škodljivih sestavin v rudnem telesu in znaša:

- za koeficient variacije do 50 – 5 do 10 metrov;
- za koeficient variacije do 120 – 2 do 5 metrov;
- za koeficient variacije nad 120 – 1 do 2 metra;

2. vzorce za kemične analize iz raziskovalnih vrtin je treba jemati ne glede na koeficient variacije z vsakega dolžinskega metra orudenega dela;

3. za vse vzorce mora biti ugotovljena vsebina Mn, Fe, P in SiO₂, za sestavljene vzorce tudi Al₂O₃ in CaCO₃, po potrebi pa tudi drugih navzočih sestavin;

4. mineralna sestava nahajališča mora biti določena do stopnje, ki omogoča izločitev in ugotovitev vseh zastopanih naravnih tipov orudenja-oksidi, karbonatni idr.

d) Razvrstitev zalog mangana

135. člen

Za uvrstitev manganovih zalog v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in pa naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge mangana, katerih razsežnost v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo A v tabeli 27. Nepretrganost nahajališča je lahko ugotovljena samo z raziskovalnim vrtanjem;

b) pri ugotavljanju manganovih zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge mangana, katerih razsežnost v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 27;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

- za nahajališče, ki se izkorišča do ½ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 27;
- za nahajališče, ki se raziskuje, do ¼ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 27;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge mangana, katerih razsežnost v nahajališču skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 27;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

- za nahajališče, ki se izkorišča, do 3/5 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 27;
- za nahajališče, ki se raziskuje, do 2/5 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 27;

24. Molibden

a) Razdelitev nahajališč molibdena v skupine

136. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih značilnostih, tipu orudenja in enakomernosti porazdelitve koristnih sestavin se nahajališča molibdena uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča, ki so žilnega tipa, v obliki oblike leče ali čoka, v katerih je zgradba enostavna, debelina stalna in porazdelitev koristnih sestavin enakomerna, določena s koeficientom variacije do 100;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča, ki so žilnega tipa, v obliki leče ali čoka, v katerih je zgradba zapletena, debelina nestalna in porazdelitev koristnih sestavin neenakomerna, določena s koeficientom variacije do 150;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča, ki so žilnega tipa, v obliki leče, čoka ali gnezda, imajo zelo zapleteno zgradbo in spremenljivo debelino ter izrazito neenakomerno porazdelitev koristnih prvin, določeno s koeficientom variacije nad 150.

b) Raziskovanje nahajališč molibdena

137. člen

Za raziskovanje nahajališč molibdena veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 28.

c) Določanje kakovosti zalog molibdena

138. člen

Za določanje kakovosti zalog molibdena veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za vsako nahajališče morata biti eksperimentalno določena način vzorčevanja in razdalja med vzorci;

Tabela 28

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– prečniki	60	–	–	–	–	–
	– nadkopi	120	–	–	–	–	–
	– vrtine	–	–	100	100	200	200
	– horizonti	–	80	–	–	–	–
Druga	– prečniki	–	–	60	–	–	–
	– nadkopi	–	–	120	–	–	–
	– vrtine	–	–	60	60	120	120
	– horizonti	–	–	–	80	–	–
Tretja	– prečniki	–	–	–	–	20	–
	– nadkopi	–	–	–	–	80	50
	– vrtine	–	–	–	–	80	80
	– horizonti	–	–	–	–	–	80

2. kontrolno vzorčevanje in preveritev natančnosti rezultatov morata biti opravljena v eksperimentalno določenem obsegu;

3. pri vseh vzorcih mora biti določena vsebina molibdena in drugih koristnih sestavin, pri sestavljenih vzorcih pa tudi vsebina sekundarnih in spremljajočih sestavin;

4. ugotovljene morajo biti tehnološke lastnosti rude vseh navzočih vrst in tipov.

d) Razvrstitev zalog molibdena

139. člen

Za nahajališča prve skupine se ugotavljajo zaloge kategorij A, B in C₁, za nahajališča druge skupine zaloge kategorij B in C₁, za nahajališča tretje skupine pa zaloge molibdena kategorije C₁.

Za uvrstitev zalog molibdena v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge molibdena, katerih razsežnosti v nahajališčih prve skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih v prvi skupini za kategorijo A v tabeli 28;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge molibdena, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 28, in sicer se:

– pri prvi skupini nahajališč rudni pojavi raziskujejo in njihove meje določajo z raziskovalnimi vrtinami;

– pri drugi skupini nahajališč rudni pojavi raziskujejo in njihove meje določajo s povezanimi raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnimi vrtinami;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih mej nahajališča največ do ¼ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 28;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge molibdena, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 28, in sicer se:

– nahajališča prve in druge skupine raziskujejo in njihove meje določajo z raziskovalnimi vrtinami;

– nahajališča tretje skupine raziskujejo in njihove meje določajo z raziskovalnimi rudarskimi deli in raziskovalnimi vrtinami;

b) v vrsto C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih mej rudnega telesa, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B prve in druge skupine po smeri in po vpadu nahajališča do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih v ustreznih skupinah nahajališč za kategorijo C₁ v tabeli 28;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁ največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih z ustreznih skupinah nahajališč za kategorijo C₁ v tabeli 28.

25. Naravni kamen

-arhitektonski okrasni kamen, arhitektonski gradbeni kamen-

a) Razdelitev nahajališč naravnega kamna

140. člen

Po vrsti kamnin, obliki pojavljanja, velikosti in poškodovanosti kamninske gmote zaradi tektonskih premikov ter po hidrotermalnem procesu in drugih vplivih se nahajališča naravnega kamna uvrščajo v šest skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki tvorijo sedimentne kamnine. Nastopajo v obliki plasti ali leč. So velikih razsežnosti in vsebujejo nad 600.000 m³ zalog. Obseg tektonskih premikov je neznatno in ne vpliva bistveno na izkoriščanje;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki tvorijo sedimentne kamnine. Nastopajo v obliki plasti ali leč, so majhnih razsežnosti in vsebujejo do 500.000 m³ zalog. S tektonskimi premiki so neznatno prizadeta brez vpliva na izkoriščanje.

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki tvorijo metamorfne kamnine. Nastopajo v obliki leč, so velikih razsežnosti in vsebujejo nad 500.000 m³ zalog, lahko pa so tudi manjših razsežnosti z zalogami pod 500.000 m³. Prizadetost s tektonskimi premiki je neznatna in je možno pridobiti nad 15% surovih blokov;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki imajo enako obliko in velikost kot nahajališča tretje skupine. S tektonskimi premiki je nahajališče močnejše prizadeto in je možno pridobiti do 15% surovih blokov;

5. v peto skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki tvorijo magmatske kamnine. Nastopajo v obliki leč oziroma gnezd in v drugih nepravilnih oblikah. So velikih razsežnosti in vsebujejo nad 400.000 m³ zalog, lahko pa so tudi manjša z zalogami pod 400.000 m³. S tektonskimi premiki, hidrotermalnimi procesi in drugimi vplivi, je nahajališče manj prizadeto in je možno pridobiti več kot 10% surovih blokov;

6. v šesto skupino se uvrščajo nahajališča naravnega kamna, ki imajo enako obliko in velikost kot nahajališča pete skupine. S tektonskimi premiki ter z delovanjem hidrotermalnih procesov in drugih škodljivih vplivov je nahajališče precej prizadeto in je možno pridobiti manj kot 10% surovih blokov.

b) Raziskovanje nahajališč naravnega kamna

141. člen

Za raziskovanje nahajališč naravnega kamna veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer morajo biti za ugotovitev in uvrstitev zalog v kategorije A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. največje razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne skupine nahajališč so podane v tabeli 29;

2. raziskovalno vrtnanje za ugotovitev zalog nahajališč vseh skupin mora biti izvedeno po kvadratni mreži in ustrezati razdaljam, podanim v tabeli 29;

Tabela 29

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	100	200	300
Druga	80	160	240
Tretja	70	150	220
Četrta	60	120	180
Peta	60	120	190
Šesta	50	100	150

3. poskusna eksploatacijska dela na ustrezni etaži morajo biti izvedena na krajih, na katerih je ohranjenost kamnine približna njeni povprečni ohranjenosti. Etaže se izvajajo v obsegu, ki za majhna nahajališča ne sme biti manjši kot 250 m³ oziroma za velika nahajališča ne manjši od 400 m³ kamnine, in to brez humusa in poškodovanih delov na površju. Razsežnost etaže mora biti tako izbrana, da vstopa njeno čelo v zdravo kamnino z višine najmanj 3 m;

4. opravljene so lahko tudi geofizikalne raziskave.

c) Določanje kakovosti zalog naravnega kamna

142. člen

Za določanje kakovosti zalog naravnega kamna veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za vzorčevanje nahajališča mora biti izbran način, ki ustreza pogojem pojavljanja in načinu preiskovanja fizikalno-mehanskih lastnosti in mineraloško-petrografskih značilnostih naravnega kamna;

2. vzorci za popolne preiskave fizikalno-mehanskih lastnosti morajo biti vzeti z najmanj dveh krajev v raziskovalnem delu nahajališča. Če vsebuje raziskovani del več kot 1.000.000 m³ zalog, je treba vzeti tri vzorce; če je v rudnem telesu dvojce ali več vrst naravnega kamna, mora biti število vzorcev večje;

3. vzorci za delne fizikalno-mehanske preiskave morajo biti vzeti iz jedra vrtin. Z vsako vrsto naravnega kamna se jemlje najmanj en vzorec;

4. fizikalno-mehanske lastnosti morajo biti na vseh vzorcih preiskane po predpisih o standardih;

5. v izdelani poskusni eksploatacijski etaži morajo biti podrobno izmerjene vse razpoke in razdalje med njimi, izdelan strukturni načrt v merilu 1:1000 in ugotovljena možnost obstoja določene količine blokov;

6. za naravni kamen pridobljen iz poskusne eksploatacijske etaže, morajo biti:

– izmerjene razsežnosti blokov, preračunanih na pravilne oblike;

– bloki uvrščeni v razrede po predpisih o standardih in izračunan odstotek izkoriščenosti pri eksploataciji;

7. vzorci za tehnološke preiskave morajo biti vzeti z odbiranjem povprečnega vzorca in najmanj dveh blokov najmanjših razsežnosti 0,4 m³, ki imata pravilno paralelopipedno obliko;

8. tehnološke preiskave morajo biti opravljene po režimu redne proizvodnje oziroma vsi vzeti vzorci razrezani v plošče, debele 2,5 cm, razbrušeni, razžagani in polirani. Analizirano mora biti obnašanje naravnega kamna pri obdelavi in izračunan odstotek izkoriščenosti surovih blokov.

d) Razvrstitev zalog naravnega kamna

143. člen

Za uvrstitev zalog naravnega kamna v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge naravnega kamna, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 29;

b) pri ugotavljanju zalog naravnega kamna kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge naravnega kamna, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 29;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A, ki sme dosegaati največ 30% razdalj, predpisanih za raziskovalna dela pri zalogah kategorije A v tabeli 29, pri čemer morajo biti za ekstrapolacijo izpolnjeni še naslednji pogoji:

– da ima naravni kamen stalno debelino ter enakomerne poškodbe in mora segati izven meja blokov kategorije A;

– z ekstrapolacijo dobljeni bloki morajo mejiti neposredno na bloke zalog kategorije A;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge naravnega kamna, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 29;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije B, ki sme dosegaati največ 20% razdalj, predpisanih za raziskovalna dela pri zalogah kategorije B v tabeli 29, pri čemer morajo biti za ekstrapolacijo izpolnjeni še naslednji pogoji:

– da ima nahajališče stalno debelino ter enakomerne poškodbe kamnine in mora segati izven meja blokov kategorije B;

– da z ekstrapolacijo dobljeni bloki mejijo neposredno na bloke zalog kategorije B.

26. Natrijeve soli

a) Razdelitev nahajališč natrijevih soli v skupine in podskupine

144. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih, genetskih in tektonskih značilnostih ter po porazdelitvi koristne sestavine se nahajališča natrijevih soli uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča velikih razsežnosti in zalog, ki so diapirsko oblikovana in imajo zelo zapleteno tektoniko. Prva skupina nahajališč se deli v dve podskupini, in sicer:

a) prva podskupina – diapiriti in solni čoki so pravilne oblike z enakomerno porazdelitvijo koristnih prvin in z manj zapleteno tektoniko;

b) druga podskupina – diapiriti in solni čoki so nepravilne oblike, z neenakomerno porazdelitvijo koristnih sestavin in z zapleteno tektoniko;

2. v drugo skupino se uvrščajo plastovita nahajališča, pri katerih se velikost spreminja v širokih merilih. Tektonske razmere so izrazite. Druga skupina nahajališč se deli v dve podskupini, in sicer:

a) prva podskupina – nahajališča so pravilno plastovita, sorazmerno stalne oblike, rahlo nagubanih plasti in enakomerne porazdelitve koristnih sestavin;

b) druga podskupina – nahajališča so nestalne oblike, nepravilnih in zelo nagubanih plasti, pri katerih so možne tudi podvojitve zaradi poglobljenih ali prevrnjenih gub in neenakomerne porazdelitve koristnih sestavin;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča nepravilne oblike, nestalne plastovitosti, z zelo nagubanimi plastmi, ki so tektonsko poškodovana ter imajo neenakomerno porazdelitev koristnih sestavin.

b) Raziskovanje nahajališč natrijevih soli

145. člen

Za raziskovanje nahajališč natrijevih soli veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 30.

Tabela 30

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
			Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	– rudarska dela – vrtanje	500 300	1.000 600	– 1.200
	2. podskupina	– rudarska dela – vrtanje	400 200	800 400	– 800
Druga	1. podskupina	– rudarska dela – vrtanje	300 150	600 300	– 600
	2. podskupina	– rudarska dela – vrtanje	200 100	400 200	– 400
Tretja	–	– rudarska dela – vrtanje	100 50	200 100	– 200

c) Določanje kakovosti zalog natrijevih soli

146. člen

Za določanje kakovosti zalog natrijevih soli veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da je bila v odstotkih izračunana povprečna vsebina natrijevih soli v nahajališču iz podatkov o dolžinskem deležu jalovine, dobljenih s kartiranjem po debelini, pri čemer so bili izločeni jalovi vložki, debeli nad 5 cm;

2. da je bila v odstotkih izračunana povprečna vsebina natrijevih soli in drugih spremljajočih sestavin iz podatkov o utežnem deležu natrijeve soli in spremljajočih sestavin, ki so bile dobljene z vzorčevanjem natrijevih soli pri raziskovalnih delih z brazdo po debelini nahajališča;

3. pri vzorčevanju z brazdo mora biti brazda dolga 1 m, razdalje med brazdami pa so odvisne od enakomernosti porazdelitve natrijevih soli v nahajališču in morajo znašati:

- a) pri prvi skupini nahajališč:
 - za prvo podskupino – do 50 m;
 - za drugo podskupino – do 20 m;
- b) pri drugi skupini nahajališč:
 - za prvo podskupino – do 25 m;
 - za drugo podskupino – do 10 m;
- c) pri tretji skupini nahajališč – do 5 m;

4. če se v nahajališču natrijevih soli v krajših presledkih nahajajo tudi plasti sadre, anhidrita, laporja in druge, morajo biti razdalje med brazdami manjše od razdalj iz tretje točke in morajo biti določene eksperimentalno;

5. pri vseh vzetih vzorcih morajo biti določeni Na, Ca, Mg, Cl, SO₄, CO₃, H₂O in netopni ostanek.

d) Razvrstitev zalog natrijevih soli

147. člen

Za uvrstitev zalog natrijevih soli v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in pa naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge natrijevih soli, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalno vrtanje ali raziskovalna rudarska dela oziroma njihova povezava v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A določenih v tabeli 30;

b) v kategorijo A se uvrščajo tudi zaloge nahajališč prve podskupine prve in druge skupine, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, največ do ¼ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino kategorije A v tabeli 30;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge natrijevih soli, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli – raziskovalno vrtanje ali raziskovalna rudarska dela oziroma njihova povezava v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 30;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, in sicer:

– pri nahajališčih prve podskupine prve in druge skupine največ do ½ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino v kategoriji B v tabeli 30;

– pri nahajališčih druge podskupine prve in druge skupine največ do ¼ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino v kategoriji B v tabeli 30;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge natrijevih soli, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 30;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališč, in sicer:

– pri nahajališčih prve podskupine prve in druge skupine največ do ½ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino kategorije C₁,

– pri nahajališčih druge podskupine prve in druge skupine največ do ¼ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino kategorije C₁.

27. Nikelj in kobalt

a) Razdelitev nahajališč niklja in kobalta v skupine in podskupine

148. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovanih in fizikalno-kemičnih značilnostih in po porazdelitvi mineralnih sestavin se nahajališča niklja in kobalta uvrščajo v tri skupine:

1. V prvo skupino se uvrščajo nahajališča silikatnih rud niklja in kobalta, v katerih sta nikelj in kobalt vezana na silikatno združbo mineralov. Nahajališča niklja in kobalta prve skupine se delijo v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo velika nahajališča, ki vsebujejo nad 75.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je enostavna, porudne tektonike pa ni. Porazdelitev niklja in kobalta je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 80;

b) v drugo podskupino se uvrščajo srednja nahajališča, ki vsebujejo od 25.000 do 75.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je zapletena in porudna tektonika jasna. Porazdelitev niklja in kobalta je srednje enakomerna in določena s koeficientom variacije do 120;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo majhna nahajališča, ki vsebujejo do 25.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je zapletena, porudna tektonika pa zelo močna. Porazdelitev niklja in kobalta je neenakomerna in določena s koeficientom variacije nad 120;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča oksidnih rud niklja in kobalta, v katerih sta nikelj in kobalt vezana na mineralno združbo železovih oksidov. Nahajališča niklja in kobalta druge skupine se delijo v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo velika nahajališča, ki vsebujejo nad 500.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je enostavna in porudne tektonike ni. Porazdelitev niklja in kobalta je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 80;

b) v drugo podskupino se uvrščajo srednja nahajališča, ki vsebujejo od 100.000 do 500.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je zapletena in porudna tektonika jasna. Porazdelitev niklja in kobalta je srednje enakomerna in določena s koeficientom variacije do 120;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo majhna nahajališča, ki vsebujejo do 100.000 ton kovinskega niklja. Oblika nahajališča je zapletena, porudna tektonika je močno izražena. Porazdelitev niklja in kobalta je neenakomerna in določena s koeficientom variacije nad 120;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča sulfidnih rud niklja in kobalta, v katerih sta nikelj in kobalt vezana na sulfidno združbo mineralov. Nahajališča niklja in kobalta tretje skupine se delijo v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo velika nahajališča, ki vsebujejo nad 200.000 ton niklja. Oblika nahajališča je enostavna in porudna tektonika ni. Porazdelitev niklja in kobalta je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 80;

b) v drugo podskupino se uvrščajo srednja nahajališča, ki vsebujejo od 50.000 do 200.000 ton niklja. Oblika nahajališča je zapletena in porudna tektonika jasna. Porazdelitev niklja in kobalta je srednje enakomerna in določena s koeficientom variacije do 120;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo majhna nahajališča, ki vsebujejo do 50.000 ton niklja. Oblika nahajališča je zapletena, porudna tektonika pa močna. Porazdelitev niklja in kobalta je neenakomerna in določena s koeficientom variacije nad 120.

b) Raziskovanje nahajališč niklja in kobalta

149. člen

Za raziskovanje nahajališč niklja in kobalta veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 31.

c) Določanje kakovosti zalog niklja in kobalta

150. člen

Za določanje kakovosti zalog niklja in kobalta veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. razdalja med vzorci za kemične analize iz raziskovalnih rudarskih del je odvisna od koeficienta variacije porazdelitve niklja in kobalta v nahajališču in znaša:

- za koeficient variacije do 80 – do 3 m;
- za koeficient variacije do 120 – do 2 m;
- za koeficient variacije nad 120 – do 1 m;

2. vzorce jedra raziskovalnih vrtin je treba ne glede na koeficient variacije jemati z vsakega dolžinskega metra rudnega odseka;

3. pri raziskovalnih rudarskih delih, s katerimi se preverja raziskovalno vrtanje v rudi, se vzorčuje isti del rude, ki je bil vzorčevan iz jedra vrtine, dolžina vzorčevanega odseka pa je identična z dolžino vzorčevanega odseka iz vrtine;

Tabela 31

Skupina/podskupina	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva skupina 1. podskupina	– vrtanje – rudarska dela	25 X 25 enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	50 X 50 –	100 X 100 –
	– vrtanje – rudarska dela	25 X 25 enakomerna preveritev 50% jedra vrtin v rudi	25 X 25	50 X 50 –
	– rudarska dela	–	enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	–
Druga skupina 1. podskupina	– vrtanje – rudarska dela	50 X 50 enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	100 X 100	200 X 200 –
	– vrtanje – rudarska dela	25 X 25 enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	50 X 50 –	100 X 100 –
	– vrtanje – rudarska dela	– –	25 X 25 enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	50 X 50 –
Tretja skupina 1. podskupina	– vrtanje – rudarska dela	50 X 50 enakomerna preveritev 25% jedra vrtin v rudi	50 X 50	100 X 100 –
	– rudarska dela in vrtanje	višinska razlika med horizonti 25 m; nepretrganost rude med horizonti se preverja z vrtanjem na razdalji 50 m po smeri	višinska razlika med horizonti 50 m; nepretrganost rude med horizonti se preverja z vrtanjem na razdalji 100 m po smeri	višinska razlika med horizonti 100 m
	– vrtanje – rudarska dela	25 X 25 enakomerna preveritev 50% jedra vrtin v rudi	25 X 25 –	50 X 50 –
2. podskupina	– rudarska dela in vrtanje	višinska razlika med horizonti 25 m; nepretrganost rude med horizonti se preverja z vrtanjem na razdalji 25 m po smeri	višinska razlika med horizonti 50 m; nepretrganost rude med horizonti se preverja z vrtanjem na razdalji 50 m po smeri	višinska razlika med horizonti 50 m
	– vrtanje – rudarska dela	–	25 X 25 enakomerna preveritev 50% jedra vrtin v rudi	25 X 25 –
3. podskupina	– rudarska dela in vrtanje	–	višinska razlika med horizonti 25 m; nepretrganost rude med horizonti se preverja z vrtanjem na razdalji 25 m po smeri	višinska razlika med horizonti 25 m

4. vzorec za določitev prostorninske teže ne sme biti manjši od 1 m³. Vzorci morajo biti v nahajališču enakomerno razporejeni. En vzorec se jemlje na 50.000 do 100.000 t rude. Prostorninska teža se določa v naravnem stanju za vsako vrsto mineralne surovine;

5. pri vseh vzorcih je treba določiti vsebino niklja in kobalta pri čemer se:

a) v nahajališčih prve skupine določa tudi vsebina SiO₂, Fe₂O₃, MgO, CaO in Al₂O₃, pri kompozitnih vzorcih pa tudi sestavine v odvisnosti od tehnologije predelave rude;

b) v nahajališčih druge skupine določa pri kompozitnih vzorcih tudi vsebina Cr, S, P, SiO₂, MgO in CaO;

c) v nahajališčih tretje skupine določa pri kompozitnih vzorcih tudi vsebina Cu, Au, Pt, As, Ag, Zn, Bi in Sb;

d) v nahajališčih vseh treh skupin ugotavlja pri sestavljenih vzorcih tudi vsebina Pb in po potrebi še vsebina drugih prvin;

e) mineralna sestava določa do stopnje, ki omogoča izločitev in ugotovitev vseh zastopanih naravnih tipov orudjenja – silikatni, sulfidni idr.

d) Razvrstitev zalog niklja in kobalta

151. člen

Za uvrstitev zalog niklja in kobalta v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge niklja in kobalta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo A v tabeli 31;

b) pri ugotavljanju zalog niklja in kobalta kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge niklja in kobalta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 31;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B ustrezne skupine in podskupine;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge niklja in kobalta, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 31;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča do dolžine razdalj med raziskovalnimi deli za kategorijo C₁ ustrezne skupine in podskupine.

28. Oljni (bituminozni) skrilavci

a) Razdelitev nahajališč oljnih (bituminoznih) skrilavcev v skupine in podskupine

152. člen

Po velikosti in geološki zapletenosti se nahajališča oljnih (bituminoznih) skrilavcev, v nadaljnjem besedilu skrilavci uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev enostavne geološke zgradbe, horizontalnih ali rahlo, do 15° nagnjenih plasti, velikih razsežnosti, z zalogami, ki presegajo 50 milijonov ton. Nahajališča so, tektonsko malo porušena, geosinklinalna in kontinentalna -brakična in jezerska, večjega obsega;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev zapletene geološke zgradbe, blago nagubanih oblik, porušena s prelomi in razdeljena na večje samostojne bloke, s plastmi, nagnjenimi več kot 20°, in z zalogami do 50 milijonov ton. Po nastanku pripadajo skupini geosinklinalnih in kontinentalnih nahajališč;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev zelo zapletene geološke zgradbe, tektonsko prizadeta, razdeljena s prelomi v več manjših samostojnih blokov, ki so premaknjeni in različno usmerjeni, s plastmi, nagnjenimi več kot 45°, in z zalogami pod 50 milijonov ton.

Glede na spremenljivost debeline in kakovosti plasti ali skladovnic skrilavcev se deli vsaka skupina nahajališč iz prvega odstavka tega člena v tri podskupine;

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev s stalno debelino in stalno kakovostjo plasti na večjem prostranstvu. Srednja vsebnost katrana iz skupne organske snovi skrilavcev presega 6%, njihova kalorična vrednost pa presega 6,0 MJ/kg;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev s srednje spremenljivo debelino in kakovostjo plasti ali skladovnic. Srednja vsebnost katrana iz skupne organske snovi skrilavcev znaša manj kot 6%, njihova kalorična vrednost pa dosega 3,8 MJ/kg;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo nahajališča skrilavcev z zelo spremenljivo debelino in zelo spremenljivo kakovostjo plasti. Srednja vsebnost katrana iz skupne organske snovi skrilavcev presega 6%, vsebnost žvepla v katranu je nižja od 2%.

Debelina plasti oziroma skladovnic skrilavcev je pri vseh skupinah in podskupinah nahajališč iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko: majhna – od 1 do 10 m, srednja – od 10 do 30 m in velika – nad 30 m.

b) Raziskovanje nahajališč skrilavcev

153. člen

Nahajališča skrilavcev se raziskujejo z raziskovalnimi deli, opredeljenimi v členih 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtnja in rudarska dela za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 32.

Tabela 32

Skupina in podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri
Prva skupina						
1. podskupina	500	500	1000	1000	2000	2000
2. podskupina	250	250	500	500	1000	1000
3. podskupina	125	125	250	250	500	500
Druga skupina						
1. podskupina	250	500	500	1000	1000	2000
2. podskupina	125	250	250	500	500	1000
3. podskupina	62,5	125	125	250	250	500
Tretja skupina						
1. podskupina	125	250	250	500	500	1000
2. podskupina	62,5	125	125	250	250	500
3. podskupina	v eksploataciji	v eksploataciji	60,5	125	125	250

c) Določanje kakovosti zalog skrilavcev

154. člen

Za določanje kakovosti zalog skrilavcev veljajo skupna merila, ki so navedena v členih 10 do 12 tega pravilnika, pri tem mora biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁:

1. pri raziskovalnih rudarskih delih opravljeno vzorčevanje plasti ali skladovnic skrilavcev z brazdo. Pri tem mora biti v smernih hodnikih brazda dolga najmanj 3 m, vzorci pa vzeti na razdaljah 20 m. V prečnikih morajo biti plasti vzorčevane po vsej dolžini prečnika, pri tem pa mora biti skupni oziroma kompozitni vzorec vzet v presledkih pod 0,50 m, skupaj z jalovimi vložki, ki so tanjši od 0,10 m. Če je jalovi neorganski kamninski material kot vložek v plasti skrilavcev debelejši od 0,10 m, se pri vzorčevanju odvzame, koristna debelina plasti pa se za toliko zmanjša;

2. pri raziskovalnih vrtnah opravljeno kompletno vzorčevanje plasti ali paketov skrilavcev skupaj s tankimi, do 0,10 m debelimi jalovimi vložki, po manevrih po dolžini jedrne cevi. Skupni oziroma kompozitni vzorec mora biti vzet v presledkih do 1 m, če je plast skrilavcev homogena. Jalovi vložki, ki so debelejši od 0,10 m, se pri vzorčevanju odvzamejo, koristna debelina skrilavčeve plasti pa se za toliko zmanjša;

3. opravljena karotaza na vseh raziskovalnih vrtnah;

4. ugotovljen genetski tip skrilavcev – sapropelski ali sapropelsko-humitni, glede na izvor in sestavo organske snovi in stopnjo metamorfoze;

5. ugotovljene kvalitativne in tehnološke lastnosti skrilavcev, in sicer:

- odstotek organske snovi,
- vsebnost katrana,
- jamska vlaga,
- vsebnost žvepla,
- toplotna vrednost,
- elementna sestava in tip kerogena,
- vsebnost redkih in slednih prvin,
- vsebnost radioaktivnih prvin v skrilavcih in okolnih kamninah,

i) sestava pepela skrilavcev: SiO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃, CaO, MgO, K₂O, Na₂O, P₂O₅, SO₃ in drugih primesti ter topnost pepela: T₀ – T₁, T₂ in T₃;

j) pojava plinov v skrilavcih, sestava plinov, prostorninska teža in toplotna vrednost;

k) industrijska klasifikacija skrilavcev po energetskih, plinsko-kerogenskih ali energetsko-kemičnih skupinah;

l) uporabnost pepela v cementni in gradbeni industriji.

d) Razvrščanje zalog skrilavcev

155. člen

Za uvrstitev zalog skrilavcev v kategorije A, B in C₁ morajo biti poleg splošnih pogojev iz členov 13 do 17 tega pravilnika izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) za prvo skupino nahajališč veljajo zaloge skrilavcev za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami razporejeni v mreži na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč iz prve skupine. Pri tem morata biti plast ali paket skrilavcev najmanj na enem značilnem mestu raziskana z rudarskim delom na celotnem preseku od talnine do krovne;

b) pri drugi in tretji skupini nahajališč veljajo zaloge skrilavcev za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami ali rudarskimi deli po mreži, na razdaljah prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč iz druge in tretje skupine;

c) pri izračunavanju zalog skrilavcev kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

d) tehnološke lastnosti skrilavcev morajo biti ugotovljene s preiskavami v polindustrijskem obsegu;

2. za kategorijo B:

a) pri prvi skupini nahajališč veljajo zaloge skrilavcev za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami po mreži, na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč iz prve skupine;

b) pri drugi in tretji skupini nahajališč veljajo zaloge skrilavcev za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami ali rudarskimi deli po mreži, na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč iz druge oziroma tretje skupine;

c) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge skrilavcev, dobljene z ekstrapolacijo zalog, raziskanih po mreži, na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč posameznih skupin, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B prve skupine nahajališč največ za 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli – vrtnami, ki so predpisane za ugotavljanje zalog kategorije B za nahajališča prve skupine;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije A druge in tretje skupine nahajališč največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za ugotavljanje zalog kategorije A za nahajališča druge oziroma tretje skupine;

3. za kategorijo C₁:

a) pri prvi, drugi in tretji skupini nahajališč veljajo zaloge skrilavcev za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami po mreži, na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč iz prve, druge in tretje skupine;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge skrilavcev dobljene z ekstrapolacijo zalog raziskanih po mreži, na razdaljah, prikazanih v tabeli 32 za posamezne podskupine nahajališč posameznih skupin, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁ nahajališč prve skupine največ za 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za ugotovitev zalog kategorije C₁ za nahajališča prve skupine;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B nahajališč druge in tretje skupine največ za velikost razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za ugotavljanje zalog kategorije B za nahajališča druge oziroma tretje skupine.

29. Opekarske gline

a) Razdelitev nahajališč opekarskih glin v skupine

156. člen

Po obliki, velikosti, zapletenosti zgradbe, izenačenosti sestave in tektonski porušeni se nahajališča opekarskih glin uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo plastovita in lečasta nahajališča opekarskih glin stalne debeline in enakomerne sestave, z zalogami nad 5.000.000 ton pri katerih ni izražena porudna tektonika;

2. v drugo skupino se uvrščajo plastovita in lečasta nahajališča opekarskih glin stalne debeline in enakomerne sestave, z zalogami od 2.000.000 do 5.000.000 ton pri katerih je izražena porudna tektonika, kar bistveno vpliva na pogoje izkoriščanja;

3. v tretjo skupino se uvrščajo plastovita in lečasta nahajališča z zalogami pod 2.000.000 ton in nahajališča z zalogami več kot 2.000.000 ton, pri katerih se sestava in kakovost v navpični in vodoravni smeri spreminjata in pri katerih je izražena porudna tektonika, ki bistveno vpliva na pogoje izkoriščanja.

b) Raziskovanje nahajališč opekarskih glin

157. člen

Za raziskovanje nahajališč opekarskih glin veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtnami in razkopi za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 33.

Tabela 33

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	100	200	400
Druga	50	100	200
Tretja	25	50	100

c) Določanje kakovosti zalog opekarskih glin

158. člen

Za določanje kakovosti zalog opekarskih glin veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno z brazdo v rudarskih raziskovalnih delih, če je pri raziskovalnem vrtanju to možno, pa iz jedra vrtine. Posamezni vzorci, vzeti iz raziskovalnih del, ne smejo biti daljši kot 2 m;

2. analize morajo biti opravljene na posameznih in kompozitnih vzorcih. Analize posameznih vzorcev obsegajo poskus žganja, poskus na karbonatno reakcijo, določitev skrčka pri 105°, skrčka pri žganju in določitev ostanka na situ s 6.000 luknjicami na cm² ter ugotovitev njegove vsebine;

3. tehnološke preiskave morajo biti opravljene na kompozitnih vzorcih, ki sestojijo iz posameznih vzorcev raznih tipov surovine. S tehnološkimi analizami morajo biti določeni: prostorninska in specifična teža, barva v naravnem stanju, vlaga v naravnem stanju, ostanek na situ s 6.000 luknjicami na cm² z ugotovitvijo vsebnosti ostanka, voda za plastično obdelavo, indeks plastičnosti, karbonatna reakcija, navzočnost topnih soli, skrček pri 105°, prelomna trdnost v surovem stanju, poskus žganja, temperatura in interval klinkerizacije ter sintranja, barelografija, analiza krčenja in drugo;

4. na sestavljenih vzorcih morajo biti opravljene mineraloško-petrografske analize: analize granulometrične sestave, rentgenske analize, diferencialno-termične analize in po potrebi popolne kvantitativne silikatne analize.

d) Razvrstitev zalog opekarskih glin

159. člen

Za uvrstitev zalog opekarskih glin v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

V kategorijo A se uvrščajo zaloge opekarskih glin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 33;

2. za kategorijo B:

V kategorijo B se uvrščajo zaloge opekarskih glin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 33;

3. za kategorijo C₁:

V kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge opekarskih glin, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 33.

30. Perlit

a) Razdelitev nahajališč perlita v skupine

160. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih značilnostih in enakomernosti porazdelitve mineralne sestavine se nahajališča perlita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča perlita stalne strukture in enakomerne kakovosti zalog, pri katerih se spreminja odstotek neekspandirnega dela mineralne surovine do 10%, ki so tektonsko neporušena ali zelo malo porušena in njihove zaloge presegajo 1.000.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča perlita nestalne strukture in enakomerne do neenakomerne kakovosti zalog, pri katerih se spreminja odstotek neekspandirnega dela mineralne surovine do 20%, ki so tektonsko porušena ali neporušena, njihove zaloge pa se gibljejo od 600.000 do 1.000.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča perlita nestalne strukture in neenakomerne kakovosti zalog, pri katerih odstotek neekspandirnega dela mineralne surovine presega 20%, ki so tektonsko porušena ali neporušena, njihove zaloge pa se gibljejo med 300.000 in 600.000 tonami.

b) Raziskovanje nahajališč perlita

161. člen

Za raziskovanje nahajališč perlita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtine ali vrtine v kombinaciji z rudarskimi deli, za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 34.

Tabela 34

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	60	120	170
Druga	50	100	150
Tretja	40	80	120

c) Določanja kakovosti zalog perlita

162. člen

Za določanje kakovosti zalog perlita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za vsako nahajališče mora biti eksperimentalno določen način vzorčevanja, razdalje med vzorci pa morajo znašati:

- za nahajališča prve in druge skupine – do 50 m;
- za nahajališča tretje skupine – do 3 m;

2. kakovost perlita mora biti določena s kemičnimi in mineraloški preiskavami, ugotovljeni pa morajo biti tudi temperatura, odstotek in stopnja ekspandiranja, koeficient toplotne prevodnosti ekspandiranega perlita, odpornost proti kislinam, stopnja filtracije, stopnje zvočne izolacije, nepregornost in drugo;

3. po stopnji ekspandiranja se deli perlit v štiri vrste, ki imajo po ekspandiranju naslednjo prostorninsko težo:

- perlit prve vrste do 80 kg/m³,
- perlit druge vrste od 80 do 150 kg/m³,
- perlit tretje vrste od 150 do 200 kg/m³,
- perlit četrte vrste od 200 do 250 kg/m³.

d) Razvrstitev zalog perlita

163. člen

Za uvrstitev zalog perlita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge perlita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 34;

b) pri ugotavljanju zalog perlita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge perlita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 34;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A, in sicer:

– za nahajališča, ki se izkoriščajo, največ do ½ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji A;

– za nahajališča, ki se raziskujejo, največ do ⅓ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji A;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge perlita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 34;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije B, in sicer:

– za nahajališča, ki se izkoriščajo, največ do $\frac{1}{2}$ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji B;

– za nahajališča, ki se raziskujejo, največ do $\frac{1}{3}$ največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino v kategoriji B.

31. Premog

a) Razdelitev nahajališč premoga v skupine in podskupine

164. člen

Po zapletenosti geološke zgradbe, stopnji tektonske prizade-tosti ter po morfologiji, debelini in kakovosti premoga se nahajališča premoga uvrščajo v skupine in podskupine.

Po geološki zapletenosti se nahajališča premoga uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna enostavna geološka zgradba z vodoravnimi ali rahlo, do 25° nagnjenimi sloji;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna bolj zapletena geološka zgradba, pri kateri so sloji nagnjeni več kot za 25° in jih tu in tam sekajo prelomi;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna zelo zapletena geološka zgradba, ki so zelo nagubana, prelomljena in marsikdaj razdeljena na manjše bloke.

Po spremenljivosti slojev premoga se deli vsaka skupina nahajališč iz drugega odstavka tega člena v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna stalna debelina oziroma majhna spremenljivost premogovih slojev na večjem prostornosti;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna večja spremenljivost slojev, ki pa v glavnem ne izgubljajo svoje produktivne debeline in kakovosti;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo nahajališča, za katera je značilna velika spremenljivost oziroma nestalna debelina premogovih slojev, ki utegnejo na razmeroma kratki razdalji izgubiti svojo produktivno debelino ali kakovost.

b) Raziskovanje nahajališč premoga

165. člen

Za raziskovanje nahajališč premoga veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika; pri tem se raziskovalno vrtnanje za ugotovitev in uvrstitev zaloga premoga v kategorije A, B in C₁ opravljajo v okviru največjih razdalj, ki so za posamezne podskupine nahajališč v okviru skupin prikazane v tabeli 35.

Tabela 35

Skupina in podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri
Prva skupina						
1. podskupina	250	250	500	500	1000	1000
2. podskupina	175	175	350	350	750	750
3. podskupina	125	125	250	250	500	500
Druga skupina						
1. podskupina	175	500	350	500	750	1000
2. podskupina	125	250	175	350	500	750
3. podskupina	62	125	125	250	250	500
Tretja skupina						
1. podskupina	125	250	250	350	500	750
2. podskupina	62.5	125	175	250	350	500
3. podskupina	v	v	125	175	175	350
	eksploataciji	eksploataciji				

V porušeni conah nahajališča ter v conah izklinjanja premogovih slojev morajo biti razdalje med raziskovalnimi deli dvakrat manjše od razdalj, ki so dane v tabeli 35 iz prvega odstavka tega člena. Pri nahajaliških premogov, katerih površina presega 10 km², so razdalje med raziskovalnimi deli lahko tudi večje od razdalj, ki so dane v tabeli 35 iz prvega odstavka tega člena, če je ugotovljeno, da te razdalje zadoščajo za spoznavanje nahajališča in uvrstitev zaloga premoga v ustrezne kategorije.

c) Določanje kakovosti zaloga premoga

166. člen

Za določanje kakovosti zaloga premoga ter tehnoloških lastnosti premoga veljajo skupna merila, ki so navedena v členih od 10 do 12 tega pravilnika, poleg tega pa morajo biti za določitev kakovosti zaloga kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da so bile kvalitativne in tehnološke lastnosti premoga v nahajališču določene na podlagi vzorcev, dobljenih s sistematičnim in reprezentativnim vzorčenjem premogovega sloja;

2. da je bila gostota vzeti in preiskanih vzorcev premoga usklajena z načinom raziskovanja in s spremenljivostjo premogovega sloja, pri čemer dolžina vzorcev ni presegla 5 m;

3. da so bili v ovrednotenje kvalitativnih in tehnoloških lastnosti premoga zajeti tudi jalovi vložki, ki jih pri množičnem izkoriščanju ni mogoče odstraniti in da je bila določena prostorninska teža jalovih vložkov ter njihova litološka sestava;

4. da so bile za premog v nahajališču preiskane in statistično ovrednotene na vseh vzorcih, ki so merodajni za uvrstitev zaloga v kategorije A, B in C₁, naslednje kvalitativne lastnosti: vsebnosti vlage v intaktnem stanju, pepela, hlapnih sestavin, vezanega ogljika in žvepla v različnih oblikah – sulfatno, piritno in organsko žveplo, spodnja in zgornja toplotna vrednost in prostorninska teža;

5. da sta bili na vzorcih, dobljenih z gostoto raziskovalnih del največ 750 x 750 m, izvedeni preiskavi kemijske sestave pepela in kemijske sestave celotnega premoga – vsebnosti glavnih, podrejenih, slednih in radioaktivnih prvin;

6. da so bile v primeru zaloga kategorije A na reprezentativnem vzorcu ugotovljene še naslednje lastnosti premoga: petrografska sestava, vsebnost ksilita, mlevnost in vžigna temperatura.

Namesto ugotavljanja lastnosti pod točko 6. na reprezentativnem vzorcu se lahko zanje privzamejo merodajne vrednosti, ki so znane iz že obstoječih tehnoloških procesov pri uporabi premoga iz raziskovanega nahajališča.

Tabela 36

VRSTA PREMOGA	Vlaga (bp) [%]	sp. TV (bvp) [MJ/kg]	HS (bvp) %	Trdni ostanek
Lignit	nad 40	23,02 – 25,12	–	prah
Rjavi premog- lignit	30 – 40	25,13 – 25,95	–	prah
Rjavi	10 – 30	25,96 – 30,14	–	prah
Črni, dolgozubljasti	pod 10	29,72 – 31,40	40 – 43	prahast do zrnast
Črni, plinski		32,65 – 35,16	32 – 40	aglomeriziran do raztaljen
Črni, mastni		33,91 – 35,16	do 32	raztaljen porozen
Črni, koksni		33,91 – 35,16	18 – 26	raztaljen kompakten
Črni, pusti		34,74 – 35,58	10 – 18	sežgan brez napenjanja do prahast
Antracit	pod 10	35,16 – 36,00	pod 10	prah

Na podlagi podatkov o skupni vlagi brez pepela – bp, spodnji toplotni vrednosti – sp TV brez vlage in pepela – bvp, hlapnih sestavin – HS brez vlage in pepela in videza trdnega ostanka se raziskovani premog uvrsti v eno od vrst, prikazanih v tabeli 36.

Če v nahajališču nastopajo različne vrste premoga, se opredeli vsako vrsto posebej.

d) Razvrščanje zalog premoga

167. člen

Za uvrstitev zalog premogov v kategorije A, B in C₁ morajo biti poleg splošnih pogojev iz členov 13 do 17 tega pravilnika izpolnjeni še naslednji posebni pogoji:

1. za kategorijo A:

a) zaloge premoga kategorije A veljajo za dokazane, če so raziskane z vrtnami na razdaljah prikazanih v tabeli 35, pri čemer je premogov sloj na kakšnem značilnem mestu presekan z rudarskim delom, od krovne do talne in so vzeti vzorci za celotno preiskavo njegove kakovosti;

b) pri izračunu zalog premoga v nahajališču kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija.

2. za kategorijo B:

a) zaloge premoga kategorije B veljajo za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami na razdaljah, prikazanih v tabeli 35;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge premoga, dobljene z ekstrapolacijo zalog, ki so bile raziskane z vrtnami na razdaljah prikazanih v tabeli 35, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B največ za 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli – vrtnami, ki so predpisane za kategorijo B;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije A največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli – vrtnami, ki so predpisane za kategorijo A;

3) za kategorijo C₁:

a) zaloge premoga kategorije C₁ veljajo za dokazane, če so bile raziskane z vrtnami po mreži na razdaljah prikazanih v tabeli 35;

b) za kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo zalog, ki so bile raziskane po mreži iz tabele 35, in sicer:

– z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁ največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli – vrtnami, ki so predpisane za kategorijo C₁;

– z ekstrapolacijo zalog kategorije B največ za razdalje med raziskovalnimi deli – vrtnami, ki so predpisane za zaloge kategorije B.

32. Prod in pesek

a) Razdelitev nahajališč proda in peska v skupine

168. člen

Po načinu odlaganja, času nastanka in velikosti, se nahajališča proda in peska uvrščajo v pet skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo plastovita in lečasta nahajališča proda in peska na krajih, kjer je usedanje oziroma odlaganje končano ali je v končni fazi in zaloge presegajo 5.000.000 m³;

2. v drugo skupino se uvrščajo plastovita ali lečasta nahajališča proda in peska na krajih, kjer je usedanje oziroma odlaganje končano ali je v končni fazi in zaloge znašajo od 1.000.000 do 5.000.000 m³;

3. v tretjo skupino se uvrščajo plastovita ali lečasta nahajališča proda in peska na krajih, kjer je usedanje oziroma odlaganje končano ali je v končni fazi in zaloge znašajo do 1.000.000 m³;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča proda in peska, ki ležijo sredi vode ali ob bregovih rek in jezer, kjer se odlaganje nadaljuje, zaloge presegajo 1.000.000 m³, in se obnavljajo;

5. v peto skupino se uvrščajo nahajališča proda in peska, ki ležijo sredi vode ali ob bregovih rek in jezer, kjer se odlaganje nadaljuje, zaloge so pod 1.000.000 m³, in se obnavljajo.

b) Raziskovanje nahajališč proda in peska

169. člen

Za raziskovanje nahajališč proda in peska veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtnami in jaški za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 37.

Tabela 37

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	Vrtine ali jaški	80	160	240
Druga	Vrtine ali jaški	60	120	180
Tretja	Vrtine ali jaški	40	80	120
Četrta	Vrtine	60	120	180
Peta	Vrtine	40	80	120

c) Določanje kakovosti zalog proda in peska

170. člen

Za določanje kakovosti zalog proda in peska veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorčevanje mora biti opravljeno pri vseh raziskovalnih delih glede na debelino plasti v odsekih po 5 m, in sicer: v jaških z brazdo, iz jedra vrtin pa s četrtenjem jedra;

2. kakovost surovine mora biti določena z delnimi in popolnimi analizami:

a) delne analize se opravljajo na vseh odvzetih vzorcih;

b) popolne analize se opravljajo na največ štirih vzorcih, vzeti za delne preiskave iz ene ali največ štirih sosednjih vrtin oziroma jaškov;

3. kakovost proda in peska mora biti preiskana glede na njun namen – za beton, za gradnjo cest in drugo. Pri ugotavljanju zalog kategorije A mora biti na reprezentativnih vzorcih iz nahajališča določena znamka betona s polindustrijsko preiskavo;

4. prod, ki naj bo uporabljen kot agregat za beton, mora biti preiskan:

a) s popolno analizo njegove naravne mešanice, ki obsega naslednje preiskave: oblike zrn, prostorminske in specifične teže, vsebine blatnih in glinenih sestavin, organske snovi, S, SO₃ in vsebine lahkih delcev, kot tudi s preiskavo granulometrične in petrografske sestave ter s preiskavo obstojnosti proti zmrzovanju. Alkalna reaktivnost agregata se preiskuje samo po potrebi;

b) z delno analizo njegove naravne mešanice, ki obsega preiskave: prostorminske teže, granulometrične preiskave in vsebine mehkih zrn gline;

5. prod, ki naj bo uporabljen kot material za gradnjo cest, mora biti preiskan:

a) s popolno analizo njegove naravne mešanice, ki obsega naslednje preiskave: odpornosti proti obrabi na udarec po metodi »Los Angeles«, drobljivosti pod pritiskom, vsebine delcev manjših kot 0,02 mm, odpornosti proti zmrzovanju, oblike zrn, videza površine zrn, vsebine mehkih zrn, petrografske sestave naravne mešanice, granulometrične sestave in lepljivosti z bitumnom;

b) z delno analizo njegove naravne mešanice, ki obsega naslednje preiskave: odpornosti proti obrabi na udarec po metodi »Los Angeles« in drobljivosti pod pritiskom;

6. če je mineralna surovina iz posameznega nahajališča izmenoma namenjena za beton ali gradnjo cest, je treba tudi kakovost preiskovati izmenoma z ustrežno analizo.

c) Razvrstitev zalog proda in peska

171. člen

Za uvrstitev zalog proda in peska v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge proda in peska, katerih razsežnosti v ustrezni skupini so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi jaški v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 37;

b) v kategorijo A se uvrščajo tudi zaloge proda in peska četrte in pete skupine, ki se obnavljajo, vendar največ 50% zalog kategorije A, ki so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli, omenjeni v tej točki pod a);

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge proda in peska, katerih razsežnosti v ustrezni skupini so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi jaški v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 37;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge proda in peska, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A pri nahajališčih prve, druge in tretje skupine, ki pa sme dosegati največ 30% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za zaloge kategorije A v tabeli 37, pri čemer morajo biti za ekstrapolacijo izpolnjeni naslednji pogoji:

– da ima nahajališče stalno debelino in enakomerno kakovost in da se razteza izven meja blokov kategorije A;

– da z ekstrapolacijo dobljeni bloki mejijo neposredno na bloke kategorije A;

c) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge proda in peska četrte in pete skupine, ki se obnavljajo, vendar največ 10% zalog kategorije B, ki so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli, omenjenimi v tej točki pod a);

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge proda in peska, katerih razsežnosti v ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem ali raziskovalnimi jaški v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 37;

b) V kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge proda in peska, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije B nahajališč prve, druge in tretje skupine, ki pa sme dosegati največ 35% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za zaloge kategorije B v tabeli 37, pri čemer morajo biti za ekstrapolacijo izpolnjeni naslednji pogoji:

– da nahajališče ima stalno debelino in enakomerno kakovost in da sega izven meja zalog kategorije B;

– da z ekstrapolacijo dobljeni bloki mejijo neposredno na bloke kategorije B;

c) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge proda in peska četrte in pete skupine, ki se obnavljajo, vendar največ 10% zalog kategorije C₁, ki so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli, omenjenimi v tej točki pod a).

33. Sadra in anhidrit

a) Razdelitev nahajališč sadre in anhidrita v skupine

172. člen

Po nastanku, morfoloških lastnostih, stalnosti strukture in enakomernosti kakovosti se nahajališča sadre in anhidrita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo singenetska in epigenetska sedimentna nahajališča kot tudi infiltracijska nahajališča sadre in anhidrita, ki se odlikujejo s stalno strukturo in enakomerno kakovostjo, z določenim koeficientom variacije škodljivih sestavin pod 15;

2. v drugo skupino se uvrščajo epigenetska in infiltracijska nahajališča nepravilnih meja in neenakomerne kakovosti, zlasti če ni prišlo do popolnega prehoda anhidrita v sadro. V skladih sadre so pogosti ostanki anhidrita. Po kakovostnih značilnostih imajo lahko nahajališča druge skupine neenakomerno razdelitev stranskih prvin ali škodljivih primesi. Neenakomerna kakovost je določena s koeficientom variacije škodljivih sestavin nad 15;

3. v tretjo skupino se uvrščajo metasomatska nahajališča sadre in anhidrita z zelo nepravilnimi oblikami in neenakomerno kakovostjo koristne snovi z določenim koeficientom variacije škodljivih sestavin nad 15.

b) Raziskovanje nahajališč sadre in anhidrita

173. člen

Za raziskovanje nahajališč sadre in anhidrita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtanje, razkopi in plitvi jaški, po potrebi pa tudi druga rudarska dela za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 38.

Tabela 38

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	50	100	200
Druga	40	80	160
Tretja	25	50	100

c) Določanje kakovosti zalog sadre in anhidrita

174. člen

Za določanje kakovosti zalog sadre in anhidrita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorci, na katerih se opravljajo laboratorijske preiskave oziroma na katerih se določa kakovost sadre in anhidrita, morajo biti vzeti s površine, iz raziskovalnih razkopov, jaškov in raziskovalnih vrtin, odseki vzorčevanja pri nobenih raziskovalnih delih ne smejo biti krajši od 2 m;

2. pri vzorčevanju je treba posebej izločiti in analizirati vse litološke spremembe v sadri kot tudi pojave gline, dolomita, apnenca, klastitov in ostankov anhidrita;

3. kakovost in tehnološke lastnosti sadre za gradbene namene kot tudi za druge namene, morajo biti določene v skladu s predpisi o standardih.

d) Razvrstitev zalog sadre in anhidrita

175. člen

Za uvrstitev zalog sadre in anhidrita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge sadre in anhidrita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z izdanki, raziskovalnimi deli in z raziskovalnimi vrtinami v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 38. Nepretrganost nahajališča sme biti ugotovljena samo z vrtinami;

b) pri zalogah kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge sadre in anhidrita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z izdanki, raziskovalnimi rudarskimi deli in z raziskovalnimi vrtinami ali samo z raziskovalnimi vrtinami v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 38;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer:

– za prvo in drugo skupino nahajališč je ekstrapolacija dovoljena največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B določenih v tabeli 38;

– za tretjo skupino nahajališč je dovoljena največ 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 38;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge sadre in anhidrita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z izdanki, z raziskovalnimi deli in z raziskovalnimi vrtinami ali samo z raziskovalnimi vrtinami v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 38;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča, in sicer je:

– za prvo in drugo skupino nahajališč ekstrapolacija dovoljena največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 38;

– za tretjo skupino nahajališč je ekstrapolacija dovoljena največ do 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 38.

34. Laporji in apnenci kot surovine za cementno industrijo

a) Razdelitev nahajališč laporjev in apncev kot surovin za cementno industrijo v skupine in podskupine

176. člen

Po značilnostih nastanka, zapletenosti oblik in po velikosti se nahajališča laporjev in apncev kot surovin za cementno industrijo – v nadaljnjem besedilu: laporji in apnenci uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna nahajališča laporjev in apncev, ki imajo obliko skladov in plasti in so horizontalna ali malo nagnjena, debela povprečno več kot 25 m, z zalogami nad 30.000.00 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna nahajališča laporjev in apncev, ki imajo obliko skladov, leč in plasti ali nepravilno obliko, debela od 10 do 25 m, z zalogami od 10.000.000 do 30.000.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo morska in jezerska sedimentna in naplavinska, nahajališča laporjev in apncev, ki imajo plastnato, lečasto ali nepravilno obliko ali imajo obliko velikih blokov neenakomerno sortiranega proda ali peska, sestavljenih iz drobcev, apncev in laporjev; debeline povprečno do 10 m in zaloge ne dosegajo 10.000.000 ton.

Vsaka skupina nahajališč laporjev in apncev se deli glede na enakomernost porazdelitve osnovnih koristnih sestavin in glede na strukturno-tektonske značilnosti v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča laporjev in apncev stalne debeline in enakomerne kakovosti koristnih sestavin, z nizko vsebnostjo škodljivih sestavin, s koeficientom variacije manj kot 80 in koeficientom enakomernosti večjim kot 0,56;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča laporjev in apncev nestalne debeline in neenakomerne kakovosti koristnih sestavin, s povečano vsebnostjo škodljivih sestavin, s koeficientom variacije večjim kot 80 in koeficientom enakomernosti manjšim kot 0,55.

b) Raziskovanje nahajališč laporjev in apncev

177. člen

Za raziskovanje nahajališč laporjev in apncev veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtanje ali kombinacija vrtanja in razkopov ter tudi opazovanje odkritih presekov za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 39.

Tabela 39

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	100	200	400
	2. podskupina	75	150	300
Druga	1. podskupina	75	150	300
	2. podskupina	50	100	200
Tretja	1. podskupina	40	80	160
	2. podskupina	20	40	80

c) Določanje kakovosti zalog laporjev in apncev

178. člen

Za določanje kakovosti zalog laporjev in apncev veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorije A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vzorci morajo biti vzeti iz jedra vrtine, in sicer:

a) za delne kemične analize iz nahajališč vseh skupin in podskupin na vsakih 1 do 2 metra dolžine;

b) za popolne kemične analize iz nahajališč prve in druge skupine na vsakih 10 metrov, iz nahajališč tretje skupine pa na vsakih 5 metrov dolžine;

2. mineraloško-petrografske in rentgenske preiskave morajo biti opravljene na vzorcih vzeti iz raziskovalnih vrtin, fizikalno mehanske preiskave pa tudi na vzorcih vzeti v odkritih presekih;

3. s kemično analizo delnih vzorcev morata biti določena CaCO₃ in MgCO₃, pri popolnih vzorcih pa določene osnovne prvine: CaO, SiO₂, Al₂O₃, Fe₂O₃ in SO₃, Na₂O, K₂O, MnO in P₂O₅;

4. za ocenitev kakovosti zalog morajo biti določeni tudi koeficient nasičenosti ter aluminatni, silikatni in hidravlični modul.

d) Razvrstitev zalag laporjev in apnencev

179. člen

Za uvrstitev zalag laporjev in apnencev v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge laporjev in apnencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 39;

b) pri ugotavljanju zalag laporjev in apnencev kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge laporjev in apnencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 39;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča največ do 1/4 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino v kategoriji B;

3. za kategorijo C₁:

a) za kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge laporjev in apnencev, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine in podskupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 39;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča največ do 1/3 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino v kategoriji C₁.

35. Svinec in cink

a) Razdelitev nahajališč svinca in cinka v skupine in podskupine

180. člen

Po obliki in velikosti, spremenljivosti oblike in velikosti rudnega telesa, zapletenosti geološke zgradbe, tipu orudenja in enakomernosti porazdelitve mineralnih sestavin, ter po jakosti in vplivu porodne tektonike na prvotne obrise rudnih teles, se nahajališča svinca in cinka uvrščajo v štiri skupine:

1. prva skupina nahajališč svinca in cinka se deli v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča plastnate ali na videz plastnate oblike z vpadnim kotom 0° do 30°, ki imajo v navpičnem prerezu površino nad 2.000 m². Porazdelitev koristnih sestavin je srednje enakomerna in določena s koeficientom variacije do 120. Prvotne meje rudnega telesa s porudno tektoniko niso spremenjene;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko cevi, žil, žilja, impregnacijske cone ali leče, z vpadnim kotom od 30° do 90°, ki v horizontalnem prerezu postopno in enakomerno spreminjajo rudno površino, veliko nad 2.000 m². Porazdelitev koristnih sestavin je enakomerna, določena je s koeficientom variacije do 85. Prvotne meje rudnih teles s porudno tektoniko niso spremenjene;

2. druga skupina nahajališč svinca in cinka se deli v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča plastnate ali navidez plastnate oblike z vpadnim kotom od 0° do 30°, ki merijo v navpičnem prerezu od 1.000 do 2.000 m². S porudno tektoniko rudna telesa po smeri in vpadu niso popolnoma pretrgana;

b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko cevi, žil, žilja, impregnacijske cone ali leče, z vpadnim kotom od 30° do 90°, ki merijo v horizontalnem prerezu nad 1.000 m². Porazdelitev koristnih sestavin je srednje enakomerna in določena s koeficientom variacije do 120. S porudno tektoniko rudna telesa niso popolnoma pretrgana po smeri in vpadu;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča svinca in cinka, ki imajo obliko kot prva in druga skupina iz 1. in 2. točke tega člena, vendar so rudna telesa manjših razsežnosti in lahko bolj zapletene geološke zgradbe, z ostanki okolnih kamnin, ki se razraščajo v apofize idr. Rudna telesa imajo vpad od 30° do 90° in merijo v horizontalnem prerezu od 500 do 1.000 m². Porazdelitev koristnih

sestavin je srednje enakomerna do neenakomerna, s koeficientom variacije do 150. Porudna tektonika je izražena na enak način kot pri rudnih telesih prve in druge skupine iz 1. in 2. točke tega člena, nepretrganost rudnih teles po smeri in vpadu pa je ohranjena;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča svinca in cinka, ki imajo obliko žil, cevi, leč, gnezd, plasti, stebra idr. Možne so spremembe oblik rudnega telesa s prehodom iz ene oblike v drugo. V horizontalnem prerezu imajo rudna telesa površino do 500 m², spremenljivost po vpadu pa je lahko različna. Porazdelitev koristnih sestavin v nahajališču je lahko zelo neenakomerna, s koeficientom variacije nad 150. S porudno tektoniko so lahko rudna telesa razdeljena na posamezne bloke.

b) Raziskovanje nahajališč svinca in cinka

181. člen

Za raziskovanje nahajališč svinca in cinka veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalag po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 41.

Navpična razdalja med horizonti za posamezne skupine in podskupine nahajališč znaša:

– za 2. podskupino prve skupine	od 30 do 70 m,
– za 2. podskupino druge skupine	od 40 do 60 m,
– za tretjo skupino	od 30 do 50 m,
– za četrto skupino	od 20 do 40 m.

c) Določanje kakovosti zalag svinca in cinka

182. člen

Za določanje kakovosti zalag svinca in cinka veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalag kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da je bila za vsako rudno telo eksperimentalno določena ustrezna metoda vzorčevanja in najprimernejša razdalja med linijami vzorčevanja, ki je praviloma določena z razdaljo med raziskovalnimi deli za vsako kategorijo, razčlenjeno po skupinah in podskupinah nahajališč;

2. da so največje razdalje med kraji jemanja vzorcev, odvisno od stopnje enakomernosti koristnih sestavin, določene s koeficientom variacije, znašale:

Tabela 40

Stopnja enakomernosti	Koeficient variacije	Največja razdalja med vzorci v metrih
Enakomerna	do 85	do 5
Srednje enakomerna	od 85 do 120	do 3
Neenakomerna	od 120 do 150	do 2
Zelo neenakomerna	nad 150	do 1

3. da je bila pri vseh kategorijah vzorcev ugotovljena vsebnost Pb in Zn, pri sestavljenih vzorcih tudi vsebnost Ag, Au, Cu, Cd, Bi, Mn, As, S, FeS₂ in FeS, po potrebi pa tudi In in Ga, kot tudi vsebnost drugih navzočih prvin;

4. da je bila mineraloška sestava rudnih teles preiskana do stopnje, ki omogoča izločitev in ugotovitev vseh zastopanih naravnih tipov orudenja ter ugotovitev jakosti in obsega pojavljanja posameznih mineralov in strukturno-teksturnih značilnosti;

5. da so bile tehnološke lastnosti vseh tipov orudenja, ki so zastopani v rudnem telesu, ugotovljene po pogojih iz 12. člena tega pravilnika; pri tem morajo biti opravljene preiskave posebej za sulfidni, oksidni, sulfidno-oksadni, karbonatni ali drugi tip.

d) Razvrstitev zalag svinca in cinka

183. člen

Za uvrstitev zalag svinca in cinka v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

V kategorijo A se uvrščajo zaloge svinca in cinka, za katero so bile razsežnosti površin in nepretrganost v nahajališču ustrezne skupine ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo A v tabeli 41. Pri tem morajo biti:

a) ugotovljene površine za nahajališča prve podskupine v prvi in drugi skupini na dveh ali več horizontih ali navpičnih ravninah z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli. Nepretrganost nahajališča med ugotovljenimi površinami se preverja z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli samo, če ni bila zanesljivo ugotovljena litološko-strukturna kontrola. Če so bile površine in nepretrganost nahajališča ugotovljene samo z raziskovalnim vrtanjem, jih je treba preveriti z raziskovalnimi rudarskimi deli najmanj na dveh horizontih – površinah;

Tabela 41

Skupina in podskupina nahajališč – raziskovalna dela	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	na površini	na horizontih	na površini	na horizontih	na površini	na horizontih
Prva skupina						
1. podskupina						
– rudarska dela in vrtanje	60	60	110	110	140	140
2. podskupina						
– rudarska dela	30	100	80	150	120	–
– rudarska dela in vrtanje	35	70	50	80	80	–
– vrtanje	–	50	40	60	60	120
Druga skupina						
1. podskupina						
– rudarska dela in vrtanje	50	50	80	80	110	110
2. podskupina						
– rudarska dela	40	80	70	120	100	–
– rudarska dela in vrtanje	30	60	40	80	70	–
– vrtanje	–	40	30	60	50	100
Tretja skupina						
– rudarska dela	30	60	50	80	80	–
– rudarska dela in vrtanje	25	40	30	50	60	–
– vrtanje	–	30	20	40	40	80
Četrta skupina						
– rudarska dela	20	40	30	50	60	–
– rudarska dela in vrtanje	15	30	20	30	40	–
– vrtanje	–	20	15	20	30	60

b) za nahajališča druge podskupine v prvi in drugi skupini ter za nahajališča tretje in četrte skupine so površine rudnih teles na dveh ali več horizontih popolnoma ugotovljene po podatkih raziskovalnih rudarskih del ali s povezavo podatkov raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin. Nepretrganost nahajališča med površinami se ugotavlja samo v primeru, če litološko-strukturna kontrola ni bila zanesljivo ugotovljena z raziskovalnimi rudarskimi deli, s kombinacijo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin ali z raziskovalnimi vrtinami;

c) v kategorijo A se smejo uvrstiti tudi zaloge nahajališč vseh skupin in podskupin, če je bila kakšna površina določena na način iz 1. točke pod a) in b) tega člena, pri čemer se nepretrganost nahajališča nad ugotovljeno površino in pod njo ocenjuje do 20% višinske razlike med horizontoma, ki je predpisana za posamezne skupine in podskupine nahajališč;

d) tehnološke lastnosti mineralne surovine se ugotavljajo s preiskavo v polindustrijskem obsegu;

2. za kategorijo B:

V kategorijo B se uvrščajo zaloge svinca in cinka, za katere so bile razsežnosti površin in nepretrganost nahajališča ustrezne skupine ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, ki so predpisane za kategorijo B v tabeli 41. Pri tem morajo biti:

a) za nahajališča prve podskupine v prvi in drugi skupini površine na dveh ali več horizontih ali navpičnih ravninah ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli. Nepretrganost nahajališča med ugotovljenimi površinami se preverja z raziskovalnim vrtanjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli samo v primerih, ko ni zanesljivo ugotovljena litološko-strukturna kontrola. Če so bile površine in nepretrganost nahajališča ugotovljene samo z raziskovalnim vrtanjem, jih je treba preveriti z raziskovalnimi rudarskimi deli najmanj na enem horizontu – površini;

b) za nahajališča druge podskupine v prvi in drugi skupini in za nahajališča tretje in četrte skupine površine nahajališča na dveh ali več horizontih popolnoma ugotovljene po podatkih raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin, ali pa samo po podatkih raziskovalnih vrtin v primeru, če so bile v istem nahajališču ugotovljene tudi zaloge kategorije A. Nepretrganost nahajališča med ugotovljenimi površinami se ugotavlja samo v primeru, če litološko-strukturna kontrola ni bila zanesljivo ugotovljena z raziskovalnimi rudarskimi deli, s kombinacijo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin ali z raziskovalnimi vrtanji;

c) v kategorijo B se smejo uvrstiti tudi zaloge nahajališč vseh skupin in podskupin:

– če je bila kakšna površina ugotovljena na način iz 2. točke pod a) in b) tega člena, pri čemer se nepretrganost nad in pod ugotovljeno površino ocenjuje za 30% višine med horizonti, predpisane za posamezne skupine in podskupine nahajališč;

– z ekstrapolacijo zunaj meja zalog kategorije A, največ do 30% od razdalj, določenih v tabeli 41 za kategorijo A;

d) tehnološke lastnosti mineralne surovine se ugotavljajo s preiskavo v polindustrijskem obsegu;

3. za kategorijo C₁:

V kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge svinca in cinka, za katere so bile razsežnosti površin in nepretrganost nahajališča ustrezne skupine ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 41. Pri tem morajo biti:

a) za nahajališča prve podskupine v prvi in drugi skupini površine na dveh ali več horizontih ali navpičnih ravninah ugotovljene z raziskovalnimi vrtnami ali z raziskovalnimi rudarskimi deli. Nepretrganost nahajališča med ugotovljenimi površinami se preverja z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli samo v primerih, če ni bila zanesljivo ugotovljena litološko-strukturna kontrola;

b) za nahajališča druge podskupine v prvi in drugi skupini in za nahajališča tretje in četrte skupine površine nahajališča na dveh ali več horizontih popolnoma ugotovljene po podatkih raziskovalnih rudarskih del ali povezave podatkov raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtn ali z raziskovalnimi vrtnami. Nepretrganost nahajališča med ugotovljenimi površinami se ugotavlja samo v primeru, če ni bila litološko-strukturna kontrola zanesljivo ugotovljena z raziskovalnim vrtnjem;

c) v kategorijo C₁ se smejo uvrstiti tudi zaloge nahajališč vseh skupin:

– če je bila kakšna površina rudnega telesa ugotovljena z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtn, se nepretrganost rudnega telesa nad ugotovljeno površino in pod njo ocenjuje do višine, ki ustreza razdalji med horizonti, določeni za posamezne skupine nahajališč. Prostornina cevastih, lečastih in gnezdstih rudnih teles se izračunava kot prostornina stožca, pri žilnih in drugih iztegnjenih oblikah pa kot prostornina tristrane prizme;

– če je bila kakšna površina ugotovljena samo z raziskovalnim vrtnjem, se prostornina rudnega telesa izračunava odvisno od oblike rudnega telesa kot prostornina stožca ali tristrane prizme z višino, ki ustreza dolžini najgloblje izvrtane rude;

– zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven meja zalog kategorije B so lahko največ za 1/2 razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 41;

– zaloge, dobljene z ekstrapolacijo na ekstrapolirane zaloge kategorije B, izračunane kot prostornina stožca ali tristrane prizme v odvisnosti od oblike rudnega telesa z višino, ki ustreza 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanimi za zaloge kategorije C₁;

– če se prostornina rudnega telesa izračunava kot prostornina stožca za rudna telesa cevaste, lečaste in gnezdate oblike ali tristrane prizme za rudna telesa žilne oblike ali drugih iztegnjenih oblik, se te višine, ki so določene v prvi, drugi in četrti alineji določbe pod c) iz te točke nanašajo na višino stožca oziroma na višino trikotnika tristrane prizme.

36. Tehnični kamen

a) Razdelitev nahajališč tehničnega kamna v skupine in podskupine

184. člen

Po zapletenosti zgradbe, debelini in kakovosti se nahajališča tehničnega kamna uvrščajo v dve skupini:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča tehničnega kamna enostavne zgradbe, stalne debeline in enakomerne kakovosti pri čem se kakovost mineralne surovine spreminja le do 10% ter največkrat niso tektonsko porušena;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča tehničnega kamna zapletene zgradbe, spremenljive debeline in neenakomerne kakovosti pri čem se kakovost mineralne surovine spreminja do 25%) ter so tektonsko porušena.

Po sestavi in značilnostih nastanka se nahajališča tehničnega kamna vsake skupine iz prvega odstavka tega člena delijo v dve podskupini:

a) v prvo podskupino se uvrščajo sedimentna in metamorfna nahajališča, ki imajo karbonatno sestavo;

b) v drugo podskupino se uvrščajo magmatska sedimentna in metamorfna nahajališča, ki imajo kremenovo-silikatno sestavo.

b) Raziskovanje nahajališč tehničnega kamna

185. člen

Za raziskovanje nahajališč tehničnega kamna veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 42.

Tabela 42

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	1. podskupina	120	220	320
	2. podskupina	80	160	240
Druga	1. podskupina	80	160	240
	2. podskupina	50	100	150

c) Določanje kakovosti zalog tehničnega kamna

186. člen

Za določanje kakovosti zalog tehničnega kamna veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. kakovost zalog nahajališč tehničnega kamna mora biti določena:

a) z delnimi laboratorijskimi analizami in z njimi določena tlačna trdnost v suhem in z vodo nasičenem stanju odpornost proti obrabi, vpijanje vode, obstojnost na zmrzovanje, prostominska teža ter vsebnost sulfidov in sulfatov, če je mineralna surovina namenjena kot agregat za beton;

b) s popolnimi laboratorijskimi analizami in z njimi določena: tlačna trdnost – v suhem in z vodo nasičenem stanju ter po 25 ciklih zmrzovanja, odpornost proti obrabi z brušenjem, odpornost robov

proti udarcem, odpornost proti obrabi po metodi "Los Angeles", obstojnost proti zmrzovanju, poroznost in gostota, prostominska in specifična teža, vpijanje vode, mineralno-petrografska sestava in vsebnost sulfidov in sulfatov, če je surovina namenjena kot agregat za beton;

2. glede na velikost in skupino nahajališča ter kategorijo zalog je potrebno število delnih in popolnih analiz izvesti kot je prikazano v tabeli 43;

3. količina posameznega vzorca za ugotovitev kakovosti tehničnega kamna mora znašati:

a) za delne laboratorijske analize:
– iz raziskovalnih rudarskih del – najmanj 2 kocki dimenzij 18 x 18 x 18 cm;
– iz raziskovalnih vrtn – najmanj 2 m jedra v enem ali več kosih;

Tabela 43

Zaloge v m ³	Skupina nahajališč	Število analiz					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		popolne	delne	popolne	delne	popolne	delne
Do 3 milijone	Prva	2	12-15	1	5-8	–	3-5
	Druga	2	15-20	1	10-15	–	5-10
Od 3 do 5 milijonov	Prva	3	15-20	2	8-12	–	5-8
	Druga	3	20-25	2	10-20	–	10-15
Od 5 do 10 milijonov	Prva	4	20-30	3	12-15	1	8-12
	Druga	4	35-35	3	20-30	–	15-20
Nad 10 milijonov	Prva	4	30-40	4	15-20	1	12-15
	Druga	4	35-45	3	30-40	1	20-25

b) za popolne laboratorijske analize:

– iz raziskovalnih rudarskih del – najmanj 4 kocke dimenzije 18 x 18 x 18 cm;

– iz raziskovalnih vrtin – najmanj 5 m jedra v enem ali več kosih.

d) Razvrstitev zalog tehničnega kamna

187. člen

Za uvrstitev zalog tehničnega kamna v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge tehničnega kamna, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 42;

b) pri ugotavljanju zalog tehničnega kamna kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B in C₁:

a) v kategoriji B in C₁ se uvrščajo zaloge tehničnega kamna, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj predpisanih za kategorijo B in C₁ v tabeli 42;

b) v kategorijo B in C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča največ do 1/4 največjih razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za ustrezno skupino in podskupino v kategorijah B in C₁.

37. Tuf

a) Razdelitev nahajališč tufa v skupine

188. člen

Po oblikovnih značilnostih, velikosti, zapletenosti zgradbe, izenačenosti sestave in tektonski porušeniosti se nahajališča tufa oziroma pucolanskega tufa uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča tufa pretežno plastnate in lečaste oblike, enakomerne debeline in sestave, tektonsko neporušena in z zalogami, ki presegajo 600.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča tufa pretežno plastovite in lečaste oblike, največkrat enakomerne debeline in sestave, s porudnimi deformacijami, ki ne vplivajo bistveno na pogoje izkoriščanja in z zalogami, ki ne dosegajo 600.000 ton. Drugi skupini pripadajo tudi nahajališča tufa v navpični ali vodoravni smeri spremenljive debeline in sestave, s porudnimi deformacijami, ki bistveno vplivajo na pogoje izkoriščanja in z zalogami, ki presegajo 600.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča tufa pretežno plastnate in lečaste oblike spremenljive debeline in sestave, s porudnimi deformacijami, ki bistveno vplivajo na pogoje izkoriščanja ali tudi brez takih deformacij, toda z zalogami, ki ne dosegajo 600.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč tufa

189. člen

Za raziskovanje nahajališč tufa veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med

raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 44.

Tabela 44

Skupina nahajališč	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	30	60	120
Druga	25	50	100
Tretja	20	40	80

Za izračun zalog se lahko v povezavi z raziskovalnimi deli izkoristijo tudi eksploatacijska dela, če njihove razdalje ustrezajo razdaljam, ki so podane v tabeli 47.

c) Določanje kakovosti zalog tufa

190. člen

Za določanje kakovosti zalog tufa veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. kakovost zalog mora biti preiskana na posameznih vzorcih, vzeti iz brazdo iz raziskovalnih rudarskih del na razdaljah do 5 metrov, iz raziskovalnega vrtanja pa iz vsakega rudnega presledka v odsekih, dolgih do 5 metrov;

2. analize morajo biti opravljene na vseh posameznih vzeti vzorcih, kot tudi na kompozitnih vzorcih;

3. obseg in vrsta laboratorijskih preiskav vzorcev tufa morata ustrezati predpisom o standardih;

4. kakovost tufa mora biti določena tudi z mineraloško-petrografskimi, termičnimi in rentgenskimi preiskavami;

5. tehnološke preiskave morajo biti opravljene na sestavljenih vzorcih iz posameznih vzorcev raznih tipov tufa, oziroma mora biti na vsakih 100.000 ton zalog opravljena po ena tehnološka analiza.

d) Razvrstitev zalog tufa

191. člen

Za uvrstitev zalog tufa v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge tufa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 44;

b) pri ugotavljanju zalog tufa kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge tufa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 44;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A prve, druge in tretje skupine, največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 44;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge tufa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 44;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrakcijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije B prve, druge in tretje skupine največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 44.

38. Uran

a) Razdelitev nahajališč urana v skupine

192. člen

Po velikosti in zapletenosti oblik, enakomernosti razporeditve urana in stopnji stalnosti rude se nahajališča urana uvrščajo v pet skupin:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča urana, ki imajo obliko plasti. Površina posameznih rudnih teles presega 100.000 m², debelina pa 5 m. Debelina rudnega telesa se postopoma spreminja. Stalnost orudenja je jasno izražena, koeficient rudonosnosti se giblje v mejah od 1,0 do 0,8. Uran je v mejah rudnega telesa zelo enakomerno porazdeljen. Koeficient variacije vsebnosti urana je pod 30;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča urana, ki imajo obliko pravilnih leč velikih razsežnosti. Površina rudnega telesa znaša od 10.000 do 100.000 m², debelina presega 3 m. Orudenje v mejah uranonsnega litološkega člena ni stalno, temveč ima obliko izoliranih rudnih teles, ki jih ločijo jalovi bloki. Koeficient rudonosnosti se pri nahajališčih druge skupine giblje v mejah od 0,8 do 0,5, koeficient variacije vsebnosti urana dosega 100;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča urana, ki imajo obliko žil. Površina žilnih rudnih teles v vodoravnem prerezu je

različna, od nekaj 100 do nekaj 1000 m². Najmanjša poprečna debelina rudnih teles žilne oblike je 1 m, minimalna dolžina pa 500 m. Za rudna telesa pri nahajališčih tretje skupine je značilna precejšnja spremenljivost oblik in razsežnosti po vpadu in po smeri, zelo neenakomerna porazdelitev urana s koeficientom variacije vsebnosti do 150 in s koeficientom rudonosnosti v mejah od 0,8 do 0,3;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča urana, ki imajo obliko nepravilnih leč v določenih stratigrafskih plasteh, brez jasno izražene litološke kontrole. Rudne leče imajo, navadno, določeno smer in tvorijo ozke podolžne pasove, ki imajo lahko različno lego z ozirom na smer uranonsne serije. Površina rudnih leč je različna, od nekaj 100 do nekaj 1000 m², najmanjša poprečna debelina leče pa znaša 1 m. Med rudnimi lečami so jalovi bloki, marsikdaj večjih razsežnosti. Koeficient rudonosnosti pri četrth skupini nahajališč se giblje v mejah od 0,50 do 0,25. Razdelitev urana je zelo neenakomerna, koeficient variacije vsebnosti urana dosega 180;

5. v peto skupino se uvrščajo nahajališča urana, vezana za sisteme razpok v prelomnih conah. Rudna telesa imajo obliko tankih žil in zelo razpoteženih leč. Spremenljivost oblik rudnega telesa je zelo izrazita. V posameznih delih mineraliziranih razpok in con drobljenja so lahko deli v obliki rudnih stebrov in majhnih gnezd s povečano vsebnostjo urana. Površina rudnega telesa se giblje od nekaj deset do nekaj 100 m², debelina pa do nekaj decimetrov. Koeficient rudonosnosti se giblje od 0,25 do 0,02. Razdelitev urana je zelo neenakomerna, koeficient variacije vsebnosti urana je večji od 180.

b) Raziskovanje nahajališč urana

193. člen

Za raziskovanje nahajališč urana veljajo določbe členov od 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli – vrtnje in rudarska dela za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabelah 45, 46 in 47.

Tabela 45: Za kategorijo A

Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m				
	Skupina nahajališč				
	Prva	Druga	Tretja	Četrta	Peta
Določitev površine rudnega telesa:					
– hodniki	–	–	30	–	–
– hodniki in vrtine	–	–	20	–	–
– vrtine	80	50	–	–	–
Ugotovitev nepretrganosti orudenja (horizontalne razdalje):					
– nadkopi	–	–	60	–	–
– vrtine	80	50	–	–	–
– razdalje med horizonti	–	–	40	–	–

Tabela 46: Za kategorijo B

Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m				
	Skupina nahajališč				
	Prva	Druga	Tretja	Četrta	Peta
Določitev površine rudnega telesa:					
– hodniki	–	–	50	30	15
– hodniki in vrtine	–	–	30	–	–
– vrtine	120	80	–	–	–
Ugotovitev nepretrganosti orudenja (horizontalne razdalje):					
– nadkopi	–	–	100	60	30
– nadkopi in vrtine	–	–	60	–	–
– vrtine	120	80	–	–	–
– razdalje med horizonti	–	–	40	40	30

Tabela 47: Za kategorijo C₁

Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m				
	Skupina nahajališča				
	Prva	Druga	Tretja	Četrta	Peta
Določitev površine rudnega telesa:					
– hodniki	–	–	70	50	20
– hodniki in vrtine	–	–	50	30	15
– vrtine	180	120	30	–	–
Ugotovitev nepretrganosti orudenja (horizontalne razdalje):					
– nadkopi	–	–	140	100	40
– nadkopi in vrtine	–	–	100	60	30
– vrtine	180	120	70	–	–
– razdalje med horizonti	–	–	60	40	30

c) Določanje kakovosti zalog urana

194. člen

Za določanje kakovosti zalog urana veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. vsebnost urana v rudi mora biti ne glede na kategorijo zalog določena z analizo sistematično vzetih vzorcev. Največje razdalje med posameznimi vzorci vzdolž črt vzorčevanja, odvisno od koeficienta variacije vsebnosti urana, znašajo:

Tabela 48

Stopnja enakomernosti porazdelitve urana	Koeficient variacije vsebnosti urana	Največja razdalja med vzorci v metrih
Zelo enakomerna	do 30	8
Enakomerna	30 do 80	5
Srednje enakomerna	80 do 120	3
Neenakomerna	120 do 150	2
Zelo neenakomerna	nad 150	1

2. vsebnost urana v posameznih vzorcih mora biti določena s kemičnimi ali radiometričnimi analitičnimi metodami in podana v obliki U₃O₈. Na najmanj 10% od skupnega števila vzorcev morajo biti opravljene kontrolne analize s kemičnimi analitičnimi metodami;

3. za določitev vsebnosti urana v rudi so dopustne tudi metode radiometričnega vzorčevanja »in situ« – radiometrična gama karotaža raziskovalnih vrtin in količinska interpretacija iz izsledkov gama karotaže raziskovalnih vrtin. Izsledki radiometričnih metod vzorčevanja »in situ« se smejo uporabljati pri izračunu zalog, pogoj pa je, da je reprezentativnost uporabe teh metod za določeno nahajališče in da je bila opravljena sistematična kontrola teh izsledkov na najmanj 10% presekov rudnih teles po klasičnih metodah vzorčevanja in določanja vsebnosti urana s kemičnimi analitičnimi metodami. Če se podatki o rudi, predvsem o vsebnosti in debelini, določajo s količinsko interpretacijo rezultatov gama-karotaže vrtin, je raziskovalno vrtnje dovoljeno brez jedrovanja;

4. poleg vsebnosti urana mora biti na sestavljenih vzorcih ugotovljena skupna vsebnost karbonatov, Th, V, Mn, As, PO₂, ter vsebnost drugih koristnih in škodljivih prvin in spojin;

5. za vsak tip rude v nahajališču mora biti določena mineralna sestava, jakost in obseg pojavljanja posameznih kategorij rudnin, strukturne in teksturne značilnosti rude, način zraščanja posameznih mineralov v rudi in drugo;

6. tehnološke značilnosti rude in tehnološki podatki pridobivanja U₃O₈ za zaloge kategorije A in kategorije B morajo biti ugotovljeni za vsak tip rude v polindustrijskem obsegu. Za zaloge kategorije C₁ se tehnološke lastnosti rude ugotavljajo v laboratorijskem obsegu ali po analogiji s tehnološkimi preiskavami za zaloge kategorij A in B.

d) Razvrstitev zalog urana

195. člen

Za uvrstitev uranovih zalog v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) uranove zaloge kategorije A se odvisno od skupine nahajališča ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin na podlagi predpisanih razdalj, prikazanih v tabeli 45. Zaloge uranove rude ne morejo biti razporejene v kategorijo A samo na podatkih raziskovalnih vrtin;

b) pri nahajališčih prve in druge skupine se zaloge kategorije A ugotavljajo z raziskovalnim vrtnjem, pri čemer mora biti 10% presekov z raziskovalnim vrtnjem ugotovljenih rudnih teles preverjenih še z raziskovalnimi rudarskimi deli;

c) pri nahajališčih tretje skupine se zaloge kategorije A ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli. Površine rudnih teles – blokov se ugotavljajo z dveh popolnoma raziskanih horizontov. Če je debelina rudnega telesa večja od širine hodnika, se meja rudnega telesa na raziskanem horizontu ugotavlja s prečniki ali s povezavo prečnikov in raziskovalnih vrtin. Nepretrganost rudnega telesa – bloka med raziskovalnimi horizonti mora biti popolnoma ugotovljena z raziskovalnimi rudarskimi deli;

d) pri nahajališčih četrte in pete skupine se zaloge kategorije A ne ugotavljajo

e) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija.

2. za kategorijo B:

a) uranove zaloge kategorije B se odvisno od skupine nahajališča ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin na podlagi predpisanih razdalj, prikazanih v tabeli 46;

b) pri nahajališčih prve skupine se meje zalog kategorije B ugotavljajo samo z raziskovalnimi vrtinami, kadar so v istem nahajališču ugotovljene tudi zaloge kategorije A. V drugih primerih se meje zalog kategorije B določajo po podatkih raziskovalnih vrtin, pri čemer mora biti 5% presekov z raziskovalnim vrtnjem ugotovljenih rudnih teles preverjenih še z raziskovalnimi rudarskimi deli;

c) pri nahajališčih druge skupine se meje zalog kategorije B ugotavljajo po podatkih raziskovalnega vrtnja, pri čemer mora biti 50% presekov z raziskovalnim vrtnjem ugotovljenih rudnih teles preverjenih še z raziskovalnimi rudarskimi deli;

d) pri nahajališčih tretje skupine se zaloge kategorije B ugotavljajo z določitvijo površine rudnega telesa na dveh horizontih in z ugotovitvijo nepretrganosti orudenja med tema dvema horizontoma z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin;

e) pri nahajališčih četrte skupine morajo biti meje rudnih teles oziroma rudonosnih horizontov v okviru uranonske serije, ki naj bodo razporejeni v kategorijo B, ugotovljeni z raziskovalnimi rudarskimi deli najmanj z dveh strani. V nahajališčih, za katera so značilni nizi nepravilnih rudnih leč majhnih razsežnosti, se smejo meje blokov zalog kategorije B ugotoviti z raziskovalnim vrtnjem iz raziskovalnih rudarskih del, pri čemer mora ostati razdalja med vrtinami v mejah razdalj med vzorci, predpisanih za ustrezno stopnjo enakomernosti vsebnosti urana v nahajališču;

f) pri nahajališčih pete skupine se zaloge kategorije B dokazujejo z ugotovitvijo površine rudnega telesa na dveh horizontih in ugotovitvijo nepretrganosti orudenja med dvema horizontoma z raziskovalnimi rudarskimi deli. Raziskovalno vrtanje je dopustno samo za natančnejšo ugotovitev mej rudnega telesa v okviru predpisane mreže raziskovalnih rudarskih del;

g) pri nahajališčih prve in druge skupine je za določitev meja zalog kategorije B dovoljena ekstrapolacija na meje zalog kategorije A največ do 25% od razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 46;

h) pri nahajališčih tretje, četrte in pete skupine za določitev meja zalog kategorije B ni dovoljena ekstrapolacija.

3. za kategorijo C₁:

a) uranove zaloge kategorije C₁ se odvisno od skupine nahajališča ugotavljajo z rudnimi izdanki, z raziskovalnim vrtanjem ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin na podlagi predpisanih razdalj v tabeli 47;

b) pri nahajališčih prve in druge skupine se zaloge kategorije C₁ ugotavljajo z rudnimi izdanki in raziskovalnimi vrtinami. Pri ugotavljanju meja rudnih teles – blokov je dovoljena ekstrapolacija do največ 30% razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁;

c) pri nahajališčih tretje skupine se zaloge kategorije C₁ ugotavljajo z rudnimi izdanki in s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin. Površine rudnega telesa – bloka se ugotavljajo z dvema presekom: ena površina na podlagi izdankov, druga pa na podlagi hodnikov ali hodnikov in raziskovalnih vrtin; ena površina na podlagi izdankov, druga pa na podlagi raziskovalnih vrtin. Nepretrganost rudnega telesa – bloka med raziskanimi površinami oziroma horizonti se ugotavlja z raziskovalnimi rudarskimi deli, s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin ali z raziskovalnim vrtanjem. Če se nepretrganost rudnih teles – blokov ne ugotavlja s predvidenimi raziskovalnimi deli na predpisanih razdaljah, temveč z zanesljivo geološko interpretacijo, je višino bloka za površino, raziskano z rudarskimi deli, dovoljeno oceniti, sme pa znašati največ 25% razdalje med horizonti, predpisane za nahajališča tretje skupine;

d) pri nahajališčih četrte skupine se zaloge kategorije C₁ dokazujejo z rudnimi izdanki, z raziskovalnimi rudarskimi deli ter s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin. Meje rudnega telesa morajo biti določene najmanj z dveh strani z raziskovalnimi rudarskimi deli oziroma z raziskovalnimi vrtinami iz raziskovalnih rudarskih del na razdaljah, ki ustrezajo razdaljam med vzorci, predpisanim za ustrezno stopnjo enakomernosti vsebnosti urana v nahajališču. Če je med mejami raziskovanja razdalja večja,

kot je to predpisana za nahajališča četrte skupine, je dovoljena ekstrapolacija na obe strani od meje raziskovanja, ki pa sme dosegati največ 15% razdalje, predpisane med temi mejami;

e) pri nahajališčih pete skupine se zaloge kategorije C₁ dokazujejo z raziskovalnimi rudarskimi deli in s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin. Za uvrstitev zalog v kategorijo C₁ morajo biti meje rudnega telesa – bloka določene na dveh horizontih, z dokazano stalnostjo orudenja med njima. Pri določanju meja zalog kategorije C₁ pri nahajališčih pete skupine ni dovoljena ekstrapolacija;

f) poleg primerov ekstrapolacije zalog, navedenih v 3. točki tega člena, točka c, se lahko pri nahajališčih prve, druge, tretje in četrte skupine razvrstijo v kategorijo C₁ tudi zaloge, ki so neposreden podaljšek zalog kategorij A in B, če je to v skladu z geološkimi značilnostmi nahajališča. Taka ekstrapolacija zalog je dopustna največ za 30% razdalj med raziskovalnimi deli, ki so predpisane za kategorijo B nahajališč ustreznih skupine.

39. Volastonit (wollastonit)

a) Razdelitev nahajališč volastonita v skupine

196. člen

Po obliki pojavljanja, velikosti, zapletenosti zgradbe in enakomernosti porazdelitve škodljivih sestavin se nahajališča volastonita uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča vseh oblik pojavljanja, zapletene zgradbe, z enakomerno porazdelitvijo škodljivih prvin, določeno s koeficientom variacije do 80, in z zalogami rude, ki presegajo 1.000.000 ton;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča lečaste in plastnate oblike, zapletene zgradbe, z neenakomerno porazdelitvijo škodljivih prvin, določeno s koeficientom variacije do 120, in z zalogami rude od 600.000 do 1.000.000 ton;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča lečaste in nepravilne oblike, zapletene zgradbe, z izrazito neenakomerno porazdelitvijo škodljivih prvin, določeno s koeficientom variacije do 150, in z zalogami rude do 500.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč volastonita

197. člen

Za raziskovanje nahajališč volastonita veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 49.

Tabela 49

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
		Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– usek-etaža	70	–	30	–	30	–
	– vrtanje	30	40	100	50	150	80
	– rudarska dela	–	50	–	–	–	–
Druga	– usek-etaža	30	–	30	–	30	–
	– vrtanje	50	30	80	60	120	80
	– rudarska dela	–	30	–	–	–	–
Tretja	– usek-etaža	–	–	–	–	10	–
	– vrtanje	–	–	–	–	20	15

c) Določanje kakovosti zalog volastonita

198. člen

Za določanje kakovosti zalog volastonita veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni tudi naslednji pogoji:

1. za nahajališča prve in druge skupine mora biti vzorčevanje opravljeno pri rudarskih delih z brazdo v odsekih, dolgih do 2 m. Pri raziskovalnih vrtinah se opravlja vzorčevanje jedra vrtine v odsekih do 2 m;

2. za nahajališča tretje skupine se opravlja vzorčevanje pri rudarskih delih z brazdo v odsekih, dolgih do 1 m. Pri razisko-

valnih vrtinah se opravlja vzorčevanje jedra vrtine v odsekih do 1 m;

3. s kemičnimi analizami mora biti ugotovljena vsebina prostega SiO₂, CaO, Fe₂O₃ in CO₂, glede na namen pa tudi vsebina drugih koristnih in škodljivih sestavin;

4. za vsak tip orudenja mora biti po ustreznih metodah ugotovljena kakovostna in količinska mineralna sestava rude;

5. tehnološke lastnosti rude in tehnološki podatki za pridobivanje koncentrata volastonita morajo biti ugotovljeni za zaloge kategorij A in B s preiskavami v polindustrijskem in industrijskem obsegu, za zaloge kategorije C₁ pa v laboratorijskem obsegu.

d) Razvrstitev zalog volastonita

199. člen

Za uvrstitev zalog volastonita v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge volastonita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 49,

b) zaloge v nahajališčih tretje skupine se ne uvrščajo v kategorijo A;

c) pri ugotavljanju zalog volastonita kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge volastonita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 49;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja zalog kategorije A v nahajališču prve in druge skupine, največ do 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 49;

c) zaloge v nahajališčih tretje skupine se ne uvrščajo v kategorijo B;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge volastonita, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 49: pri tem morajo biti deli nahajališča prve skupine, ki imajo lečasto ali nepravilno obliko, raziskani na razdaljah, predpisanih za nahajališča tretje skupine;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja zalog kategorije B, ugotovljenih za nahajališča prve in druge skupine, največ do 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 49.

40. Volfram

a) Razdelitev nahajališč volframa v skupine

200. člen

Po pripadnosti posameznim genetskim tipom, zapletenosti zgradbe ter velikosti, obliki in enakomernosti porazdelitve mineralnih sestavin se uvrščajo nahajališča volframa v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo nahajališča žilnega tipa, v glavnem večjih razsežnosti, sorazmerno stalne debeline in enakomerne porazdelitve koristnih prvin, določene s koeficientom variacije do 100;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča skarnskega tipa, nepravilnih oblik, srednjih in majhnih razsežnosti ter neenakomerne porazdelitve koristnih prvin, določene s koeficientom variacije do 150;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča žilnega tipa, zapletene zgradbe in največkrat majhnih razsežnosti, zelo spremenljive debeline in zelo neenakomerne porazdelitve koristnih sestavin, določene s koeficientom variacije nad 150.

b) Raziskovanje nahajališč volframa

201. člen

Za raziskovanje nahajališč volframa veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 50.

Tabela 50

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m			
		Kategorija B		Kategorija C ₁	
		po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	– prečniki	50	–	–	–
	– nadkopi	100	–	–	–
	– vrtine	60	60	100	100
	– horizonti	–	60	–	–
Druga	– prečniki	–	–	30	–
	– nadkopi	–	–	80	–
	– vrtine	–	–	60	40
	– horizonti	–	–	–	40
Tretja	– prečniki	–	–	20	–
	– nadkopi	–	–	80	–
	– vrtine	–	–	50	30
	– horizonti	–	–	–	40

c) Določanje kakovosti zalog volframa

202. člen

Za določanje kakovosti zalog volframa veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog volframa kategorij B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1) za vsako nahajališče mora biti opravljeno vzorčevanje vseh raziskovalnih del, pri čemer je treba metodo vzorčevanja in razdalje med vzorci določiti eksperimentalno;

2) opravljena mora biti kontrola vzorčevanja in preverjena natančnost rezultatov kemičnih analiz v eksperimentalno določenem obsegu;

3) pri vseh vzorcih mora biti določena vsebina WO₃ in drugih koristnih sestavin, pri kompozitnih vzorcih pa tudi sekundarnih in spremljajočih sestavin;

4) ugotovljene morajo biti tehnološke lastnosti rude vseh vrst in tipov.

d) Razvrstitev zalog volframa

203. člen

Zaloge volframa se uvrščajo v kategoriji B in C₁.

Za nahajališča volframa prve skupine se ugotavljajo zaloge kategorij B in C₁, za nahajališča druge in tretje skupine samo zaloge kategorije C₁.

Za uvrščanje zalog volframa v kategoriji B in C₁ veljajo določbe členov 15 in 16 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge volframa v nahajališčih prve skupine, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 50. Meje zalog kategorije B v nahajališčih prve skupine smejo biti določene v manjšem obsegu z raziskovalnim vrtnjem v mejah največjih razdalj iz tabele 50, in sicer:

- kadar so koristne sestavine izrazito enakomerno razporejene;
- kadar se da nahajališče zaradi majhne debeline ali položnega vpada raziskati z enim samim horizontom;
- b) pri ugotavljanju zalog volframa B ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo C₁:

- a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge volframa, katerih razsežnosti v nahajališču so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 50, in sicer se:
 - meje za prvo skupino nahajališč določajo z raziskovalnimi vrtinami;
 - meje za drugo in tretjo skupino nahajališč določajo s povezanimi raziskovalnimi deli, z raziskovalnimi rudarskimi deli in z raziskovalnimi vrtinami;
 - b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja rudnega telesa, in sicer:
 - z ekstrapolacijo zalog kategorije B po smeri in po vpadu nahajališča do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih v prvi skupini nahajališč za kategorijo B;
 - z ekstrapolacijo zalog kategorije C₁ največ do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih v posameznih skupinah za kategorijo C₁.

b) Raziskovanje nahajališč zlata

205. člen

Za raziskovanje nahajališč zlata veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah oziroma podskupinah nahajališč prikazane v tabeli 51.

Tabela 51

Skupina nahajališč	Podskupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m			
			Kategorija B		Kategorija C ₁	
			po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva	1. podskupina	– prečniki – nadkopi – vrtine – horizonti	20 100 – –	– – – 60	– – 80 –	– – 40 –
	2. podskupina	– prečniki – nadkopi – vrtine – horizonti	20 80 – –	– – – 40	– – 80 –	– – 40 –
			med črtami raziskovanja	med raziskovalnimi deli	med črtami raziskovanja	med raziskovalnimi deli
Druga	1. podskupina		200	20	400	40
	2. podskupina		100	10	200	20
	3. podskupina		–	–	100	10

c) Določanje kakovosti zalog zlata

206. člen

Za določanje kakovosti zalog zlata veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. za prvo skupino nahajališč:

- a) za vsako rudno telo morati biti eksperimentalno določeni metoda vzorčevanja in razdalja med vzorci;
- b) kontrolno vzorčevanje in preveritev rezultatov kemičnih analiz morata biti opravljena v eksperimentalno določenem obsegu;
- c) pri vseh vzorcih je treba določiti zlato in druge koristne sestavine, pri sestavljenih vzorcih pa tudi sekundarne in spremljajoče sestavine;
- d) ugotovljene morajo biti tehnološke lastnosti rud vseh navzočih kategorij in tipov;

41. Zlato

a) Razdelitev nahajališč zlata v skupine

204. člen

Po genetskih značilnostih se nahajališča zlata uvrščajo v dve skupini.

1. v prvo skupino se uvrščajo primarna nahajališča zlata. Glede na obliko se nahajališča prve skupine delijo v dve podskupini:

- a) v prvo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko leče;
- b) v drugo podskupino se uvrščajo nahajališča, ki imajo obliko žil;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča zlata v naplavinah. Glede na velikost, širino, debelino in stalnost naplavine se delijo nahajališča druge skupine v tri podskupine:

- a) v prvo podskupino se uvrščajo naplavine, široke nad 120 m, stalne debeline in širine;
- b) v drugo podskupino se uvrščajo naplavine, široke nad 120 m, toda nestalne debeline in širine;
- c) v tretjo podskupino se uvrščajo naplavine, široke pod 120 m.

2. za drugo skupino nahajališč:

- a) dolžina vzorcev pri raziskovalnih vrtanjih mora biti določena eksperimentalno, pri čemer se upošteva celoten material, izvrtan na določenem odseku, na katerem so odvzeti vzorci za analize;
- b) način in gostota vzorčevanja v plitvih jaških ali z ustreznimi raziskovalnimi deli – useki, vpadniki morata biti določena eksperimentalno;
- c) vsebina zlata in drugih koristnih mineralov mora biti določena v izpirkih in izražena v g/m³;
- d) analiza zlata in drugih koristnih sestavin mora biti opravljena in situ;
- e) določena mora biti sestava zlata;
- f) določena mora biti litološka in granulometrična sestava humusnega pokrova in dela produktivne naplavine, ki vsebuje zlato, v zvezi s tem pa tudi možnost pranja in izpiranja zlata;

g) preverjena mora biti sestava podlage naplavine;
h) v območju naplavine mora biti določena vodna bilanca za vse letne čase.

d) *Razvrstitev zalog zlata*

207. člen

Zaloge zlata se uvrščajo v kategorije B in C₁. Za uvrščanje zalog zlata v kategoriji B in C₁ veljajo določbe členov 16 in 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge zlata nahajališč prve skupine, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 51;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, ki so bile dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja nahajališča prve skupine do ¼ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B;

c) v kategorijo B se uvrščajo zaloge zlata druge skupine nahajališč, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem, pri katerem je bil premer vrtnice večji od 600 mm, s plitvimi jaški ali z drugimi ustreznimi raziskovalnimi deli – useki, vpadniki, v mejah razdalj, ki so predpisane za kategorijo B v tabeli 51. Zaloge, ugotovljene z raziskovalnimi vrtinami, z določitvijo meja nahajališča, se preverjajo z jaški ali drugimi raziskovalnimi deli – useki in vpadniki, v obsegu 10% od skupne dolžine raziskovalnih vrtin v produktivnem delu nahajališča;

2. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge zlata nahajališč prve skupine, katerih razsežnosti so bile ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 51;

b) v kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, ki so bile dobljene z ekstrapolacijo izven ugotovljenih meja rudnih teles prve skupine do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 51;

c) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge, za katere so bile razsežnosti rudnih teles druge skupine ugotovljene z raziskovalnim vrtanjem, pri katerem je bil premer vrtnice večji od 600 mm, s plitvimi

jaški ali z drugimi ustreznimi raziskovalnimi deli – useki in vpadniki, v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorije C₁ v tabeli 51.

42. **Železo**

a) *Razdelitev nahajališč železa v skupine*

208. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih značilnostih in porazdelitvi mineralnih sestavin se nahajališča železa uvrščajo v štiri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo velika nahajališča železa, ki imajo obliko stalne, nad 10 m debele plasti površine nad 2 km². Nahajališče je vodoravno, plasti lahko vpadajo pod kotom manjšim od 25°, brez večjih tektonskih deformacij. Porazdelitev železa je enakomerna in določena s koeficientom variacije do 30;

2. v drugo skupino se uvrščajo nahajališča železa enostavnih oblik, stalne debeline nad 8 m in površine nad 0,2 km². Porazdelitev železa je enakomerna do neenakomerna s koeficientom variacije do 70. K tej skupini pripadajo tudi nahajališča prve skupine, ki so tektonsko precej porušena;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča železa spremenljive oblike, ki so debela nad 5 m in merijo nad 90.000 m². Porazdelitev železa je neenakomerna in določena s koeficientom variacije do 100. K tej skupini pripadajo tudi nahajališča, ki po ostalih značilnostih ustrezajo drugi skupini, vendar so tektonsko močnejše porušena, oziroma, ki so debela od 2 do 5 m;

4. v četrto skupino se uvrščajo nahajališča železa majhnih razsežnosti, ki so manjša od nahajališč tretje skupine in imajo spremenljivo obliko – lečasto, cevasto, žilno in gnezdsto, kot tudi nahajališča večjih razsežnosti, toda izrazito spremenljivih oblik ali z zelo neenakomerno porazdelitvijo železa, določeno s koeficientom variacije do 150.

b) *Raziskovanje nahajališč železa*

209. člen

Za raziskovanje nahajališč železa veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika, pri čemer so največje dovoljene razdalje med raziskovalnimi deli za posamezne kategorije zalog po določenih skupinah nahajališč prikazane v tabeli 52.

c) *Določanje kakovosti zalog železa*

210. člen

Za določanje kakovosti zalog nahajališč železa veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika, pri tem pa morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. razdalja med vzorci za kemične analize iz raziskovalnih del mora biti določena eksperimentalno v vsakem posameznem primeru in je odvisna od koeficienta variacije ter od porazdelitve železa in drugih koristnih in škodljivih sestavin v nahajališču;

Tabela 52

Skupina nahajališč – vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m					
	Kategorija A		Kategorija B		Kategorija C ₁	
	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu	po smeri	po vpadu
Prva skupina – rudarska dela – vrtanje	– 100	– 100	– 150 do 200	– 150 do 200	– 300	– 300
Druga skupina – rudarska dela – vrtanje	50 50	100 50	65 75	130 175	– 150	– 150
Tretja skupina – rudarska dela – vrtanje	50 35	75 35	65 50	95 50	80 75	120 75
Četrta skupina – rudarska dela – vrtanje	30 –	40 do 50 –	40 35	65 35	50 50	80 50

2. pri vseh vzorcih mora biti ugotovljena vsebnost Fe, Mn in SiO₂, pri sestavljenih vzorcih pa tudi Al₂O₃, MgO in CaO, po potrebi pa še vsebnost drugih navzočih sestavin;

3. mineralna sestava mora biti določena do stopnje, ki omogoča izločitev in ugotovitev vseh zastopanih tipov orudjenja v nahajališču – oksidni, karbonatni, sulfidni, mešani in drugi.

d) Razvrstitev zalog železa

211. člen

Za razvrstitev zalog železa v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge železa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 52, in sicer:

– prva skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem po kvadratni mreži ali po raziskovalnih smereh. Da se dobijo vzorci za tehnološke preiskave in delno preveritev podatkov vrtnja, se v manjšem obsegu izvajajo tudi raziskovalna rudarska dela;

– druga skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli;

– tretja skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli. Če se nahajališče raziskuje samo z raziskovalnim vrtnjem, je treba v predelih mejnih con in tektonskih porušitev raziskovalne vrtnine izbrati na polovici razdalj, predpisanih za tretjo skupino nahajališča kategorije A;

– četrta skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnimi rudarskimi deli, in sicer se nahajališča žilne oblike raziskujejo s štirih strani oziroma površin; z dveh strani po smeri, drugih dveh strani oziroma površin po vpadu nepretrgane žile. Lečasta in cevasta nahajališča se raziskujejo s treh strani oziroma površin; dve strani ustrezata raziskovalnim delom po obzorjih, tretja stran z raziskovalnim delom po vpadu med raziskovalnimi obzorji;

b) pri ugotavljanju zalog železa kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge železa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 52, in sicer:

– prva skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem po kvadratni mreži do 150 x 150 m za nahajališča, ki so debela manj kot 15 m, in po kvadratni mreži do 200 x 200 m za nahajališča, ki so debelejša;

– druga skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem ali raziskovalnimi rudarskimi deli. Raziskovalna rudarska dela se izvajajo pri raziskovanju nahajališč nepravilne oblike in vpada nad 40°. K zalogam kategorije B pripadajo tudi nahajališča druge skupine, katerih meje so bile ugotovljene s povezavo raziskovalnih del in raziskovalnih vrtn, če merijo razdalje po vpadu in smeri med njimi manj kot 100 m;

– tretja skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem ali raziskovalnimi rudarskimi deli. K zalogam kategorije B pripadajo tudi deli nahajališč tretje skupine, katerih meje so bile ugotovljene s povezanimi raziskovalnimi deli: z raziskovalnim vrtnjem in raziskovalnimi rudarskimi deli, če merijo razdalje med njimi po vpadu in smeri manj kot 75 m;

– četrta skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnimi rudarskimi deli ali raziskovalnim vrtnjem. Žilno-lečasta nahajališča se raziskujejo in njihove meje ugotavljajo s treh strani. Na krajih, kjer se rudna žila širi, se kopljejo prečniki, da se podrobneje ugotovijo meje rudne površine. Pri pravilnih rudnih žilah pripadajo zaloge h kategoriji B deli nahajališč, katerih meje so bile ugotovljene samo z dveh strani. Lečasta in cevasta nahajališča se raziskujejo praviloma s treh strani oziroma površin in sicer ustrezata dve strani raziskovalnim delom po obzorjih, tretja stran pa z raziskovalnim delom po nepretrganosti med raziskovalnimi obzorji. Če so razdalje raziskovalnih del med obzorji do največ 40 m, se meje rudne površine določajo brez preverjanja nepretrganosti med raziskovalnimi obzorji;

b) pri ugotavljanju zalog železa kategorije B ni dovoljena ekstrapolacija;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge železa, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah največjih razdalj, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 52, in sicer:

– prva in druga skupina nahajališč železa se raziskujeta z raziskovalnim vrtnjem. V kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališč prve in druge skupine do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 52.

– tretja skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnim vrtnjem ali z raziskovalnimi rudarskimi deli. Zaloge kategorije C₁ pripadajo tudi deli nahajališč tretje skupine, ki so bili raziskani in njihove meje po smeri na enem obzorju ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli, njihova nepretrganost po vpadu pa raziskana z raziskovalnim vrtnjem na razdaljah do 100 m. Če se nepretrganost nahajališča ne preverja z raziskovalnim vrtnjem, se uvrščajo v kategorijo C₁ tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča tretje skupine do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B;

– četrta skupina nahajališč železa se raziskuje z raziskovalnimi rudarskimi deli ali z raziskovalnim vrtnjem. V kategorijo C₁ se uvrščajo tudi zaloge dobljene z ekstrapolacijo izven meja nahajališča četrte skupine do ½ razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 52.

43. Živo srebro

a) Razdelitev nahajališč živega srebra v skupine in podskupine

212. člen

Po velikosti, strukturno-oblikovnih in tektonskih lastnostih in po enakomernosti porazdelitve mineralnih sestavin se nahajališča živega srebra uvrščajo v tri skupine:

1. v prvo skupino se uvrščajo izometrična nahajališča, ki imajo najpogostejše obliko čokov. Nastopajo v grobih klastitih in imajo šibkeje izraženo predrudno in porudno tektoniko. Orudjenje je največkrat enakomerno;

2. v drugo skupino se uvrščajo ploščata nahajališča, katerih oblika je pogojena: z ekransko strukturo, z obliko kolektorja – leče apnenca v skrilavcih, plasti peščenjaka, zapolnjenost razpok, prelomne cone in drugo, s singenetskim nastankom ali redkeje, s porudno deformacijo. Porazdelitev mineralnih sestavin je največkrat neenakomerna. Predrudna, marsikdaj pa tudi porudna tektonika, je zelo izrazita;

3. v tretjo skupino se uvrščajo nahajališča nepravilne oblike, ki nastopajo navadno v karbonatno-klastičnih kamninah na presekih rudonosnih prelomov in lokalnih ekranskih struktur, lahko pa imajo tudi različne oblike. Porazdelitev mineralnih sestavin je zelo nepravilna. Predrudna, marsikdaj pa tudi porudna tektonika, je zelo izrazita.

Vsaka skupina iz prvega odstavka tega člena se deli po velikosti nahajališč v tri podskupine:

a) v prvo podskupino se uvrščajo velika nahajališča z zalogami nad 50.000 ton;

b) v drugo podskupino se uvrščajo srednja nahajališča z zalogami do 50.000 ton;

c) v tretjo podskupino se uvrščajo majhna nahajališča z zalogami pod 5.000 ton.

b) Raziskovanje nahajališč živega srebra

213. člen

Za raziskovanje nahajališč živega srebra veljajo določbe členov 7 do 9 tega pravilnika; pri tem morajo biti za raziskovalna dela, po katerih se zaloge ugotavljajo in uvrščajo v kategorije A, B in C₁, izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. v fazi raziskovanja nahajališča in v začetni fazi izkoriščanja mora biti obseg raziskovalnih rudarskih del večji od obsega raziskovalnih vrtn. Izjemoma so pri nahajališčih s samorodnim

živim srebrom raziskovalna rudarska dela majhnega obsega zaradi varstva okolja in ljudi pred onesnaženjem;

2. največje razdalje med raziskovalnimi deli, s katerimi se zaloge živega srebra ugotavljajo in uvrščajo v kategorije A, B in C₁, so za posamezne skupine nahajališč prikazane v tabeli 53.

3. Razdalje med raziskovalnimi deli, ki so podane v tabeli 53, se nanašajo na vse prve podskupine nahajališč prve, druge in tretje skupine oziroma za velika nahajališča. Razdalje iz tabele 53, zmanjšane za 50%, veljajo za vse druge podskupine nahajališč prve, druge in tretje skupine oziroma za srednje velika nahajališča, razdalje iz tabele 53, zmanjšane za 75%, pa veljajo za vse tretje podskupine nahajališč prve, druge in tretje skupine oziroma za majhna nahajališča.

Tabela 53

Skupina nahajališč	Vrsta raziskovalnih del	Največja razdalja med raziskovalnimi deli v m		
		Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C ₁
Prva	– rudarska dela	30	50	60
	– vrtnja	30	40	50
Druga	– rudarska dela	25	40	50
	– vrtnja	25	30	40
Tretja	– rudarska dela	20	30	40
	– vrtnja	–	25	30

c) Določanje kakovosti zalog živega srebra

214. člen

Za določanje kakovosti zalog živega srebra veljajo določbe členov 10 do 12 tega pravilnika; pri tem morajo biti za določitev kakovosti zalog kategorij A, B in C₁ izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da sta bila za nahajališče eksperimentalno določena ustrezen način vzorčevanja in najprimernejša gostota jemanja vzorcev;

2. v vsakem nahajališču morajo biti sistematično vzorčevana vsa raziskovalna dela z gostoto, ki je določena za vsako posamezno skupino nahajališč;

3. razdalje med vzorci pri vseh raziskovalnih delih, odvisno od stopnje enakomernosti mineralne sestavine in določene s koeficientom variacije, so prikazane v tabeli 54;

Tabela 54

Stopnja enakomernosti	Koeficient variacije	Največja razdalja med vzorci v metrih
Enakomerna	do 50	od 2 do 3
Neenakomerna	od 100 do 150	od 1 do 2
Zelo neenakomerna	nad 150	do 1

4. za vse vzorce mora biti ugotovljena vsebina živega srebra in drugih navzočih prvin;

5. ugotovljene morajo biti tehnološke lastnosti za navzoče tipe orudjenja;

6. določen mora biti popravni koeficient rudonosnosti za posamezne dele nahajališča. Določeni koeficient rudonosnosti velja za celo nahajališče, ne glede na to, v katero skupino je uvrščeno. V fazi raziskovanja je dovoljena določitev popravnega koeficienta samo po podatkih raziskovalnih rudarskih del, pri nahajališčih, ki se izkoriščajo, pa po podatkih iz odkopane rude.

d) Razvrstitev zalog živega srebra

215. člen

Za razvrstitev zalog živega srebra v kategorije A, B in C₁ veljajo določbe členov 13 do 17 tega pravilnika in naslednji pogoji:

1. za kategorijo A:

a) v kategorijo A se uvrščajo zaloge živega srebra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtnj v mejah razdalj, predpisanih za kategorijo A v tabeli 53. Raziskovalna dela za ugotovitev razsežnosti nahajališča se izvajajo:

– za prvo skupino nahajališč: po horizontih raziskovalna rudarska dela, navpično pa raziskovalna rudarska dela in raziskovalno vrtnje. Razmerje med raziskovalnimi deli po horizontih in navpičnimi raziskovalnimi rudarskimi deli v nahajališču ne sme biti večje kot 10:1. Če so raziskovalna rudarska dela razvita na dveh horizontih in razdalja med horizontoma ni večja od 30 m, se smejo zaloge med tema dvema horizontoma določiti z raziskovalnim vrtnjem;

– za drugo skupino nahajališč: po horizontih raziskovalna rudarska dela, za ugotovitev debeline pa raziskovalno vrtnje. Njihovo razmerje pri posameznem delu nahajališča ne sme biti večje kot 1:1;

– za tretjo skupino nahajališč – z raziskovalnimi rudarskimi deli;

b) pri ugotavljanju zalog kategorije A ni dovoljena ekstrapolacija;

c) pri zalogah kategorije A mora biti poleg kemične sestave določena tudi mineralna sestava rude. Mineralna sestava rude je popolnoma znana, če so ugotovljeni vsi vsebovani minerali, njihova porazdelitev v nahajališču, spremembe strukture in teksture, način zraščanja idr.;

d) tehnološke lastnosti zalog kategorije A morajo biti popolnoma pojasnjene z laboratorijskimi in polindustrijskimi preiskavami za nahajališča, katerih deli se izkoriščajo ali je tehnologija za njihovo pridobivanje znana, oziroma z industrijskimi preiskavami za nahajališča, ki se bodo šele začela izkoriščati;

2. za kategorijo B:

a) v kategorijo B se uvrščajo zaloge živega srebra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah razdalj, predpisanih za kategorijo B v tabeli 53. Zaloge kategorije B se pri posameznih skupinah nahajališč ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli in z raziskovalnim vrtnjem, izjemoma pa samo z raziskovalnim vrtnjem kot npr. samorodno živo srebro v skrilavcih;

– pri prvi skupini se ugotavljajo z raziskovalnim vrtnjem in preverjajo z raziskovalnimi rudarskimi deli, z najmanj enim presekom rudnega telesa ali orudene cone. Če se preverjajo z dvema presekom rudnega telesa, ne sme navpična razdalja med tema dvema presekom oziroma horizontoma presežati 40 m. Preverjanje zalog, ugotovljenih z raziskovalnim vrtnjem, ni obvezno, če so ugotovljene zaloge enega dela nahajališča neposreden podaljšek zalog kategorije A;

– pri drugi skupini se ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli ali s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtnj. V povezavi raziskovalnih del sme biti razmerje vrtnja nasproti raziskovalnim rudarskim delom v nahajališču do 2:1. Preverjanje zalog, ugotovljenih z raziskovalnim vrtnjem, ni obvezno z razi-

skovalnimi rudarskimi deli, če so izračunane zaloge dela rudnega telesa neposreden podaljšek zalog kategorije A;

– pri tretji skupini nahajališč ali orudenih con se ugotavljajo z raziskovalnimi rudarskimi deli, izjemoma pa tudi s povezavo raziskovalnih rudarskih del in raziskovalnih vrtin, pri čemer sme raziskovalno vrtnanje dosegati največ 80% vseh raziskovalnih del;

b) v kategorijo B se uvrščajo tudi zaloge, ki jih dobimo z ekstrapolacijo. Ekstrapolacija je dovoljena največ za 1/4 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo B v tabeli 53, če to dopuščajo splošne značilnosti nahajališča;

c) če so zaloge kategorije B neposreden podaljšek zalog kategorije A, je ekstrapolacija dovoljena največ za 1/3 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A v tabeli 53;

d) pri zalogah kategorije B mora biti sestava rude znana kot pri zalogah kategorije A. Znale morajo biti osnovne tehnološke lastnosti mineralne surovine. Pri raznovrstnih nahajališčih, ki se delno izkoriščajo oziroma je tehnologija za njihovo rudno substanco rešena (ko so zaloge kategorije B podaljšek zalog kategorije A), smejo biti tehnološke lastnosti ugotovljene samo z laboratorijskimi preiskavami;

e) pri nahajališčih, ki nimajo zalog kategorije A oziroma se zaloge ne izkoriščajo velja za določitev tehnoloških lastnosti isto kot pri kategoriji A;

3. za kategorijo C₁:

a) v kategorijo C₁ se uvrščajo zaloge živega srebra, katerih razsežnosti v nahajališču ustrezne skupine so bile ugotovljene z raziskovalnimi deli v mejah razdalj predpisanih za kategorijo C₁ v tabeli 53;

b) zaloge kategorije C₁ se ugotavljajo praviloma z raziskovalnim vrtnanjem in v eni smeri preverjajo z raziskovalnimi rudarskimi deli za vse skupine nahajališč;

c) za zaloge kategorije C₁, ki so podaljšek zalog kategorij A in B, ni obvezno preverjanje z raziskovalnimi rudarskimi deli;

d) v kategorijo C₁, se uvrščajo tudi zaloge, dobljene z ekstrapolacijo. Ekstrapolacija je dovoljena največ za 2/5 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za posamezne skupine in podskupine kategorije C₁;

e) če so zaloge kategorije C₁ podaljšek zalog kategorij A in B, je ekstrapolacija dovoljena največ za 1/2 razdalj med raziskovalnimi deli, predpisanih za kategorijo A in B;

f) pri zalogah kategorije C₁ se mineralna in kemična sestava rude določata po splošnih in posebnih pogojih tega pravilnika;

g) tehnološke lastnosti zalog kategorije C₁ se ne določajo pri nahajališčih z zalogami kategorije A in B, ki se že izkoriščajo oziroma je tehnologija rešena. Pri nahajališčih, ki nimajo zalog kategorij A in B, se tehnološke lastnosti zalog kategorij C₁ določajo v laboratorijskem obsegu.

e) Razporeditev zalog živega srebra v razrede

216. člen

Zaloge nahajališč s samorodnim živim srebrom se uvrščajo v izvenbilančne zaloge, dokler ni s tehnologijo odkopavanja, transporta in predelave poskrbljeno, da so ljudje in življenjsko ter delovno okolje zavarovani pred onesnaženjem.

IX. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

217. člen

Petletna bilanca skupnih zalog in virov mineralnih surovin v Republiki Sloveniji se prvič izdela po preteku petih let od uveljavitve tega pravilnika.

218. člen

V skladu s 115. členom Zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo) se z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehata uporabljati Zakon o enotnem načinu, ugotavljanja, evidentiranja in zbiranja podatkov o rezervah rudnin in talnih voda ter o bilanci teh rezerv (Uradni list SFRJ, št. 53/77, 24/86 in 17/90) in Pravilnik o uvrščanju zalog trdnih mineralnih surovin v razrede in vrste in o njihovi evidenci (Uradni list SFRJ, št. 53/79).

219. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-9/2006

Ljubljana, dne 3. marca 2006

EVA 2006-2111-0067

mag. Andrej Vizjak l.r.
Minister
za gospodarstvo

PRILOGA**Obrazec št. 1****SPLOŠNI PODATKI O NOSILCU RUDARSKE PRAVICE**

NOSILEC RUDARSKE PRAVICE	
SEDEŽ NOSILCA/ RUDARSKE PRAVICE	(kraj) (občina)
IME IN KRAJ NAHAJALIŠČA (raziskovalnega ali pridobivalnega prostora)	
VRSTA MINERALNE SUROVINE	
SESTAVINE, KI SE UPORABLJAJO	
SESTAVINE, KI SE NE UPORABLJAJO	
OPOMBA	

Odgovorna oseba:

_____ (M.P.)

Obrazec št. 3

Nosilec rudarske pravice: _____

STANJE ZALOG IN VIROV
na dan 31.12.

Mineralna surovina: _____

Nahajališče: _____

Pridobivalni / Raziskovalni prostor

Zaloge kategorija / razred	Zaloge skupaj				Odkopne izgube %	Odkopne zaloge	Odkopano v letu
	Bilančne	Pogojno bilančne	Izvenbilančne	Skupaj			
1	2	3	4	5	6	7	8
Količina v m ³ ali t							
A-dokazane							
B-raziskane							
C ₁ -premalo raziskane							
Skupaj A+B+C ₁							
Skupaj odkopano							

Viri / kategorija v m ³ ali tonah	C ₂ - perspektivni	D ₁ - prognozni	D ₂ - predpostavljeni

Kvaliteta in uporabnost mineralne surovine:

Odgovorni osebi: 1) _____

2) _____

(M.P.)

V _____, dne _____

USTAVNO SODIŠČE

1509. Sklep, da se ustavna pritožba zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani ne sprejme v obravnavo

Številka: Up-634/05-9

Datum: 27. 3. 2006

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž. na seji senata dne 21. marca 2006 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. PRpv 961/2005 z dne 17. 5. 2005 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Sevnici št. PRs-1262/04 z dne 30. 3. 2005 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. S pravnomočno odločbo je bil pritožnik spoznan za odgovornega storitve cestnoprometnega prekrška po točki c) četrtega odstavka 117. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98 in nasl. – ZVCP). Izrečeni sta mu bili denarna kazen in stranska kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ter naloženo plačilo stroškov postopka. Višje sodišče je njegovo pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

2. Pritožnik v tipizirani ustavni pritožbi zatrjuje številne domnevne kršitve. V prvi vrsti zatrjuje nepravilno ugotovljeno dejansko stanje ter napačno uporabo prava. Z izpodbijano odločbo naj bi mu nezakonito odvzeli znanje vožnje, ki naj bi bilo neodtujljiva pravica. Ukrep prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja naj bi bil protiustaven in nezakonit, kar naj bi pomenilo kršitev 22., 25. in 29. člena Ustave. V zvezi s tem očitkom se pritožnik sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-279/99 z dne 16. 3. 2000 (Uradni list RS, št. 33/2000 in OdlUS IX, 59). Z navedbo, da niso bili upoštevani razbremenilni dokazi, da nastopajo policisti v vlogi prič ter da niso bili upoštevani dokazi v njegovo korist, ki naj jih sploh ne bi mogel izvesti, utemeljuje kršitev pravice iz 29. člena Ustave. Onemogočeno naj bi mu bilo zagotavljanje dela in preživetja družine, s čimer naj bi bila kršena 2. in 66. člen Ustave. Državni organi in sodišča naj bi mu kršili pravice s tem, ker mu onemogočajo normalno življenje, povzročajo strese in druge psihične bolečine ter materialno škodo. Navedbe v pozivu naj bi kršile pravico iz 27. člena Ustave. Ker odločbe Ustavnega sodišča nimajo pravnega pouka, naj bi bil kršen 25. člen Ustave. Navaja, da je podana odgovornost po 26. členu Ustave. Ker ni dostopa do Vrhovnega sodišča, navaja tudi kršitve 14., 15., 22., 23., 30. in 127. člena Ustave ter številnih mednarodnih konvencij. Navaja, da kršitev človekovih pravic ne zastara.

B.

3. Kolikor se pritožnikove trditve, povezane s postopkom o prekrških, nanašajo na pravilnost ugotovljenega dejanskega stanja in na uporabo prava, mu je treba pojasniti, da Ustavno sodišče ni instanca organom, ki odločajo v postopku o prekrških, in ne presoja samih po sebi nepravilnosti pri uporabi materialnega in procesnega prava ter ugotovitvi dejanskega stanja. V skladu s prvim odstavkom 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) se Ustavno sodišče omeji na presojo, ali so bile z izpodbijanim aktom kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine.

4. Pritožnikove navedbe oziroma očitki, s katerimi utemeljuje kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, so splošni in pavšalni ter se vsebinsko nanašajo celo na akte, ki z ustavno

pritožbo niso izpodbijani. Gre za t. i. tipizirano ustavno pritožbo. Ustavno sodišče poudarja, da v primeru takšnih ustavnih pritožb, ko te vsebujejo splošne pripombe na pravno ureditev v celoti ter zgolj pavšalna navajanja in očitke domnevno kršenih človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ni mogoče ugotoviti relevantnih očitkov, naslovljenih na konkretne izpodbijane odločbe. Na podlagi tipiziranih očitkov kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin Ustavno sodišče ne more preizkusiti izpodbijanih odločb.

5. Očitkov glede kršitev določb 2., 15. in 127. člena Ustave ni mogoče ocenjevati v okviru postopka z ustavno pritožbo.

6. Ker z izpodbijanima odločbama očitno niso bile kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine, kot jih zatrjuje pritožnik, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS in prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata
dr. Zvonko Fišer l.r.

1510. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja Odloka o spremembi in določitvi novih območij naselij Koper-Capodistria, Bertoki-Bertocchi in Ankaran-Ankarano.

Številka: U-I-66/06-5

Datum: 23. 3. 2006

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Krajevne skupnosti Ankaran in Oliverja Morgana iz Ankara na seji dne 23. marca 2006

sklenilo:

Izvrševanje Odloka Mestne občine Koper o spremembi in določitvi novih območij naselij Koper-Capodistria, Bertoki-Bertocchi in Ankaran-Ankarano (Uradni list RS, št. 113/05) se zadrži do končne odločitve Ustavnega sodišča.

Obrazložitev

1. Pobudnika izpodbijata zgoraj navedeni Odlok, ki na novo določa območja naselij tako, da se del naselij Ankaran in Bertoki vključijo v naselje Koper. Navajata, da je izpodbijani odlok v neskladju s pravico do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev in z načelom zaupanja v pravo (44. in 2. člen Ustave) ter tudi v neskladju z Zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju ZLS), predvsem z njegovim 18. členom. V postopku pred sprejemom tega Odloka naj ne bi bile upoštevane določbe ZLS in Statuta Mestne občine Koper glede postopka spremembe območij krajevnih skupnosti. Postopek objave izpodbijanega odloka naj bi bil prav tako sporen, ker ni bilo omogočeno, da bi se v predpisanem roku v zvezi z njim vložila pobuda za razpis referenduma. Občinski svet naj pri sprejemanju tega Odloka tudi ne bi upošteval predpisanega postopka po Zakonu o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list

RS, št. 5/80 in nasl. – ZIENUS). Sporno območje naj bi pripadlo Kopru, je pa najbližje Ankaranu, in tako prebivalci, ki so v njegovi sosesčini, ne bodo imeli besede oziroma bodo v izraziti manjšini pri reševanju pričakovanih ekoloških problemov. Pobudnika predlagata, naj Ustavno sodišče ugotovi, da izpodbijani odlok ni v skladu z Ustavo in zakonom.

2. Pobudnika predlagata tudi, naj Ustavno sodišče do dokončne odločitve zadrži izvrševanje izpodbijanega odloka. Navajata, da bi na njegovi podlagi lahko Občinski svet in drugi pristojni organi izvedli vse postopke za izvedbo dokončne spremembe meja naselja, kar bi, zlasti ob pozitivni odločitvi Ustavnega sodišča, povzročilo materialne in druge posledice, ki naj jih ne bi bilo več mogoče odpraviti oziroma popraviti. Z začasnim zadržanjem naj bi se bistveno spremenilo tudi stanje glede nadaljnjih postopkov za ustanovitev občine Ankaran – Hrvatini in zagotovilo Krajevni skupnosti Ankaran večje možnosti za »aktivno vključevanje v reševanje akutnih ekoloških problemov«.

3. Na podlagi 39. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) lahko Ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje izpodbijanega predpisa, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive posledice. Kadar Ustavno sodišče odloča o začasnem zadržanju izvrševanja izpodbijanega predpisa, vselej tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebitnega protiusstavnega predpisa, in med škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se izpodbijane določbe sploh ne bi izvrševale.

4. Po presoji Ustavnega sodišča so posledice, ki nastajajo z izvrševanjem izpodbijanega odloka, hujše od posledic, ki jih lahko povzroči začasno zadržanje izvrševanja izpodbijanega odloka. Na podlagi izpodbijanega odloka se bodo namreč lahko začeli nadaljnji postopki določanja novih meja naselij v registru območij teritorialnih enot, ki pa bodo imeli prej ali slej tudi posledice v naravi (krajevne table in druge oznake), kar utegne pomembno poseči v življenje tamkajšnjih prebivalcev. Po drugi strani pa začasno zadržanje izvrševanja tega Odloka nima drugih posledic, kot je ta, da se vsi ti postopki do končne odločitve Ustavnega sodišča ne morejo začeti in se bodo lahko izvedli kasneje, če izpodbijana ureditev ne bo spoznana za neskladno z Ustavo ali zakonom.

5. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Sklep je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

1511. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek 35. člena Zakona o policiji v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-152/03-13
Datum: 23. 3. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začtem z zahtevo Varuha človekovih pravic, na seji dne 23. marca 2006

o d l o č i l o:

1. Prvi odstavek 35. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98, 66/98 – popr., 93/01, 56/02, 79/03, 43/04 – ur. p. b., 50/04, 102/04 – ur. b. p., 14/05 – popr. ur. p. b., 53/05, 70/05 – ur. p. b., 98/05 in 3/06 – ur. p. b.) je v neskladju z Ustavo.

2. Državni zbor je dolžan ugotovljeno neskladje odpraviti v roku enega leta od objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave ugotovljenega neskladja razlog za ugotavljanje identitete ne more biti zgolj videz osebe.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Varuh človekovih pravic izpodbija prvi odstavek 35. člena Zakona o policiji (v nadaljevanju ZPol). Meni, da je izpodbijana določba v neskladju z 2., z 19., z 32. in s 35. členom Ustave ter s 5. in z 8. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) ter z 2. členom Protokola št. 4 k EKČP. Navaja, da policist v postopku ugotavljanja identitete osebo ustavi in s tem poseže v njeno svobodo gibanja (32. člen Ustave). Oseba naj bi bila policistu dolžna izročiti na vpogled osebno izkaznico ali drugo veljavno javno listino, opremljeno s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, na podlagi katere lahko ugotovi njeno identiteto. Če pa identitete ni mogoče ugotoviti na drug način, naj bi policisti smeli osebi odvzeti prstne odtise, jo fotografirati in fotografije tudi objaviti ter zabeležiti njen osebni opis. Predlagatelj meni, da država s tem poseže v pravico posameznika do zasebnosti (35. člen Ustave). Navaja še, da se identifikacijski postopek lahko konča tudi s privedbo v policijske prostore in z odvzemom prostosti ter s tem s posegom v osebno svobodo (19. člen Ustave). Po mnenju predlagatelja iz 2. člena Ustave izhaja, da mora zakonodajalec policijsko pooblastilo, ki pomeni poseg v človekove pravice in temeljne svoboščine, urediti določno in nedvoumno. Zakonska norma bi morala zadostiti načelu oziroma zahtevi »lex certa«, in sicer tako, da v njej ni nejasnosti, dvoumnosti ali pomensko ohlapnih besed. Policijsko pooblastilo bi moralo biti v zakonu natančno opredeljeno, in sicer tako, da policist in posameznik jasno razumeta, kateri so tisti pogoji, na podlagi katerih je uporaba policijskega pooblastila za ugotavljanje identitete dopustna. Navedenim zahtevam naj izpodbijana določba ne bi ustrezala. Njena formulacija naj bi bila tako splošna in ohlapna, da dopušča široko razlago in s tem policistu omogoča, da kadarkoli uporabi pooblastilo za ugotavljanje identitete. Predlagatelj meni, da lahko oseba zaradi tako ohlapne in nedoločne norme že samo zaradi svojega videza (npr. dolžine las, nošenja brade, načina obnašanja in še več, barve kože, spoštovanja različnih narodnostnih, kulturnih in verskih tradicij v oblačenju) vzbudi sum. Zgolj slednje pa za uporabo policijskega pooblastila ne bi smelo zadoščati. Ugotavljanje identitete samo zaradi videza naj bi pogosto pomenilo zgolj neutemeljeno vznemirjanje posameznika, ki spoštuje pravni red, poseg naj ne bi bil nujno učinkovit z vidika preprečevanja in odkrivanja prekrškov ali kaznivih dejanj. Glede na pomembnost s posegom prizadetih pravic naj bi bil tudi nesorazmeren v primerjavi z uspešnostjo zagotavljanja legitimnega cilja, ki se z njim zasleduje. Po mnenju predlagatelja mora sum, da bo oseba izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje, temeljiti na objektivni okoliščini, imeti mora konkretno podlago in ne more biti oprt zgolj na zunanje vidne okoliščine posameznika, niti na stereotipne predstave, da so pripadniki določenih skupin verjetni storilci prekrškov ali kaznivih dejanj. Videz bi lahko bil podlaga za ugotavljanje identitete, če bi imel objektivne elemente, ki bi kazali na povezavo s storitvijo prekrška ali kaznivega dejanja. Določba zakona o vzbujanju suma zgolj na podlagi videza po mnenju predlagatelja dopušča povsem naključno uporabo policijskega pooblastila in celo njegovo zlorabo. Predlagatelj še navaja, da izpodbijana določba poleg videza sicer določa še druge navezne okoliščine (obnašanje, ravnanje, zadrževanje na določenem kraju in ob določenem videzu) kot podlago za ugotavljanje identitete. Vendar naj bi bila izpodbijana določba po jezikovni razlagi napisana tako, da za poseg zadošča že obstoj le ene izmed naštetih naveznih okoliščin. Takšno sklepanje naj bi upravičevala alternativna uporaba veznika »ali«. Slednje naj bi po navedbah in ugotovitvah predlagatelja izhajalo tudi iz prakse policije. Predlagatelj meni, da pomeni ugotavljanje identitete, kot ga dopušča izpodbijana določba, pretiran oziroma nesorazmeren poseg v človekove pravice in temeljne svoboščine.

2. Državni zbor (v nadaljevanju DZ) meni, da zahteva predlagatelja ni utemeljena. Navaja, da je Zakon o notranjih zadevah (Uradni list SRS št. 28/80 in nasl., Uradni list RS št. 19/91 in nasl. – v nadaljevanju ZNZ) v 48. členu določal, da imajo delavci orga-

nov za notranje zadeve pri opravljanju uradnih nalog poleg drugih pooblastil tudi pooblastilo za legitimiranje oseb. Navedena določba, ne da bi bili v njej navedeni kriteriji oziroma navezne okoliščine, na podlagi katerih bi pooblašteni delavci legitimiranje opravljali, naj bi se kljub številnim drugim spremembam tega zakona, uporabljala v nespremenjeni obliki vse do začetka veljavnosti izpodbijane določbe 35. člena ZPol. Iz odgovora DZ še izhaja, da je ob sprejemanju ZPol, zlasti ker identifikacija dejansko pomeni poseg v nekatere temeljne pravice in svoboščine človeka, prevladalo stališče, po katerem je treba, da ne bi prišlo do zlorabe izpodbijanega policijskega pooblastila in ob upoštevanju načela sorazmernosti, primeroma navesti vsaj nekatere kriterije oziroma navezne okoliščine, ki bi nakazovale možnost uporabe tega pooblastila, zavedajoč se, da pri tem prostega preudarka ni mogoče povsem izključiti. DZ navaja, da med te navezne okoliščine sicer sodi tudi videz osebe. Vendar meni, da si predlagatelj zahteve izpodbijano določbo razlaga napačno. Videz osebe naj ne bi predstavljal edinega znaka, zaradi katerega naj bi se identifikacija opravljala, temveč pooblaščenca oseba pri tem ugotavlja tudi druge, v Zakonu navedene znake in okoliščine, ki predstavljajo podlago za ugotavljanje istovetnosti. Zlasti naj bi v tej povezavi presojala, ali oseba vzbuja sum, da bo izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje. DZ poudarja, da je policist kot pooblaščenca oseba posebej strokovno usposobljen in da izvaja prek svojih pooblastil naloge policije, določene v 3. členu ZPol. V primeru, da pride pri ugotavljanju istovetnosti oseb do prekoračitve pooblastil, pa obstaja tudi možnost ugotavljanja odgovornosti pooblaščenca osebe.

3. Vlada pojasnjuje, da so policijska pooblastila z zakonom določeni ukrepi, ki policistom omogočajo opravljanje njihovih nalog. Navaja, da je ugotavljanje identitete t. i. varnostno policijsko pooblastilo, ki se uporablja ob zakonsko določenih pogojih. Meni, da je ZPol pravno korektnije, predvsem pa določnejše (*lex certa*) uzakonil zakonske pogoje za izvajanje policijskega pooblastila ugotavljanja identitete, ki je bilo s splošno pooblastilno normo zapisano v prej veljavnem ZNZ in poimenovano »legitimiranje«. Določnejše normiranje naj bi se v izpodbijani določbi nanašalo predvsem na prvi odstavek 35. člena ZPol, kjer so navedeni razlogi za ugotavljanje identitete. Vlada meni, da glede na okoliščine, navedene v prvem odstavku 35. člena ZPol, policistov sum ni zgolj njegova subjektivna ocena, temveč je podkrepjen s subjektivnimi ali z objektivnimi sumničeni. Poleg tega mora oseba še vzbujati sum, da bo izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje. Vlada ocenjuje, da je subjektivna navezna okoliščina, ki se nanaša na videz osebe (npr. zamaskirana oseba pred poslopjem banke vzbuja sum, da bo storila kaznivo dejanje), potrebna za učinkovito policijsko delo, saj policisti iščejo neznane sumljive osebe, za katerimi je razpisana tiralica ali drug akt iskanja. V mnenju se sklicuje tudi na primerjalnopravne ureditve (Nemčija, Avstrija, Belgija), v katerih naj bi imeli policisti pravico, da ob naveznih okoliščinah, med katerimi je tudi videz (iskane) osebe, izvedejo policijski postopek kontrole in ugotavljanja identitete. Takšnega pooblastila pa naj ne bi poznali v Združenih državah Amerike in v Združenem kraljestvu (Veliki Britaniji), kjer naj bi veljalo, da je lahko videz ena izmed okoliščin, ki ob storitvi (ali sumu storitve) deviantnega dejanja zahtevajo policijsko ukrepanje. Vlada še navaja, da v teh sistemih nimajo predpisane dolžnosti posedovanja dokumenta za dokazovanje identitete, vendar naj bi bilo v primeru, da oseba takšne listine nima s seboj, policijsko ukrepanje strožje. Meni, da izpodbijana določba ni v neskladju z Ustavo in da policija za učinkovito izvajanje varnostnih nalog potrebuje varnostno pooblastilo za ugotavljanje identitete osebe. Pri tem navaja, da je videz osebe lahko le eden izmed naveznih pogojev, ki ob pravilni razlagi in ob strokovnih usmeritvah ne bi smel dopuščati nedovoljenega ali diskriminacijskega policistovega diskrecijskega odločanja.

4. Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti vpogledalo v spisa predlagatelja št. 6.1-70/2002 – SE in št. 6.1-78/2002 – SE.

B. – I.

5. Prvi odstavek 35. člena ZPol se v celotnem besedilu glasi: »Policisti lahko ugotavljajo identiteto osebe, ki s svojim obnašanjem, ravnanjem, videzom ali zadrževanjem na določenem kraju ali ob določenem času vzbuja sum, da bo izvršila, izvršuje ali je

izvršila prekršek ali kaznivo dejanje, ter osebe nad katero izvajajo pooblastila iz 41. člena tega zakona.«

6. Predlagatelj najprej izrecno zatrjuje, da je izpodbijana določba v neskladju z Ustavo, ker dopušča policistom ugotavljanje identitete osebe, ki zgolj s svojim »videzom« vzbuja sum, da bo izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje. Vendar je iz njegovih navedb v zahtevi mogoče razbrati še, da je izpodbijana določba, ki sicer vsebuje še druge osebne navezne okoliščine, zaradi uporabe veznika »ali« v neskladju z Ustavo tudi zato, ker dopušča poseg le na podlagi obstoja ene izmed teh osebnih subjektivnih okoliščin, ne da bi bila podlaga za »sum« objektivno konkretizirana. Zaradi medsebojne vsebinske povezanosti vseh okoliščin, ki jih vsebuje izpodbijana določba, je Ustavno sodišče opravilo ustavnosodno presojo določbe prvega odstavka 35. člena ZPol v obsegu, kot izhaja iz obrazložitve te odločbe.

7. Predlagatelj zatrjuje, da je izpodbijana določba v neskladju z 2., z 19., z 32. in s 35. členom Ustave ter s 5. in z 8. členom EKČP ter z 2. členom Protokola št. 4 k EKČP. Ustavno sodišče je opravilo ustavnosodno presojo izpodbijane določbe z vidika določb Ustave, v katerih je zajeta tudi relevantna vsebina določb EKČP, na katere se predlagatelj sklicuje v zahtevi.

B. – II.

8. Ugotavljanje identitete je uradno dejanje, ki ga lahko opravljajo uradne osebe, za katere je zakonodajalec tako posebej določil. Splošno oziroma generalno pooblastilo je dal zakonodajalec z izpodbijano določbo v prvi vrsti policistom. Policisti opravljajo pri vsakodnevnem delu različne postopke, ki se praviloma pričnejo z ugotavljanjem identitete osebe. Zato je upravičeno sklepanje, da je ugotavljanje identitete eno izmed najbolj pogosto uporabljenih pooblastil policistov. Pri tem je treba že uvodoma poudariti, da so temeljne naloge in pooblastila policije določene prav v ZPol, posebne naloge in posebna pooblastila pa v številnih drugih predpisih. Navedeno izhaja tudi iz prvega odstavka 29. člena ZPol, ki določa, da imajo policisti pri opravljanju nalog policije pooblastila, določena s tem zakonom in z drugimi zakoni. V primeru izpodbijane določbe gre za izvrševanje splošnega pooblastila za izvrševanje temeljnih nalog policije. Vendar policisti niso edini, ki jim zakonodajalec priznava status tistih uradnih oseb, ki lahko uporabljajo pooblastilo za ugotavljanje identitete. Status slednjih imajo tudi uradne osebe inšpekcijskih služb, lovski in ribiški čuvaji, določeni pooblaščenca delavci v službi železnice na vlakih, itd. Izpodbijana določba je kot splošna pooblastilna norma z vidika vsebinske dopustnosti uporabe tega pooblastila nedvomno najširša. Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – ZKP) v drugem odstavku 148. člena in Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in nasl. – ZP-1) v določbah npr. 108. in 110. člena dopolnjujeta splošno pooblastilno določbo, vendar možnost uporabe policijskega pooblastila za ugotavljanje identitete omejujeta le na ugotavljanje istovetnosti oseb v primeru ugotavljanja obstoja (storitve) kaznivega dejanja oziroma obravnavanja storilca prekrška. Določbe, ki se delno in za vsebinsko omejene primere nanašajo na pooblastilo za ugotavljanje identitete, vsebujeja tudi Zakon o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 87/02 in nasl. – v nadaljevanju ZNDM-1)¹ in Zakon o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 83/04 in nasl. – v nadaljevanju ZVCP-1)². ZNDM-1 navedeno pooblastilo omejuje na primere, ko določena oseba prestopa državno mejo, ZVCP-1 pa na primer, ko nekdo vozi motorno vozilo v cestnem prometu. V primeru navedenih določb je uporaba policijskega pooblastila za ugotavljanje identitete personalno in/oziroma teritorialno omejena.

9. Ugotavljanje identitete je eno izmed t. i. varnostnih policijskih pooblastil, ki ga pozna večina pravnih sistemov. Ta pooblastilni institut se je oblikoval skozi zgodovinske spremembe normativnih ureditev in skozi večanje garantne vloge države pri posegih v človekove pravice in temeljne svoboščine. Normativna ureditev policijskega pooblastila za ugotavljanje identitete se je skozi zgodovino spreminjala. V nedavni preteklosti je bilo to policijsko pooblastilo vsesplošno znano pod imenom »legitimiranje«. Že njegovo poimenovanje je nakazovalo na bistven namen tega pooblastila,

¹ Glej npr. določbi 27. in 28. člena ZNDM-1.

² Glej npr. določbo 237. člena ZVCP-1.

ki ni izhajal iz dolžnostnega upravičenja tedanjih miličnikov kot sedaj, temveč iz obveznosti posedovati in izkazati se z osebno izkaznico. Sedaj veljavni Zakon o osebni izkaznici (Uradni list RS, št. 75/97 in nasl. – v nadaljevanju ZOlzk) takšne dolžnosti ne vsebuje več. V 1. členu določa, da je osebna izkaznica javna listina, s katero državljan Republike Slovenije dokazuje svojo identiteto in državljanstvo. Do nje ima po prvem odstavku 2. člena tega zakona pravico državljan s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. Državljan s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki dopolni 18 let starosti in nima veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, mora imeti osebno izkaznico (drugi odstavek 2. člena ZOlzk). Po prvem odstavku 3. člena ZOlzk mora državljan osebno izkaznico ali javno listino iz drugega odstavka 2. člena tega zakona na zahtevo uradne osebe, ki je po zakonu za to pooblaščen, dati na vpogled. ZOlzk kršitev prej navedenih zakonsko določenih obveznosti opredeljuje kot prekršek in zanj določa sankcije. ZOlzk ne zavezuje več državljanov Republike Slovenije, niti da bi ob polnoletnosti morali pridobiti osebno izkaznico, niti jih ne zavezuje, da bi jo morali nositi s seboj. Zavezuje pa vse osebe, da imajo pri sebi dokument, s katerim lahko dokažejo svojo istovetnost. Glede na to dejstvo, glede na namen izvajanja navedenega pooblastila in glede na »drugačne« zakonodajalčeve razloge za ugotavljanje identitete osebe, je zakonodajalec v izpodbijani določbi uporabil drugačno poimenovanje tega pooblastila, to je ugotavljanje identitete.

10. Vsebinska izpodbijane določbe omogoča sklepanje, da ima glede na definicijo pooblastila njegovo izvajanje dva namena: (1) ugotoviti identiteto (istovetnost) osebe v postopku, to je ugotoviti, kdo je ta oseba (identiteta se dokazuje z listinami za dokazovanje identitete) in (2) ugotoviti osebne podatke oseb v postopku.³ Osebnih podatkov je vsak podatek, ki kaže na lastnosti, stanja ali razmerja posameznika, ne glede na obliko, v kateri je izražen. Pomen ugotavljanja identitete, kot izhaja iz izpodbijane določbe in ki je sicer širši od prej navedenega, je dejansko dvojen: preventivni (proaktivni) in represivni. Preventivni (proaktivni) pomen ima to pooblastilo takrat, ko policija ugotavlja identiteto neznanih oseb, ki naj bi šele storile prepovedano dejanje, torej ko tako dejanje sploh še ni bilo storjeno. Represivni pomen pa ima to pooblastilo takrat, ko z ugotavljanjem identitete policija odkriva osebe, ki so že storile prekršek ali kaznivo dejanje, osebe, za katerimi je razpisana tiralica, ali osebe, ki so pobegnile iz zapora ali pa jih išče drug organ.

11. Uporabo policijskih pooblastil izpeljuje Pravilnik o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 51/2000 in nasl. – v nadaljevanju Pravilnik), ki je bil izdan na podlagi 29. člena ZPol. Opredeljuje način izvajanja in razčlenjuje uporabo posameznih policijskih pooblastil, ki so določena v ZPol in v drugih zakonih, če ti opredeljujejo istovrstna pooblastila (1. člen Pravilnika). Določa, da so policijska pooblastila z zakonom določeni ukrepi, ki policistom omogočajo opravljanje njihovih nalog (2. člen Pravilnika). Policijsko pooblastilo je treba izvesti strokovno in odločno, vendar obzirno, tako da brez potrebe ne prizadene osebnega dostojanstva oseb v postopku (6. člen Pravilnika). Prav tako morajo po določbi 10. člena Pravilnika policisti prenehati z izvajanjem policijskega pooblastila takoj, ko prenehajo razlogi za njegovo uporabo. V II. poglavju Pravilnika, ki nosi naslov »Splošna policijska pooblastila«, sta v členih 20 do 25 določena način ugotavljanja identitete in identifikacijski postopek. Policist ugotavlja identiteto tako, da od osebe zahteva, naj mu izroči na vpogled osebno izkaznico ali drugo veljavno javno listino, opremljeno s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, na podlagi katere lahko ugotovi njeno identiteto (prvi odstavek 22. člena Pravilnika). Po določbi drugega odstavka 22. člena Pravilnika je policist dolžan obrazložiti razloge za ugotavljanje identitete, če oseba tako zahteva. Če oseba, katere identiteto policist ugotavlja, pri sebi nima listin iz 22. člena, oziroma če gre za tujca iz 23. člena Pravilnika, policist, če okoliščine to dopuščajo, ugotavlja njeno identiteto po obstoječih evidencah ali s pomočjo drugih oseb, katerih identiteta je ugotovljena. Policist si lahko pomaga tudi z drugimi listinami, ki vse-

bujejo podatke o osebi, katere identiteto ugotavlja (prvi odstavek 24. člena Pravilnika). Če policist ne more ugotoviti identitete osebe na način, kot ga določa prejšnji odstavek, oseba, katere identiteto policist ugotavlja, pa prebiva v bližini, lahko policist preveri njeno identiteto na domu (drugi odstavek 24. člena Pravilnika). V primeru, če policist ne more ugotoviti identitete osebe na drug način, jo privede v policijske prostore in opravi identifikacijski postopek, tako da v skladu z določbami zakona osebi vzame prstne odtise, jo fotografira in zabeleži njen osebni opis. Fotografija in osebni opis se lahko tudi objavita (25. člen Pravilnika).

12. Izvrševanje policijskega pooblastila za ugotavljanje identitete pomeni poseg v ustavno zagotovljeno pravico do nedotakljivosti zasebnosti, ki je varovana v 35. členu Ustave.⁴ Ustavno sodišče je glede določb 34. do 38. člena Ustave, s katerimi so varovani človekovo osebno dostojanstvo, osebnostne pravice, njegova zasebnost in varnost, že sprejelo stališče (32. točka obrazložitve odločbe št. U-I-25/95 z dne 27. 11. 1997, Uradni list RS, št. 5/98 in OdlUS VI, 158), da gre za takšne določbe, ki imajo posebno mesto med človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami in ki prepovedujejo vsem – na prvem mestu državi, pa tudi posameznikom – poseganje vanje (glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-238/99 z dne 9. 11. 2000, Uradni list RS, št. 113/2000 in OdlUS IX, 257). V skladu z načelom, da je na tem področju prepovedano vse, kar ni izrecno dovoljeno, je prepovedan vsak poseg v našete pravice, razen tistih, ki so dovoljeni v skladu z Ustavo. Pravica do zasebnosti se za posameznika lahko konča samo tam, kjer kolidira z ustavno varovanim močnejšim interesom drugih.

13. Posegi v človekove pravice ali temeljne svoboščine so po ustaljeni ustavnosodni presoji dopustni, če so v skladu z načelom sorazmernosti. Presoja, ali je poseg v človekovo pravico dopusten, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti (glej odločbo št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003, Uradni list RS, 108/03, OdlUS XII, 86). Ustavno sodišče mora zato najprej ugotoviti (presoditi), ali poseg zasleduje ustavno dopusten cilj. Pri tem upošteva, da se po določbi tretjega odstavka 15. člena Ustave človekove pravice in temeljne svoboščine lahko omejijo zaradi pravic drugih oziroma zaradi javne koristi. Ob ugotovitvi, da poseg zasleduje ustavno dopusten cilj in da s tega vidika torej ni nedopusten, je treba vselej oceniti še, ali je ta v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege. To pomeni, da mora biti omejitev potrebna (nujna) in primerna za doseg zasledovanega ustavnopustnega cilja ter v sorazmerju s pomembnostjo tega cilja (načelo sorazmernosti v ožjem pomenu oziroma načelo proporcionalnosti). Iz 2. člena Ustave izhajajoče načelo pravne države pa vsebuje tudi zahtevo po načelu jasnosti in določnosti predpisov. V skladu z ustavno zahtevo po določnosti zakona mora biti poseganje v ustavne pravice urejeno določno in nedvoumno. Če norma ni jasno opredeljena, obstaja možnost različne uporabe zakona in arbitrarosti državnih organov ali drugih organov za izvrševanje javnih pooblastil, ki odločajo o pravicah posameznikov. Slednje je treba upoštevati tudi v tem primeru.

14. ZPol v 3. členu, ki nosi naslov »Naloge in organizacije policije«, določa, da so naloge policije naslednje: 1. varovanje življenja, osebne varnosti in premoženja ljudi; 2. preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in prekrškov, odkrivanje in prijemanje storilcev kaznivih dejanj in prekrškov, drugih iskanih oseb ter njihovo izročanje pristojnim organom in zbiranje dokazov ter raziskovanje okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi, ki izvira iz kaznivih dejanj in prekrškov; 3. vzdrževanje javnega reda; 4. nadzor in urejanje prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki so dane v uporabo za javni promet; 5. varovanje državne meje in opravljanje mejne kontrole; 6. opravljanje nalog, določenih v predpisih o tujcih; 7. varovanje določenih oseb, organov, objektov in okolišev; 8. varovanje določenih delovnih mest in tajnosti podatkov državnih organov, če z zakonom

³ Osebnimi podatki se ugotavljajo na podlagi listine za dokazovanje istovetnosti. Če gre za podatke, ki jih listina ne vsebuje, vendar jih policisti potrebujejo za postopek, jih lahko pridobijo s preverjanjem pri uradnih organih ali neposredno od osebe, katere identiteto ugotavljajo.

⁴ Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-370/98 z dne 18. 12. 2002 (Uradni list RS, št. 7/03 in OdlUS XI, 260), zavzelo stališče, da pomeni policijsko pooblastilo iz prvega odstavka 14. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98 in nasl. – ZVCP) poseg v splošno svobodo ravnanja kot eno od človekovih osebnostnih pravic, varovanih v 35. členu Ustave.

ni drugače določeno; 9. izvajanje nalog, določenih v tem in drugih zakonih in podzakonskih predpisih. Kot je bilo že navedeno, imajo policisti pri opravljanju nalog policije pooblastila, določena s tem zakonom in z drugimi zakoni (29. člen ZPol). Pri opravljanju nalog so policisti dolžni ravnati v skladu z Ustavo in z zakoni ter spoštovati in varovati človekove pravice in temeljne svoboščine (prvi odstavek 30. člena ZPol). Policisti lahko omejijo človekove pravice in temeljne svoboščine le v primerih, določenih z Ustavo in z zakoni (drugi odstavek 30. člena ZPol). Po določbi 33. člena ZPol smejo policisti pri opravljanju svojih nalog med drugim opozarjati, ukazovati, ugotavljati identiteto in tudi izvesti identifikacijski postopek.

15. Cilj, ki ga je zakonodajalec želel doseči s tem, da je kot eno izmed policistovih pooblastil določil možnost, da slednji pod pogoji, določenimi v izpodbijani določbi, ugotavlja identiteto oseb, je torej v zagotovitvi učinkovitega izvrševanja nalog policije, katerih namen je med drugim zagotavljati splošno varnost in s tem tudi varnost vsakega posameznika. Za doseg tega cilja je zakonodajalec v primeru izpodbijane določbe sicer posegel v ustavno varovano vsebino zasebnosti iz 35. člena Ustave, vendar je imel za poseg ustavno dopusten, to je stvarno upravičen cilj. S tega vidika poseg ni nedopusten. Prav tako je obravnavani poseg zakonodajalca nujen in primeren (ukrep) za zagotovitev zasledovanega cilja. Vendar izpodbijana določba ne prestane preizkusa sorazmernosti v ožjem pomenu besede. Iz besedila prvega odstavka 35. člena ZPol namreč izhaja, da za vzbuditev suma, da gre za osebo, ki »bo izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje«, zadošča že zgolj ena od v prvem delu stavka navedenih okoliščin: obnašanje, ravnanje, videz ali zadrževanje na določenem kraju ali ob določenem času. Da je tako, je razvidno tudi iz primera, na katerega se sklicuje predlagatelj v svoji zahtevi.⁵ Pri tem pa zakon ne vsebuje podrobnejših kriterijev o tem, kdaj je posamezna od navedenih okoliščin lahko zadostna podlaga za vzbuditev takšnega suma. Ustavno sodišče ne zanika možnosti, da je v določenih primerih tudi videz (npr. če gre za osebo, ki je podobna osebi, ki jo policija išče zaradi storitve kaznivnega dejanja ali prekrška) ali zadrževanje na določenem kraju in/ali ob določenem času (npr. če gre za iskanje storilca že storjenega kaznivnega dejanja ali prekrška) lahko podlaga za ugotavljanje identitete. Vendar pa prav to, da zakon ne določa dodatnih pogojev, omogoča, da se policijsko pooblastilo za ugotavljanje identitete lahko uporabi tudi v primeru, ko za to ni upravičenega razloga. Iz izpodbijane ureditve zaradi njene nedoločenosti namreč ni mogoče jasno razbrati, kje je meja med dovoljenim in nedovoljenim ravnanjem državnih organov (v tem primeru policistov)⁶ in zato tudi ne ustreza zahtevam po predvidljivosti. Poleg tega Zakon tudi ne razlikuje med primeri, ko je namen ugotavljanja identitete iskanje storilca že storjenega kaznivnega dejanja ali prekrška, ter primeri, ko gre zgolj za domnevo, da bi določena oseba utegnila storiti kaznivo dejanje ali prekršek.

16. Načelo pravne države iz 2. člena Ustave, ki vsebuje tudi načelo jasnosti in določenosti predpisov, zakonodajalca zavezuje k temu, da normo oziroma njeno vsebino jasno opredeli. Čim pomembnejša je pravna dobrina, tembolj je poudarjena zahteva po določenosti zakona (tako Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-25/95). To še posebej velja za predpise, ki urejajo pooblastila represivnih organov pri poseganju v človekove pravice in temeljne svoboščine. V primerih, ko je poseg v človekove pravice izveden v t. i. preventivne oziroma proaktivne namene (ko npr. do storitve prepovedanega dejanja sploh še ni prišlo), pa morajo biti pooblastila države bolj omejena, kot takrat, ko je namen posega že represiven. V nasprotnem primeru so vse varovalke zoper arbitrarno uporabo zakona neučinkovite. Namen in razlog zakonskega urejanja pa je prav v tem, da se prepreči taka uporaba zakona

in da se omogoči učinkovit nadzor (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-272/98 z dne 8. 5. 2003, Uradni list RS, št. 48/03 in OdlUS XII, 42).

17. Kot je bilo že navedeno, je zakonodajalec z izpodbijano določbo želel odpraviti t. i. »preventivna legitimiranja«, ki so bila dopuščena po prej veljavnem ZNZ. Dejstvo je, da izpodbijana zakonska določba zahteva, da obstaja vsaj sum, da bo določena oseba izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje. Sum oziroma stopnja dokaznega standarda mora biti seveda vedno konkretizirana, izraziti pa se mora v določenih naveznih okoliščinah. Okoliščine, ki so lahko po izpodbijani določbi podlaga za ugotavljanje identitete, pa so premalo določno opredeljene, zato dopuščajo prekomerne posege v pravico do varstva zasebnosti in osebnostnih pravic iz 35. člena Ustave.⁷

18. Glede na navedeno je Ustavno sodišče presodilo, da je izpodbijana določba prvega odstavka 35. člena ZPol v neskladju s 35. členom Ustave. Izdalo je ugotovitveno odločbo (1. točka izreka), ker bi razveljavitev izpodbijane določbe v precejšnji meri onemogočila učinkovito izvrševanje nalog policije, določenih v 3. členu ZPol. Zakonodajalcu je naložilo, naj ugotovljeno neskladje odpravi v roku enega leta od objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (2. točka izreka). Pri določitvi navedenega roka je Ustavno sodišče upoštevalo zahtevnost predmeta urejanja. Zakonodajalec mora ugotovljeno neskladje odpraviti tako, da bo pri tem upošteval okvir in obseg razlogov, kot izhajajo iz obrazložitve te odločbe. Zakonodajalec bo moral opredeliti kriterije, ki policistom omogočajo sklepanje, da določena oseba vzbuja sum, da »bo izvršila, izvršuje ali je izvršila prekršek ali kaznivo dejanje«, zlasti ko je podlaga za takšno sklepanje videz⁸ te osebe ali njeno zadrževanje na določenem kraju.⁹ Odvisno od načina, kako bo vsebinsko določil zahtevane

⁷ V primeru izpodbijane določbe namreč ne gre za istovrstno situacijo, kot je bila predmet presoje v odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-370/98. V slednji je Ustavno sodišče ugotovilo, »da izpodbijani določbi, ki ureja policijska pooblastila za nadzor prometa, vozil, voznikov in drugih udeležencev v cestnem prometu, ni mogoče očitati, da je nejasna in da dopušča samovoljno razlago in da zato ni podana kršitev načel pravne države iz 2. člena Ustave.« In še, »da je tak nadzor lahko učinkovit samo, če je preventiven, saj bi v nasprotnem primeru prišlo do njega šele potem, ko bi posledice že nastopile in jih ne bi bilo mogoče več preprečiti.« Ugotovilo je, »da izvedeni ukrep v primerjavi s pozitivnimi učinki, ki jih zagotavlja, ne predstavlja pretiranega posega v pravico iz 35. člena Ustave in zato z njo ni v neskladju.« Ob tem je treba upoštevati, da so vozniki v cestnem prometu v drugačnem položaju, ker upravljajo z vozilom, ki je nevarna stvar.

⁸ Videz je namreč že sam po sebi dokaj nedoločen in vsebinsko obsežen pojem. Beseda videz, ki je uporabljena v zakonskem besedilu, namreč lahko pomeni 1. z vidom zaznavne lastnosti, značilnosti česa, polepšati, spremeniti videz, opisati videz napadalca, človek z mrkim videzom, resen, smešen videz junaka, ženska s ciganskim videzom – taka kot ciganka, kar se kaže na zunaj, dajati, ustvarjati videz, da je vse v redu, lažni, površinski videz, biti podoben po videzu, soditi po videzu. Glej Slovar slovenskega knjižnega jezika, DZS, Ljubljana 1994, str. 1512.

⁹ Glej npr. Zakon o zvezni policiji Zvezne republike Nemčije. Slednji v 23. členu določa, da lahko zvezna policija ugotavlja identiteto osebe:

1. kadar gre za odvrnitev nevarnosti,
2. na policijski mejni kontroli,
3. v obmejnem pasu v širini trideset kilometrov (...)
4. v primeru, da se oseba nahaja v stavbi zvezne policije, v objektu ali stavbi zveznih železnic, v objektu zračnega prometa ali v stavbi letališča, v uradu zveznega organa, ustanovljenega z ustavo, ali v uradu zveznega ministrstva, na mejnem prehodu ali v bližini teh zgradb oziroma objektov in da dejansko stanje upravičuje domnevo, da bi lahko tam prišlo do storitve kaznivnega dejanja, ki bi neposredno ogrozilo osebe v omenjenih objektih ali stavbah ali objekte same, pri čemer je treba identiteto osebe ugotoviti zaradi splošne ogroženosti ali ker obstajajo glede posamezne osebe razlogi za sum (...). Vendar samo z navedeno določbo še ni izčrpana možnost nemške zvezne policije za ugotavljanje identitete.

Glej npr. tudi Zakon o policijskih nalogah bavarske deželne policije. Slednji v 13. členu določa, da lahko policija ugotavlja identiteto osebe:

1. kadar gre za odvrnitev nevarnosti;

⁵ Zadeva predlagatelja št. 6.1-70/2002 – SE.

⁶ Policijska Uprava Kranj je v zadevi št. 6.1-78/2002 – SE, ki jo je obravnaval predlagatelj v odgovoru št. 3C105-S-22/44-51/02 z dne 28. 8. 2002, med drugim zapisala naslednje: »Določbi prvega odstavka 35. člena ZPol in 20. člena Pravilnika sta tako široki, da lahko policist ugotavlja identiteto praktično kadarkoli, saj v nasprotnem primeru ne bi mogel pristopiti k osumljeni osebi, razen v primeru, ko bi storilca ujel na delu. S tem je zakonodajalec želel olajšati delo policistom, posledica tega pa je, da se lahko tudi poštenim državljanom zgodi, da so vpleteni v postopek.«

kriterije, bo moral zakonodajalec tudi oceniti, ali za dopustnost posega zadošča zgolj njihovo naštevane oziroma alternativna uporaba ali pa njihova kumulacija. Z vidika sorazmernosti posega bo moral zakonodajalec upoštevati tudi dvojnost samega pomena pooblastila: njegov preventivni (proaktivni) in represivni pomen.

19. Da ne bi bil do odprave ugotovljene protustavnosti videz uporabljen kot okoliščina za ugotavljanje identitete sam po sebi, kar bi bilo v neskladju s prvim odstavkom 14. člena Ustave, je Ustavno sodišče določilo način izvršitve svoje odločbe (drugi odstavek 40. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) kot izhaja iz 3. točke izreka te odločbe. To pomeni, da je videz lahko podlaga za ugotavljanje identitete samo v povezavi s katero izmed drugih okoliščin iz prvega odstavka 35. člena ZPol.

20. Ker je Ustavno sodišče ugotovilo neustavnost izpodbijane določbe že zaradi neskladja s 35. členom Ustave, ni preizkušalo drugih zatrjevanjih neskladij z Ustavo.

C.

21. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj i.r.

1512. Odločba o delni razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Celju

Številka: Up-440/04-12

Datum: 23. 3. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. s Ž., ki ga po pooblastilu njegove zakonite zastopnice B. B. s Ž. zastopajo C. C., Č. Č. Č. in D. D., odvetniki v Z., na seji dne 23. marca 2006

o d l o č i l o:

1. Sodba Višjega sodišča v Celju št. Cp 402/2003 z dne 3. 3. 2004 se v delu, ki se nanaša na zavrnitev tožbenega zahtevka za plačilo zakonskih zamudnih obresti od prisojene odškodnine za nepremoženjsko škodo, razveljavi in se zadeva v tem delu vrne temu sodišču v novo odločanje.

2. Pritožnik sam nosi stroške postopka z ustavno pritožbo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. V pravnem postopku je sodišče prve stopnje delno ugodilo tožbenemu zahtevku pritožnika (v pravdi tožnika) in mu prisodilo 1.000.000 SIT odškodnine za nepremoženjsko škodo z zakonskimi zamudnimi obrestmi od izdaje sodbe sodišča prve stopnje, tj. od 23. 9. 2002 dalje. Zavrnilo pa je (med drugim) njegov zahtevek za plačilo zakonskih zamudnih obresti od prisojene odškodnine za nepremoženjsko škodo za čas pred dnem izdaje sodbe. Višje sodišče je prisojeno odškodnino zvišalo za 400.000 SIT; v delu, s katerim je pritožnik izpodbijal odločitev sodišča prve stopnje o zamudnih obrestih, pa je njegovo pritožbo zavrnilo. Zavrnitev zamudnih obresti za čas pred izdajo prvostopenjske sodbe je utemeljilo s stališčem, da je do škodnega dogodka prišlo še v času veljavnosti Zakona o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. – v nadaljevanju ZOR), po določbah tega zakona pa se odškodnina odmerja po razmerah na dan izdaje sodbe in od takrat dalje tečejo zakonske zamudne obresti.

2. Zoper odločitev sodišč o zavrnitvi dela tožbenega zahtevka za plačilo zakonskih zamudnih obresti vloga pritožnik ustavno pritožbo. V njej zatrjuje kršitev 14. in 22. člena Ustave. Poudarja, da je načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča z dne 26. 6. 2002¹ (v nadaljevanju načelno pravno mnenje) spremenilo sodno prakso glede obresti od odškodninskih terjatev za nepremoženjsko škodo, in razlaga kako. Navaja, da sodišči nista sledili načelnemu pravnemu mnenju, temveč sta skladno s staro sodno prakso prisodili zakonske zamudne obresti šele od dneva izdaje prvostopenjske sodbe dalje. Pojasnjuje, zakaj se mu zdi stara sodna praksa nesprejemljiva. Razlaga, zakaj mu po njegovi oceni zamudne obresti skladno z določbami ZOR pripadajo že od zamude dne 17. 11. 1998 dalje oziroma vsaj od 1. 1. 2002 dalje, kot to določa načelno pravno mnenje. Iz ustavni pritožbi priloženih sodb naj bi izhajalo, da sodišča oškodovancem že prisojajo zamudne obresti na tak način, zato naj bi bil pritožnik v primerjavi z njimi v neenakopravnem položaju. Ker naj bi Vrhovno sodišče oškodovancem priznalo zamudne obresti od 1. 1. 2002 dalje, naj bi bil pritožnik obravnavan neenakopravno tudi v primerjavi z upniki, katerih terjatve so zapadle po 1. 1. 2002. Ustavnemu sodišču predlaga, naj spremeni izpodbijano odločitev tako, da pritožniku prisodi zakonske zamudne obresti od prisojenih 1.400.000 SIT odškodnine že od 17. 11. 1998 dalje, podrejeno pa vsaj od 1. 1. 2002 dalje. Prav tako predlaga, naj Ustavno sodišče plačilo stroškov v zvezi z ustavno pritožbo naloži nasprotni udeleženci iz pravde.

3. Senat Ustavnega sodišča je ustavno pritožbo dne 23. 2. 2006 sprejel v obravnavo. V skladu s 56. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) je Ustavno sodišče ustavno pritožbo poslalo Višjemu sodišču v Celju, v skladu z 22. členom Ustave pa nasprotni stranki in pravnem postopku, ki na ustavno pritožbo nista odgovorila.

¹ Objavljeno v: Pravna mnenja št. 1/02, str. 11.

2. kadar se oseba nahaja na določenem kraju,
a) pri čemer je iz dejanskega stanja mogoče sklepati, da se tam

aa) osebe dogovarjajo za storitev kaznivega dejanja, ga pripravljajo ali izvajajo;

bb) zadržujejo osebe brez ustreznega dovoljenja za bivanje;

cc) skrivajo storilci kaznivih dejanj,

b) na katerem se osebe ukvarjajo s prostitucijo;

3. ki se nahaja v objektu ali stavbi, namenjenim za promet ali preskrbo, v javnem prevoznem sredstvu, v stavbi upravnega organa ali v drugem posebno ogroženem objektu ali v bližini teh zgradb oziroma objektov, pri čemer dejansko stanje upravičuje domnevo, da bi tam lahko prišlo do storitve kaznivega dejanja, ki bi neposredno ogrozilo osebe v omenjenih objektih ali stavbah ali objekte same;

4. ki se znajde na kontrolnem mestu, ki ga je zvezna policija postavila, da bi preprečila storitev kaznivih dejanj v smislu člena 100 a Zakona o kazenskem postopku (...).

5. v obmejnem pasu v širini trideset kilometrov kot tudi na tranzitnih cestah (zveznih avtocestah, evropskih cestah in drugih pomembnejših cestah za mednarodni promet) ter v javnih ustanovah, namenjenih mednarodnemu prometu, in sicer z namenom preprečitve nezakonitih prestopov meje ali nezakonitega zadrževanja ter boja proti kaznivim dejanjem, povezanim z nezakonitimi prestopi meje;

6. kadar gre za varstvo zasebnih pravic. Podobne določbe vsebuje tudi 26. člen Zakona o policiji, ki ureja pooblastila deželne policije v Baden-Württembergu v zvezi z ugotavljanjem identitete posameznika in 9. člen Zakona o policiji, ki ureja istovrstna pooblastila deželne policije v Posarju.

B.

4. Pritožnik trdi, da sodišči nista upoštevali načelnega pravnega mnenja, s katerim je Vrhovno sodišče pred izdajo prvostopenjske sodbe spremenilo do tedaj veljavno sodno prakso. Po vsebini torej izpodbijani odločitvi očita, da odstopa od sodne prakse. Ta očitke je pomemben z vidika pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave (ki je v sodnih postopkih poseben izraz načela enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave). Iz te ustavne določbe namreč izhaja zahteva, da sodišče strank ne sme obravnavati neenakopravno, tako da bi v posamezni zadevi samovoljno in arbitrarno odločilo drugače, kot sicer redno odloča v vsebinsko podobnih primerih. Pravica do enakega varstva pravic v postopku namreč presega zgolj zahtevo po enakopravnem obravnavanju strank v enem postopku, zato morajo sodišča v različnih postopkih v enakih zadevah pravo načeloma uporabiti enako. Vendar Ustava ne prepoveduje kakršnegakoli odstopa od sodne prakse, pač pa le samovoljen oziroma arbitraren odstop. Gre za zahtevo, da sodišče, če se odloči, da bo od uveljavljene sodne prakse odstopilo, razloge za to posebej obrazloži (kar predvsem predpostavlja, da sodno prakso tudi pozna). Ustavni vidik (ne)dopustnosti odstopa od sodne prakse torej ne pomeni, da Ustavno sodišče presoja materialnopravno pravilnost izpodbijane sodbe, pač pa le, ali je odstop od sodne prakse ustrezen (v procesnem smislu) obrazložen.² Zato je pritožnikovo pričakovanje, da bo Ustavno sodišče presojalo pravilnost (stare oziroma nove) sodne prakse, neutemeljeno.

5. Vrhovno sodišče skrbi za enotno sodno prakso (109. člen Zakona o sodiščih, Uradni list RS, št. 19/94 in nasl. – v nadaljevanju ZS). Načelno pravno mnenje je eden izmed instrumentov za zagotovitev tega cilja (110. člen ZS); namenjeno je poenotenju sodne prakse, kadar se ta ne more oblikovati niti pred Vrhovnim sodiščem. Obstoj načelnega pravnega mnenja o določenem vprašanju torej izkazuje enotnost sodne prakse.³

6. Načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča, na katerega se sklicuje pritožnik, spreminja dotedanjo sodno prakso, ki je zakonske zamudne obresti od odškodnine za nepremoženjsko škodo priznavala (še)le od dneva izdaje sodbe dalje. Po načelnem pravnem mnenju pripadajo oškodovancu od uveljavitve Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 83/01 in nasl. – v nadaljevanju OZ), to je od dne 1. 1. 2002 dalje, če zamuda ni nastala pozneje, zamudne obresti do dneva izdaje sodbe sodišča prve stopnje v višini predpisane obrestne mere, zmanjšane za temeljno obrestno mero, od sodbe sodišča prve stopnje dalje pa po predpisani obrestni meri zamudnih obresti. To načelno pravno mnenje je Vrhovno sodišče sprejelo dne 26. 6. 2002 in se nanaša na pravna razmerja, ki imajo enako podlago kot obravnavano (odškodnina za nepremoženjsko škodo). Sodišče prve stopnje je izpodbijano sodbo izdalo dne 23. 9. 2002, Višje sodišče pa je razsodilo dne 3. 3. 2004.

7. Sodišči sta zamudne obresti prisodili še le od dneva izdaje prvostopenjske sodbe dalje. Sodišče prve stopnje se je pri tem oprlo na stališče, da toženka ni prišla v zamudo, ker ji vse do izdaje sodbe višina prisojene odškodnine ni bila znana. Višje sodišče je na pritožbeno navedbo, da bi sodišče od prisojene odškodnine za nepremoženjsko škodo – skladno z načelnim pravnim mnenjem – moralo priznati zakonske zamudne obresti od vložitve tožbe oziroma vsaj od 1. 1. 2002 dalje, odgovorilo, da je do prometne nezgode prišlo še v času veljavnosti ZOR. Zapisalo je, da se po ZOR odškodnina še vedno presoja po razmerah na dan izdaje sodbe, od takrat dalje pa tudi tečejo zakonske zamudne obresti. S tem je Višje sodišče samovoljno odstopilo od enotne sodne prakse. Sodna praksa, kakršno je uveljavilo načelno pravno mnenje, namreč začetek teka zamudnih obresti po 1. 1. 2002 rešuje enako za vse odškodninske terjatve za nepremoženjsko škodo, ne glede na to, ali je škodni dogodek nastal v času veljavnosti ZOR ali v času veljavnosti OZ. Obrazložitev Višjega sodišča je tako le navidezna, saj se ne posveča nosilnim razlogom za odstop, kljub temu da je bilo v pritožbi zoper prvostopenjsko odločitev na načelno pravno mnenje izrecno opozorjeno. S tem pa je bila pritožniku kršena pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave.

8. Zato je Ustavno sodišče sodbo Višjega sodišča v izpodbijalnem delu razveljavilo in zadevo vrnilo temu sodišču v novo odločanje. Glede na to ni bilo treba presojati obstoja drugih zatrjevanih kršitev.

² Podrobneje o tem A. Galič, Ustavno civilno procesno pravo, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 315 in nasl.

³ Tako Galič, cit. delo, str. 331, enako F. Testen, Enotna in ustaljena sodna praksa v civilnih in gospodarskih zadevah, Podjetje in delo, 2004, št. 7, str. 1050.

Pri ponovnem odločanju bo Višje sodišče moralo upoštevati enotno sodno prakso, tako da bo, če se bo odločilo za odstop, moralo razloge za to ustrezno pojasniti.

9. Po prvem odstavku 34. člena ZUstS nosi v postopku pred Ustavnim sodiščem vsak udeleženec svoje stroške, če Ustavno sodišče ne odloči drugače. Navedena določba se po 49. členu ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo. Ker v obravnavani zadevi ni utemeljenih razlogov za drugačno odločitev, je Ustavno sodišče o predlogu za povrnitev stroškov odločilo, kot izhaja iz druge točke izreka te odločbe.

C.

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena in prvega odstavka 34. člena v zvezi z 49. členom ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrija, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1513. Dogovor o višini regresa za letni dopust za leto 2006

DOGOVOR

o višini regresa za letni dopust za leto 2006

1. člen

S tem dogovorom se podpisniki dogovorimo o višini regresa za letni dopust za leto 2006 za javne uslužbenke, za katere velja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 70/05, uradno prečiščeno besedilo in 14/06).

2. člen

Regres za letni dopust za leto 2006 znaša 149.000,00 tolarjev. Izplača se pri plači za mesec april 2006.

3. člen

Ta dogovor začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Ljubljana, dne 30. marca 2006

Vlada Republike Slovenije:

Reprezentativni sindikati javnega sektorja:

dr. Gregor Virant l.r.
Minister
za javno upravo

SINDIKAT DELAVCEV V VZGOJNI,
IZOBRAŽEVALNI IN RAZISKOVALNI
DEJAVNOSTI SLOVENIJE
Bojan Hribar l.r.

SINDIKAT DRŽAVNIH IN DRUŽBENIH
ORGANOV SLOVENIJE
Drago Ščernjavič l.r.

POLICIJSKI SINDIKAT SLOVENIJE
Branko Prah l.r.

SINDIKAT CARINIKOV SLOVENIJE
Dušan Pečnik l.r.

SINDIKAT ZDRAVSTVA IN SOCIALNEGA
VARSTVA SLOVENIJE
Nevenka Lekše l.r.

SINDIKAT VZGOJE, IZOBRAŽEVANJA,
ZNANOSTI IN KULTURE SLOVENIJE
Nevenka Tučič l.r.

FIDES, SINDIKAT ZDRAVNIKOV IN
ZOBOZDRAVNIKOV SLOVENIJE
Konrad Kuštrin l.r.

SINDIKAT DELAVCEV V ZDRAVSTVENI NEGI
SLOVENIJE
Jelka Černivec l.r.

GLOSA – SINDIKAT KULTURE SLOVENIJE
Doro Hvalica l.r.

KONFEDERACIJA SINDIKATOV 90
SLOVENIJE
Boris Mazalin l.r.

SINDIKAT POKLICNEGA GASILSTVA
SLOVENIJE
Bogdan Godnič l.r.

NEODVISNI SINDIKAT DELAVCEV
LJUBLJANSKE UNIVERZE
dr. Tomaž Sajovic l.r.

SINDIKAT KULTURNIH IN UMETNIŠKIH
USTVARJALCEV RTV
Peter Kosmač l.r.

SIFARM -SINDIKAT FARMACEVTOV
SLOVENIJE
Samo Mahovič

SINDIKAT VETERINARJEV SLOVENIJE
NEODVISNOST-KNSS
Milan Štimec

SINDIKAT ZDRAVSTVA IN SOCIALNEGA
SKRBSTVA SLOVENIJE
Mojca Šumer l.r.

SINDIKATI V ZDRAVSTVU SLOVENIJE
– PERGAM
Matija Cevc l.r.

SVAS-SINDIKAT VLADNE AGENCIJE
SLOVENIJE
Jurij Por

MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE
SAMOSTOJNI SINDIKAT DIPLOMATOV
Milena Šnid

SINDIKAT DELAVCEV RADIODIFUZIJE
SLOVENIJE
Tom Zalaznik l.r.

SINDIKAT SOCIALNEGA ZAVAROVANJA
SLOVENIJE
Nataša Kus

KNSS
NEODVISNOST SINDIKAT REJNIŠKIH
DRUŽIN
Vida Berglez

SILMES – SINDIKAT LABORATORIJSKE
MEDICINE SLOVENIJE
Stane Tomšič

SINDIKAT MINISTRSTVA ZA OBRAMBO
Stanislav Konda

SINDIKAT NOVINARJEV SLOVENIJE
Iztok Jurančič

Št. 0100-13/2006/1
Ljubljana, dne 30. marca 2006
EVA 2006-3111-0019

OBČINE

CANKOVA

1514. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Cankova v letu 2006

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02) in 99. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01 in 69/02) je Občinski svet Občine Cankova na 24. redni seji dne 31. 3. 2006 sprejel

S K L E P

o začasnem financiranju javne porabe Občine Cankova v letu 2006

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Cankova za leto 2006 se financiranje javne porabe začasno nadaljuje na podlagi proračuna za leto 2005.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine sorazmerno porabljenih sredstev v istih obdobjih po proračunu za leto 2005.

3. člen

Prihodki in njihova razdelitev po tem odloku so sestavni del proračuna Občine Cankova za leto 2006.

4. člen

V obdobju začasnega financiranja se lahko nadaljuje izvajanje investicij, ki so bile vključene v proračun leta 2005.

5. člen

Obdobje začasnega financiranja po tem sklepu traja od 1. 4. 2006 do 30. 6. 2006 oziroma do sprejetja proračuna Občine Cankova za leto 2006.

Z odločitvijo o začasnem financiranju Občine Cankova za leto 2006, župan obvesti nadzorni odbor in proračunske porabnike.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 4. 2006.

Št. 419-01/2006

Cankova, dne 31. marca 2006

Župan
Občine Cankova
Drago Vogrinčič l. r.

DOBREPOLJE

1515. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 87/01 in 51/02 ter 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 68/98, 12/99, 36/99, 59/99, 94/00, 100/00, 28/01, 16/02, 108/03 in 77/04 – odločba US RS), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena Statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 37/99)

je Občinski svet Občine Dobrepolje na 30. redni seji dne 29. 3. 2006 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2006

1. člen

V drugem členu Odloka o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2006 (Uradni list RS, št. 20/06) se spremeni drugi odstavek, tako da se glasi:

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se za leto 2006 določa v naslednji višini:

v tisoč SIT

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
Skupina/Podskupina kontov		Rebalans 2006
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)		
TEKOČI PRIHODKI (70+71)		388.883
70	DAVČNI PRIHODKI	268.330
700	Davki na dohodek in dobiček	191.000
703	Davki na premoženje	40.930
704	Domači davki na blago in storitve	36.400
71	NEDAVČNI PRIHODKI	120.553
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	27.653
711	Takse in pristojbine	2.000
712	Denarne kazni	600
713	Prihodki od prodaje blaga in storitev	600
714	Drugi nedavčni prihodki	89.700
72	KAPITALSKI PRIHODKI	12.450
720	Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	
722	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	12.450
73	PREJETE DONACIJE	0
730	Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	490.200
740	Transferi prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	490.200
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)		1.099.033
40	TEKOČI ODHODKI	141.218
400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	35.315
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.953
402	Izdatki za blago in storitve	95.950
403	Plačila domačih obresti	
409	Rezerve	4.000
41	TEKOČI TRANSFERI	235.585
410	Subvencije	2.600
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	157.280
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	30.130
413	Drugi tekoči domači transferi	45.575
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	623.050
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	623.050

43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	99.180
430	Investicijski transferi	
431	Investicijski transferi pravnim in fiz. osebam, ki niso pror. uporabniki	95.720
432	Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	3.460
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK ali PRISILNIŠKA (I. -II.)		-207.500

B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

Skupina/Podskupina kontov		Rebalans 2006
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITAL. DELEŽEV		3.500
75	PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	3.500
750	Prejeta vračila danih posojil – od posameznikov	3.500
751	Prodaja kapitalskih deležev	0
752	Kupnine iz naslova privatizacije	0
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV		67.000
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	67.000
440	Dana posojila	4.000
441	Povečanje kapitalskih deležev in naložb	63.000
442	Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
VI. PREJETA MINUS DANA POSO. IN SPREMEN. KAPITAL. DELEŽ. (IV.-V.)		-63.500

C. RAČUN FINANCIRANJA

Skupina/Podskupina kontov		Rebalans 2006
VII. ZADOLŽEVANJE		76.000
50	ZADOLŽEVANJE	76.000
500	Domače zadolževanje	76.000
VIII. ODPLAČILA DOLGA		
55	ODPLAČILA DOLGA	
550	Odplačila domačega dolga	
IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)		-195.500
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)		76.000
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.=-III.)		207.500
XII. PRENOS SREDSTEV NA RAČUNIH		195.000

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 410-1/06

Videm, dne 29. marca 2006

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l.r.

**1516. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika za sofinanciranje programov za
ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja
na območju Občine Dobrepolje**

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) in na podlagi 16. člena Statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 37/99) je Občinski svet Občine Dobrepolje na 32. redni seji dne 29. 3. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za
sofinanciranje programov za ohranjanje in
razvoj kmetijstva ter podeželja na območju
Občine Dobrepolje**

1. člen

V Pravilniku za sofinanciranje programov za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja na območju Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 108/03) se v 7. členu, v točki 9 in 10, višina sofinanciranja spremeni na 100% upravičenih stroškov.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 32001-1/03

Videm, dne 29. marca 2006

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l.r.

JESENICE

**1517. Sklep o javni razgrnitvi predloga občinskega
lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni
del**

Na podlagi prvega odstavka 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek, 58/03 – ZZK-1) in 53. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06) župan Občine Jesenice sprejme

S K L E P

**o javni razgrnitvi predloga občinskega
lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni del**

I.

Župan Občine Jesenice odreja javno razgrnitev:

- predloga občinskega lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni del, ki ga je izdelal Atelje prostorsko projektiranje, d.o.o. Jesenice (št. projekta JI/3071-1/04, marec 2006);
- povzetka za javnost;
- strokovnih podlag, na katerih temeljijo rešitve občinskega lokacijskega načrta oziroma povzetke njihovih vsebin.

II.

Gradivo iz prejšnje točke bo v dneh od 18. aprila 2006 do 18. maja 2006 javno razgrnjeno:

- v prostorih Občine Jesenice, Cesta železarjev 6, Jesenice,
- v prostorih Krajevne skupnosti Staneta Bokala, C. m. Tita 66, Jesenice.

Javna obravnava bo potekala 10. maja 2006 ob 15.30 uri v sejni sobi Občine Jesenice, Cesta železarjev 6, Jesenice.

III.

Med javno razgrnitvijo in obravnavo lahko na razgrnjeni predlog občinskega lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni del dajo pripombe in predloge vsi zainteresirani organi, organizacije in posamezniki. Pripombe in predlogi se lahko podajo pisno ali ustno na javni obravnavi, na mestih javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov ali posredujejo na elektronski naslov občina.jesenice@jesenice.si (v rubriki »zadeva« je obvezno treba navesti ključne besede »OLN Bolnišnica vzhod – južni del«) do konca javne razgrnitve.

O pripombah in predlogih, danih v času javne razgrnitve, odloči pripravljavec po predhodnem mnenju pobudnika izdelave občinskega lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni del.

IV.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na spletni strani Občine Jesenice (www.jesenice.si) ter na krajevno običajen način v časopisu Gorenjski glas in na Radiu Triglav.

Št. 352-5/2004

Jesenice, dne 3. aprila 2006

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant l.r.

LAŠKO

**1518. Program priprave Strategije prostorskega
razvoja (SPRO) Občine Laško**

Na podlagi 12., 22., 27. in 78. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr.) ter 36. člena Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 8/00, 88/02) je župan Občine Laško dne 27. 3. 2006 sprejel

P R O G R A M P R I P R A V E
Strategije prostorskega razvoja (SPRO)
Občine Laško

**1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo
Strategije prostorskega razvoja Občine Laško**

1.1 Ocena stanja

S pripravo in sprejemom strategije prostorskega razvoja občine bo Občina Laško določila temeljne usmeritve za razvoj dejavnosti v prostoru in njegove rabe in tako zagotovila pogoje za vzdržen in usklajen prostorski razvoj na celotnem svojem območju v skladu s Strategijo prostorskega razvoja Slovenije.

Upoštevajoč Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr. ZUreP-1) bo Občina Laško pripravila in sprejela Strategijo prostorskega razvoja občine (v nadaljevanju SPRO) kot temeljni akt občine, s katero bo nadomestila sedaj veljavne prostorske sestavine planskih aktov; Prostorske sestavine dolgoročnega plana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Laško za območje občine Laško (Uradni list RS, št. 86/01 in 98/02).

Ocenjujemo, da je prostor celotnega teritorija občine izjemno zahtevno za prostorsko načrtovanje, zato je z njim potrebno skrbno in premišljeno ravnanje. Z vidika primernih površin za zagotavljanje kvalitete življenja je prostor po večini že pozidan. Na novo je potrebno analizirati nove površine in pripraviti strokovne podlage.

1.2 Razlogi

Občina Laško, pristopa k izdelavi SPRO iz dveh razlogov. Prvi je sprejem Zakona o urejanju prostora in državne Strategije prostorskega razvoja Slovenije. Drugi in najpomembnejši, je povečana potreba po zazidljivih zemljiščih za stanovanjsko gradnjo in poslovno gradnjo, zagotavljanje razvoja ter prilagajanje novim družbeno ekonomskim in gospodarskim pogojem.

Občina Laško teži k razvoju turističnih destinacij.

Leta 2001 in 2002 je občinski svet sprejel spremembe družbenega plana, ki so zajemale predvideno gradnjo zdraviliškega kompleksa, trgovskega centra, obrata za predelavo mesa na Sevcah, gradnjo individualnih hiš na Belovem, gradnjo CČN in kanalskega omrežja. Vsi omenjeni projekti so že realizirani ali pa so v teku oziroma so temu primerno bili sprejeti prostorsko izvedbeni akti.

V letu 2005 je občinski svet sprejel strategijo razvoja turizma in kmetijstva, ki imata primarni pomen za nadaljni razvoj območja občine v čisti in neokrnjeni naravi. Z novimi turističnimi kapacitetami tako v Laškem, kakor tudi v Rimskih Toplicah, bo nuja zagotavljati tudi območja spremljevalnih dejavnosti (poslovna in stanovanjska). Do leta 2030 se po nekaterih pokazateljih predvideva porast prebivalstva za 3000 ljudi.

Prostorska območja za proizvodnjo storitveno oziroma obrtno dejavnost so delno še nezazidana vendar se mora kljub temu pristopiti k širitvi in pripravi površin za močno ekonomsko sredino.

Tako predvidevamo širitev oziroma zapolnitev gradnje v večjih naseljih, kompleks stanovanjske gradnje v Marija Gradcu, Sevcah, poslovno storitveno območje v Zidanem Mostu, Sevcah, Rimskih Toplicah, širitev turističnih destinacij Zdravilišča Laško in Rimske Toplice, turističnega kompleksa Šmohor, opredelitev perspektivnih nahajališč mineralnih surovin (Pojerje, Gorelce, Žigon). Za omenjene nove kvalitete v razvoju Občine Laško je občina že v letu 2004 pričela s spremembami družbenega plana po stari zakonodaji. Postopek nadaljevanja sprememb pa je zaradi sprejema novega Zakona o urejanju prostora zaustavljen, pridobljene pa so bile smernice oziroma pogoji.

S SPRO bodo določena izhodišča in temeljni cilji usmerjanja prostorskega razvoja Občine Laško. Le ta ne sme biti v nasprotju s Strategijo prostorskega razvoja Slovenije in Prostorskim redom Slovenije, ter mora upoštevati usmeritve regionalne zasnove prostorskega razvoja, če je ta sprejeta za območje občine.

1.3 Pravna podlaga za pripravo Strategije prostorskega razvoja Občine Laško

– Zakon o urejanju prostora – ZureP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek, 171. člen ZUREP)

– Statut Občine Laško (Uradni list RS, št. 24/99, 38/02)

2. Predmet in programska izhodišča Strategije prostorskega razvoja Občine Laško njegovega urejanja

Osnovni namen Strategije prostorskega razvoja Občine Laško je določiti izhodišča in temeljne cilje prostorskega razvoja Občine Laško, z namenom zagotavljanja čim boljše kvalitete prostora, uveljavljanja javne koristi, izboljšanja kakovosti bivanja, smotrne rabe prostora, izboljšanja opremljenosti prostora in izvajanja prostorskih ukrepov. Usklajen prostorski razvoj s poudarkom na razvoju poselitve, povezan in usklajen razvoj turističnih destinacij ter izgradnjo gospodarske javne infrastrukture, prepoznavnost kakovostnih naravnih in kulturnih značilnosti krajine ter vitalnost in privlačnost podeželja, so izhodišča Strategije prostorskega razvoja Občine Laško.

Vsebina SPRO:

1. Izhodišča in cilji prostorskega razvoja občine.

2. Preveritev in morebitna smiselna dopolnitev obstoječe razmestitve dejavnosti v prostoru s prioriteta in usmeritvami za doseganje ciljev prostorskega razvoja občine:

- razvoj naselij, z opredelitvijo njihove vloge, funkcij in medsebojnih povezav v omrežju naselij,
- razporeditve stanovanj in proizvodnih dejavnosti,
- razporeditve oskrbnih in storitvenih dejavnosti ter omrežja družbene javne infrastrukture,
- razporeditve omrežij komunalne in druge gospodarske javne infrastrukture,
- opredelitve območij za prostorski razvoj dejavnosti, ki so vezane na naravne vire,
- območij, pomembnih z vidika ohranjanja narave, varstva kulturne dediščine ter varstva kakovosti okolja in
- opredelitve območij za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

3. Preveritev in morebitna smiselna dopolnitev posameznih sistemov lokalnega pomena v prostoru:

– poselitve,

– komunalne infrastrukture,

– krajine.

4. Preveritev in morebitna smiselna dopolnitev usmerjanja prostorskega razvoja in urejanja naselij z urbanistično zasnovo naselja Laško, Rimske Toplice in morebitnih drugih urbanističnih zasnov.

5. Zasnova prostorskega razvoja in urejanja krajinskih območij (krajinska zasnova bo opredeljena naknadno kot dopolnitev SPRO).

6. Ukrepi za izvajanje strategije prostorskega razvoja občine.

SPRO mora biti izdelana v skladu z določbami ZureP-1 in Pravilnikom o podrobnejši vsebini, obliki in načinu priprave strategije prostorskega razvoja občine ter vrstah njenih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 17/04).

3. Ureditveno območje prostorskega akta

Območje Strategije prostorskega razvoja občine obsega celotno območje Občine Laško.

4. Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi Strategije prostorskega razvoja Občine Laško, ter njihove naloge skupaj s seznamom strokovnih podlag

Nosilci urejanja prostora, ki pripravijo smernice in strokovne podlage za pripravo SPRO, so ministrstva in organi v njihovi sestavi, ter nosilci javnih pooblastil, ki sodelujejo pri pripravi SPRO in so določeni s tem programom priprave (v nadaljnjem besedilu: nosilci urejanja prostora).

Nosilci urejanja prostora so v skladu z določili ZureP-1 zadolženi zadalženi, da:

1. sodelujejo s pripravljavcem Strategije prostorskega razvoja Občine Laško pri pripravi Strategije prostorskega razvoja Občine Laško,

2. pripravijo smernice v skladu z 29. členom ZureP-1. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nimajo smernic. Za pripravo predloga Strategije prostorskega razvoja Občine Laško pa se smiselno upoštevajo izdelane strokovne podlage nosilca urejanja,

3. pripravijo mnenja v skladu s 33. členom ZureP-1. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nimajo mnenja,

4. pripravljavcu posredujejo strokovne podlage z njihovega področja, posredujejo jih natisnjeno in v digitalni obliki, če v tej obliki že obstajajo.

Pristojni nosilci urejanja prostora, ki v smernicah in strokovnih podlagah opredelijo izhodišča za prostorski razvoj, s področja njihove pristojnosti so:

1. Ministrstvo za okolje in prostor, Urad za prostorski razvoj, poda izhodišča za področje poselitve;

2. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Urad za okolje, poda izhodišča za varstvo okolja, ravnanja z odpadki in ohranjanja narave;

3. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Urad za upravljanje z vodami, poda izhodišča za rabo voda in priobalnih zemljišč;

4. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Urad za upravljanje z vodami, Izpostava Celje poda izhodišča in celovite strokovne podlage, in sicer:

– opredeli območja, ki so ogrožena zaradi delovanja voda in režime na teh območjih (ocene in karte ogroženosti),

– pripravlja programe in projekte zmanjševanja ogroženosti pred vodami (poplave in erozija, plazovi) skladno z načrtovanim razvojem poselitve,

– opredeli območja javne dostopnosti do voda in obale,

– opredeli možnosti rabe vode in vodnih površin (energetska raba, ribištvo in ribogojstvo, namakanje, šport ...),

– določa ukrepe aktivne zaščite voda skladno s stopnjo občutljivosti vodnih virov ter določa degradirana območja ter

– programe za njihovo sanacijo;

5. Ministrstvo za gospodarstvo poda izhodišča za področje blagovnih rezerv, turizma, za področje umeščanja energetske infrastrukture ter racionalno rabo energije in energetskih virov, za razvoj omrežja telekomunikacijske infrastrukture, izhodišča in strokovne podlage za področje rabe in izkoriščanja obstoječih in potencialnih nahajališč mineralnih surovin;

6. Ministrstvo za promet poda izhodišča in strokovne podlage, ki se nanašajo na razvoj cestnega, železniškega in letalskega prometa;

7. Ministrstvo za obrambo, Direktorat za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo, poda izhodišča prostorskega razvoja ter režimov urejanja območij in infrastrukture, ki so namenjena za potrebe obrambe, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

8. Zavod RS za varstvo narave in OE Celje poda izhodišča in strokovne podlage za področje ohranjanja narave;

9. Ministrstvo za kulturo poda izhodišča in strokovne podlage za področje razvoja dejavnosti varstva kulturne dediščine ter druge dejavnosti kulture, ki so prostorsko relevantne;

10. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Celje, poda izhodišča in strokovne podlage za varstvo kulturne dediščine;

11. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poda izhodišča in strokovne podlage za področje rabe in ohranjanja potencialov kmetijskih zemljišč in gozdnega prostora;

12. Ministrstvo za zdravje poda izhodišča za razvoj omrežja ustanov zdravstvene dejavnosti;

13. Zavod za gozdove Slovenije, OE Celje, poda izhodišča in strokovne podlage za področje gozdarstva lokalnega pomena;

14. Eles Elektro – Slovenija, d.o.o. Ljubljana poda izhodišča in strokovne podlage področje prenosa električne energije;

15. Elektro Celje, poda izhodišča in strokovne podlage področje prenosa električne energije na lokalni ravni;

16. Geoplin d.o.o. Ljubljana poda izhodišča in strokovne podlage za področje transporta in skladiščenja zemeljskega plina;

17. Telekom Slovenije, PE Celje, poda izhodišča in strokovne podlage za področje telekomunikacij in zvez lokalnega pomena;

18. JP Komunalno podjetje Laško v zvezi z opravljanjem nalag, ki so ji dodeljene po Odloku o gospodarskih javnih službah.

19. Občina Laško poda izhodišča za področje razvoja gospodarstva, družbene javne infrastrukture (zdravstva, šolstva, športa, socialnega varstva, javne uprave ...) lokalnega pomena, turizma, kmetijstva, prometa (lokalnih cest) in druge infrastrukture lokalnega pomena;

20. druga ministrstva in nosilci urejanja prostora, če se v postopku SPRO ugotovi njihova relevantnost;

21. Pivovarna Laško d.d. poda izhodišča in strokovne podlage za zagotavljanje in razvoj oskrbe s pitno vodo;

22. WTE Projektna družba Laško poda izhodišča in strokovne podlage za zagotavljanje čiščenja in odvajanja komunalnih odpadnih vod.

23. Holding Slovenske elektrarne d.o.o., poda izhodišča za izrabo vode reke Save

24. Adriaplin d.o.o. Ljubljana, poda izhodišča za področje omrežja z zemeljskim plinom

5. Strokovne podlage

5.1 Strokovne podlage nosilcev urejanja prostora

Posamezni nosilec urejanja prostora v skladu s programom priprave SPRO (točka 4) pripravljavcu na njegovo zahtevo predloži strokovne podlage s svojega področja, pri čemer mora upoštevati raven podrobnosti obravnavane problematike.

Strokovne podlage nosilcev urejanja prostora na lokalnem nivoju bodo potrebne predvsem s področij vodooskrbe in varovanja vodnih virov, odvajanja in čiščenja odpadnih vod, zbiranja odpadkov ter razvoja lokalnega cestne omrežja, koriščenja mineralnih surovin, kmetijstva in gozdarstva.

Strokovne podlage morajo vsebovati:

– podatke in analize stanja in teženj prostorskega razvoja dejavnosti,

– predlogi morebitnih razvojnih potreb ali prostorskih ureditev s področja dejavnosti nosilca urejanja prostora, vključno z njihovimi operativnimi programi,

– drugi pogoji in omejitve za razvoj dejavnosti v prostoru.

5.2 Strokovne podlage za pripravo Strategije prostorskega razvoja Občine Laško

Pripravljavec SPRO, Občina Laško skladno z določili tega programa priprave pridobi strokovne podlage in pri tem se smiselno

uporabi že narejene študije in raziskave. Za strokovne podlage se štejejo že izdelane strokovne podlage, ki se po potrebi dopolnijo.

Strokovne podlage vsebujejo analize in strokovne rešitve:

– analiza stanja in teženj ter razvojnih pobud v prostoru

– analiza razvojnih možnosti prostorskega razvoja (za posamezne dejavnosti)

– analiza ranljivosti prostora.

6. Način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovne rešitve se pridobijo v skladu z UreP-1 in Pravilnikom o podrobnejši vsebini, obliki in načinu priprave strategije prostorskega razvoja občine ter vrstah njenih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 17/04).

Pripravljavec SPRO, odgovoren za njegovo pripravo je Občina Laško.

Izdelovalca se izbere na osnovi zakonodaje na področju javnega naročanja in mora izpolnjevati zakonsko predpisane pogoje. Za izbor izdelovalca je zadolžen pripravljavec.

7. Način pridobitve geodetskih podlag

Geodetske podlage (M 1: 50.000, 25.000 ter 5.000) v digitalni obliki pridobi pripravljavec pri GURS – Območni enoti Laško.

8. Postopek in roki priprave Strategije prostorskega razvoja Občine Laško

Priprava Strategije prostorskega razvoja Občine Laško bo ob sodelovanju nosilcev urejanja predvidoma potekala po naslednjem terminskem planu:

– Izdelava analize stanja in delovnega gradiva za SPRO

Pred začetkom del pripravljavec zbere vsa že pripravljena strokovna gradiva, jih analizira in skupaj z izdelovalcem odloči o strokovnih podlagah, ki jih je potrebno dopolniti ali pripraviti.

Izdelovalec mora nato povzeti in ovrednotiti tiste strokovne osnove državnih organov in njihovih strokovnih služb s posameznih delovnih področij, ki jih je potrebno upoštevati ob izdelavi SPRO. Pri tem morajo nosilci urejanja prostora – državni organi in njihove strokovne službe ter lokalne javne službe aktivno sodelovati ter zagotoviti dostopnost svojih projektov in že izdelanih strokovnih podlag. Izdelovalec mora pripraviti analizo ter oceno veljavnega prostorskega plana občine in pripraviti analizo stanja in trendov v prostoru ter opredeliti položaj občine v širšem prostoru. Na podlagi analiz in že izdelanih strokovnih gradiv izdelovalec pripravi delovno gradivo za SPRO.

– Pridobitev smernic in strokovnih podlag nosilcev urejanja prostora

Pripravljavec – občina na podlagi 29. člena ZUreP-1 pozove nosilce urejanja prostora, da najkasneje v 30 dneh od sprejema vloge, posredujejo smernice in strokovne podlage s področja razvoja posameznih dejavnosti kot usmeritve za izdelavo prostorske strategije. Hkrati s pozivom jim pripravljavec posreduje program priprave SPRO.

– Izdelava strokovnih podlag za SPRO in urbanistično zasnovo

Do izteka roka za pridobitev smernic in strokovnih podlag nosilcev urejanja prostora pripravljavec analizira, dopolni in uredi strokovne podlage.

– Izdelava predloga SPRO in zasnove prostorskega razvoja občine

Na podlagi ugotovitev iz strokovnih podlag in analize, izdelane v prvi fazi ter izbrane variante za urbanistično zasnovo izdelovalec opredeli najpomembnejše prostorske ureditve, ki bodo predmet obravnave SPRO in za njih oblikuje izhodišča za urejanje prostora v obliki usmeritev trajnostnega razvoja in po posameznih tematskih sklopih: poselitve, infrastruktura, krajina in okolje. Ob upoštevanju rezultatov opravljene analize in oblikovanih izhodišč izdelovalec pripravi predlog SPRO.

– Izdelava predloga SPRO

Izdelovalec pripravi predlog SPRO vključujoč urbanistično zasnovo naselja, ki mora kot prostorski akt vključevati temeljne cilje in usmeritve urejanja prostora, zasnovo prostorskih sistemov – poselitve, infrastrukturnih sistemov in zasnovo dejavnosti v krajini ter smernice in ukrepe za njeno izvajanje.

– Druga prostorska konferenca

Predlog SPRO, okoljsko poročilo in njegova revizija se obravnava na drugi prostorski konferenci skladno z 28. členom ZureP-1 najmanj 14 dni pred javno razgrnitvijo.

– **Javna razgrnitev in javne obravnave**

Predlog SPRO se javno razgrne na sedežu občine za najmanj 30 dni skladno z 31. členom ZureP-1. V času javne razgrnitve se organizira javna obravnava.

– **Izdelava dopolnjenega predloga SPRO in pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora k dopolnjenemu predlogu SPRO**

Občinski svet zavzame na podlagi predloga župana stališča do pripomb in predlogov podanih v času javne razgrnitve in javne obravnave. Na podlagi potrjenih stališč do pripomb iz javne obravnave in razprave pripravi izdelovalec dopolnjen predlog SPRO, h kateremu se v roku 30 dni pridobijo mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora skladno s 33. členom ZureP-1. Izdela se usklajeni predlog SPRO.

– Sprejem predloga SPRO

Župan posreduje predlog SPRO v sprejem občinskemu svetu. Občinski svet sprejme SPRO z odlokom.

– Pridobitev sklepa ministra za prostor o skladnosti SPRO z ZUreP-1 in prostorskimi akti države

Pred objavo odloka o SPRO mora pripravljavec sprejeto SPRO poslati ministru za prostor, ki s sklepom potrdi skladnost SPRO z ZUreP-1 in državnimi prostorskimi akti po 69. členu ZureP-1.

9. Obveznosti v zvezi s financiranjem prostorskega akta

Finančna sredstva za pripravo Strategije prostorskega razvoja Občine Laško in priprave strokovnih gradiv zagotovi Občina Laško.

10. Objava

Program priprave Strategije prostorskega razvoja Občine Laško začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 35003-00003/2005

Laško, dne 27. marca 2006

Župan
Občine Laško
Jože Rajh l.r.

NOVO MESTO

1519. Program priprave za občinski lokacijski načrt za poslovno storitveno cono Mačkovec-I

Na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) in 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01, 44/02 in 72/05) je župan Mestne občine Novo mesto dne 16. 3. 2006 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
za občinski lokacijski načrt za poslovno
storitveno cono Mačkovec-I**

1. člen

(Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo OLN)

(1) Ocena stanja:

Območje planirane poslovno-storitvene cone Mačkovec-I (v nadaljevanju: PSC Mačkovec-I) se nahaja na skrajnem SV robu mesta, v neposredni bližini vzhodnega avtocestnega priključka za Novo mesto, ki je sedaj že v gradnji. Glede na svojo lego ob križišču pomembnih mednarodnih prometnih povezav (križišče X. prometnega koridorja in tretje razvojne osi Koroška–Bela krajina)

med zahodno in vzhodno Evropo ter v smeri sever jug med Avstrijo skozi zasavski bazen mimo Novega mesta proti Hrvaški in Jadranskemu morju ima območje pomembno strateško lego.

Za obravnavano cono je Mestna občina Novo mesto (v nadaljevanju: MONM) v letu 2004, v sklopu sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine (v okviru katerih je bila dopolnjena tudi urbanistična zasnova Novega mesta), sprejela programsko zasnovo (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 99/04). V njej sta obravnavani dve območji, to je cona »sever« in cona »jug«, območje poimenovano »rondo« pa se nahaja v območju urejanja z lokacijskim načrtom za avtocesto na odseku Hrastje–Lešnica (uredba objavljena v Uradnem listu RS, št. 16/03 – v nadaljevanju: Uredba). Območje, obravnavano s sprejeto programsko zasnovo, se namenja predvsem za poslovne in storitvene dejavnosti, ki so v gravitacijskem območju občine in regije deficitarne.

Glede na to, da je AC v gradnji in da je bilo treba vzporedno zagotoviti usklajen potek komunalne in energetske infrastrukture na tem območju, je MONM v začetku leta 2005 v zvezi s tem zagotovila dodatne strokovne podlage. Izdelane so bile pod naslovom Strokovne podlage za dopolnitev programske zasnove za oskrbo-storitveno cono Mačkovec (izdelovalec Acer Novo mesto d.o.o., št. IZ-R1/2005, februar 2005). V drugi polovici leta 2005 je občina opravila tudi vrsto usklajevanj za potek infrastrukturnih objektov in naprav ter njihovih križanj tako, da so upoštevani interesi investitorja AC, nosilcev javnih pooblastil na področju infrastrukture in MONM kot načrtovalca prostorskega razvoja Novega mesta. Istočasno so bile usklajevane tudi obveznosti financiranja spremenjenih ali dopolnjenih infrastrukturnih ureditev. Že usklajeni in dogovorjeni gradbeni posegi se izvajajo v sklopu izgradnje AC in deviacij.

(2) Razlogi za pripravo OLN:

Območje obravnave je zaradi dobre dostopnosti in umeščenosti na križišče pomembnih prometnih povezav gospodarsko zelo perspektivno, zato je interes za čimprejšnjo realizacijo gradenj za predvidene dejavnosti precejšen.

Sočasno z gradnjo AC in deviacij, ki so predmet državnega lokacijskega načrta za AC, bo zgrajen tudi precejšen del komunalne in energetske infrastrukture, na katero se bo PSC Mačkovec-1 lahko navezala.

Izgradnja poslovno storitvene cone Mačkovec-I bo posledično vplivala na čimprejšnjo gradnjo odseka vzhodne ceste od rondoja na deviaciji ceste 1-11 do Šmarješke ceste in preko reke Krke do Šentjernejske ceste, s čimer bo zagotovljena tudi boljša prometna povezava obstoječe zazidave v Ločni in Mačkovcu oziroma širšega predela jugovzhodnega dela mesta in občine na AC in obratno.

Kompleksno urejeno poslovno-storitveno območje bo predstavljalo urbani vhod v Novo mesto in imelo bistven vpliv na podobo mesta kot regionalnega središča ter njegov gospodarski razvoj.

(3) Pravna podlaga:

OLN se pripravi v skladu z določili:

– Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjen v letih 1986–2004 – spremembe in dopolnitve 2003/1 (Uradni list RS, št. 99/04),

– Zakona o urejanju prostora – ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 ZZK-1),

– Pravilnika o vsebini, obliki in načinu državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04),

– Zakona o varstvu okolja – ZVO-1 in ZVO-1a (Uradni list RS, št. 41/04 in 20/06),

– Zakona o ohranjanju narave – ZON-UPB2 (Uradni list RS, št. 96/04).

Na podlagi Odločbe Ministrstva za okolje in prostor, št. 35409-39/2006/1 NBJ z dne 1. 3. 2006, v postopku priprave tega OLN ni treba izvesti postopka celovite presoje njegovih vplivov na okolje.

2. člen

(Predmet in programska izhodišča za pripravo OLN)

(1) Predmet priprave OLN:

Predmet obravnave v OLN je določitev površin, namenjenih za pozidavo z objekti, za zunanje in prometne ureditve, ureditve komunalne in energetske infrastrukture ter določitev urbanistično-arhitekturnih pogojev in vseh ostalih pogojev, ki jih bodo morali investitorji upoštevati pri umestitvi novih objektov, namenjenih poslovno-storitvenim dejavnostim. Pri pripravi OLN je treba posebno pozornost posvetiti umeščenosti prostorskih ureditev v prostor, stiku območja z naseljem ter oblikovanju objektov in njihovi orientaciji.

(2) Programska izhodišča:

Izhodišče za pripravo OLN je programska zasnova za oskrbo-storitveno cono Mačkovec, ki je bila sprejeta v sklopu sprememb in dopolnitev prostorskega plana MONM (Uradni list RS, št. 99/04) in strokovne podlage za dopolnitev programske zasnove za oskrbo-storitveno cono Mačkovec, izdelane v februarju 2005 (izdelovalec Acer d.o.o. Novo mesto).

V območju OLN se lahko umesti naslednje dejavnosti v skladu s Standardno klasifikacijo dejavnosti v RS, ki naj bodo razporejene tako, da med seboj ne bodo moteče:

- G trgovina, popravila motornih vozil in izdelkov široke porabe, predvsem trgovina na drobno, razen 51.2 trgovine na debelo s kmetijskimi surovinami in živimi živalmi razen hišnih živali,
- H gostinstvo,
- I promet, skladiščenje in zveze,
- J finančno posredništvo,
- K poslovanje z nepremičninami, najem in poslovne storitve,
- L dejavnosti javne uprave in obrambe, obvezno socialno zavarovanje,
- N zdravstvo in socialno varstvo,
- O druge javne, skupne in osebne storitvene dejavnosti, razen 90.002 – dejavnosti deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov ter 90.003 – ravnanja s posebnimi odpadki,
- P zasebna gospodinjstva z zaposlenim osebjem,
- Q eksteritorialne organizacije in združenja.

V območju urejanja so posebej nezaželene dejavnosti: A – kmetijstvo, lov, gozdarstvo; B – ribištvo; C – rudarstvo; D – predelovalne dejavnosti in F – gradbeništvo.

Območje med vzhodnim delom deviacije 1-12 in stanovanjskim naseljem Pod Trško goro naj bo namenjeno predvsem bivanju, lahko pa se umestijo tudi programi, ki ne bodo moteči za stanovanjsko okolje.

3. člen

(Območje OLN)

Meja ureditvenega območja OLN je okvirno določena s potekom od rondoja na križanju deviacij 1-12 in 1-11 po deviaciji 1-12 proti vzhodu do dodatnega rondoja med deviacijo 1-11 in 1-13, nato po obstoječi cesti H1 proti severozahodu in po deviaciji 1-11 proti severu, po avtocesti Karavanke – Obrežje do viadukta proti vzhodu, do rondoja na križanju deviacij 1-12 in 1-13 proti jugu, po meji obstoječega stanovanjskega naselja Pod Trško goro proti zahodu ter proti jugu (upoštevata se jasna gradbena linija) vse do poslovnih objektov oziroma zunanjih ureditev Avto Krka in Era. Meja se nato nadaljuje po lokalni cesti do severozahodnega vogala poslovnega objekta Gimpex proti zahodu ter nato proti severu po predvideni vzhodni obvoznici do izhodiščnega rondoja. V OLN se vključijo tudi območje obstoječe napajalne ceste, ki poteka od odcepa s Šmarješke ceste proti severu, po kateri je predvidena izvedba meteorne kanalizacije v skladu z Uredbo ter odvodnjavanje meteornih vod s celotnega območja urejanja s tem OLN ter ureditvenega območja, ki se bo urejalo z OLN Ločna. V primeru potrebe po izgradnji omrežja gospodarske javne infrastrukture z izrazitim linijskim potekom se le-to tudi smiselno vključi v območje urejanja s tem OLN.

Točna meja območja urejanja se določi na osnovi strokovnih podlag, in sicer tako, da obsega površine, na katerih so načrtovani trajni objekti, vključno s površinami, potrebnimi za njihovo nemote-

no rabo ter površine, na katerih so predvideni objekti in druge ureditve, potrebne le v času gradnje oziroma izvajanja del. Ureditveno območje OLN obsega tudi skupno vplivno območje pričakovanih vplivov načrtovanih objektov iz prejšnjega odstavka na okolico, kot ga določajo predpisi o graditvi objektov.

4. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi OLN)

Pri pripravi OLN morajo s svojimi smernicami za načrtovanje in mnenji k dopolnjenemu predlogu dokumenta sodelovati naslednji nosilci urejanja prostora ter udeleženci:

1. Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Novo mesto, Kočvarjeva ulica 1, Novo mesto;
2. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto;
3. Ministrstvo za okolje in prostor, Urad za prostorski razvoj, Dunajska 21, Ljubljana;
4. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Urad za upravljanje z vodami, Sektor za vodno območje Donave, Oddelek območja spodnje Save, Novi trg 9, Novo mesto;
5. Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Sektor za upravljanje, vzdrževanje in varstvo cest, Območje Novo mesto, Ljubljanska 47, Novo mesto;
6. DARS, družba za avtoceste, d.d., Ulica XIV. divizije 4, Celje;
7. Zavod za kulturno dediščino Slovenije, OE Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto;
8. Elektro Ljubljana d.d., DE Elektro Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, Novo mesto;
9. Komunala Novo mesto d.o.o., Podbevškova 12, Novo mesto;
10. Geoplin plinovodi, d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 11, p.p. 3720, 1001 Ljubljana;
11. Istrabenz plini d.o.o., PE Osrednja Slovenija, Podbevškova 10, Novo mesto;
12. Telekom Slovenije d.d., Regionalna enota TK omrežja Zahod, Novi trg 7a, Novo mesto;
13. Telemach d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, Ljubljana;
14. Mestna občina Novo mesto, Oddelek za KS in komunalne zadeve, Seidlova cesta 1, Novo mesto;
15. druge občinske gospodarske javne službe ter drugi organi in organizacije, v kolikor bi se v postopku priprave OLN pokazalo, da so tangirani.

Pristojni nosilci urejanja prostora so v skladu z 29. in 33. členom ZureP-1 na zahtevo pripravljavca dolžni podati smernice za načrtovanje kakor tudi mnenje k dopolnjenemu predlogu v roku 30 dni od prejema zahteve. Rok za izdelavo smernic je lahko daljši, če tako določa kateri od zakonov, ki opredeljuje delovanje posameznega nosilca urejanja prostora, vendar ne daljši od zakonsko določenega. V primeru molka nosilca urejanja prostora pri izdaji smernic se šteje, da nima smernic, v primeru molka pri izdaji mnenja pa, da na predvideno prostorsko ureditev nima pripomb.

5. člen

(Strokovne podlage za načrtovane prostorske ureditve in način pridobitve strokovnih rešitev ter geodetskih podlag)

(1) Obstoječe strokovne podlage za OLN:

Predhodno pripravljene strokovne podlage, veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki jo je potrebno upoštevati pri pripravi OLN, so:

- urbanistična zasnova Novega mesta, sprejeta v okviru sprememb in dopolnitev prostorskega plana MONM (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 69/02, spremembe in dopolnitve v Uradnem listu RS, št. 99/04);
- programska zasnova oskrbo-storitvena cona Mačkovec, sprejeta v okviru sprememb in dopolnitev prostorskega plana MONM (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 99/04);
- lokacijski načrt za avtocesto na odseku Hrastje–Lešnica (uredba objavljena v Uradnem listu RS, št. 16/03);

– Prostorska ureditev vzhodnega dela Novega mesta, urbanistična delavnica, končno poročilo, oktober 1997;

– Prometno urbanistična dispozicija vstopa v Novo mesto (Ločna–Mačkovec), Panprostor d.o.o., november 1997);

– Idejne rešitve izven nivojskega križanja odseka vzhodne obvoznice Novega mesta z rekonstruirano Šmarješko cesto, izdelovalec GPI d.o.o., Novo mesto, št. IŠ-15/2002, september 2002;

– Strokovne podlage za dopolnitev programske zasnove za oskrbno-storitveno cono Mačkovec, izdelovalec Acer Novo mesto d.o.o.o., št. IZ-R1/2005, februar 2005;

– Prometna študija mesta Novo mesto, dopolnitev s primerjalno analizo variant obvoznice, izdelovalec TrafCons d.o.o., Ljubljana, št. 805/04, oktober 2005;

– podatki o obstoječih infrastrukturnih vodih in napravah;

– digitalni topografski načrt;

– digitalni katastrski načrt;

– digitalni orto foto načrt.

(2) Dodatne strokovne podlage:

Za pripravo OLN je treba izdelati strokovne podlage v obsegu in vsebini, kot jih predpisuje Pravilnik o vsebini, obliki in načinu državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04) ter dodatne strokovne podlage za širše območje od samega OLN. Gre za celotno območje od nove AC na severu do Šmarješke ceste na jugu, od severne obvoznice na zahodu (južno od dev. 1-12) pa vse do krožišča na dev. 1-12 in 1-13 na vzhodu. To so cone, s projektno nalogo opredeljene kot I.A/cona JUG, I.B/cona SEVER, I.C/cona VZHOD, II/cona RONDO in III/cona LOČNA. Z njimi je treba podati celovite urbanistične rešitve, rešitve v zvezi z infrastrukturnimi ureditvami ter ostalimi potrebnimi ureditvami. Te strokovne podlage bodo podlaga tudi za izdelavo občinskih lokacijskih načrtov v kasnejših fazah (za območji II/cona RONDO in III/cona LOČNA) in za morebitne spremembe in dopolnitve državnega lokacijskega načrta za AC na odseku Hrastje–Lešnica.

Za predmetni OLN na podlagi Odločbe Ministrstva za okolje in prostor, št. 35409-39/2006/1 NBJ z dne 1. 3. 2006, ni potrebno izvesti postopka celovite presoje vplivov na okolje in s tem tudi ne izdelati okoljskega poročila.

(3) Način pridobitve strokovnih rešitev:

Strokovne rešitve prostorske ureditve, ki bodo podlaga za pripravo tega OLN, se na podlagi prvega odstavka 30. člena ZUreP-1 pridobijo z izdelavo več variantnih rešitev, ki jih mora zagotoviti naročnik. Variantne rešitve lahko izdelata en ali več različnih načrtovalcev. Izdelane morajo biti tako, da je možna njihova medsebojna primerjava.

Izbor najustreznejše ureditve bo opravil pripravljavec v skladu s tretjim odstavkom 30. člena ZUreP-1.

Komisijo za izbor najprimernejše rešitve določi župan MONM s sklepom.

(4) Pridobitev geodetskih podlag:

Digitalne geodetske podlage z vnosom vseh objektov ter horizontalnih in vertikalnih koordinatnih točk gospodarske javne infrastrukture pred pričetkom priprave OLN zagotovi naročnik dokumenta.

6. člen

(Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja OLN)

Roki za izdelavo in sprejem OLN so naslednji:

– podatke iz javnih evidenc zagotovi pripravljavec v marcu 2006;

– geodetske podlage zagotovi naročnik do konca aprila 2006;

– izdelovalec pripravi gradivo za pridobitev smernic za načrtovanje v 10 dneh od sprejetja programa priprave;

– pripravljavec posreduje poziv pristojnim nosilcem urejanja prostora za izdajo smernic za načrtovanje v 5 dneh od prejetja gradiva za pridobitev smernic za načrtovanje;

– rok za izdajo smernic za načrtovanje je 30 dni od prejetja vloge za njihovo izdajo, če resorna zakonodaja ne določa daljšega roka;

– izdelovalec izdelata strokovne podlage z variantnimi rešitvami v 30 dneh od objave programa priprave oziroma do konca aprila 2006;

– pripravljavec zagotovi izbor variantne rešitve v roku 10 dni od prejetja le-teh;

– izdelovalec pripravi predlog OLN v roku 20 dni od izbora variante prostorske ureditve oziroma do konca maja 2006;

– pripravljavec izvede drugo prostorsko konferenco najmanj 14 dni pred javno razgrnitvijo predloga OLN;

– izdelovalec dopolni predlog OLN s priporočili prostorske konference v 8 dneh od dostave zapisnika s prostorske konference;

– župan sprejme sklep o javni razgrnitvi OLN v 8 dneh od izvedene druge prostorske konference;

– predlog OLN pripravljavec javno razgrne za 30 dni in v tem času organizira tudi javno obravnavo;

– v času javne razgrnitve občinski svet obravnava predlog OLN;

– izdelovalec pripravi predlog stališč v roku 10 dni od prejetja vseh pripomb in predlogov, podanih v času javne razgrnitve;

– župan zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času javne razgrnitve, v 10 dneh od prejetja predloga stališč;

– pripravljavec obvesti o sprejetih stališčih lastnike nepremičnin na območju OLN v roku 15 dni od sprejetja stališč;

– izdelovalec v roku 30 dni od prejetja stališč dopolni predlog OLN v skladu s sprejetimi stališči župana;

– pripravljavec v roku 8 dni od prejetja dopolnjenega predloga OLN pozove nosilce urejanja prostora, da podajo mnenje k dopolnjenemu predlogu OLN;

– rok za izdajo mnenj je 30 dni od prejetja vloge za njihovo izdajo, če resorna zakonodaja ne določa daljšega roka;

– izdelovalec izdelata usklajen dopolnjen predlog v roku 20 dni od pridobitve mnenj;

– župan posreduje usklajen predlog OLN občinskemu svetu v obravnavo in sprejem;

– odlok se objavi v uradnem glasilu.

7. člen

(Organizacija priprave in obveznosti v zvezi s financiranjem OLN)

(1) Organizacija priprave:

Pripravljavec OLN je Mestna občina Novo mesto.

Izdelovalec OLN je TOPOS d.o.o., Dol. Toplice, ki je bil izbran s strani naročnikov OLN.

Naročnika OLN sta MID Investicije d.o.o., Dunajska 106, Ljubljana in B.A.M. Shop-In d.o.o., Jurčkova cesta 232, Ljubljana.

(2) Obveznosti v zvezi s financiranjem:

Sredstva za pripravo in izdelavo OLN na podlagi pogodbe, sklenjene z MONM, zagotavlja naročnik.

8. člen

(Začetek veljavnosti)

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave.

Št. 350-05-11/2004

Novo mesto, dne 16. marca 2006

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l.r.

VELIKA POLANA

1520. Odlok o proračunu Občine Velika Polana za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 88., 89. in 90. člena

Statuta Občine Velika Polana (Uradni list RS, št. 44/99 in 52/03) je Občinski svet Občine Velika Polana na 26. redni seji dne 30. 3. 2006 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Velika Polana za leto 2006

1. člen

S tem odlokom se za Občino Velika Polana za leto 2006 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

II. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v 1000 SIT
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	272.263
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	86.287
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	63.091
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	55.143
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	6.401
	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	1.547
	706 DRUGI DAVKI	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	23.196
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	1.976
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	282
	712 DENARNE KAZNI	288
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	10.400
	714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	10.250
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	8.972
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	8.258
	721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	0
	722 PRIHODKI OD PROD.ZEMLJ. IN NEMATER.DOLG.SRED.	714
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	0
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	0
	731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	177.004
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINAN. INSTITUCIJ	133.369
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	318.679
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	98.480
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	41.106

	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	6.849
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	49.025
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	0
	409 REZERVE	750
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	104.860
	410 SUBVENCije	2.400
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINSTVOM	16.982
	412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	33.664
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI (4130+4131+4132+4133)	49.840
	414 TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	104.047
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	104.047
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	11.291
	431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM	1.200
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	10.091
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJ-KLJAJ) (I.-II.)	-43.691
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 KUPNINA IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
44	DANA POSOJ. IN POVEČ. KAPIT. DELEŽ. (440+441)	0
	440 DANA POSOJILA	0
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN NALOŽB	0
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE	
	KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE	43.691
50	ZADOLŽEVANJE (500)	43.691
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	43.691
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	0
55	ODPLAČILO DOLGA (550)	0

	550 ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	0
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.-IX.)	43.691
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.)	43.691
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31.12. PRETEKLEGA LETA	500

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk-podskupin kontov, načrt razvojnih programov za obdobje 2006-2009, kadrovski načrt za leto 2006 in 2007, program prodaje stvarnega premoženja Občine Velika Polana ter načrt nabav in gradenj za leto 2006 so priloge k temu odloku in se objavita na oglasni deski Občine Velika Polana.

III. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

1. Prihodki požarne takse, ki se uporabijo za namene določene v zakonu o varstvu pred požarom.

2. Okoljska dajatev za onesnaževanja okolja zaradi odlaganja odpadkov, ki se uporabi za namene po uredbi o okoljski dajativi za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov v skladu z odločbo ministrstva za okolje in prostor.

3. Drugi namenski prihodki proračuna.

Če se po sprejemu proračuna vplača namenski prejemek, ki zahteva sorazmeren namenski izdatek, ki v proračunu ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prejemkov poveča obseg izdatkov uporabnika (postavke) v proračunu.

Namenska sredstva, ki niso bila porabljena v preteklem letu se prenesejo v proračun tekočega leta.

4. člen

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe odloča župan na predlog neposrednega uporabnika z upoštevanjem določil Zakona o javnih financah.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna med proračunskim letom in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2006 in njegovi realizaciji.

5. člen

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte iz načrta razvojnih programov prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke, investicijske transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. V letu 2006 največ 70% navedenih pravic porabe in

2. V ostalih prihodnjih letih 30% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko župan prevzema obveznosti s pogodbami o finančnem najemu.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

6. člen

Proračunska rezerva se v letu 2006 oblikuje v višini 0,33% prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč: potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

O uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka tega člena odloča župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

7. člen

Uporabniki proračuna morajo izvrševati svoje naloge in skrbeti za financiranje dejavnosti, do višine sredstev, ki so jim za te namene odobrene v proračunu. Na račun proračuna ne smejo prevzemati nobenih obveznosti, ki bi presegala za ta namen določena proračunska sredstva.

8. člen

Nadzor nad poslovanjem uporabnikov proračunskih sredstev ter smotnost in namenskost porabe proračunskih sredstev opravlja nadzorni odbor.

IV. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA

9. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF lahko župan dolžniku do 20.000 SIT odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve.

10. člen

Župan odloča o vlogah za sponzoriranje in donacije različnih prireditev do višine 350.000,00 SIT po vlogi znotraj možnosti, ki jih dovoljuje proračunski namen oziroma tekoča proračunska rezerva.

11. člen

V proračunu se del predvidenih proračunskih prejemkov vnaprej ne razporedi, ampak zadrži kot splošna proračunska rezervacija, ki se v proračunu posebej izkazuje.

Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Sredstva splošne proračunske rezervacije za leto 2006 se zagotavljajo v višini 750.000,00 SIT.

O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča župan in o tem pisno obvešča občinski svet ob obravnavi poročila porabe proračuna. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt neposrednega uporabnika.

12. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali zmanjšanja prihodkov proračuna ugotovi, da proračuna ne bo mogoče realizirati, lahko župan zadrži izvrševanje posameznih odhodkov proračuna, če s tem ne ogrozi plačevanja zapadlih zakonskih in pogodbenih obveznosti, ki dosepejo v plačilo ali prerazporedi proračunska sredstva.

O določitvi iz prejšnjega odstavka župan obvesti občinski svet.

Če proračuna ni možno uravnovesiti, mora župan predlagati rebalans proračuna.

13. člen

Občina lahko v tekočem letu za investicijske odhodke in investicijske transfere razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki proračuna za tekoče leto. V razpisnih pogojih javnega naročila se morajo opredeliti pogoji za sklenitev pogodbe.

14. člen

Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnost uporabnika proračuna se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika.

O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča župan.

Če se uporabnik ali posredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug uporabnik se neuporabljena sredstva prenesejo v proračunsko rezervo ali se razporedijo med druge uporabnike.

15. člen

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prihodkov proračun ne more uravnesiti, se lahko za začasno kritje odhodkov uporabijo sredstva rezerve občine ali najame posojilo, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O uporabi sredstev rezerve in o najetju posojila iz tega člena odloča župan, ki mora o tem obvestiti občinski svet.

IV. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA**16. člen**

V letu 2006 bo Občina Velika Polana najela dolgoročno posojilo v višini 43.691.000,00 Sit na podlagi predhodnega sklepa občinskega sveta in soglasja ministrstva pristojnega za finance.

18. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občine.

O soglasju odloča župan. Župan odloča tudi o dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, pod pogoji, ki jih določa zakon.

19. člen

Uporabniki proračuna so dolžni nabavo opreme, investicijsko vzdrževalna dela in storitve oddajati s pogodbo in v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

20. člen

Nadzor nad porabo sredstev proračuna ter smotnostjo in namembnostjo porabe teh sredstev opravlja nadzorni odbor.

Uporabniki proračuna pa so dolžni predložiti vse zahtevane podatke potrebne za analizo porabe sredstev.

Uporabnikom proračunskih sredstev, ki ne ravna v skladu z 19. členom, lahko župan delno ali v celoti začasno ustavi proračunsko financiranje, dokončno pa občinski svet na predlog župana.

Župan o tem poroča občinskemu svetu na prvi naslednji seji.

21. člen

S prostimi denarnimi sredstvi na računih upravlja župan. O obliki naložbe odloča župan skladno s predpisom ministra, pristojnega za finance.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**22. člen**

V obdobju začasnega financiranja Občine Velika Polana v letu 2007, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep župana.

23. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2006 dalje.

Št. 40302-19/06

Velika Polana, dne 30. marca 2006

Župan
Občine Velika Polana
Damijan Jaklin l.r.

VOJNIK**1521. Sklep o ukinitvi javnega dobra**

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Vojnik (Uradni list RS, št. 82/98 in 68/02) ter 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02) Občinski svet Občine Vojnik na 26. seji dne 30. 3. 2006 sprejel

**S K L E P
o ukinitvi javnega dobra****1. člen**

S tem sklepom se ukine kot javno dobro parc. št. 1378/2 (cesta 220 m²), vpisana v zkv 223 k.o. Verpete.

2. člen

Nepremičnina iz 1. člena tega sklepa preneha imeti značaj javnega dobra in postane lastnina Občine Vojnik, Keršova 8, Vojnik, matična št. 5880386.

3. člen

Ta sklep začne veljati takoj po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 3200-006-02/2006-7

Vojnik, dne 30. marca 2006

Župan
Občine Vojnik
Benedikt Podergajs l.r.

VLADA**1522. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o uravnavanju obsega vinogradniških površin**

Na podlagi 5. in 119. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02 – ZMR-1, 45/04 – ZdZPKG in 20/06) izdaja Vlada Republike Slovenije

**U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah Uredbe o
uravnavanju obsega vinogradniških površin****1. člen**

V Uredbi o uravnavanju obsega vinogradniških površin (Uradni list RS, št. 103/03, 121/04 in 113/05) se besedilo 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»Ta uredba za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL L št. 179 z dne 14. julija 1999, str. 1, z vsemi spremembami) in Uredbe Komisije (ES) št. 1227/2000 z dne 31. maja 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga

za vino v zvezi z obsegom vinogradniških površin (UL L št. 143 z dne 16. junija 2000, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1227/2000/ES) ureja obseg vinogradniških površin, dovoljenja za obnovo in krčitev vinogradov, podpore za trajno opustitev vinogradniške pridelave in prestrukturiranje vinogradniških površin.«.

2. člen

V drugem odstavku 24. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. podatke za ovrednotenje programa prestrukturiranja, ki vsebujejo:

- izjavo o uveljavljanju izpada dohodka,
- opis težavnosti obnove, potreben za izračun stroškov prestrukturiranja za vsak program prestrukturiranja posebej, ki ga pripravi strokovna oseba, ki jo določi ministrstvo na podlagi javnega razpisa.«.

Tretji odstavek se črta.

V šestem odstavku se na koncu četrte alineje pika nadomesti z vejico in doda peta alineja, ki se glasi:

»– najvišjo višino dodeljene podpore prestrukturiranja vinograda.«.

3. člen

Za 25. členom se doda 25.a člen, ki se glasi:

»25.a člen

(1) Višina priznanih stroškov prestrukturiranja iz prvega odstavka prejšnjega člena se določi v skladu s tabelo za izračun stroškov prestrukturiranja iz druge alineje šestega odstavka 24. člena te uredbe ob upoštevanju nagiba GERK v obnovi, dobljenega na podlagi podatkov digitalnega modela reliefa.

(2) Vrednost izpada dohodka, ko vinograd ne rodi, iz prvega odstavka prejšnjega člena, se določi z upoštevanjem predvidenega dohodka v treh letih po posaditvi. Izračuna se na naslednji način:

$$(A-B) \times C \times 2,25$$

A = povprečna dosežena prodajna cena vina zadnjega leta (po podatkih iz tržno informacijskega sistema)

B = kalkulativni stroški pridelave vina, ki jih pripravi Kmetijski inštitut Slovenije

C = količina v register prijavljenega letnega pridelka grozdja na površini, za katero se uveljavlja izpad dohodka.

(3) Količina v register prijavljenega letnega pridelka grozdja iz prejšnjega odstavka se izračuna kot zmnožek površine, za katero se uveljavlja izpad dohodka, in povprečja hektarskega pridelka zadnjih treh let, pri čemer se ne upošteva leto, v katerem je vinogradnik utrpel škodo zaradi naravnih okoliščin.«.

4. člen

V petem odstavku 27. člena se za besedilo »500.000,00 tolarjev/h« doda besedilo: »in izjava o nameravanem pologu razlike varščine do višine podpore«.

Dodata se nova deveti in deseti odstavek, ki se glasita:

»(9) Če je ob oddaji vloge za podporo prestrukturiranje končano, razen v delu, ki se nanaša na postavitve opore, se lahko pridelovalec odpove delu izplačila podpore, ki se nanaša na postavitev opore. Če se je odpovedal delu, ki se nanaša na postavitev opore, se šteje, da je prestrukturiranje izvedeno v skladu s programom prestrukturiranja.

(10) Rok, do katerega se lahko pridelovalec v skladu s petim odstavkom 2. točke 15. člena in četrtem odstavkom 2. točke 15.a člena Uredbe 1227/2000/ES odloči, da prestrukturiranja ne bo izvedel, je 30. junij v letu izplačila podpore. Rok, do katerega se lahko pridelovalec v skladu s šestim odstavkom 2. točke 15. člena in petim odstavkom 2. točke 15.a člena Uredbe 1227/2000/ES odpove prejeti podpori, je do konca drugega vinskega leta po prejemu podpore.«.

5. člen

Na koncu 29. člena se doda besedilo, ki se glasi: »Pri vračilu varščine se upoštevajo morebitna zmanjšanja višine podpore v skladu z drugim odstavkom 30. člena te uredbe.«.

6. člen

V 30. členu se dodata tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Šteje se, da je prestrukturiranje vinograda izvedeno v skladu s programom prestrukturiranja, tudi če se v postopku dodeljevanja podpore ugotovi, da je vinograd posajen s sortami vinske trte, ki so različne od sort, navedenih v odločbi o dovolitvi obnove vinograda, če je vinograd posajen s sortami vinske trte v skladu s predpisom o rajonizaciji.

(4) Šteje se, da je prestrukturiranje vinograda izvedeno v skladu s programom prestrukturiranja, tudi če se v postopku dodeljevanja podpore ugotovi, da so trsi v vinogradu posajeni na sadilnih razdaljah, ki so različne od sadilnih razdalj, navedenih v programu prestrukturiranja vinogradniških površin, če je gostota sajenja ustrezna v skladu z osmim odstavkom 27. člena te uredbe.«.

7. člen

Priloga 5 se nadomesti z novo prilogo 5, ki je kot priloga sestavni del te uredbe.

8. člen

V prilogi 6 se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. IZJAVE PRIDELOVALCA:

1. (ustrezno obkroži)
 - a) Prestrukturiranje je dokončano (trsnice cepljenke so posajene) in izvedeno v skladu s programom prestrukturiranja.
 - b) Prestrukturiranje sem začel in bom o dokončanju obvestil agencijo ter izjavljam:

– do 30. 6. tega leta je/bo dokončano ____% vrednosti programa prestrukturiranja,

– med 1. 7. in 15. 10. tega leta bo dokončano ____% vrednosti programa prestrukturiranja,

– prestrukturiranje bo dokončano do konca drugega vinskega leta.

2. Postavitve opore (ustrezno obkroži):

– opora je postavljena,

– opora ni postavljena in se podpora za postavitev opore odpovedujem.

3. Za obnovo tega vinograda še nisem prejel nobenih sredstev.

4. Obnovljene površine vinograda bodo tudi vnaprej vzdrževane v skladu s tehnološkimi navodili in okolju prijazno.

5. Jamčim za točnost podatkov, navedenih na obrazcu.«.

9. člen

Ne glede na določbo prvega odstavka 25. člena uredbe morajo biti programi prestrukturiranja, ki bo izvedeno v vinskem letu 2006/2007, vloženi na agencijo do 14. aprila 2006. Programi prestrukturiranja, vloženi na agencijo pred uveljavitvijo te uredbe, se obravnavajo v skladu s to uredbo.

Ne glede na določbo prvega odstavka novega 25.a člena uredbe se za prestrukturiranje vinogradov, izvedeno v vinskem letu 2006/2007, za izračun stroškov prestrukturiranja upošteva podatek o nagibu vinograda, ki ga na programu prestrukturiranja navede strokovna oseba iz nove 2. točke drugega odstavka 24. člena uredbe.

10. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-10/2006/7

Ljubljana, dne 30. marca 2006

EVA 2006-2311-0089

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

PRILOGA**PRILOGA 5:****LETNI PROGRAM PRESTRUKTURIRANJA VINOGRADNIŠKIH POVRŠIN**KMG MID

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1. PODATKI O PRIDELOVALCU:Priimek in ime, naziv: _____ Številka vpisa v register:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Davčna številka:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Naslov oziroma sedež: občina: _____ naselje: _____

ulica: _____ hišna številka:

--	--	--	--	--

pošta:

--	--	--	--	--	--

 telefon: _____**2. ŠTEVILKA ODLOČBE O DOVOLITVI OBNOVE VINOGRADA*:** _____Površina v obnovi: _____ m² ŠTEVILKA GERK V OBNOVI:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Nagib GERK v obnovi iz odločbe: _____ %

* Če je bila izdana tudi odločba na podlagi prijave spremembe, se navedeta obe odločbi.

3. RAZLOGI, KI UTEMELJUJEJO POTREBO PO PRESTRUKTURIRANJU (ustrezno obkroži):

- tržno neustrezen sortiment
- neabsolutna lega vinograda
- neustrezna sorta vinske trte na tej legi vinograda
- druge tehnološke pomanjkljivosti vinograda
- potrebe trga
- drugo: _____

4. PRVINE, KI BODO ZAGOTAVLJALE OMEJITEV KOLIČINE IN TEHNOLOŠKO KAKOVOST PRIDELKA V VINOGRADU PO PRESTRUKTURIRANJU:

razdalja sajenja: v vrsti _____ m, medvrstna _____ m

gostota sajenja: _____ trsov/ha neto površine vinograda predviden hektarski pridelek: _____ kg/ha

gojitvena oblika rezi: _____

5. PREDVIDENE TRŽNE MOŽNOSTI PRODAJE VINA, PRIDELANEGA V VINOGRADU PO PRESTRUKTURIRANJU (ustrezno obkroži):

- nižji pridelovalni stroški
- boljša prilagoditev povpraševanju na trgu
- drugo: _____

6. UVELJAVLJANJE IZPADA DOHODKA*: da/ne

* Izpolni se ob prestrukturiranju na podlagi pravice za ponovno posaditev.

7. TEŽAVNOST OBNOVE VINOGRADA ZA IZRAČUN STROŠKOV PRESTRUKTURIRANJA

(izpolni strokovna oseba skladno s tabelo za izračun stroškov prestrukturiranja)

Faze obnove:	Zahtevnost del (ustrezno obkroži le za dela, ki bodo izvedena):	
1. krčitev drevja (grmovja) ali starih trt	majhna	velika
2. čiščenje kamenja	majhna	velika
3. humifikacija in priprava tal	majhna	velika
4. terasiranje	majhna	velika
5. postavitve opore:		
a) vertikalna		
- medvrstna razdalja do vključno 2,2 m	majhna	velika
- medvrstna razdalja nad 2,2 m	majhna	velika
b) terase	majhna	velika
6. sajenje s cepljenkami	3200-4600 trsov/ha*	nad 4600 trsov/ha*
7. navoz zemlje (Kras)	< 30 cm	> 30 cm
8. latniki (Kras)	da	ne

*Gostota sajenja na ha neto površine.

Kraj in datum: _____

Podpis pridelovalca: _____

Ime strokovne osebe: _____

Kraj in datum: _____

Podpis strokovne osebe: _____

**1523. Uredba o spremembah Uredbe o plačah
direktorjev v javnem sektorju**

Na podlagi 11. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 32/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah Uredbe o plačah direktorjev v
javnem sektorju

1. člen

V Uredbi o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 73/05, 103/05 in 12/06) se v prilogi I črta vrstica:

B017107	Državni svet (DS)	Generalni sekretar	53
---------	-------------------	--------------------	----

2. člen

(1) V prilogi I se pod šifro delovnega mesta B017106, Državno pravobranilstvo (DP) spremeni besedilo delovnega mesta »Generalni sekretar« v »Generalni sekretar/sekretar PO«.

(2) V prilogi I se pod šifro delovnega mesta B017106, Vrhovno državno tožilstvo (VDT) spremeni besedilo delovnega mesta »Generalni sekretar« v »Generalni sekretar/sekretar PO«.

(3) V prilogi II se pod šifro delovnega mesta B017106, Pravosodni organ (PO) spremeni besedilo delovnega mesta »Sekretar PO« v »Generalni sekretar/sekretar PO«.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00714-9/2006/7
Ljubljana, dne 30. marca 2006
EVA 2006-3111-0034

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

1524. Uredba o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob potoku Vrtojba v Občini Šempeter - Vrtojba

Na podlagi četrtega odstavka 14. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A, 10/04 – odl. US in 41/04 – ZVO-1) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob potoku Vrtojba v Občini Šempeter - Vrtojba

1. člen

Ta uredba določa zunanjo mejo priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah na levem bregu potoka Vrtojba in sega pet metrov od zunanje meje vodnega zemljišča potoka Vrtojba, parc. št. 3566/1, k.o. Vrtojba.

2. člen

Zunanja meja priobalnega zemljišča na levem bregu potoka Vrtojba poteka po zemljiščih, parc. št. 2390/5 in 2391/11, k.o. Vrtojba, in sega pet metrov od zunanje meje vodnega zemljišča potoka Vrtojba, parc. št. 3566/1, k.o. Vrtojba.

3. člen

Podatek o širini in zunanji meji priobalnega zemljišča iz prejšnjega člena se vnese kot podatek v zemljiški kataster oziroma v evidenco pravnih režimov v skladu s predpisi, ki urejajo evidentiranje nepremičnin, državne meje in prostorskih enot.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-21/2006/5
Ljubljana, dne 30. marca 2006
EVA 2006-2511-0093

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1503. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL-1C) 3757
1504. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru (OdPUM-1C) 3757
1505. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Univerze na Primorskem (OdUUP-B) 3758
1506. Deklaracija o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 (DeUDI-EU06) 3758

VLADA

1522. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o uravnavanju obsega vinogradniških površin 3878
1523. Uredba o spremembah Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju 3881
1524. Uredba o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob potoku Vrtojba v Občini Šempeter - Vrtojba 3882

MINISTRSTVA

1507. Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov nafte, kondenzatov in naravnih plinov 3794
1508. Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov trdnih mineralnih surovin 3804

USTAVNO SODIŠČE

1509. Sklep, da se ustavna pritožba zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani ne sprejme v obravnavo 3861
1510. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja Odloka o spremembi in določitvi novih območij naselij Koper-Capodistria, Bertoki-Bertocchi in Ankaran-Ankarano. 3861
1511. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek 35. člena Zakona o policiji v neskladju z Ustavo 3862
1512. Odločba o delni razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Celju 3866

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE**

1513. Dogovor o višini regresa za letni dopust za leto 2006 3867

OBČINE**CANKOVA**

1514. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Cankova v letu 2006 3868

DOBREPOLJE

1515. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2006 3868
1516. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za sofinanciranje programov za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja na območju Občine Dobropolje 3870

JESENICE

1517. Sklep o javni razgrnitvi predloga občinskega lokacijskega načrta Bolnišnica vzhod – južni del 3870

LAŠKO

1518. Program priprave Strategije prostorskega razvoja (SPRO) Občine Laško 3870

NOVO MESTO

1519. Program priprave za občinski lokacijski načrt za poslovno storitveno cono Mačkovec-I 3873

VELIKA POLANA

1520. Odlok o proračunu Občine Velika Polana za leto 2006 3875

VOJNIK

1521. Sklep o ukinitvi javnega dobra 3878

MEDNARODNE POGODBE

48. Zakon o ratifikaciji sprememb Evropskega sporazuma o delu posadk na vozilih, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (AETR) (MSESDP) 701

NOVA IZDAJA

prof. dr. Karel Zupančič

Dedovanje podjetniškega premoženja

Profesor dednega prava na ljubljanski Pravni fakulteti je konec leta 2005 pripravil uvodna pojasnila k 8. izdaji priročnika o dedovanju.

Doslej pa je, kljub spremembi ustavne ureditve in novi umestitvi lastništva v naš pravni sistem, puščal odprto vprašanje, kako se po Zakonu o dedovanju, ki v Sloveniji velja že trideset let, deduje podjetniško premoženje.

Na to vprašanje odgovarja nova knjižica v Zbirki predpisov. Razdeljena je v štiri poglavja. Uvodnemu sledi razlaga dedovanja podjetja samostojnega podjetnika posameznika. Posebej je razloženo dedovanje udeležbe v osebnih gospodarskih družbah, temu pa sledi razlaga dedovanja udeležbe v kapitalskih družbah.

Knjižica, ki obsega 60 strani, formata A 5, dopolnjuje izdajo v Zbirki predpisov z naslovom Dedovanje.

– 261481 **2850** SIT (11,89 EUR)

Dedovanje z uvodnimi pojasnili Karla Zupančiča

cena broširane knjige 5.859,00 SIT (koda 261386), vezane 6.944,00 SIT (koda 261388)

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije

Ob nakupu obeh knjig vam priznamo 10% popust.

N A R O Č I L N I C A

Slovenska cesta 9, 1000 Ljubljana
Spletna trgovina: www.uradni-list.si
Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

• **Dedovanje podjetniškega premoženja**

– 261481 broširana izdaja **2850** SIT (11,89 EUR)

Štev. izvodov _____

• **DEDOVANJE**

– 261386 broširana izdaja **5859** SIT (24,45 EUR)

Štev. izvodov _____

– 261388 vezana izdaja **6944** SIT (28,98 EUR)

Štev. izvodov _____

Podjetje _____

Oddelek _____

Davčna številka _____

Davčni zavezanec _____

DA

NE

Ulica in številka _____

Kraj _____

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – za izdajatelja dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – za založnika Erika Trojer • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT • 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT • 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767